

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 174

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. július 1.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/62/EU irányelve (2011. június 8.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 74
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/65/EU irányelve (2011. június 8.) egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról ⁽¹⁾ 88

Ár: 7 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/61/EU IRÁNYELVE

(2011. június 8.)

az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikkére (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az alternatív befektetési alapok kezelői (ABAK-ok) jelentős mennyiségű befektetett eszköz kezeléséért felelősek az Unióban, jelentős mértékű kereskedelmet folytatnak a pénzügyi eszközök piacain és jelentős hatást gyakorolhatnak azon piacokra és vállalatokra, amelyekbe befektetnek.
- (2) Az ABAK-ok nagy részben jótékony hatást gyakorolnak azokra a piacokra, amelyeken működnek, de a közelmúltban tapasztalt pénzügyi nehézségek rámutattak arra, hogyan terjesztheti vagy erősítheti fel a kockázatokat az ABAK-ok tevékenysége a pénzügyi rendszer egészében. Az összehangolatlan tagállami reakciók megnehezítik e kockázatok hatékony kezelését. Ezért ezen irányelv célja az ABAK-ok engedélyezésére és

felügyeletére irányadó közös követelmények előírása a vonatkozó kockázatok, illetve az azok által az uniós befektetőkre és piacokra gyakorolt hatások egységes megközelítésének biztosítása érdekében.

- (3) A pénzügyi piacokon a közelmúltban tapasztalt nehézségek rámutattak arra, hogy az ABAK-ok számos stratégiája érzékeny néhány vagy több, a befektetőkkel, az egyéb piaci szereplőkkel és a piacokkal összefüggő fontos kockázatra. Egy átfogó és egységes felügyeleti szabályrendszer érdekében létre kell hozni az e kockázatok kezelésére alkalmas keretrendszert, amely figyelembe veszi az ABAK-ok által alkalmazott számos különféle befektetési stratégiát és módszert. Ennélfogva ezen irányelv hatályának ki kell terjednie a bármely olyan típusú alap kezeléséért felelős ABAK-ra, amelyre nem vonatkozik az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, tekintet nélkül arra, milyen jogi vagy szerződéses módon bízták meg az ABAK-ot ezzel a feladattal. Az ABAK-okat az ezen irányelv értelmében adott engedély nem jogosítja fel a 2009/65/EK irányelv szerinti ÁÉKBV-k kezelésére.
- (4) Ezen irányelv célja egy belső piac biztosítása az ABAK-ok tekintetében, valamint az Unión belül egy harmonizált és szigorú szabályozási és felügyeleti keret biztosítása valamennyi ABAK, ideértve a valamely tagállamban létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezők (uniós ABAK) és egy harmadik országban létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezők (nem uniós ABAK) tevékenysége tekintetében. Mivel a harmonizált szabályozási keretből és a belső piacból eredő gyakorlati következmények és lehetséges nehézségek a kezelési feladatokat és/vagy forgalmazási tevékenységet az Unióban ellátó nem uniós ABAK-ok és a nem uniós alternatív befektetési alapokat (ABA-k) kezelő uniós ABAK-ok számára bizonytalanok, és korábbi tapasztalatok hiányában előre

⁽¹⁾ HL C 272., 2009.11.13., 1. o.

⁽²⁾ HL C 18., 2011.1.19., 90. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. november 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. május 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

nehezen megjósolhatók, felülvizsgálati mechanizmust kell létrehozni. Tervbe van véve, hogy két éves átmeneti időszakot követően harmonizált útlevél-mechanizmust vezetnek be a kezelési feladatokat és/vagy forgalmazási tevékenységet az Unióban ellátó nem uniós ABAK-okra és a nem uniós ABA-kat kezelő uniós ABAK-okra vonatkozóan a Bizottság által e tekintetben elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése után. Tervbe van véve, hogy e harmonizált mechanizmus egy további három éves átmeneti időszak során egyidejűleg áll fenn a tagállamok nemzeti mechanizmusaival, amelyekre bizonyos, minimális szinten harmonizált feltételek vonatkoznak. A terveknek megfelelően a nemzeti rendszerek e három éves időszakot követően megszűnnek a Bizottság további felhatalmazáson alapuló jogi aktusának hatálybalépésekor.

- (5) Négy évvel az ezen irányelv átültetésére vonatkozó határidőt követően a Bizottságnak felül kell vizsgálnia ezen irányelv alkalmazását és hatályát, figyelembe véve ezen irányelv célkitűzéseit, valamint értékelnie kell, hogy az uniós harmonizált megközelítés okozott-e folyamatosan fennálló nagyobb piaci zavarokat, és hatékonyan működik-e a belső piacra és az azonos feltételekre vonatkozó elvek szempontjából.
- (6) Ezen irányelv hatályának az ABA-kat rendes üzleti tevékenységként kezelő olyan jogalanyokra kell korlátozódnia – függetlenül attól, hogy az ABA nyílt vagy zárt végű-e, hogy milyen a jogi formája, és hogy jegyzett-e a tőzsdén vagy sem –, amelyek abból a célból vonnak be tőkét bizonyos számú befektetőtől, hogy azt meghatározott befektetési politikával összhangban a befektetők javára befektessék.
- (7) Az olyan befektetési vállalkozások, mint a családi vagyongazdálkodók, amelyek befektetők magánvagyonát fektetik be külső tőke bevonása nélkül, ezen irányelv értelmében nem tekintendők ABA-nak.
- (8) Az ezen irányelv értelmében ABAK-oknak nem tekinthető jogalanyok nem tartoznak a hatálya alá. Ebből következően ezen irányelvet nem kell alkalmazni az általa meghatározott holdingtársaságokra. A magántőkebefektetési alapok kezelőit vagy az olyan ABA-kat kezelő ABAK-okat, amelyek részvényeivel szabályozott piacon kereskedhetnek, azonban nem kellene kizárni a hatálya alól. Ez az irányelv továbbá nem alkalmazandó a nyugdíjalapok kezelésére; a munkavállalói részvételi vagy megtakarítási programokra; szupranacionális intézményekre; nemzeti központi bankokra, nemzeti, regionális, és helyi kormányokra és szervekre és intézményekre, amelyek társadalombiztosítási és nyugdíjrendszereket finanszírozó alapokat kezelnek; különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységekre; valamint biztosítási szerződésekre és közös vállalkozásokra.
- (9) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében engedélyezett befektetési vállalkozásoknak,

illetve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ összhangban engedélyezett hitelintézeteknek nem kötelező ezen irányelv szerint engedélyt szerezniük az ABA-kkal kapcsolatos befektetési szolgáltatások, például egyedi portfóliókezelés nyújtásához. A befektetési vállalkozások azonban csak olyan mértékben kínálhatnak fel vagy helyezhetnek ki közvetlenül vagy közvetve ABA-val kapcsolatos befektetési jegyeket vagy részvényeket az Unióon belüli befektetők számára, amilyen mértékig azok befektetési jegyei vagy részvényei ezen irányelvvel összhangban forgalmazhatók. Ezen irányelv nemzeti jogba való átültetésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük e követelmény szabályozási célját, és biztosítaniuk kell, hogy azon, harmadik országban letelepedett befektetési vállalkozások, amelyek a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően az ABA-kkal kapcsolatos befektetési szolgáltatásokat nyújthatnak, e követelmény hatálya alá tartozzanak. Az ABA-kkal kapcsolatos befektetési szolgáltatások e jogalanyok általi nyújtása nem jelentheti – az ABAK postafiókcéggé alakítása révén – ezen irányelv tényleges megkerülését, attól függetlenül, hogy az ABAK az Unióban vagy egy harmadik országban telepedt-e le.

- (10) Ez az irányelv nem szabályozza az ABA-kat. Ennek megfelelően az ABA-kat továbbra is nemzeti szinten kell szabályozni és felügyelni. Aránytalan volna az ABAK-ok kezelésében lévő ABA-portfóliók szerkezetének vagy összetételének uniós szabályozása, és az ABAK-ok kezelésében lévő ABA-típusok rendkívüli sokfélesége miatt nehéz is lenne ilyen kiterjedt harmonizációt biztosítani. Ezen irányelv ezért nem zárja ki, hogy a tagállamok nemzeti követelményeket írjanak elő vagy tartsanak fent a területükön letelepedett ABA-k vonatkozásában. Az a tény, hogy valamely tagállam a más tagállamokban alkalmazandókhöz képest kiegészítő követelményeket írhat elő a területén letelepedett ABA-kra, nem zárja ki az ezen irányelvvel összhangban egy másik tagállamban engedélyezett ABAK-ok jogát arra, hogy az Unióban szakmai befektetők részére a kiegészítő követelményeket előíró tagállamon kívül letelepedett ABA-kat forgalmazzanak, amelyek tehát nem tartoznak a kiegészítő követelmények hatálya alá és nem kell azoknak megfelelniük.
- (11) Ezen irányelv több rendelkezése is arra kötelezi az ABAK-okat, hogy olyan követelmények teljesítését biztosítsák, amelyekért bizonyos alapstruktúrák esetében az ABAK-ok nem felelősek. Egy példa erre azon alapstruktúrák esete, amelyek tekintetében a letétkezelő kijelölésért való felelősség az ABA-ra vagy más, az ABA nevében eljáró jogalanyra hárul. Ezekben az esetekben – ha az ABA nem belső kezelésű – végső soron nem az ABAK befolyásolja, hogy egy letétkezelőt ténylegesen kijelölnek-e. Mivel ez az irányelv nem szabályozza az ABA-kat, nem kötelezheti az ABA-kat letétkezelő kijelölésére. Amennyiben egy ABAK nem biztosítja az ABA

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

- vagy a nevében eljáró más jogalany alkalmazandó követelményeknek való megfelelését, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell követelniük, hogy az ABAK tegye meg a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket. Ha e lépések ellenére a meg nem felelés továbbra is fennáll, és amennyiben ez uniós ABAK-ot vagy uniós ABA-t kezelő, engedélyezett nem uniós ABAK-ot érint, az ABAK-nak le kell mondania az ABA kezeléséről. Ha nem mond le, akkor a letelepedése szerinti tagállamnak meg kell követelnie lemondását, és az érintett ABA a továbbiakban nem forgalmazható az Unióban. Ezt a tilalmat kell alkalmazni a nem uniós ABA-t az Unióban forgalmazó engedélyezett nem uniós ABAK-okra is.
- (12) Eltérő rendelkezés hiányában, amennyiben ez az irányelv az ABA befektetőinek érdekeire hivatkozik, a befektetők érdekeit az ABA befektetőiként, nem pedig egyéni érdekeik vonatkozásában kell figyelembe venni.
- (13) Ez az irányelv alkalmazandó – a meghatározott kivételek és korlátozások figyelembevételével – az uniós vagy nem uniós ABA-kat kezelő valamennyi uniós ABAK-ra, függetlenül attól, hogy ezen ABA-kat forgalmazzák-e az Unióban; az uniós ABA-kat kezelő nem uniós ABAK-okra, függetlenül attól, hogy ezen ABA-kat forgalmazzák-e az Unióban, és az uniós ABA-kat vagy nem uniós ABA-kat az Unióban forgalmazó nem uniós ABAK-okra.
- (14) Ez az irányelv követelményeket ír elő arra nézve, hogy milyen módon kell kezelniük az ABAK-oknak a felelőségük alá tartozó ABA-kat. A nem uniós ABAK-ok esetében ez az uniós ABA-k és más olyan ABA-k kezelésére korlátozódik, amelyek befektetési jegyeit vagy részvényeit szakmai befektetők számára is forgalmazzák az Unióban.
- (15) Az uniós ABAK-ok ezen irányelvvel összhangban történő engedélyezése az ABAK letelepedése szerinti tagállamában letelepedett uniós ABA kezelésére vonatkozik. További bejelentési kötelezettségek teljesítése esetén ez magában foglalja az uniós ABAK által kezelt uniós ABA-k szakmai befektetők számára történő forgalmazását az Unióban, és az ABAK letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett uniós ABA-k kezelését. Ezen irányelv rendelkezik azokról a feltételekről is, amelyek teljesülése esetén az engedélyezett uniós ABAK-ok jogosultak arra, hogy nem uniós ABA-t forgalmazzanak szakmai befektetők számára az Unióban, illetve azokról a feltételekről, amelyek teljesülése esetén egy nem uniós ABAK engedélyt szerezhet az uniós ABA-k kezelésére és/vagy az ABA-k útlevéllel történő forgalmazására szakmai befektetők számára az Unióban. Egy tervezett átmeneti időszak során a tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék, hogy uniós ABAK-ok csak az adott tagállam területén forgalmazzanak nem uniós ABA-kat és/vagy, hogy a nem uniós ABAK-ok uniós ABA-kat kezeljenek és/vagy ABA-kat forgalmazzanak szakmai befektetőknek az adott tagállam területén
- a nemzeti jognak megfelelően, amennyiben az ebben az irányelvben meghatározott bizonyos minimumfeltételek teljesülnek.
- (16) Ez az irányelv nem alkalmazandó az ABAK-okra, amennyiben olyan ABA-kat kezelnek, amelyeknek befektetői kizárólag maguk az ABAK-ok, azok anyavállalatai, leányvállalatai, illetve azok anyavállalatainak más leányvállalatai, és ezek a befektetők maguk nem ABA-k.
- (17) Ez az irányelv továbbá egy könnyített rendszerről is rendelkezik azon ABAK-ok vonatkozásában, amelyek esetében a kezelésükben lévő ABA-k összesített értéke nem éri el a 100 millió EUR küszöbértéket, valamint azon ABAK-ok tekintetében, amelyek kizárólag tőkeátvitél nélküli ABA-kat kezelnek és befektetőiknek öt éven át nem engedélyezik a visszaváltási jog gyakorlását, amennyiben a kezelésükben lévő ABA-k összesített értéke nem éri el az 500 millió EUR küszöbértéket. Jóllehet az érintett ABAK-ok tevékenysége külön-külön valószínűsíthetően nem jár jelentős következményekkel a pénzügyi stabilitásra nézve, lehetséges, hogy az aggregáció következtében tevékenységük rendszerkockázathoz vezethet. Ennek megfelelően nem indokolt, hogy az ABAK-ok engedélykötelesek legyenek, hanem a letelepedésük szerinti tagállamban való bejegyzést kell előírni számukra, és többek között a hatáskörrel rendelkező hatóságaik számára releváns információkat kell szolgáltatniuk a főbb eszközökről, amelyekkel kereskednek, valamint arról, hogy a kezelésükben lévő ABA-k milyen főbb kitétségekkel rendelkeznek és melyek a legfontosabb koncentrációik. Annak érdekében azonban, hogy az említett kisebb ABAK-ok élhessenek az ezen irányelv által biztosított jogok nyújtotta előnyökkel, biztosítani kell számukra a jogot, hogy az ezen irányelvben meghatározott önkéntes részvételi eljárás alapján ABAK-ként kezeljék őket. E mentesség nem korlátozhatja a tagállamokat abban, hogy szigorúbb követelményeket állapítsanak meg azon ABAK-ok vonatkozásában, amelyek nem vonják magukat ezen irányelv hatálya alá.
- (18) Nem uniós ABAK nem kezelhet és/vagy forgalmazhat uniós ABA-kat szakmai befektetők számára az Unióban, kivéve, ha azt ezzel az irányelvvel összhangban engedélyezték. Az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett ABAK-oknak mindenkor meg kell felelniük az ebben az irányelvben az engedély tekintetében megállapított feltételeknek.
- (19) Amint az ezen irányelv értelmében engedélyezett, az uniós ABA-kat kezelni és/vagy ABA-kat az Unióban útlevéllel forgalmazni szándékozó nem uniós ABAK-nak, vagy a nem uniós ABA-kat az Unióban útlevéllel forgalmazni szándékozó uniós ABAK-nak is ezen irányelv értelmében engedélyt kell szerezniük. Valamely tagállamnak lehetőséget kell biztosítani arra is, hogy legalább egy átmeneti időszak alatt engedélyezze valamely nem uniós ABAK részére, hogy az ABA-kat forgalmazzon e tagállamban, és hogy valamely uniós ABAK-ot feljogosítson arra, hogy az nem uniós ABA-kat forgalmazzon e tagállamban, amennyiben az ezen irányelvben meghatározott minimumfeltételek teljesülnek.

- (20) Jogi formájuktól függően az ABA-k lehetnek külső vagy belső kezelésűek. Az ABA akkor minősül belső kezelésűnek, ha a kezelési feladatokat az ABA irányító testülete vagy más belső erőforrása végzi. Ha az ABA jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és az ABA irányító testülete úgy dönt, hogy nem jelöl ki külső ABAK-ot, akkor az ABA egyben ABAK is, és ezért meg kell felelnie az ezen irányelv értelmében az ABAK-ra meghatározott valamennyi követelménynek, és azt ABAK-ként kell engedélyezni. Ugyanakkor azon ABAK, amely belső kezelésű ABA, nem kaphat engedélyt egy vagy több másik ABA külső kezelőjeként. Az ABA külső kezelésűnek minősül, ha az ABA által vagy annak nevében külső jogi személyt jelöltek ki kezelőnek, amely – kijelölése révén – felelős az ABA kezeléséért. Ha egy adott ABA kezelésére külső ABAK-ot neveznek ki, akkor az nem úgy tekintendő, hogy a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 9. pontja értelmében vett portfóliókezelési befektetési szolgáltatást nyújtja, hanem úgy, hogy kollektív portfóliókezelést lát el ezen irányelvvel összhangban.
- (21) Az ABA-k kezelése legalább befektetéskezelési szolgáltatások nyújtását jelenti. Az ezen irányelv értelmében kijelölendő egyetlen ABAK számára sem lehet engedélyezni portfóliókezelési szolgáltatások nyújtását anélkül, hogy ne végezne kockázatkezelést, és fordítva. Az ezen irányelvben megállapított feltételek szerint nem helyénvaló azonban annak megakadályozása, hogy valamely engedélyezett ABAK az ABA kezelését, illetve forgalmazását végezze, illetve az ABA eszközeihez kapcsolódó tevékenységet végezzen. Nem akadályozható meg, hogy a külső kezelő ABAK-ok befektetési portfóliók befektetőktől kapott megbízás szerinti, mérlegeléstől függő ügyfelenkénti kezelésének szolgáltatását is nyújtsák, beleértve a nyugdíjalapok és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények azon portfólióit, amelyekre kiterjed a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, illetve hogy nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatásokat: befektetéssel kapcsolatos tanácsadást, kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel összefüggő megőrzést és nyilvántartást, valamint megbízások fogadását és továbbítását nyújtsák. A külső kezelő ABAK-ok számára lehetővé kell tenni, hogy – a 2009/65/EK irányelv szerinti engedély alapján – ÁÉKBV-kezeljenek.
- (22) Biztosítani kell, hogy az ABAK-ok kellően szigorú irányítási ellenőrző intézkedések betartása mellett végezzék tevékenységüket. Az ABAK-okat úgy kell irányítani és szervezni, hogy az összeférhetetlenségeket a lehetséges mértékben minimalizálni lehessen. Az ezen irányelvben megállapított szervezeti követelmények nem lehetnek ellentétesek a nemzeti jogban az ABAK-oknál vagy az ABAK-ok számára dolgozó személyek nyilvántartására létrehozott rendszerekkel és ellenőrzésekkel.
- (23) Az ABA-k ABAK-ok által végzett kezelése folytonosságának és szabályosságának biztosítása érdekében indokolt a minimális tőkekövetelmények alkalmazásáról rendelkezni, és fedezni kell az ABAK-ok esetleges szakmai felelősségvállalását valamennyi tevékenységük tekintetében, beleértve az ABA-k átruházott megbízás alapján végzett kezelését is. Az ABAK-oknak szabadon kell dönteniük arról, hogy a szakmai felelősségvállalás esetleges kockázatát saját kiegészítő alapokkal, vagy megfelelő szakmai felelősségbiztosítással fedezik-e.
- (24) Annak elkerülése érdekében, hogy a rosszul kidolgozott javadalmazási rendszerek esetleg káros hatást gyakoroljanak az eredményes kockázatkezelésre és az egyes személyek kockázatvállalási magatartásának ellenőrzésére, egyértelmű kötelezettséget kell előírni az ABAK-ok számára arra vonatkozóan, hogy az általuk kezelt ABAK kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén lényeges hatást gyakorló alkalmazottak tekintetében a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat és gyakorlatokat alakítsanak ki és tartsanak fenn. Az alkalmazottak e kategóriájának magában kell foglalnia legalább a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke tekintetében a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozókat.
- (25) A javadalmazási politikákra nézve irányadó elvekben el kell ismerni, hogy az ABAK-ok a méretüknek, az általuk kezelt ABA-k méretének, belső szervezeti felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, körének és összetettségének megfelelően eltérően tudják alkalmazni ezen politikákat.
- (26) A Bizottságnak a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i 2009/384/EK ajánlásában⁽²⁾ meghatározott, a helyes javadalmazási politikákra vonatkozó alapelvek összhangban vannak az ezen irányelvben meghatározott alapelvekkel és kiegészítik azokat.
- (27) A javadalmazási politikák és gyakorlatok értékelésével kapcsolatos felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) (EÉPH) gondoskodnia kell arról, hogy rendelkezésre álljon az ABAK-szektor helyes javadalmazási politikájáról szóló iránymutatás. Az iránymutatás kidolgozásában részt kell vennie az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankfelügyeleti Hatóság) is.

⁽¹⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

⁽²⁾ HL L 120., 2009.5.15., 22. o.

⁽³⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

- (28) A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik a Szerződések által garantált alapvető jogokat, különösen az EUMSZ 153. cikke (5) bekezdését, a nemzeti kötelmi és munkajog általános elveit, a részvényesek jogaira és részvételére alkalmazandó jogszabályokat, az adott intézmény igazgatási és felügyeleti szerveinek általános kötelezettségeit, valamint adott esetben a szociális partnerek azon jogát, hogy a kollektív szerződéseket a nemzeti jogukkal és hagyományokkal összhangban kössék meg és érvényesítsék.
- (29) Az eszközök megbízható és tárgyilagos értékelése kulcsfontosságú a befektetők érdekeinek védelme szempontjából. Az ABAK-ok eltérő módszertanok és rendszerek alapján értékelik az eszközöket, attól függően, hogy elsődlegesen mely eszközökbe és piacokba fektetnek be. E különbségeket el kell ismerni, mindamellet minden esetben elő kell írni, hogy az ABAK-ok olyan értékelési eljárásokat alkalmazzanak, amelyek az ABA-k eszközeinek megfelelő értékelését eredményezik. Az eszközök értékelésének és a nettó eszközérték kiszámításának folyamata az ABAK-ok portfóliókezelésétől és az ABAK-ok javadalmazási politikájától függetlenül működik, és további intézkedések biztosítják az összeférhetlenség kialakulásának elkerülését és a munkavállalók jogtalan befolyásolásának megelőzését. Bizonyos feltételektől függően az ABAK-ok külső értébecslőt nevezhetnek ki az értébecslés elvégzésére.
- (30) Szigorú korlátozásoknak és követelményeknek megfelelően – többek között objektív okok fennállása esetén – az ABAK-ok ezen irányelvvel összhangban saját nevükben átruházhatják funkcióik teljesítésének egy részét üzleti tevékenységük hatékonyságának növelése érdekében. Ugyanezen feltételek szerint a továbbruházást is engedélyezni kell. Az ABAK-ok azonban mindig felelősek maradnak az átruházott funkcióik megfelelő végrehajtásáért és az ezen irányelvnek való megfelelésért.
- (31) Az ABAK-ok által elvégzendő feladatok átruházásával kapcsolatosan megállapított szigorú korlátozások és követelmények alkalmazandók az I. mellékletben meghatározott kezelési feladatok átruházására. A kisegítő feladatok – mint amilyenek az ABAK által kezelői feladatainak részeként végzett adminisztratív vagy technikai feladatok – átruházására nem vonatkoznak az ezen irányelvben meghatározott szigorú korlátozások és követelmények.
- (32) A közelmúlt fejleményei rámutatnak arra, hogy feltétlenül szükséges az eszközök biztonságos megőrzésének és a kezelési funkcióknak a különválasztása, valamint a befektetők és az alapkezelők eszközeinek elkülönítése. Jóllehet az ABAK-ok különböző üzleti modellek és megállapodások alapján kezelik az ABA-kat többek között az eszközök biztonságos megőrzése tekintetében, fontos, hogy ki legyen jelölve egy ABAK-tól elkülönülő letétkezelő, amely az ABA-kkal kapcsolatban ellátja a letétkezelői funkciókat.
- (33) Az ezen irányelvnek a letétkezelő kijelölésére és funkcióira vonatkozó rendelkezései az ezen irányelv hatálya alá tartozó ABAK által kezelt valamennyi ABA-ra, és következésképpen valamennyi ABA-val kapcsolatos üzleti modellre alkalmazandók. Ezeket azonban az eltérő üzleti modellek sajátosságaihoz kell igazítani. Néhány üzleti modell esetében bizonyos letétkezelői feladatok relevánsabbak, mint a többiben, attól függően, hogy az ABA-k milyen típusú eszközökbe fektetnek bele, és hogy ezekhez az eszközökhöz milyen funkciók kapcsolódnak.
- (34) A tagállamok lehetővé tehetik az olyan ABA-k számára, amelyek nem tőkeáttétellel finanszírozottak, és amelyek esetében az eredeti befektetés időpontját követő öt éven belül nem gyakorolhatók visszaváltási jogok, amelyek alapvető befektetési politikájukkal összhangban általában nem fektetnek be az ezen irányelv értelmében letétkezelőnél elhelyezendő eszközökbe, vagy általában ezen irányelvvel összhangban ellenőrzés megszerzése céljából kibocsátókba vagy tőzsdén nem jegyzett társaságokba, mint például magántőke-befektetési alapokba, kockázati-tőke-alapokba és ingatlanalapokba fektetnek be, hogy egy jegyzőt, egy ügyvédet, egy részvénykönyvvezetőt vagy egy más jogalanyt jelöljenek ki, aki szakmai vagy gazdasági tevékenységének részeként lát el letétkezelői funkciókat. Ilyen esetekben a letétkezelői funkcióknak azon szakmai vagy üzleti tevékenységek részét kell képezniük, amelyek tekintetében a kijelölt jogalany a jogszabályok által elismert szakmai nyilvántartásba vételi kötelezettség, valamint jogi vagy szabályozási rendelkezések, illetve szakmai magatartási szabályok hatálya alatt áll, és megfelelő pénzügyi és szakmai garanciát tud nyújtani arra nézve, hogy képes hatékonyan ellátni letétkezelői feladatait és teljesíteni az e funkciókkal járó kötelezettségvállalásokat. Ez figyelembe veszi a zárt végű alapok bizonyos típusaira alkalmazott jelenlegi gyakorlatot. A többi ABA vonatkozásában a letétkezelőnek hitelintézetnek, befektetési vállalkozásnak vagy a 2009/65/EK irányelv értelmében engedélyezett más jogalanynak kell lennie, tekintve a letétkezelői funkciók fontosságát. Nem uniós ABA esetében a letétkezelő lehet hitelintézet vagy bármilyen más, az ebben a preambulumbekkezdésben meghatározott jogalanyokéval megegyező természetű jogalany, feltéve, hogy a jogalanyra olyan prudenciális szabályozás és felügyelet vonatkozik, amely egyenértékű az uniós joggal, és amelyet ténylegesen végre is hajtának.
- (35) A letétkezelő létesítő okirat szerinti székhelyének vagy fióktelepének az ABA-éval megegyező országban kell lennie. Nem uniós ABA esetében a letétkezelő csak akkor lehet az adott harmadik országban letelepedve, ha bizonyos kiegészítő feltételek teljesülnek. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kritériumok alapján a Bizottságnak hatáskört kell biztosítani végrehajtási intézkedések elfogadására, amelyek megállapítják, hogy a harmadik országokra vonatkozó prudenciális szabályozás és felügyelet egyenértékű az uniós joggal, és azokat ténylegesen végre is hajtják. Továbbá az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkében meghatározott közvetítési eljárást kell alkalmazni akkor, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem értenek egyet a többi kiegészítő feltétel helyes alkalmazásával kapcsolatban. Alternatívaként a nem uniós ABA-k esetében a letétkezelő az ABA-t kezelő ABAK letelepedési helye szerinti tagállamban vagy az ABA-t kezelő ABAK referencia-tagállamban is letelepedhet.

- (36) A Bizottságot felkéri arra, hogy megvizsgálja egy megfelelő horizontális jogalkotási javaslat előterjesztésének lehetőségét, amely tisztázza a letétkezelők feladatait és kötelezettségeit, és szabályozza az egy adott tagállamban működő letétkezelő azon jogát, hogy szolgáltatást nyújtson egy másik tagállamban.
- (37) A letétkezelő felel az ABA-k pénzmozgásainak megfelelő nyomon követéséért és különösen annak biztosításáért, hogy az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK tulajdonát képező befektetői pénzt és készpénzt helyesen könyveljék el az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK, vagy az ABA nevében eljáró letétkezelő nevére nyitott folyószámlákon. A letétkezelő felel az ABA eszközeinek megőrzéséért is, többek között a letétkezelőnél nyitott pénzügyi eszközszámlán nyilvántartható pénzügyi eszközök, valamint a letétkezelőhöz fizikailag leszállítható összes pénzügyi eszköz letéti őrzéséért, és az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK valamennyi egyéb eszközére vonatkozó tulajdonjog ellenőrzéséért. A letétkezelőnek a befektető pénzének folyószámlákon történő könyvelésekor figyelembe kell vennie a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ 16. cikkében megállapított elveket.
- (38) A letétkezelőnek becsületesen, tisztességesen, magas szakmai színvonalon, függetlenül és az ABA, illetve az ABA befektetőinek érdekeit szem előtt tartva kell eljárnia.
- (39) Lehetővé kell tenni az eszközök biztonságos megőrzésének harmadik felekre történő átruházását, amelyek maguk is továbbruházhatják ezt a funkciót. Az átruházást és a továbbruházást azonban objektíven meg kell indokolni és azokra szigorú követelményeket kell előírni az átruházott funkcióval megbízott harmadik fél megfelelését, valamint azt illetően, hogy a letétkezelő kellő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal járjon el a harmadik fél kiválasztása, kinevezése és ellenőrzése során.
- (40) A harmadik fél, amelyre az eszközök biztonságos megőrzését átruházták, közös külön számlát, úgynevezett „gyűjtőszámlát” tarthat fenn az ABA-k részére.
- (41) Az eszközök megőrzésének a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében vett értékpapír-elszámolási rendszer működtetőjére történő rábízása, vagy a hasonló szolgáltatások nyújtásának harmadik országbeli értékpapír-elszámolási rendszerekre történő rábízása nem tekinthető a letétkezelői funkciók átruházásának.
- (42) A letétkezelő által elvégzendő feladatok átruházására vonatkozó szigorú korlátozások és követelmények alkalmazandók a különleges letétkezelői funkciók, nevezetesen a pénzmozgások nyomon követése, az eszközök megőrzése és feladatok felügyelete átruházására. A letétkezelői feladataihoz kapcsolódó kiegészítő feladatok – mint amilyenek a letétkezelő által letétkezelői feladatai részeként végzett adminisztratív vagy technikai funkciók – átruházására nem vonatkoznak az ezen irányelvben meghatározott szigorú korlátozások és követelmények.
- (43) Ezen irányelv azt is figyelembe veszi, hogy számos ABA és különösen a fedezeti alapok jelenleg prime brókert alkalmaznak. Ezen irányelv biztosítja, hogy az ABA-k továbbra is igénybe vehetnek prime brókereket. Nem lehet azonban prime brókert letétkezelőként kijelölni, kivéve, ha letétkezelői tevékenységét prime brókeri tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza, mivel a prime bróker az ABA üzletfeleként jár el és ezért nem tud egyidejűleg az ABA érdekeit legjobban szolgálva eljárni, ahogyan az egy letétkezelőtől elvárható lenne. A letétkezelőnek a letétkezelési feladatokat át kell tudnia ruházni prime brókerekre vagy harmadik felekre. Az átruházott letétkezelési feladatokon túl egy vagy több prime bróker számára lehetővé kell tenni, hogy prime brókeri szolgáltatásokat nyújtson az ABA-nak. E prime brókeri szolgáltatások nem képezhetik az átruházással kapcsolatos megállapodások részét.
- (44) A letétkezelő felel az ABAK, az ABA és a befektetők által elszenvedett veszteségekért. Ezen irányelv különbséget tesz a letétbe helyezett pénzügyi eszközök elvesztése és minden más veszteség között. A letétbe helyezett pénzügyi eszközök elvesztésén kívüli veszteség esetén a letétkezelő szándékosság vagy gondatlanság esetén felelős. Amikor a letétkezelő eszközöket őriz, és azok elvesznek, a letétkezelőt felelősségre kell vonni, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése olyan, ésszerű befolyásán túlmenő külső esemény miatt következett be, amely minden ésszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen lett volna. Ebben az összefüggésben a letétkezelő – kimentendő magát a felelőssége alól – nem hivatkozhat például bizonyos belső körülményekre, mint például egy munkavállaló által elkövetett csalásra.
- (45) Ha a letétkezelő letétkezelési feladatokat ruház át, és a harmadik fél által őrzött pénzügyi eszközök elvesznek, a letétkezelőt kell felelősségre vonni. Ha azonban a letétkezelő számára kifejezetten lehetővé teszik a felelősség alóli mentesülést a letétkezelő és az ABA, vagy adott esetben az ABA nevében eljáró ABAK közötti írásba foglalt szerződés szerint a felelősség harmadik félre történő szerződéses átruházása révén, amely szerződés meghatározza a mentesítés objektív indokait, és ha a letétkezelő és a harmadik fél közötti szerződés alapján a harmadik felet lehet felelősnek tekinteni a veszteségért, a letétkezelő

⁽¹⁾ HL L 241., 2006.9.2., 26. o.

⁽²⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

kimentheti magát, ha bizonyítani tudja, hogy a tőle elvárható módon eleget tett kötelezettségeinek, és az átruházásra vonatkozó különleges követelmények teljesülnek. Azáltal, hogy ezen irányelv követelményt ír elő a felelősség szerződésben rögzített, harmadik félre történő átruházására vonatkozóan, e szerződéshez külső körülményeket is kapcsol, amelyek a harmadik felet közvetlenül felelőssé teszik az ABA vagy az ABA befektetői felé a letétbe helyezett pénzügyi eszközök elvesztéséért.

- (46) Amennyiben valamely harmadik ország joga azt írja elő, hogy bizonyos pénzügyi eszközöket helyi jogalanynál helyezzenek letétbe, és a letétbe helyezésre vonatkozó átruházási előírásoknak megfelelő jogalany nincs az országban, a letétkezelő mentesülhet felelőssége alól, ha: az érintett ABA alapszabálya vagy létesítő okirata kifejezetten lehetővé teszi a felelősség alóli mentesülést; a befektetőket a befektetés előtt tájékoztatják a mentesülési lehetőségről és a mentesítést indokoló körülményekről; az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK utasítja a letétkezelőt, hogy a pénzügyi eszközök őrzésének feladatát ruházza át helyi jogalanyra; a letétkezelő és az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK közötti írásba foglalt szerződés kifejezetten lehetővé teszi a felelősség alóli mentesülést, és a letétkezelő és a harmadik fél között írásba foglalt szerződés kifejezetten áthárítja a letétkezelő felelősségét a harmadik félre, és ezáltal az ABA, vagy adott esetben az ABA nevében eljáró ABAK a pénzügyi eszközök elvesztése miatt közvetlenül, vagy a letétkezelőn keresztül kártérítést követelhet a harmadik féltől.
- (47) Ezen irányelv nem sértheti a 2009/65/EK irányelvben szereplő letétkezelőre vonatkozó, jövőbeli jogalkotási intézkedéseket, mivel az ÁÉKBV-k és az ABA-k az általuk alkalmazott befektetési stratégiákat és az általuk megcélzott befektetők típusát tekintve is különböznek.
- (48) Az ABAK minden általa kezelt uniós, és minden általa az Unióban forgalmazott ABA tekintetében minden pénzügyi évre vonatkozóan a pénzügyi év végét követő hat hónapon belül éves jelentést bocsát rendelkezésre ezen irányelvnek megfelelően. A hat hónapos időszak nem sértheti a tagállamok azon jogát, hogy rövidebb időszakot írjanak elő.
- (49) Tekintettel arra, hogy az ABAK-oknak lehetőségük van tőkeáttétel alkalmazására, és bizonyos feltételek mellett egyes rendszerkockázatok vagy rendellenes piaci működés kialakulásához történő hozzájárulásra, különleges követelményeket kell előírni a tőkeáttételt alkalmazó ABAK-ok számára. Az ilyen kockázatok felderítéséhez, ellenőrzéséhez és kezeléséhez szükséges információkat mindeddig nem gyűjtötték egységes módon az Unió egészében, és nem osztották meg a tagállamok között az uniós pénzügyi piacok stabilitását fenyegető kockázatok potenciális forrásainak feltárása érdekében. E helyzet orvoslása érdekében különleges feltételeknek kell

vonatkozniuk az ABA szintjén a jelentős mértékben tőkeáttételt alkalmazó ABAK-okra. Az ilyen ABAK-okat kötelezni kell az ABA-jukban alkalmazott tőkeáttétel teljes mértékével, a készpénz vagy értékpapírok kölcsönzéséből származó tőkeáttétellel, a származtatott ügyletekben tartott pozíciókból származó tőkeáttétellel, az eszközök újrafelhasználásával és fő tőkeáttételi forrásaival kapcsolatos adatszolgáltatásra. A hatáskörrel rendelkező hatóságok által összegyűjtött információkat meg kell osztani az Unióban lévő más hatóságokkal, az EÉPH-val és a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) is, ezáltal megkönnyítve az ilyen ABAK-ok kezelésében lévő ABA-k esetében alkalmazott tőkeáttétel által az Unió pénzügyi rendszerére gyakorolt hatás kollektív elemzését és a közös válaszlépéseket. Ha egy ABAK kezelésében lévő egy vagy több ABA potenciálisan jelentős partnerkockázatot jelenthet más tagállamok valamely hitelintézetére vagy egyéb, rendszerszintű jelentőséggel bíró intézményére, akkor ezen információt szintén meg kell osztani a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

- (50) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az ABAK által kezelt ABA-k vonatkozásában az ABAK által alkalmazott tőkeáttétel okozta kockázatok megfelelő értékelését, az ABAK-nak tudnia kell bizonyítania, hogy az általa kezelt minden ABA tekintetében a tőkeáttételi korlátozások ésszerűek, és hogy az ABAK folyamatosan betartja ezeket a korlátozásokat. Lehetővé kell tenni az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy amennyiben a pénzügyi rendszer stabilitását és integritását veszély fenyegetheti, korlátozzák az ABAK irányítása alatt az általa az ABA tekintetében alkalmazható tőkeáttétel szintjét. Az EÉPH-t és az ERKT-t tájékoztatni kell az e tekintetben hozott intézkedésekről.
- (51) Szükségesnek tekinthető az is, hogy az EÉPH ezen információk alapján és figyelembe véve az ERKT javaslatát, megállapíthassa, hogy az ABAK vagy az ABAK-ok csoportja által alkalmazott tőkeáttétel lényeges kockázatot jelent-e a pénzügyi rendszer stabilitására és integritására, és útmutatást adhatson a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, amelyben meghatározza a végrehajtandó helyreigazító intézkedéseket.
- (52) Szükséges annak biztosítása, hogy az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, azon társaságok, amelyek felett egy ABAK által kezelt ABA-k ellenőrzést gyakorolnak és ezen társaságok munkavállalói megkapjanak bizonyos információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e társaságok értékelni tudják, hogy ezen ellenőrzés milyen hatást gyakorolhat a helyzetükre.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

- (53) Amennyiben az ABAK-ok olyan ABA-kat kezelnek, amelyek ellenőrzést gyakorolnak egy olyan kibocsátóra, amelynek a részvényei be vannak vezetve egy szabályozott piacra, a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban közzé kell tenniük a megfelelő információkat. Meghatározott követelményeknek kell vonatkoznia az olyan ABA-kat kezelő ABAK-okra, amelyek ellenőrzést gyakorolnak valamely, a tőzsdén nem jegyzett társaság felett. Az ellenőrzött társasággal kapcsolatos átláthatóság biztosítása érdekében fokozott átláthatósági, adatszolgáltatási és jelentési kötelezettségek alkalmazandók. Továbbá az érintett ABA-k éves jelentéseit ki kell egészíteni az ellenőrzött társaságra vonatkozóan, illetve az ellenőrzött társaság éves jelentésének ilyen kiegészítő információkat kell tartalmaznia. Ezeket az információkat hozzáférhetővé kell tenni a munkavállalók képviselői, illetve azok hiányában a munkavállalók és az érintett ABA befektetői számára.
- (54) A bizonyos társaságok munkavállalóival szemben támasztott meghatározott tájékoztatási követelmények alkalmazandók abban az esetben, ha egy ABA ezen irányelvnek megfelelően ellenőrzést szerzett egy ilyen társaság felett. Mindamelllett az ABAK a legtöbb esetben – kivéve, ha belső kezelésű ABA-ról van szó – nem rendelkezik ellenőrzéssel az ABA felett. Ezenkívül a társasági jog általános elveinek megfelelően nincs közvetlen kapcsolat a részvényesek és a munkavállalók képviselői, illetve azok hiányában a munkavállalók között. Ezen indokok miatt ezen irányelv értelmében nem lehet előírni a részvényes vagy annak kezelője, azaz az ABA és az ABAK számára a munkavállalók képviselői, illetve azok hiányában a munkavállalók részére teljesítendő közvetlen tájékoztatási kötelezettséget. A munkavállalók képviselőivel, illetve azok hiányában a munkavállalókkal szembeni tájékoztatási követelmények tekintetében ezen irányelvnek arra kellene köteleznie az érintett ABAK-ot, hogy minden tőle telhetőt tegyen meg, hogy az érintett társaság igazgatósága átadja a vonatkozó információt a munkavállalók képviselőinek, illetve azok hiányában a munkavállalóknak.
- (55) A Bizottság felkérést kap arra, hogy megvizsgálja, hogy kell és lehet-e módosítani az ezen irányelvben általánosan, a befektető típusára való tekintet nélkül előírt tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettségeket egy tőzsdén nem jegyzett társaság vagy kibocsátó feletti ellenőrzés megszerzése esetén.
- (56) Amennyiben egy ABAK olyan egy vagy több ABA-t kezel, amely egy tőzsdén nem jegyzett társaság feletti ellenőrzést szerez, az ABAK-nak a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára tájékoztatást kell nyújtania a felvásárlás finanszírozásáról. A finanszírozásról való tájékoztatás kötelezettsége akkor is alkalmazandó, amikor egy ABAK olyan ABA-t kezel, amely olyan kibocsátó feletti ellenőrzést szerez, amelynek részvényei be vannak vezetve szabályozott piacra.
- (57) Amennyiben egy ABAK egy vagy több olyan ABA-t kezel, amely egy tőzsdén nem jegyzett társaság vagy egy kibocsátó feletti ellenőrzést szerez, egyrészt a társaság feletti ellenőrzés ABA-k általi megszerzését követő 24 hónapos időtartam alatt az ABAK számára nem engedélyezhető, hogy ezen irányelvnek megfelelően megkönynyítse, támogassa vagy utasítást adjon a részvényesek javára történő kifizetésre, az alaptőke leszállítására, a részvény-visszavásárlásra és/vagy a társaság saját részvényeinek megszerzésére; másrészt, amennyiben az ABAK felhatalmazást kap, hogy az ABA-k nevében szavazzon a társaság irányító testületeinek ülésén, nem szavazhat a részvényesek javára történő kifizetés, az alaptőke leszállítása, a részvény-visszavásárlás és/vagy a társaság saját részvényeinek megszerzése mellett ezen irányelvnek megfelelően; és harmadrészt minden esetben meg kell tennie minden tőle telhetőt a társaság saját részvényei forgalmazásának, az alaptőke leszállításának, saját részvényi visszaváltásának és/vagy megvásárlásának megelőzése érdekében ezen irányelvnek megfelelően. Ezen irányelv rendelkezéseinek a nemzeti jogba való átültetésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az irányelv V. fejezetének 2. szakaszában foglalt rendelkezések szabályozási célját, és kellő figyelmet kell fordítaniuk ezzel kapcsolatban arra, hogy egyenlő feltételeket biztosítsanak az uniós és nem uniós ABA-k számára az Unióban letelepedett vállalkozások feletti ellenőrzésszervezők.
- (58) A kis- és középvállalkozások és az ingatlan megvásárlásának, tulajdonlásának vagy kezelésének céljával létrehozott különleges célú gazdasági szervezetek feletti ellenőrzés esetén általános mentességnek kell vonatkoznia a jelentési és adatszolgáltatási kötelezettségekre, valamint valamely tőzsdén nem jegyzett társaság vagy kibocsátó feletti ellenőrzés esetén a vagyonkivonás elleni biztosítékokra. Továbbá ezen előírásoknak nem céljuk, hogy a tulajdonjogokkal kapcsolatos információkat nyilvánossá tegyék, amelyek hátrányos helyzetbe hoznák az ABAK-ot a lehetséges versenytársakkal, például az állami vagyonalapokkal vagy olyan versenytársakkal szemben, amelyek esetleg el akarják lehetetleníteni a céltársaság üzleti tevékenységét, saját hasznukra használva fel az információt. Ezért a jelentési és adatszolgáltatási kötelezettség alkalmazandó az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ a bizalmas információkra vonatkozóan meghatározott feltételek és korlátozások szerint, valamint a 2004/25/EK és a 2004/109/EK irányelv sérelme nélkül. Ez azt jelenti, hogy a tagállamoknak a nemzeti jogukban szereplő korlátozásokon és lehetőségeken belül gondoskodniuk kell arról, hogy a munkavállalók képviselői és az őket segítők ne közölhessenek a munkavállalókkal és harmadik felekkel a társaság jogos érdekeit érintő olyan

⁽¹⁾ HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

⁽²⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽³⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

információkat, amelyeket kifejezetten bizalmasan kaptak meg. A tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy engedélyezhessék a munkavállalók képviselőinek és az őket segítőknek, hogy a munkavállalóknak és harmadik feleknek bizalmas információkat adhassanak át. A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az érintett ABAK ne követhesse meg az érintett társaság igazgatóságától, hogy információt közöljön a munkavállalók képviselőivel, illetve azok hiányában a munkavállalókkal, amikor a szóban forgó információk olyan jellegűek, hogy azok objektív kritériumok szerint komolyan károsítanák az érintett társaság működését vagy számára hátrányosak lehetnek. A jelentési és adatszolgáltatási kötelezettség, valamint a vagyonszerzés elleni biztosítékok a tagállamok által elfogadott szigorúbb szabályok sérelme nélkül alkalmazandók.

(59) Ez az irányelv meghatározza továbbá azokat a feltételeket, amelyek hatálya alatt az uniós ABAK-ok uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazhatják szakmai befektetők számára az Unióban. Uniós ABAK-ok ilyen irányú forgalmazása csak akkor engedélyezhető, ha az ABAK megfelel ezen irányelvnek és a forgalmazáshoz útlevelel rendelkezik, nem érintve az ezen irányelvben előírt küszöbértékek alá eső ABA-k ABAK-ok általi forgalmazását. A tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy engedélyezhessék az ezen küszöbértékek alá eső ABA-k ABAK-ok általi forgalmazását nemzeti rendelkezéseknek megfelelően.

(60) Egy ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit csak akkor lehet uniós szabályozott piacra bevezetni vagy egy adott tagállamban az ABAK nevében eljáró harmadik felek által kibocsátani vagy elhelyezni, ha az ABA-t kezelő ABAK maga is forgalmazhatja az ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit abban a tagállamban. Az ABA befektetőknek történő felosztását az Unióban ezenkívül más nemzeti vagy uniós jog, mint például az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2004/39/EK irányelv is szabályozhatja.

(61) Jelenleg számos uniós ABAK kezel nem uniós ABA-t. Helyénvaló az engedélyezett uniós ABAK-ok számára engedélyezni nem uniós ABA-k kezelését anélkül, hogy azokat az Unióban forgalmaznák, és hogy a szigorú letétkezelői követelmények, illetve az ebben az irányelvben meghatározott éves jelentéshez kapcsolódó követelmények rájuk is vonatkoznának, mivel ezeket a követelményeket ezen irányelv is tartalmazza az uniós befektetők védelmére.

(62) A Bizottság által e tekintetben elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követően, amely,

elvben, az EÉPH tanácsait figyelembe véve, az ezen irányelv átültetésének időpontját követően két évvel fog megvalósulni, a nem uniós ABA-kat a letelepedésük szerinti tagállamban és/vagy más tagállamokban szakmai befektetők részére forgalmazni szándékozó engedélyezett uniós ABAK-ok számára ezt engedélyezni kell, amennyiben megfelelnek ezen irányelvnek. Ezt a jogot bejelentési eljárásához és ahhoz kell kötni, hogy a nem uniós ABA teljesíti-e a harmadik ország tekintetében fennálló feltételeket.

(63) Egy átmeneti időszak során, amelyet – az EÉPH tanácsait figyelembe véve – elvben három évvel a nem uniós ABAK-okra vonatkozó útlevelel létrehozását követően felhatalmazáson alapuló jogi aktus fog lezárni, a nem uniós ABA-kat bizonyos tagállamokban útlevelel nélkül forgalmazni szándékozó uniós ABAK-ok számára ezt az érintett tagállamok is engedélyezhetik, amennyiben megfelelnek ezen irányelvnek a letétkezelői követelmények kivételével. Az ilyen uniós ABAK-oknak azonban biztosítaniuk kell, hogy meghatározott jogalanyokat jelöljenek ki a letétkezelői kötelezettségek teljesítése és a rendszerkockázat felügyelete céljából. Ezenkívül a nemzetközi standardokkal összhangban az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, valamint a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodásnak kell fennállnia a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék feladataikat. Az együttműködési megállapodások révén nem lehet korlátozni nem uniós ABA-k forgalmazását egy adott tagállamban. Továbbá a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország nem szerepelhet a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoportnak a nem együttműködő országokat és területeket tartalmazó jegyzékében.

(64) A Bizottság által e tekintetben elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követően, amelyre – az EÉPH tanácsát figyelembe véve –, elvben az ezen irányelv átültetésének határidejét követő két évvel kerül sor, ezen irányelv egyik alapelveként kell tenni, hogy valamely nem uniós ABAK az ezen irányelvnek való megfelelése esetén részesülhessen az ezen irányelv által biztosított jogokból, így például útlevelel révén értékesíthesse az ABA-k befektetési jegyeit és részvényeit az egész Unió területén. Ez azonos feltételeket biztosít az uniós és nem uniós ABAK-ok között. Ezen irányelv ezért egy, a nem uniós ABAK-okra alkalmazandó engedélyezésről rendelkezik, amely a Bizottság erre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusának a hatálybalépését követően kerül alkalmazásra. Ezen megfelelés érvényesítése érdekében a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak kell érvényre juttatniuk az ezen irányelvnek való megfelelést. Az ilyen nem uniós ABAK-ok vonatkozásában a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok az ebben az irányelvben meghatározottak értelmében a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai lesznek.

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

- (65) Ezért, ha egy nem uniós ABAK uniós ABA-kat szándékozik kezelni és/vagy ABA-kat forgalmazni az Unióban útlevelel, azt is elő kell írni, hogy megfeleljen ezen irányelvnek annak érdekében, hogy ugyanazok a kötelezettségek vonatkozzanak rá, mint az uniós ABAK-okra. Nagyon kivételes esetekben, ha és amennyiben az ezen irányelv valamely rendelkezésének való megfelelés összeegyeztetetlen azzal a joggal, amely a nem uniós ABAK vagy az Unióban forgalmazott nem uniós ABA tekintetében irányadó, a nem uniós ABAK-ot mentesíteni lehet ezen irányelv vonatkozó rendelkezése alól, ha igazolni tudja, hogy: lehetetlen az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelést összeegyeztetni azon jogban előírt kötelező erejű rendelkezéssel, amely a nem uniós ABAK vagy az Unióban forgalmazott nem uniós ABA tekintetében irányadó; a nem uniós ABAK vagy a nem uniós ABA tekintetében irányadó jogban van olyan egyenértékű rendelkezése, amelynek azonos a szabályozási célja és az érintett ABA befektetői védelmének azonos szintjét nyújtja; a nem uniós ABAK vagy a nem uniós ABA eleget tesz az említett egyenértékű előírásnak.
- (66) Továbbá az ABA-t kezelni és/vagy ABA-t az Unióban útlevelel forgalmazni kívánó nem uniós ABAK-nak meg kell felelnie egy meghatározott engedélyezési eljárásnak és teljesítenie kell bizonyos meghatározott követelményeket, amelyek a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik országra és – adott esetben – a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országra vonatkoznak.
- (67) Az EÉPH tanácsot ad a referencia-tagállam meghatározásával és – adott esetben – az egyenértékű szabállyal való összeegyeztethetőség tekintetében a mentességgel kapcsolatban. A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és az ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti információcserére meghatározott követelmények alkalmazandók. Továbbá az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkében meghatározott közvetítési eljárást kell alkalmazni akkor, ha a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai nem értenek egyet a referencia-tagállam megállapításaival, az ezen irányelvnek való megfelelés és egy harmadik ország egyenértékű szabályainak való megfelelés közötti összeegyeztethetőség esetén a mentesség alkalmazásával, és azzal az értékeléssel kapcsolatosan, amely a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik ország és – adott esetben – a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országra vonatkozó meghatározott követelmények teljesítésével foglalkozik.
- (68) A felügyeleti eredmények következetességének további fokozása érdekében az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban az EÉPH évenként szakértői értékelésen alapuló elemzést készít a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem uniós ABAK-ok engedélyezésével és felügyeletével összefüggő felügyeleti tevékenységeiről.
- (69) Egy átmeneti időszak során, amelyet – az EÉPH tanácsát figyelembe véve –, elvben három évvel a nem uniós ABAK-okra vonatkozó útlevelel létrehozását követően felhatalmazáson alapuló jogi aktus fog lezárni, az ABAK-kat csak bizonyos tagállamokban és útlevelel nélkül forgalmazni szándékozó nem uniós ABAK-ok számára ezt az illetékes tagállamok is engedélyezhetik, ha bizonyos minimumkövetelmények teljesülnek. Ezekre a nem uniós ABAK-okra a befektetők tájékoztatása tekintetében legalább az uniós ABA-kat forgalmazó uniós ABAK-okra alkalmazandókhöz hasonló szabályoknak kell vonatkoznuk. A rendszerkockázatok felügyeletének megkönnyítése érdekében e nem uniós ABAK-ok számára is elő kell írni jelentési kötelezettségeket az ABA-k forgalmazásának helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai tekintetében. Következésképpen ezeknek az ABAK-oknak meg kell felelniük az ezen irányelvben meghatározott átláthatósági követelményeknek, és a tőzsdén nem jegyzett társaságok vagy kibocsátók felett ellenőrzést szerző ABA-kat kezelő ABAK-okra vonatkozó kötelezettségeknek. Továbbá a rendszerkockázat felügyelete céljából és a nemzetközi standardokkal összhangban az ABA-k forgalmazási helye szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, adott esetben az érintett uniós ABA-k hatáskörrel rendelkező hatóságai, a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai, és adott esetben a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodásnak kell fennállnia a hatékony információcserre biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék a feladataikat. Az együttműködési megállapodások révén nem lehet korlátozni harmadik országbeli alapok forgalmazását egy adott tagállamban. Végezetül, az a harmadik ország, ahol a nem uniós ABAK vagy ahol a nem uniós ABA letelepedett, nem szerepelhet a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem együttműködő országok és területek jegyzékén.
- (70) Az irányelv nem érintheti a jelenlegi helyzetet, amely szerint az Unióban letelepedett szakmai befektetők saját kezdeményezésükre befektethetnek az ABA-kba, függetlenül az ABAK és/vagy az ABA letelepedésének helyétől.
- (71) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy saját területükön engedélyezhessék az ABAK-ok által kezelt összes ABA, vagy meghatározott típusú ABA-k kisbefektetőknek történő forgalmazását. Ha valamely tagállam meghatározott típusú ABA-k forgalmazását teszi lehetővé, a tagállamnak eseti elemzést kell végeznie annak megállapítása céljából, hogy az adott ABA minősíthető-e olyan típusú ABA-nak, amely a tagállam területén kisbefektetők számára forgalmazható. Az uniós jog más eszközei alkalmazásának sérelme nélkül a tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy ilyen esetekben a kisbefektetőknek való forgalmazás előfeltételeként előírhassanak az ABA-knak a területükön a szakmai befektetők részére való forgalmazásra vonatkozóknál szigorúbb követelményeket is az ABA-kra és az ABAK-okra, attól függetlenül, hogy az ABA forgalmazása belföldön vagy határokon átnyúlóan történik. Amennyiben egy tagállam saját területén engedélyezi az ABA-k kisbefektetőknek történő forgalmazását, ennek a lehetőségnek elérhetőnek kell lennie függetlenül attól, hogy az ABA-t kezelő ABAK melyik tagállamban telepedett le, és a tagállam nem

írhat elő a belföldön forgalmazott ABA-kra vonatkozóknál szigorúbb követelményeket vagy további követelményeket egy másik tagállamban letelepedett és határokon átnyúlóan forgalmazott ABA-kra. Továbbá azoknak az ABAK-oknak, a 2004/39/EK irányelv értelmében engedélyezett befektetési vállalkozásoknak és a 2006/48/EK irányelv értelmében engedélyezett hitelintézeteknek, amelyek kisbefektető ügyfeleknek befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, figyelembe kell venniük valamennyi esetleges kiegészítő követelményt annak értékelése során, hogy egy bizonyos ABA megfelelő és alkalmas-e egy adott kisbefektető számára, és hogy összetett vagy nem összetett pénzügyi eszköz-e.

- (72) Tisztázni kell az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok hatáskörét és kötelezettségeit, és meg kell erősíteni a határokon átnyúló hatékony felügyeleti együttműködés biztosításához szükséges mechanizmusokat. Bizonyos körülmények között az ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy közvetlenül felléphessenek meghatározott rendelkezések betartásának felügyelete érdekében, amelyért felelősek. Az egyéb rendelkezések vonatkozásában a fogadó tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól fellépést követeljenek meg, és közbelépjenek, ha nem történik fellépés.
- (73) Ezen irányelv rendelkezik az EÉPH általános koordinációs szerepéről és az EÉPH által elnökölt kötelező érvényű, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti viták rendezésére szolgáló közvetítési eljárások lehetőségéről.
- (74) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az ABAK letelepedése szerinti tagállam vagy a referencia-tagállam és a harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság között megkötendő együttműködési megállapodások tartalmára és az információcserre módjára vonatkozóan. A szabályozástechnikai standardtervezetek biztosítják, hogy ezen együttműködési megállapodások következtében minden szükséges információ a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére álljon mind a letelepedés szerinti, mind a fogadó tagállamokban, hogy azok gyakorolni tudják az ezen irányelvben rájuk ruházott felügyeleti és vizsgálati hatásköreiket. Az EÉPH ezenkívül megkönnyíti az együttműködési megállapodások megtárgyalását és megkötését. Az EÉPH például úgy könnyítheti meg ezeket a folyamatokat, hogy biztosítja az ilyen együttműködési megállapodások standard formátumát.
- (75) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (76) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az EUMSZ-ben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (Charta) elismert elveket, nevezetesen a személyes adatoknak az EUMSZ 16. cikkében és a Charta 8. cikkében említett védelmét. A hatáskörrel rendelkező hatóságok általi információcserének vagy

információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak, ahogy azt a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ megállapítja. Az EÉPH általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak – ahogy azt a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ megállapítja –, amelyek ezen irányelv alkalmazásában teljes mértékben alkalmazandók a személyes adatok feldolgozására.

- (77) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (78) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, ahol ez az ezen irányelvben kifejezetten meghatározásra került. Különösen, a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ebben az irányelvben meghatározott tőkeáttételi módszerek megállapítása érdekében, ideértve a vonatkozó ABA által ellenőrzött harmadik feleket bevonó lehetséges pénzügyi és/vagy jogi struktúrákat, ha azon struktúrákat kifejezetten annak érdekében állították fel, hogy ABA-szinten közvetlenül vagy közvetve tőkeáttételt hozzanak létre. Különösen a magántőke- és kockázattőke-alapok esetében az ilyen pénzügyi vagy jogi struktúrákra való hivatkozás esetében a portfóliótársaság szintjén meglévő tőkeáttételt nem kell beleértetni.
- (79) Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni annak meghatározása céljából, hogy hogyan kell kiszámítani a könnyített rendszerre vonatkozó küszöbértékeket, és hogyan kell szabályozni az ABA-kat kezelő azon ABAK-okat, amelyek kezelt eszközeinek értéke, beleértve a tőkeáttétel útján szerzett eszközöket is, egyazon naptári éven belül időnként meghaladja a vonatkozó küszöbértéket, időnként pedig nem éri el azt; a küszöbértékeket el nem érő ABAK-ok bejegyzési kötelezettségeinek és a rendszerkockázat hatékony felügyeletét szolgáló adatszolgáltatási kötelezettségeinek, és az ilyen ABAK-ok arra vonatkozó kötelezettségének meghatározása céljából, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat értesítsék, amennyiben már nem teljesítik a könnyített rendszer alkalmazásához szükséges feltételeket.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (80) Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni annak érdekében is, hogy egyértelművé tegyék a tőkeáttételi módszereket, köztük bármely pénzügyi és/vagy jogi struktúrát, amelyben az adott ABA által ellenőrzött harmadik felek is részt vesznek, valamint a tőkeáttétel kiszámításának módját; hogy meghatározzák azokat a kockázatokat, amelyeket a további szavatolóótkének vagy a szakmai felelősségbiztosításnak le kell fedeznie, és meghatározzák a további szavatolóótké megfelelőse meghatározásának feltételeit vagy a szakmai felelősségbiztosítás hatályát, valamint meghatározzák a további szavatolóótké folyamatban lévő kiigazítása vagy a szakmai felelősségbiztosítás hatálya meghatározásának módját. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni annak érdekében is, hogy meghatározzák a hatáskörrel rendelkező hatóságok által annak értékelése során alkalmazandó kritériumokat, hogy az ABAK-ok teljesítik-e az üzletmenetükkel kapcsolatos kötelezettségeiket, az irányú kötelezettségüket, hogy az általuk kezelt ABA-k és azok befektetői érdekeit, valamint a piac integritását szem előtt tartva járnak el; hogy rendelkeznek az üzleti tevékenységük megfelelő végzéséhez szükséges erőforrásokkal és eljárásokkal, és képesek azok hatékony felhasználására; hogy megtesznek minden ésszerű lépést az összeférhetlenség elkerülésére és, ha az nem elkerülhető, arra, hogy azonosítsák, megelőzzék és figyelemmel kísérik, adott esetben pedig nyilvánosságra hozzák az ABA-k és az ABA-k befektetői előtt ezen összeférhetlenséget, és biztosítják, hogy az általuk kezelt ABA-k méltányos bánásmódban részesülnek; hogy megfelelnek az üzleti tevékenységük irányítására vonatkozó valamennyi hatósági követelménynek, hogy elősegítsék az ABA-k vagy az általuk kezelt ABA-k befektetői érdekeinek és a piac integritásának lehető legnagyobb mértékű érvényesülését; és az ABA-k valamennyi befektetője számára tisztességes bánásmódot biztosítsanak.
- (81) Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell továbbá elfogadni a következők meghatározására: az ABAK-ok által meghatározandó összeférhetlenség-típusok, valamint azon ésszerű lépések, amelyek meghozatala az összeférhetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése, nyomon követése és az azokról szóló tájékoztatás céljából a strukturális, szervezeti és közigazgatási eljárások keretében az ABAK-októl elvárható. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni az alábbiak vonatkozásában: alkalmazandó kockázatkezelési feladatok; a kockázatkezelési rendszer felülvizsgálatának megfelelő gyakorisága; a kockázatkezelési feladatok funkcionális és hierarchikus elkülönítése a működési egységektől, ideértve a portfóliókezelési feladatokat is; összeférhetlenség elleni óvintézkedések; és az ABAK-ok által betartandó kockázatkezelési követelmények. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni az ABAK-ok által használandó likviditáskézelési rendszereknek, valamint a befektetési stratégia, a likviditási profil és a visszaváltási politika összehangolásának meghatározása érdekében. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni azon követelmények meghatározása érdekében, amelyeket az értékpapírosított eszközök értékpapírosítását kezdeményezőknek, a szponzoroknak vagy az eredeti hitelezőknek kell teljesíteniük ahhoz, hogy az ABAK-ok befektethessenek a 2011. január 1-je után kibocsátott ilyen jellegű eszközökbe.
- (82) Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák azokat a követelményeket, amelyeket az ABAK-oknak teljesíteniük kell az ilyen értékpapírosított eszközökbe való befektetéshez; amelyek meghatározzák az igazgatási és számviteli eljárásokat, az elektronikus adatfeldolgozásra vonatkozó ellenőrzési és biztonsági szabályokat és a megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat; amelyek meghatározzák az eszközök helyes értékelésére, valamint a befektetési jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközérték kiszámítására vonatkozó eljárásokat; a külső értékbécselő által nyújtandó szakmai garanciákat; valamint a nyílt végű ABA-k értékelésének megfelelő gyakoriságát.
- (83) Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák azon feltételeket, amelyek mellett az ABAK-ok funkcióinak átruházása jóváhagyható, valamint azon feltételeket, amelyek mellett az ABAK olyan mértékben ruházza át funkcióit, hogy postafiókképpé válik, és már nem tekinthető az ABA kezelőjének; amelyek meghatározzák a letétkezelők vonatkozásában az annak megállapítására szolgáló kritériumokat, hogy a letétkezelő letelepdedése szerinti harmadik országokra vonatkozó prudenciális szabályozás és felügyelet egyenértékű-e az uniós joggal, és azokat ténylegesen végre is hajtják, valamint a megállapodásmin-tába belefoglalandó adatokat; a letétkezelői feladatok ellátására vonatkozó feltételeket, ideértve: a pénzügyi eszközök azon fajtáit, amelyeket a letétkezelő letétkezelői feladatkörébe kell sorolni; azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő letétkezelői feladatát gyakorolhatja a központi letétkezelőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök tekintetében, és azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő őrzi a névre szólóan kibocsátott és a kibocsátónál vagy a könyvvizsgálónál nyilvántartott pénzügyi eszközöket; a letétkezelőnek a kellő gondossággal kapcsolatos kötelezettségeit; az elkülönítési kötelezettséget; azon feltételek és körülmények, amelyek alapján a letétbe helyezett pénzügyi eszközt elveszetteknek kell tekinteni; mit lehet „minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen, érdemleges befolyásán túlmenő külső eseménynek” tekinteni; és azokat a feltételeket és körülményeket, amelyek alapján objektív indok áll fenn a felelősség alóli mentesítésre. Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák az ABAK-ok által a kezelésükben lévő minden egyes ABA tekintetében rendelkezésre bocsátandó éves jelentés tartalmát és formátumát, valamint az ABAK-ok részéről befektetőikkel szemben fennálló adatszolgáltatási kötelezettségeket és a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal szembeni jelentési kötelezettségeket, valamint azok gyakoriságát.
- (84) Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, hogy a tőkeáttétel mikor tekintendő jelentős mértékűnek és amelyek megállapítják az ABAK által esetlegesen alkalmazandó tőkeáttételi korlátok bevezetésének a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi mérlegelésekor alkalmazandó elveket. Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák a

- nem uniós ABAK-okkal és/vagy a nem uniós ABA-kkal kapcsolatos együttműködési megállapodásokat a harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében. Olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is el kell fogadni, amelyek meghatározzák annak az információcserének a tartalmát, amelyet az ABAK és a hatáskörrel rendelkező hatóságok folytatnak, valamint azt, hogy bizonyos adatokat meg kell adni az EÉPH-nak.
- (85) Az EÉPH e tekintetben adott tanácsától és az irányelvben megállapított feltételektől függően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni az útlevelnek nem uniós ABA-kat az Unióban forgalmazó uniós ABAK-okra és ABA-kat az Unióban kezelő és/vagy forgalmazó nem uniós ABAK-okra történő kiterjesztése érdekében, illetve egy másik felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadni e tekintetben a zártkörű kibocsátásra vonatkozó nemzeti rendszerek alkalmazásának megszüntetése céljából.
- (86) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. A kiemelkedően aggályos területek esetében az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbítható. Az Európai Parlament és a Tanács tájékoztathatja a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok korai elfogadása különösen fontos olyankor, amikor határidőket kell betartani, például hogy a tagállamok a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat adott esetben az ezen irányelvben meghatározott átültetési időszakon belül ültethessék át.
- (87) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről szóló nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.
- (88) Az ezen irányelv átültetési határidejét követően két évvel az EÉPH véleményt ad ki az akkor hatályban levő útlevel működéséről és a zártkörű kibocsátásra vonatkozó nemzeti rendszerek működéséről. Tanácsot ad az útlevelnek a nem uniós ABA-kat az Unióban forgalmazó uniós ABAK-okra és ABA-kat az Unióban kezelő és/vagy forgalmazó nem uniós ABAK-okra történő kiterjesztése tekintetében is. A Bizottság három hónappal az EÉPH e véleményének és útmutatásának átvétele után, valamint az ezen irányelvben felsorolt, többek között a belső piacra, a befektetővédelemre és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzésére vonatkozó kritériumokat és célkitűzéseket figyelembe véve felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, meghatározva azt az időpontot, amikortól az ebben az irányelvben meghatározott, az útlevel kiterjesztésére vonatkozó szabályok valamennyi tagállamban alkalmazandóvá válnak.
- (89) 2009. áprilisi londoni találkozójukon a G-20-ak vezetői megállapodtak abban, hogy a fedezeti alapokat vagy vezetőiket nyilvántartásba kell venni, és elő kell írni számukra, hogy folyamatosan továbbítsák a megfelelő adatokat a felügyelőknek vagy a szabályozóknak. Felügyeletet kell felettük biztosítani, hogy biztosítva legyen a megfelelő kockázatkezelés. 2010 júniusában a G-20-ak vezetői Torontóban megerősítették kötelezettségvállalásukat, és vállalták a fedezeti alapok átláthatóságának és szabályozói felügyeletének fokozását célzó szigorú intézkedések végrehajtásának nemzetközileg következetes és megkülönböztetésmentes módon történő felgyorsítását. A G-20-ak célkitűzéseinek támogatására az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Bizottsága 2009 júniusában magas szintű befektetésialap-felügyeleti alapelveket adott ki, hogy irányt mutasson e terület nemzetközi szinten következetes szabályozásának kialakításához. 2010. szeptember 16-án az Európai Tanács egyetértett abban, hogy Európának határozottabban, valamint a viszonyosság szellemében és a kölcsönös előnyök szem előtt tartásával kell képviselnie az érdekeit és az értékeit az Unió külkapcsolataiban, továbbá lépéseket kell tennie többek között annak érdekében, hogy nagyobb piaci hozzáférést biztosítson az európai vállalkozásoknak és elmélyítse szabályozási együttműködését fő kereskedelmi partnereivel. A Bizottság annak biztosítására törekszik, hogy e kötelezettségvállalásokat az Unió nemzetközi partnerei is hasonlóan hajtsák végre.
- (90) Három évvel annak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a hatálybalépését követően, amelynek értelmében az útlevel valamennyi ABAK vonatkozásában alkalmazásra kerül, az EÉPH véleményt ad ki az akkor hatályban levő európai útlevel működéséről és a zártkörű kibocsátásra vonatkozó nemzeti rendszerek működéséről. Tanácsot ad a nemzeti rendszerek megszüntetésével kapcsolatosan is. A Bizottság három hónappal az EÉPH véleményének és tanácsának átvétele, valamint az ezen irányelvben felsorolt kritériumok és ezen irányelv célkitűzéseinek figyelembevételét követően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, többek között a belső piac, a befektetővédelem és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzése vonatkozásában, meghatározva azt az időpontot, amikortól az ezen irányelvben meghatározott nemzeti mechanizmusok valamennyi tagállamban megszűnnek.
- (91) Ezen irányelv átültetési határidejét követően négy évvel a Bizottság – nyilvános konzultáció alapján és a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott megbeszélésekre tekintettel – elkezdte ezen irányelv alkalmazásának és hatályának felülvizsgálatát. A felülvizsgálat elemzi az irányelv alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, annak a befektetőkre, az ABA-kra vagy az ABAK-okra gyakorolt hatását az Unióban és harmadik országokban, valamint azt is vizsgálja, hogy milyen mértékben sikerült teljesíteni ezen irányelv célkitűzéseit, és szükség szerint megfelelő módosításokat javasol. A felülvizsgálat kiterjed ezen irányelvben foglalt szabályok működésének általános felmérésére és a szabályok alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokra. A Bizottság a felülvizsgálat során megvizsgálja az EÉPH és a hatáskörrel rendelkező uniós hatóságoknak ezen irányelv összefüggésében végzett

tevékenységeit az uniós piacokon működő valamennyi ABAK hatékony felügyeletének biztosításában, ideértve többek között, – az 1095/2010/EU rendelettel összhangban – annak megvizsgálását, hogy további felügyeleti feladatokat bízhatnak-e az EÉPH-ra a nem uniós ABAK-ok engedélyezése és felügyelete terén. Ebben az összefüggésben a Bizottság értékeli az EÉPH ilyen jellegű feladatokkal való megbízásának költségeit és előnyeit.

- (92) Ezen irányelv célja az ABAK-ok tevékenysége következtében felmerülő lehetséges kockázatok kezelésére és ezen kockázatok tekintetben a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi hatékony ellenőrzésének biztosítására alkalmas keretrendszer létrehozása az Unióban. Szigorú szabályozási és felügyeleti keretet kell biztosítani, hogy a pénzügyi szabályozásban ne legyenek hiányosságok. Ebben a tekintetben hivatkozni lehet a kellő gondossággal kapcsolatos meglévő kötelezettségekre, amelyek a szakmai befektetőkre alkalmazandók az ilyen befektetőkre vonatkozó rendelkezések értelmében. Továbbá a Bizottságot fel kell kérni, hogy vizsgálja felül a szakmai befektetőkre vonatkozó jogszabályokat annak érdekében, hogy felmérje, szükséges-e szigorúbb követelményeket előírni azoknak a szakmai uniós befektetőknek a kellő gondosságra vonatkozó eljárására vonatkozóan, amelyek saját kezdeményezésükre nem uniós pénzügyi termékekbe, többek között nem uniós ABA-kba fektetnek be.
- (93) A felülvizsgálat végén a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, többek között – adott esetben – a javasolt módosításokról, figyelembe véve ezen irányelv célkitűzéseit és a befektetőkre, az ABA-kra és ABAK-okra gyakorolt lehetséges hatásokat az Unióban és harmadik országokban.
- (94) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a magas szintű befektetővédelemnek az ABAK-ok engedélyezésére és felügyeletére szolgáló közös keretrendszer létrehozatala révén való biztosítását – amint azt az ABAK-okra vonatkozó jelenlegi nemzeti szintű szabályozás és felügyelet terén meglévő hiányosságok tanúsítják – a tagállamok nem tudják kielégítően, ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (95) A 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelvet, a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ és az 1095/2010/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv azon alternatív befektetési alapkezelők (ABAK) engedélyezésével, folyamatos működtetésével és átláthatóságával kapcsolatos szabályokat állapítja meg, amelyek alternatív befektetési alapokat (ABA) kezelnek és/vagy forgalmazznak az Unióban.

2. cikk

Hatály

(1) Figyelembe véve e cikk (3) bekezdését és a 3. cikket, ezen irányelv a következőkre alkalmazandó:

- uniós ABAK-ok, amelyek egy vagy több ABA-t kezelnek, tekintet nélkül arra, hogy az ilyen ABA uniós vagy nem uniós ABA;
- nem uniós ABAK-ok, amelyek egy vagy több uniós ABA-t kezelnek; és
- nem uniós ABAK-ok, amelyek egy vagy több ABA-t forgalmazznak az Unióban, tekintet nélkül arra, hogy az uniós ABA vagy nem uniós ABA.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában nincs jelentősége, hogy

- az ABA nyílt vagy zárt végű-e;
- az ABA-t szerződési jog, a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok vagy a társasági jog alapján alapították, vagy más jogi formája van;
- milyen az ABAK jogi felépítése.

(3) Ezen irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- holdingtársaságok;
- a 2003/41/EK irányelv hatálya alá tartozó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, ideértve adott esetben az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett ilyen intézmények irányításáért felelős, illetve a nevükben eljáró felhatalmazott szervezetet és az említett irányelv 19. cikkének (1) bekezdése alapján megbízott befektetéskezelőket is, amennyiben azok ABA-k kezelésével nem foglalkoznak;
- szupranacionális intézmények, mint az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank, az európai fejlesztésfinanszírozási intézmények és a bilaterális fejlesztési bankok, a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap, más szupranacionális intézmények és hasonló nemzetközi szervezetek, amennyiben az ilyen intézmények vagy szervezetek ABA-t kezelnek, és amennyiben ezek az ABA-k közérdekűek;
- a nemzeti központi bankok;

⁽¹⁾ HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

- e) a nemzeti kormányok, a regionális és helyi önkormányzatok, valamint mindazon szervek és más intézmények, amelyek társadalombiztosítási rendszerek és nyugdíjrendszerek finanszírozására szolgáló alapokat kezelnek;
- f) a munkavállalói részvételi programok és a munkavállalói megtakarítási programok;
- g) különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységek.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett ABAK-ok folyamatosan megfeleljenek ezen irányelvnek.

3. cikk

Mentességek

(1) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki az olyan egy vagy több ABA-t kezelő ABAK-okra, amelyeknek ugyanezen ABAK-ok vagy azok anyavállalatai vagy leányvállalatai, vagy ezen anyavállalatok egyéb leányvállalatai az egyedüli befektetői, feltéve, hogy e befektetők maguk nem ABA-k.

(2) A 46. cikk alkalmazásának sérelme nélkül a következő ABAK-okra kizárólag ezen cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazandó:

- a) olyan ABAK-ok, amelyek – közvetlenül vagy közvetve egy, az ABAK-kal közös irányítás vagy ellenőrzés alatt álló társaságon keresztül, vagy érdemi közvetlen vagy közvetett részesedés útján – olyan ABA-portfóliókat kezelnek, amelyek kezelt eszközeinek értéke – beleértve a tőkeáttétel útján létrejött eszközöket is – nem haladja meg összesen a 100 millió EUR küszöbértéket; vagy
- b) olyan ABAK-ok, amelyek – közvetlenül vagy közvetve egy, az ABAK-kal közös irányítás vagy ellenőrzés alatt álló társaságon keresztül, vagy érdemi közvetlen vagy közvetett részesedés útján – olyan ABA-portfóliókat kezelnek, amelyek kezelt eszközeinek értéke nem haladja meg összesen az 500 millió EUR küszöbértéket, amennyiben az ABA portfóliói olyan ABA-kból állnak, amelyek nem tőkeáttétellel finanszírozottak és amelyek esetében az egyes ABA-kba történő eredeti befektetés időpontját követő öt éven belül nem gyakorolhatók visszaváltási jogok.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett ABAK-ok legalább:

- a) a letelepedésük szerinti tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál bejegyzéskötelesek;
- b) a bejegyzés időpontjában igazolják magukat és az általuk kezelt ABA-kat a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai előtt;

c) a bejegyzés időpontjában információkat szolgáltatnak az általuk kezelt ABA-k befektetési stratégiáiról a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak;

d) a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára rendszeresen tájékoztatást adnak arról, hogy milyen főbb eszközökkel kereskednek, valamint hogy a kezelésükben lévő ABA-k milyen fontosabb kitétségekkel rendelkeznek és melyek a legfontosabb koncentrációik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok hatékonyan nyomom követhessék a rendszerkockázatokat; és

e) abban az esetben, ha már nem teljesítik a (2) bekezdésben említett feltételeket, értesíteniük kell erről a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

E cikk ezen bekezdése és (2) bekezdése a tagállamok által a (2) bekezdésben említett ABAK-ok tekintetében elfogadott szigorúbb szabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben a (2) bekezdésben megadott feltételek már nem teljesülnek, az érintett ABAK-oknak az ezen irányelvben meghatározott eljárás szerint 30 naptári napon belül engedély iránti kérelmet kell benyújtaniuk.

(4) A (2) bekezdésben szereplő ABAK-ok nem élvezik az ezen irányelv által biztosított jogokat, kivéve, ha az ABAK-ok ezen irányelv hatálya alá vonják magukat. Ha az ABAK-ok ezen irányelv hatálya alá vonják magukat, akkor az teljes mértékben alkalmazandó rájuk.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek célja az eljárások meghatározása azon ABAK-ok számára, amelyek ezen irányelv hatálya alá vonják magukat a (4) bekezdésnek megfelelően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A Bizottság az 56. cikkel összhangban, valamint az 57. és az 58. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) a (2) bekezdésben említett küszöbértékek kiszámításának, valamint az ABA-kat kezelő ABAK-ok szabályozásának módját, amelyek kezelt eszközeinek értéke, beleértve a tőkeáttétel útján szerzett eszközöket is, egyazon naptári éven belül időnként meghaladja a vonatkozó küszöbértéket, időnként pedig nem éri el azt;
- b) a (3) bekezdésben előírt nyilvántartásba vételi és a rendszerkockázatok hatékony figyelemmel kísérése érdekében szükséges tájékoztatási kötelezettséget; és
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítésének kötelezettségét a (3) bekezdés értelmében.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „ABA”: bármilyen kollektív befektetési vállalkozás, annak befektetési részalapjait is beleértve, amely:
- i. több befektetőtől kap tőkét azért, hogy meghatározott befektetési politikának megfelelően befektesse azt ezen befektetők javára; továbbá
 - ii. a 2009/65/EK irányelv 5. cikke alapján nem engedélyköteles;
- b) „ABAK”: minden olyan jogi személy, amely rendszeres gazdasági tevékenységként egy vagy több ABA-t kezel;
- c) „fióktelep”: ABAK esetén az ABAK részét képező üzletviteli hely, amely nem önálló jogi személy, és amely az ABAK engedélyében felsorolt szolgáltatásokat nyújtja; az ugyanazon tagállamban egy olyan ABAK által létesített összes üzletviteli hely, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye egy másik tagállamban vagy harmadik országban található, egyetlen fióktelepnek minősül;
- d) „nyereségrészesedés”: az ABA nyereségének egy része, amelyet az ABAK részére különítenek el díjazásként az ABA kezeléséért; ebbe nem tartozik bele az ABA nyereségének azon része, amelyet az ABAK számára különítettek el mint az ABAK ABA-ba való befektetésének hozadékát;
- e) „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt a következő tényezők valamelyike kapcsol össze:
- i. részesedés, nevezetesen valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy ennél nagyobb részének közvetlen vagy ellenőrzés útján történő tulajdonlása;
 - ii. ellenőrzés, amely az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i, 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkében említett minden esetben az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolatot, vagy hasonló kapcsolatot jelent bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás között; e pont alkalmazásában egy leányvállalat leányvállalata egy anyavállalat leányvállalatának minősül, amely anyavállalat ezen leányvállalatokat fogja össze.

Szintén ilyen személyek közötti „szoros kapcsolat”-nak kell tekinteni azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez;

- f) „hatáskörrel rendelkező hatóságok”: a tagállamok azon hatóságai, amelyeket törvény vagy rendelet ABAK-ok felügyeletére jogosít fel;
- g) egy letétkezelő tekintetében „hatáskörrel rendelkező hatóságok”:
 - i. ha a letétkezelő a 2006/48/EK irányelv értelmében engedélyezett hitelintézet, akkor az említett irányelv 4. cikkének 4. pontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok;
 - ii. ha a letétkezelő a 2004/39/EK irányelv értelmében engedélyezett befektetési vállalkozás, akkor az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok;
 - iii. ha a letétkezelő ezen irányelv 21. cikke (3) bekezdése c) pontjának első albekezdése szerinti intézményfajta, akkor a letelepedése szerinti tagállamának az ilyen intézményfajta felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott nemzeti hatóságai;
 - iv. ha a letétkezelő ezen irányelv 21. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelő jogalany, akkor azon tagállam nemzeti hatóságai, amelyben e jogalany létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik, és amelyeket törvény vagy rendelet hatalmaz fel az ilyen jogalanyok felügyeletére, vagy az a hivatalos szerv, amely hatáskörrel rendelkezik az ilyen jogalanyok bejegyzésére vagy felügyeletére a rá irányadó szakmai magatartási szabályoknak megfelelően;
 - v. ha a letétkezelőt egy nem uniós ABA letétkezelőjének jelölik ki ezen irányelv 21. cikk (5) bekezdése b) pontjával összhangban, és az nem tartozik ezen pont i-iv. alpontja alá, azon harmadik ország hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságai, amelyben a letétkezelőnek létesítő okirat szerinti székhelye van;
- h) „uniós ABA tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok”: az ABA felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott tagállami nemzeti hatóságok;
- i) „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott ellenőrzés;

⁽¹⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

- j) „letelepedett”:
- i. ABAK esetén „létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik”;
 - ii. ABA esetén „engedéllyel rendelkezik vagy itt bejegyzett”, amennyiben sem engedéllyel nem rendelkezik, sem pedig bejegyezve nincs az adott helyen, „létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik”;
 - iii. letétkelző esetén „létesítő okirat szerinti székhellyel vagy fiókteleppel rendelkezik”;
 - iv. olyan jogi képviselők esetén, amelyek jogi személyek, „létesítő okirat szerinti székhellyel vagy fiókteleppel rendelkezik”;
 - v. olyan jogi képviselők esetén, akik természetes személyek, „lakóhellyel rendelkezik”;
- k) „uniós ABA”:
- i. bármely ABA, amely az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően egy tagállamban engedéllyel rendelkezik, vagy amelyet az egyik tagállamban bejegyeztek; vagy
 - ii. bármely ABA, amely egyik tagállamban sem rendelkezik engedéllyel vagy egyik tagállamban sem jegyezték be, de létesítő okirat szerinti székhelye és/vagy központi irodája az egyik tagállamban található;
- l) „uniós ABAK”: bármely olyan ABAK, amely létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik az egyik tagállamban;
- m) „feeder-ABA”: olyan ABA, amely
- i. eszközeinek legalább 85 %-át egy másik ABA (a master-ABA) befektetési jegyeibe vagy részvényeibe fekteti be;
 - ii. eszközeinek legalább 85 %-át egy vagy több olyan master-ABA-ba fekteti be, amelyek azonos befektetési stratégiával rendelkeznek; vagy
 - iii. egyébként eszközei legalább 85 %-a egy vagy több ilyen master-ABA-ban van;
- n) „pénzügyi eszköz”: a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában meghatározott eszköz;
- o) „holdingtársaság”: más egy vagy több társaságban részesedéssel rendelkező olyan vállalkozás, amelynek gazdasági célja egy üzleti stratégia vagy stratégiák leányvállalatain, kapcsolt vállalkozásain vagy részvételén keresztül történő végrehajtása, azzal a céllal, hogy növelje hosszú távú értéküket, és amely vagy egy olyan vállalat, amely
- i. saját számlára működik, és amelynek részvényeit kereskedés céljából bevezették egy uniós szabályozott piacra; vagy
- ii. amelyet az éves jelentésében vagy más hivatalos dokumentumban bizonyítottak szerint nem azzal a fő céllal hoztak létre, hogy a befektetőknek a leányvállalatok és kapcsolt vállalkozások eladása révén termeljen nyereséget;
- p) „az ABA letelepedése szerinti tagállam”:
- i. az a tagállam, amelyben az ABA engedéllyel rendelkezik vagy be van jegyezve a hatályos nemzeti jog szerint, illetve több engedély vagy bejegyzés esetén az a tagállam, amelyben az ABA első alkalommal kapott engedélyt, vagy amelyben első alkalommal jegyezték be; vagy
 - ii. ha az ABA-t egyik tagállamban sem engedélyezték vagy jegyezték be, az a tagállam, amelyben az ABA létesítő okirat szerinti székhelye és/vagy központi irodája található;
- q) „az ABAK letelepedése szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az ABAK létesítő okirat szerinti székhelye található; a nem uniós ABAK-ok esetében az „ABAK letelepedése szerinti tagállam” az ezen irányelvben a „referencia-tagállam”-ként értelmezendő a VII. fejezetben foglaltak alapján;
- r) „az ABAK fogadó tagállama” a következőket jelenti:
- i. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben egy uniós ABAK uniós ABA-kat kezel;
 - ii. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben egy uniós ABAK egy uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazza;
 - iii. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben egy uniós ABAK egy nem uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazza;
 - iv. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző referencia-tagállam, amelyben egy nem uniós ABAK uniós ABA-kat kezel;
 - v. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző referencia-tagállam, amelyben egy nem uniós ABAK egy uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazza; vagy
 - vi. az a letelepedés szerinti tagállamtól különböző referencia-tagállam, amelyben egy nem uniós ABAK egy nem uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazza;

- s) „indulótőke” a 2006/48/EK irányelv 57. cikke első bekezdésének a) és b) pontjában említett tőke;
- t) „kibocsátó”: bármely olyan kibocsátó a 2004/109/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében, amely létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik az Unióban és amelynek a részvényeivel való kereskedést engedélyezték a szabályozott piacon a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében;
- u) „jogi képviselő”: az a természetes személy, akinek lakóhelye, vagy az a jogi személy, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye az Unióban van, és akit vagy amelyet egy nem uniós ABAK jelölt ki kifejezetten arra, hogy nevében eljárjon a hatóságok, ügyfelek, szervek és a nem uniós ABAK partnerei felé az Unióban az ABAK ezen irányelv szerinti kötelezettségei tekintetében;
- v) „tőkeáttétel”: minden olyan módszer, amellyel az ABAK növeli a kezelésében lévő ABA kitétséget, akár készpénz vagy értékpapírok kölcsönzése, akár származékos pozíciókba ágyazott tőkeáttétel útján, vagy bármely más módon;
- w) „ABA kezelése”: egy vagy több ABA-k számára legalább az I. melléklet 1. a) és b) pontjában említetteket magában foglaló befektetéskezelési funkciók ellátása;
- x) „forgalmazás”: valamely ABAK kezdeményezésére vagy annak nevében valamely, az adott ABAK kezelésében lévő ABA befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó közvetlen vagy közvetett ajánlattétel az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező befektetők számára, vagy azok ilyen befektetőkhez történő kihelyezése;
- y) „master-ABA”: bármely olyan ABA, amelybe egy másik ABA befektet, vagy amelyben kitétséggel rendelkezik az m) ponttal összhangban;
- z) „referencia-tagállam”: egy tagállam a 37. cikk (4) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően;
- aa) „nem uniós ABA”: bármely olyan ABA, amely nem uniós ABA;
- ab) „nem uniós ABAK”: bármely olyan ABAK, amely nem uniós ABAK;
- ac) „tőzsdén nem jegyzett vállalat”: olyan vállalat, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye az Unióban van, és a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében nincs bevezetve egy szabályozott piacra;
- ad) „szavatolótőke”: a 2006/48/EK tanácsi irányelv 56–67. cikkeiben említett szavatolótőke;
- ae) „anyavállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott anyavállalat;
- af) „prime bróker”: olyan hitelintézet, szabályozott befektetési vállalkozás vagy más, a prudenciális szabályozás hatálya alá tartozó és folyamatos felügyeletnek alávetett jogalany, amely szerződő félként szolgáltatást kínál a szakmai befektetők számára elsősorban pénzügyi eszközökben ügyletek finanszírozása vagy indítása érdekében, és amely más szolgáltatásokat is nyújthat, például elszámolási és követelésrendezési szolgáltatásokat, értékpapír-kölcsönzést, valamint igényekre szabott technológia- és működtetéstámogatási szolgáltatásokat;
- ag) „szakmai befektető”: bármely olyan befektető, amely szakmai ügyfélnek minősül vagy amely kérés esetén szakmai ügyfélként kezelhető a 2004/39/EK irányelv II. mellékletének értelmében;
- ah) „befolyásoló részesedés”: ABAK-ban fennálló olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely vagy a tőke, vagy a szavazati jogok 10 %-át vagy annál többet képvisel a 2004/109/EK irányelv 9. és 10. cikkével összhangban, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a részesedés összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé azon ABAK irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;
- ai) „a munkavállalók képviselői”: a munkavállalóknak a 2002/14/EK irányelv 2. cikkének e) pontjában meghatározott képviselői;
- aj) „kisbefektető”: nem szakmai befektetőnek minősülő befektető;
- ak) „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti meghatározott leányvállalat;
- al) „nem uniós ABA felügyelő hatóságai”: ABA-k felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott harmadik országbeli nemzeti hatóságok;
- am) „nem uniós ABAK felügyelő hatóságai”: ABAK-ok felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott harmadik országbeli nemzeti hatóságok;

a) „értékpapírosítás céljaira létrehozott vagy értékpapírosítás célját szolgáló speciális jogalany”: olyan jogalany, amelynek egyetlen célja az értékpapírosítási tranzakciókban részt vevő pénzügyi közvetítő vállalatok eszközeiről és forrásairól szóló statisztikákról szóló, 2008. december 19-i 24/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdése szerinti értékpapírosítás vagy értékpapírosítások végrehajtása, valamint az e cél elérésére alkalmas egyéb tevékenységek folytatása;

ao) „ÁÉKBV”: a 2009/65/EK irányelv 5. cikkével összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás.

(2) Az e cikk (1) bekezdése ad) pontja alkalmazásában a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 13–16. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

a) az (1) bekezdés v) pontjában meghatározott tőkeáttételi módszerek, köztük bármely pénzügyi és/vagy jogi struktúra, amelyben az adott ABA által ellenőrzött harmadik felek is részt vesznek; és

b) a tőkeáttétel kiszámításának módja.

(4) Az Európai Felügyeleti Hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) (EÉPH) szabályozástechnikai standardtervezeteket hoz létre az ABAK-ok típusainak meghatározása érdekében – ahol ez ezen irányelv alkalmazásában szükséges, valamint az alkalmazás azonos feltételeinek biztosítása érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

5. cikk

Az ABAK meghatározása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alatt kezelt mindegyik ABA egyetlen ABAK-kal rendelkezzen, amely felelős az ezen irányelvnek való megfelelésért. Az ABAK lehet:

a) külső kezelő, amely az ABA által vagy annak nevében kijelölt jogi személy, és amely e kijelölés alapján felelős az ABA kezeléséért (külső ABAK); vagy

b) ha az ABA jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és az ABA irányító testülete úgy dönt, hogy nem jelöl ki külső ABAK-ot, akkor maga az ABA, amely ez esetben engedélyt kap az ABAK-ként való működésre.

(2) Olyan esetekben, amikor egy külső ABAK nem képes biztosítani az ezen irányelvnek való megfelelést, amiért az ABAK-ot képviselő ABA vagy más jogalany felelős, haladéktalanul értesíti a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait és adott esetben az érintett uniós ABA tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságokat. Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak kötelezniük kell az ABAK-ot a helyzet megoldásához szükséges lépések megtételére.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett lépések megtétele ellenére a szabálysértés továbbra is fennáll, és amennyiben az egy uniós ABAK-ot vagy uniós ABA-t érint, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai kötelezik az ABAK-ot, hogy mondjon le az adott ABA ABAK-ként történő kezeléséről. Ebben az esetben az ABA a továbbiakban nem forgalmazható az Unióban. Ha ez egy nem uniós ABA-t kezelő nem uniós ABAK-ot érint, az ABA a továbbiakban nem forgalmazható az Unióban. Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul tájékoztatják az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait.

II. FEJEZET

AZ ABAK-OK ENGEDÉLYEZÉSE

6. cikk

Az ABAK-ként való működés megkezdésének feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy semmilyen ABAK nem kezel ABA-t, kivéve, ha azt ezen irányelvvel összhangban engedélyezték.

Az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett ABAK-oknak mindenkor meg kell felelniük az ebben az irányelvben az engedélyezés tekintetében megállapított feltételeknek.

(2) A tagállamok előírják, hogy egy külső ABAK nem folytathat más tevékenységet az ezen irányelv I. mellékletében meghatározottakon és a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV további kezelésén kívül.

(3) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklettel összhangban valamely belső kezelésű ABA ezen ABA belső kezelésén kívül nem folytathat más tevékenységet.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik külső ABAK-ok számára a következő szolgáltatások nyújtását:

a) befektetési portfóliók kezelése, ideértve a 2003/41/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdése értelmében vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltatató intézmények portfólióit is, a befektetők mérlegelés alapján történő, ügyfelenkénti megbízása alapján;

⁽¹⁾ HL L 15., 2009.1.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

- b) nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatások, beleértve a következőket:
- i. befektetési tanácsadás;
 - ii. letéti és ügyviteli szolgáltatások a kollektív befektetési vállalkozások részvényeivel vagy befektetési jegyeivel kapcsolatban;
 - iii. pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízások fogadása és továbbítása.
- (5) Ezen irányelv értelmében nem engedélyezhető, hogy egy ABAK:
- a) kizárólag a (4) bekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtsa;
 - b) a (4) bekezdés b) pontjában említett, nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatásokat nyújtson anélkül, hogy a (4) bekezdés a) pontjában szereplő szolgáltatások nyújtására is engedéllyel rendelkezze;
 - c) csak az I. melléklet 2. pontjában említett tevékenységeket végezze; vagy
 - d) az I. melléklet 1. pontjának a) alpontjában említett szolgáltatásokat nyújtsa anélkül, hogy az I. melléklet 1. pontjának b) alpontjában szereplő szolgáltatásokat is nyújtaná.
- (6) A 2004/39/EK irányelv 2. cikke (2) bekezdését, valamint 12., 13. és 19. cikkét alkalmazni kell az e cikk (4) bekezdésében meghatározott szolgáltatások ABAK-ok általi nyújtására.
- (7) A tagállamok előírják, hogy az ABAK-ok a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai rendelkezésére bocsátják az ahhoz szükséges tájékoztatást, hogy az e bekezdésben említett feltételek betartását folyamatosan figyelemmel tudják kísérni.
- (8) A 2004/39/EK irányelv szerint engedélyezett befektetési vállalkozásoknak, illetve a 2006/48/EK irányelv szerint engedélyezett hitelintézeteknek nem kötelező ezen irányelv szerinti engedélyt szereznüik az ABA-kkal kapcsolatos befektetési szolgáltatások, például egyedi portfóliókezelés nyújtásához. A befektetési vállalkozások azonban csak akkor és annyiban kínálhatnak fel vagy helyezhetnek ki közvetlenül vagy közvetve ABA befektetési jegyeket vagy részvényeket uniós befektetők számára, s amilyen mértékig azon befektetési jegyek vagy részvények ezen irányelvvel összhangban forgalmazhatók.

7. cikk

Engedélykérelem

- (1) A tagállamok az ABAK-okat kötelezik arra, hogy engedély iránti kérelmet nyújtsanak be a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaihoz.
- (2) A tagállamok az engedély iránti kérelmet benyújtó ABAK-ot kötelezik arra, hogy a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak tájékoztatást nyújtson az ABAK-ra vonatkozóan a következőkről:

- a) tájékoztatás azokról a személyekről, akik ténylegesen irányítják az ABAK gazdasági tevékenységét;
 - b) az ABAK azon (akár közvetlen vagy közvetett, illetve természetes vagy jogi személy) részvényeseinek vagy tagjainak személyazonosságával kapcsolatos tájékoztatás, akik befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint e befolyásoló részesedés aránya;
 - c) üzleti terv, amely felvázolja az ABAK szervezeti felépítését, valamint tartalmazza az azzal kapcsolatos információkat is, hogy az ABAK hogyan kíván eleget tenni a II., III. és IV., valamint adott esetben az V., VI., VII. és VIII. fejezetben foglalt kötelezettségeinek;
 - d) a javadalmazással kapcsolatos politikák és gyakorlatok a 13. cikknek megfelelően;
 - e) a funkcióknak a 20. cikkben említettek szerinti, harmadik felekre történő átruházására vagy továbbruházására tett intézkedésekkel kapcsolatos tájékoztatás.
- (3) A tagállamok az engedély iránti kérelmet benyújtó ABAK-ot kötelezik arra, hogy a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a kezelésébe vonni kívánt ABA-kra vonatkozóan a következő tájékoztatást nyújtsa:
- a) a befektetési stratégiák, köztük a mögöttes alapok típusa, ha az ABA alapok alapja, illetve az ABAK tőkeáttétel alkalmazásával kapcsolatos politikája, valamint a kezelt vagy a kezelni szándékozott ABA-k kockázati profiljával és más jellemzőivel kapcsolatos tájékoztatás, beleértve az azon tagállamra vagy harmadik országra vonatkozó tájékoztatást, amelyben ezen ABA-k letelepedtek vagy letelepedni szándékoznak;
 - b) a master-ABA letelepedésére vonatkozó tájékoztatás, ha az ABA egy feeder-ABA;
 - c) az ABAK által kezelni tervezett minden egyes ABA alapszabálya vagy létesítő okirata;
 - d) a letétkezelőnek a 21. cikkel összhangban történő kijelölésével kapcsolatosan hozott intézkedésekre vonatkozó tájékoztatás az ABAK által kezelni tervezett minden ABA esetében;
 - e) a 23. cikk (1) bekezdésében említett esetleges további tájékoztatás az ABAK kezelésében lévő vagy általa kezelni tervezett minden egyes ABA-ra vonatkozóan.
- (4) Ha egy alapkezelő társaság (a továbbiakban: ÁÉKBV alapkezelő társaság) a 2009/65/EK irányelvnek megfelelő engedéllyel rendelkezik és ABAK-kénti engedélyezése iránti kérelmet nyújt be ezen irányelvnek megfelelően, a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem kötelezhetik arra az ÁÉKBV alapkezelő társaságot, hogy olyan tájékoztatást nyújtson vagy dokumentumokat bocsásson rendelkezésre, amelyeket az ÁÉKBV alapkezelő társaság a 2009/65/EK irányelvnek megfelelő engedélykérelem időpontjában már benyújtott, feltéve, hogy ez a tájékoztatás vagy dokumentumok még naprakészek.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságok negyedévente tájékoztatják az EÉPH-t az e fejezettel összhangban megadott vagy visszavont engedélyekről.

Az EÉPH minden ezen irányelv szerint engedélyezett ABAK-ról központi nyilvános nyilvántartást, valamint az Unióban ilyen ABAK-ok által kezelt és/vagy forgalmazott ABA-kat és az összes ilyen ABAK-ot felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságról jegyzéket vezet. A nyilvántartást elektronikus formátumban hozzáférhetővé kell tenni.

(6) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az ABAK – és munkaprogramjának – engedélyezése végett a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak nyújtandó tájékoztatás pontos meghatározása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(7) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása céljából a (6) bekezdés első albekezdésében említett információnyújtáshoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

8. cikk

Az engedély megadásának feltételei

(1) Az ABAK letelepedése szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai nem adják meg az engedélyt, ha nem teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) meggyőződtek arról, hogy az ABAK képes lesz teljesíteni ezen irányelv feltételeit;
- b) az ABAK a 9. cikknek megfelelően elegendő indulótőkével és szavatolótőkével rendelkezik;
- c) az ABAK üzletvitelével ténylegesen foglalkozó személyek kellőképpen jó üzleti hírnévvel, és az ABAK kezelésében levő ABA-ra vonatkozó befektetési stratégiák tekintetében kellő szakmai tapasztalattal rendelkeznek, minden ilyen személy nevét, illetve az őket hivatalukban felváltó személyek nevét haladéktalanul bejelentik az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, és az ABAK üzletviteléről legalább két, a fenti feltételeknek megfelelő személy határoz;
- d) az ABAK befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesei vagy tagjai megfelelőnek minősülnek azon szempont figyelembevételével, hogy biztosítani kell az ABAK helyes és körültekintő irányítását; és

e) az ABAK központi irodája és létesítő okirat szerinti székhelye ugyanabban a tagállamban található.

Az engedély az összes tagállamban érvényes.

(2) A többi érintett tagállam érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival is konzultálnak, mielőtt olyan ABAK vonatkozásában adják ki az engedélyt, amely az alábbiak közé tartozik:

- a) egy másik tagállamban engedélyezett másik ABAK, ÁÉKBV-kezelő társaság, befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosító leányvállalata;
- b) egy másik tagállamban engedélyezett másik ABAK, ÁÉKBV-kezelő társaság, befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosító anyavállalatának a leányvállalata; és
- c) egy másik tagállamban engedélyezett más ABAK-ot, ÁÉKBV-kezelő társaságot, befektetési vállalkozást, hitelintézetet vagy biztosítót is ellenőrző természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt álló társaság.

(3) Az ABAK letelepedése szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai megtagadják az engedély megadását, amennyiben a felügyeleti feladatok hatékony gyakorlását a következők bármelyike akadályozza:

- a) szoros kapcsolat az ABAK és más természetes vagy jogi személyek között;
- b) valamely harmadik ország egy vagy több, az ABAK-kal szoros kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyre vonatkozó törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései;
- c) az e törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések végrehajtásával kapcsolatos nehézségek.

(4) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai korlátozhatják az engedély hatályát, különösen azon ABA-k befektetési stratégiái tekintetében, amelyeket az ABAK kezelni jogosult.

(5) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a hiánytalan kérelem benyújtását követő három hónapon belül írásban tájékoztatják a kérelmezőt az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. A hatáskörrel rendelkező hatóságok további legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatják ezt az időszakot, ha azt szükségesnek ítélik az ügy különleges körülményei miatt, és az ABAK ennek megfelelő értesítését követően.

E bekezdés alkalmazásában egy kérelem akkor tekintendő teljesnek, ha az ABAK legalább a 7. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában, valamint a 7. cikk (3) bekezdésének a)–b) pontjában említett információkat benyújtotta.

Amint az engedélyt megadták, de legkorábban a 7. cikk (2) bekezdésének e) pontjában és a 7. cikk (3) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett esetleg hiányzó információk benyújtását követő egy hónap elteltével az ABAK a saját letelepedése szerinti tagállamban megkezdheti az ABA kezelését, amely az általa a kérelemben a 7. cikk (3) bekezdésének a) pontjával összhangban ismertetett befektetési stratégiákat alkalmazza.

(6) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a következők meghatározása érdekében:

- a) a (3) bekezdés szerinti ABAK-okra alkalmazandó követelmények;
- b) az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott, befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra alkalmazandó követelmények;
- c) tényezők, amelyek akadályozhatják a hatáskörrel rendelkező hatóságokat felügyeleti feladataik hatékony gyakorlásában.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

9. cikk

Induló- és szavatolótőke

(1) A tagállamok azon ABAK-ok tekintetében, amelyek belső kezelésű ABA-k, legalább 300 000 EUR összegű indulótőkét írnak elő.

(2) Ha egy ABAK-ot ABA-k külső kezelőjének jelölik ki, az ABAK-nak legalább 125 000 EUR indulótőkével kell rendelkeznie.

(3) Amennyiben az ABAK által kezelt ABA-k portfólióinak értéke meghaladja a 250 millió EUR-t, az ABAK további szavatolótőkét biztosít; e további szavatolótőke összege egyenlő annak az összegnek a 0,02 %-ával, amellyel az ABAK portfólióinak értéke meghaladja a 250 millió EUR-t, az indulótőke és a pótlólagos összeg előírt teljes összege azonban nem haladhatja meg a 10 millió EUR-t.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az ABAK portfóliójának az ABAK kezelésében lévő ABA-kat kell tekinteni, ideértve azon ABA-kat is, amelyek tekintetében az ABAK a 20. cikkkel összhangban egy vagy több funkciót átruházott, de kizárva azokat az ABA-portfóliókat, amelyeket az ABAK átruházás keretében kezel.

(5) Tekintet nélkül a (3) bekezdésre, az ABAK szavatolótőkéje sohasem lehet kevesebb a 2006/49/EK irányelv 21. cikkében előírt összegnél.

(6) A tagállamok engedélyezhetik az ABAK-ok számára, hogy a szavatolótőke (3) bekezdésben említett pótlólagos összegének

legfeljebb 50 %-át ne bocsássák rendelkezésre, ha rendelkeznek azonos összegre vonatkozó, olyan hitelintézet vagy biztosító által kiállított garanciával, amely hitelintézet vagy biztosító létesítő okirat szerinti székhelye valamely tagállamban, vagy olyan harmadik országban van, ahol a hatáskörrel rendelkező hatóságok által az uniós jogban megállapítottal egyenértékűnek tekintett prudenciális szabályok hatálya alá tartozik.

(7) Az esetleges szakmai felelősséggel kapcsolatos, az ABAK-ok által ezen irányelvnek megfelelően végzett tevékenységekből származó kockázatok fedezésére a belső kezelésű ABA-knak és a külső ABAK-oknak is:

- a) rendelkeznie kell olyan további szavatolótőkével, amely megfelelően képes fedezni a szakmai gondatlanságból adódó potenciális felelősséggel kapcsolatos kockázatokat; vagy
- b) rendelkezni kell olyan, a szakmai gondatlanságból adódó felelősségre vonatkozó szakmai felelősségbiztosítással, amely megfelel a lefedett kockázatoknak.

(8) A szavatolótőkét – így a 7. cikk a) pontjában említett bármely további szavatolótőkét – rövid távon likvid eszközökbe vagy azonnal készpénzre váltható eszközökbe kell fektetni, és a szavatolótőke nem tartalmazhat spekulatív pozíciókat.

(9) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el e cikk (7) bekezdése tekintetében, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) azok a kockázatok, amelyeket a további szavatolótőkének vagy a szakmai felelősségbiztosításnak le kell fednie;
- b) további szavatolótőke vagy szakmai felelősségbiztosítás megfelelésége meghatározásának módja; és
- c) további szavatolótőke vagy szakmai felelősségbiztosítás folyamatos kiigazítása meghatározásának módja.

(10) A (7) és (8) bekezdés és a (9) bekezdésnek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kivételével e cikk hatálya nem terjed ki azokra az ABAK-okra, amelyek ÁÉKBV alapkezelő társaságok is.

10. cikk

Az engedély hatályának módosítása

(1) A tagállamok előírják, hogy az ABAK-ok még a végrehajtás előtt tájékoztassák a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait az eredeti engedélyezésre vonatkozó feltételeket érintő minden lényeges változásról, különösen a 7. cikkkel összhangban benyújtott információkat érintő lényeges változásokról.

(2) Amennyiben a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai úgy határoznak, hogy korlátozásokat írnak elő vagy elutasítják ezeket a változtatásokat, erről az említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják az ABAK-ot. A hatáskörrel rendelkező hatóságok legfeljebb egy hónappal meghosszabbíthatják ezt az időtartamot, ha szükségesnek ítélik az ügy különleges körülményei miatt, miután erről az ABAK-ot értesítették. Ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az adott értékelési időtartamon belül nem emelnek kifogást a változtatásokkal szemben, akkor azok végrehajtandók.

11. cikk

Az engedély visszavonása

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai visszavonhatják az ABAK-nak adott engedélyt, amennyiben az ABAK:

- a) 12 hónap alatt nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedély felhasználásáról, vagy a megelőző hat hónap folyamán nem gyakorolta az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységét, kivéve, ha az érintett tagállam az ilyen esetekre az engedély elévüléséről rendelkezik;
- b) az engedélyt hamis nyilatkozatok megtételével vagy más szabálytalan eszközök révén szerezte meg;
- c) már nem felel meg az engedély kiállításának alapját képező feltételeknek;
- d) már nem felel meg a 2006/49/EK irányelv rendelkezéseinek, amennyiben az engedély az ezen irányelv 6. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett mérlegelési körbe tartozó portfóliókezelési szolgáltatásra is vonatkozik;
- e) súlyosan vagy rendszeresen megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezéseket; vagy
- f) azon esetek valamelyikébe tartozik, amelyek vonatkozásában a nemzeti jog – az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó kérdések tekintetében – a visszavonásról rendelkezik.

III. FEJEZET

AZ ABAK-OK MŰKÖDÉSI FELTÉTELEI

1. SZAKASZ

Általános előírások

12. cikk

Általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK-ok folyamatos jelleggel megfelelnek a következőknek:

- a) jóhiszeműen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel, tisztességesen járnak el tevékenységeik gyakorlása során;
- b) az általuk kezelt ABA-k vagy azok befektetői érdekeinek, valamint a piac integritásának szem előtt tartásával járnak el;
- c) rendelkeznek az üzleti tevékenységeik megfelelő végzéséhez szükséges erőforrásokkal és eljárásokkal, és képesek azok hatékony felhasználására;
- d) megtesznek minden ésszerű lépést az összeférhetlenség elkerülésére és, ha az nem elkerülhető, arra, hogy azonosítsák és figyelemmel kísérjék, adott esetben nyilvánosságra hozzák ezen összeférhetlenséget annak érdekében, hogy az ne érintse hátrányosan az ABA-k és befektetőik érdekeit, valamint biztosítják, hogy az általuk kezelt ABA-k tisztességes bánásmódban részesüljenek;
- e) megfelelnek az üzleti tevékenységeik irányítására vonatkozó összes hatósági követelménynek, hogy elősegítsék az ABA-k vagy az általuk kezelt ABA-k befektetői érdekeinek és a piac integritásának lehető legnagyobb mértékű érvényesülését;
- f) az ABA-k valamennyi befektetője számára tisztességes bánásmódot biztosítanak.

Egyetlen ABA-befektető sem részesülhet megkülönböztetett bánásmódban, kivéve, ha ezt az adott ABA alapszabályában vagy létesítő okiratában közlésezik.

(2) Az olyan ABAK, amelynek az engedélye kiterjed a 6. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett mérlegelési körbe tartozó portfóliókezelési szolgáltatásra:

- a) nem kap engedélyt arra, hogy az ügyfél portfólióját vagy annak egy részét a kezelésében levő ABA befektetési jegyeibe vagy részvényeibe fektesse be, kivéve, ha megkapja ehhez az ügyfél általános előzetes beleegyezését;
- b) a 6. cikk (4) bekezdésében említett szolgáltatások tekintetében a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozik.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyekben részletesen meghatározza az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok által annak megítélése során alkalmazandó kritériumokat, hogy az ABAK-ok teljesítik-e az (1) bekezdés szerinti kötelezettségeiket.

⁽¹⁾ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

13. cikk

Javadalmazás

(1) A tagállamok kötelezik az ABAK-okat, hogy azon munkavállalók – köztük a felső vezetés, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős alkalmazottak és az olyan, a teljes javadalmazásuk mértéke miatt a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozó alkalmazottak – tekintetében, akik a kockázati profiljukra vagy a kezelésükben lévő ABA-k kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén lényeges hatást gyakorolnak, az eredményes és hatékony kockázatkezelést előmozdító és azzal összhangban álló javadalmazási politikákat alkalmazzanak, amelyek nem ösztönzik a kezelésükben lévő ABA-k kockázati profiljával, alapszabályával vagy létesítő okiratával nem összeegyeztethető kockázatvállalást.

Az ABAK-ok a II. melléklettel összhangban határozzák meg a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat.

(2) Az EÉPH biztosítja, hogy rendelkezésre álljon a helyes javadalmazási politikákról szóló, a II. mellékletben foglalt elveknek megfelelő iránymutatás. Az iránymutatások figyelembe veszik a 2009/384/EK ajánlásban a megbízható javadalmazási politikára vonatkozóan meghatározott elveket, valamint az ABAK-ok és az általuk kezelt ABA-k méretét, belső szervezetüket és természetüket, továbbá tevékenységük hatáskörét és összetettségét. Az EÉPH szorosan együttműködik az Európai Felügyeleti Hatósággal (Európai Bankhatóság) (EBH).

14. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A tagállamok előírják az ABAK-oknak, hogy tegyenek meg minden ésszerű lépést azon összeférhetlenségek azonosítása érdekében, amelyek az ABA-k kezelése során merülnek fel a következők között:

- a) az ABAK – beleértve annak igazgatóit, alkalmazottait vagy bármely más, az ABAK-kal ellenőrzés útján közvetlen vagy közvetett kapcsolatban álló személyt – és az ABAK kezelésében lévő ABA vagy annak befektetői;
- b) egy ABA vagy annak befektetői és egy másik ABA vagy annak befektetői;
- c) az ABA vagy annak befektetői és az ABAK valamely másik ügyfele;
- d) az ABA vagy az ABA befektetői és egy ABAK kezelésében lévő ÁÉKBV vagy ezen ÁÉKBV befektetői; vagy
- e) az ABAK ügyfelei közül kettő.

Az ABAK-ok hatékony szervezeti és igazgatási eljárásokat tartanak fenn és működtetnek abból a célból, hogy minden ésszerű lépést megtegyenek annak érdekében, hogy azonosítsák, megelőzzék, kezeljék és figyelemmel kísérik az összeférhetlenségeket, hogy azok ne érintsék kedvezőtlenül az ABA-k és befektetőik érdekeit.

Az ABAK-ok saját működési környezetükön belül különválasztják az egymással összeegyeztethetetlennek tekinthető feladatokat és felelőségeket vagy azokat, amelyek potenciálisan rendszerszintű összeegyeztethetlenségeket okozhatnak. Az ABAK-ok értékelik, hogy működési feltételeik kapcsán felmerülhet-e bármely más érdemi összeférhetlenség, és ezekről tájékoztatják az ABA-k befektetőit.

(2) Amennyiben az ABAK által az összeférhetlenség azonosítása, megelőzése, kezelése és figyelemmel kísérése céljából létrehozott szervezeti eljárások nem elégségesek annak ésszerű mértékű bizonyossággal történő biztosítására, hogy kizárható legyen a befektetők érdeksérelmének kockázata, az ABAK egyértelműen a befektetők tudomására hozza az összeférhetlenség általános jellegét vagy forrásait még azelőtt, hogy tőlük üzleti megbízást fogadna el, és megfelelő üzletpolitikákat és eljárásokat dolgoz ki ilyen vonatkozásban.

(3) Ha az ABAK az ABA nevében prime bróker szolgáltatásait veszi igénybe, a feltételeket írásba foglalt szerződésben kell meghatározni. Rendelkezni kell különösen az ABA eszközeinek lehetséges átruházásáról és ismételt felhasználásáról, és ennek összhangban kell lennie az ABA alapszabályával vagy létesítő okiratával. A szerződésnek rendelkeznie kell arról, hogy a letételezőt értesítsék a szerződés megkötéséről.

Az ABAK-ok kellő szakértelemmel és gondossággal járnak el a szerződötendő prime bróker kiválasztásakor és kinevezésekor.

(4) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) az (1) bekezdésben említett összeférhetlenség-típusokat;
- b) azokat az ésszerű lépéseket, amelyeket az ABAK-oknak meg kell tenniük strukturális, szervezeti és igazgatási eljárásaik vonatkozásában az összeférhetlenség azonosítása, megelőzése, figyelemmel kísérése, kezelése és az arról való tájékoztatás érdekében.

15. cikk

Kockázatkezelés

(1) Az ABAK-ok funkcionálisan és hierarchikusan elkülönítik a kockázatkezelési funkciókat és a működési egységeket, ideértve a portfóliókezelési funkciókat.

A kockázatkezelési feladatok funkcionális és hierarchikus elkülönítését az első albekezdésnek megfelelően az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai ellenőrzik az arányosság alapelveivel összhangban annak tudomásul vétele mellett, hogy az ABAK-nak bármikor képesnek kell lennie annak bemutatására, hogy az összeférhetlenség elkerülésének biztosítása lehetővé teszi a kockázatkezelési tevékenységek független végrehajtását, és hogy a kockázatkezelési folyamat megfelel az e cikk előírásainak, és következetesen hatékony.

(2) Az ABAK-ok megfelelő kockázatkezelési rendszerek működtetnek az egyes ABA-k befektetési stratégiája szempontjából releváns, valamint az egyes ABA-kkal kapcsolatban ténylegesen vagy potenciálisan fennálló minden kockázat azonosítása, mérése és megfelelő nyomon követése érdekében.

Az ABAK-ok kellő gyakorisággal, de legalább évente felülvizsgálják, és szükség esetén kiigazítják a kockázatkezelési rendszereket.

(3) Az ABAK-okra vonatkozó minimumkövetelmények:

- a) megfelelő, dokumentált és rendszeres átvilágítás végrehajtása az ABA nevében történő befektetés esetén, az ABA befektetési stratégiájával, célkitűzéseivel és kockázati profiljával összhangban;
- b) annak biztosítása, hogy az ABA minden egyes befektetési pozíciójával, valamint az e pozíciók által az ABA portfóliójára gyakorolt átfogó hatással összefüggő kockázatok – például megfelelő stressztesztelési eljárásokkal – megfelelően meghatározhatók, mérhetők, kezelhetők és folyamatosan nyomon követhetők legyenek;
- c) annak biztosítása, hogy az ABA kockázati profilja megfeleljen az ABA méretének, portfóliószerkezetének, befektetési stratégiáinak és célkitűzéseinek, az ABA alapszabályában, létesítő okiratában, tájékoztatójában és az ajánlattételi dokumentumokban foglaltak szerint.

(4) Az ABAK-ok meghatározzák az általuk kezelt ABA-k esetében alkalmazható tőkeáttétel legnagyobb mértékét, valamint a biztosíték vagy a tőkeáttételi megállapodás értelmében nyújtott kezesség vagy garancia újbóli felhasználási jogának mértékét, többek között az alábbiakra való figyelemmel;

- a) az ABA típusa;
- b) az ABA befektetési stratégiája;
- c) az ABA tőkeáttétel forrásai;
- d) minden egyéb olyan összefonódás vagy releváns kapcsolat más pénzügyi szolgáltató intézményekkel, amely rendszer-kockázatot jelenthet;
- e) valamely partnernek való kitettség korlátozásának szükségessége;
- f) a tőkeáttétel fedezeti biztosítékának mértéke;
- g) az eszközök/tartozások aránya;

h) az ABAK érintett piacokon végzett tevékenységének volumene, természete és kiterjedése.

(5) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) az ABAK-ok által a kezelésükben lévő ABA-k nevében vállalt kockázatok függvényében alkalmazandó kockázatkezelési rendszerek;
- b) a kockázatkezelési rendszer felülvizsgálatának kellő gyakorisága;
- c) a kockázatkezelési feladatok funkcionális és hierarchikus elkülönítése a működési egységektől, ideértve a portfóliókezelési feladatokat is;
- d) az (1) bekezdés második albekezdésében említett összeférhetlenség-típusok elleni óvintézkedések;
- e) a (3) bekezdésben említett követelmények.

16. cikk

Likviditáskezelés

(1) Az ABAK-ok a kezelésükben lévő minden egyes ABA vonatkozásában – a tőkeáttétel nélküli, zártvégű ABA-k kivételével – megfelelő likviditáskezelési rendszert alkalmaznak, és eljárásokat fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy nyomon követhessék az ABA likviditási kockázatát, és hogy az ABA befektetéseinek likviditási profilja megfeleljen az alapkötelezettségeinek.

Az ABAK-ok rendszeresen stresszteszteket végeznek mind rendes, mind rendkívüli likviditási feltételek mellett, ami lehetővé teszi számukra, hogy értékeljék és nyomon kövessék az ABA-k likviditási kockázatát.

(2) Az ABAK-ok biztosítják, hogy a befektetési stratégia, a likviditási profil és a visszaváltási politika a kezelésükben lévő minden egyes ABA tekintetében összhangban álljon egymással.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) likviditáskezelési rendszerek és eljárások; és
- b) a befektetési stratégiának, a likviditási profilnak és a visszaváltási politikának a (2) bekezdésben említett összehangolása.

17. cikk

Értékpapírosítási pozíciókba történő befektetés

Az ágazatközi egységesség biztosítása érdekében, továbbá abból a célból, hogy megszüntessék az érdekek összehangolatlanságát a hiteleket forgalomképes értékpapírokká vagy más pénzügyi eszközökké átcsomagoló, a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 41. pontja szerinti értékpapírosítást kezdeményező, illetve azon ABAK-ok között, amelyek ABA-k nevében befektetnek ezekbe az értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe, a Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el az alábbiak meghatározására:

- a) azon előírások, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek teljesítenie kell annak érdekében, hogy az ABAK egy vagy több ABA nevében befektethessen az ilyen típusú, 2011. január 1-je után kibocsátott értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe, ideértve azokat az előírásokat is, amelyek biztosítják, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező legalább 5 % -os nettó gazdasági érdekeltiséget tartson fenn;
- b) azon minőségi előírások, amelyeket az ilyen értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe egy vagy több ABA-k nevében befektető ABAK-oknak teljesíteniük kell.

2. SZAKASZ

Szervezeti követelmények

18. cikk

Általános elvek

(1) A tagállamok előírják, hogy az ABAK-ok mindig az ABA-k helyes kezeléséhez szükséges, megfelelő és célszerű emberi és technikai erőforrást alkalmazzanak.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, figyelembe véve az ABAK kezelésében lévő ABA-k jellegét is, előírják az ABAK számára, hogy rendelkezzen megbízható igazgatási és számviteli eljárásokkal, az elektronikus adatfeldolgozásra vonatkozó ellenőrzési és biztonsági szabályokkal és megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal, beleértve különösen az alkalmazottaik által lebonyolított személyes ügyletekre vagy a számlázás befektetések birtoklására és kezelésére vonatkozó szabályokat, amelyek biztosítják legalább az ABA-k részvételével vagy közreműködésével lebonyolított ügyletek eredetének, az azokban részt vevő feleknek, az ügylet jellegének, időpontjának és helyének utólagos visszakereshetőségét és ellenőrizhetőségét, valamint azt, hogy az ABAK-nak az ABAK kezelésében levő eszközeit az ABA-k alapszabályával vagy létesítő okiratával és a hatályos jogi rendelkezésekkel összhangban fektessék be.

(2) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett eljárásokat és szabályokat.

19. cikk

Értékelés

(1) Az ABAK-ok biztosítják, hogy az általuk kezelt minden egyes ABA tekintetében megfelelő és összehangolt eljárásokat alakítanak ki, amelyek révén elvégezhető az ABA eszközeinek az e cikknek, az alkalmazandó nemzeti jognak és az ABA alapszabályának vagy létesítő okiratának megfelelő, független értékelése.

(2) Az eszközök értékelése, valamint az ABA befektetési jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközértékének kiszámítása során alkalmazandó szabályokat az ABA letelepedése szerinti ország joga és/vagy az ABA alapszabálya vagy létesítő okirata írja elő.

(3) Az ABAK-ok biztosítják, hogy az ABA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek nettó eszközértékét e cikknek, a vonatkozó nemzeti jognak és az ABA-k alapszabályának vagy létesítő okiratának megfelelően számítsák ki és hozzák nyilvánosságra a befektetők számára.

Az alkalmazott értékelési eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelt eszközfajtákat és a befektetési jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközértéket legalább évente egyszer kiszámítsák.

Ezen értékeléseket és számításokat a nyíltvégű ABA-k esetén is olyan gyakorisággal kell elvégezni, amely megfelel az ABA kezelésében lévő eszközök jellemzőinek, valamint az alap kibocsátási és visszaváltási gyakoriságának.

Ezen értékeléseket és számításokat a zártvégű ABA-k esetén az érintett ABA tőkéjének növekedése vagy csökkenése esetén is el kell végezni.

A befektetőket az értékelésekről és számításokról az érintett ABA alapszabályában vagy létesítő okiratában előírt módon kell tájékoztatni.

(4) Az ABAK-ok biztosítják, hogy az értékelést:

- a) az ABA-tól, az ABAK-tól, illetve az ABA-val vagy az ABAK-kal szoros kapcsolatban álló személyektől független jogi vagy természetes személyiségű külső értékbecslő végzi el; vagy
- b) az ABAK maga végzi el, azzal a kikötéssel, hogy az értékelés feladata a portfóliókezelés feladatától és a javadalmazási politikától függetlenül működik, és az ABAK az összeférhetlenség kialakulásának elkerülése és a munkavállalók túlzott befolyásolásának megelőzése érdekében további intézkedéseket vezet be.

Az ABA letétkezelője nem látja el az ABA külső értékbecslői feladatát, kivéve, ha letétkezelői tevékenységét független értékbecslői tevékenységétől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenséget feltárja, kezeli, nyomon követi és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza.

(5) Amennyiben az értékelést külső értékbecslő végzi, az ABAK bizonyítja, hogy:

- a) a külső értékbecslőre törvény által előírt szakmai nyilvántartásba vételi kötelezettség, valamint jogi vagy szabályozási rendelkezések, illetve szakmai magatartási szabályok vonatkoznak; valamint
- b) az értékbecslő megfelelő szakmai garanciát nyújt arra vonatkozóan, hogy az (1), (2) és (3) bekezdéssel összhangban képes hatékonyan elvégezni az adott értékelési feladatot; és
- c) a külső értékbecslő kinevezésére a 20. cikk (1) és (2) bekezdésében említett követelményeknek, és a 20. cikk (7) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően került sor.

(6) A kinevezett külső értékbecslő funkcióját harmadik félre nem ruházhatja át.

(7) Az ABAK-ok értesítik a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a külső értékbecslő kijelöléséről. A hatóság előírhatja, hogy másik külső értékbecslőt jelöljenek ki, ha az (5) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek.

(8) Az értékbecslést pártatlanul, valamint megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal kell elvégezni.

(9) Amennyiben az értékbecslést nem független külső értékbecslő végzi, a letelepedés szerinti tagállamuk hatáskörrel rendelkező hatóságai előírhatják az ABAK-ok számára, hogy értékelési eljárásaikat és/vagy értékeléseiket külső értékbecslővel vagy adott esetben könyvvizsgálóval ellenőriztessék.

(10) Az ABAK-ok felelnek az ABA-k eszközeinek helyes értékeléséért, az ABA-k nettó eszközértékének kiszámításáért és a nettó eszközérték közzétételéért. Az ABAK az ABA és befektetői iránt fennálló felelősségét tehát nem befolyásolja az, hogy az ABAK külső értékbecslőt nevez ki.

Az első albekezdéstől eltérően és minden egyéb, eltérő feltételeket megállapító szerződéses megállapodástól függetlenül a külső értékbecslő felelős az ABAK-kal szemben az általa gondatlanságból okozott, vagy az értékbecslés szándékos elmulasztásának következtében bekövetkezett veszteségekért.

(11) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) az eszközök helyes értékelésére, valamint a befektetési jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközérték kiszámítására vonatkozó kritériumok;
- b) az értékelés hatékony elvégzéséhez szükséges, a külső értékbecslő által nyújtandó szakmai garanciák;

c) a nyílt végű ABA-k által elvégzendő, az ABA eszközeinek, valamint a kibocsátási és visszaváltási politikájának megfelelő értékelés gyakorisága.

3. SZAKASZ

Az ABAK funkcióinak átruházása

20. cikk

Átruházás

(1) Amennyiben az ABAK-ok harmadik felekre kívánják átruházni funkcióknak a nevükben történő ellátását, erről az átruházásra vonatkozó megállapodás hatálybalépése előtt értesíteniük kell a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait. A következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) az ABAK-nak objektív indokokkal alá kell tudnia támasztani a teljes átruházási szerkezetet;

b) a megbízott félnek az adott feladat ellátásához elegendő forrásokkal kell rendelkeznie, és a megbízott üzletmenetével ténylegesen foglalkozó személyeknek pedig kellőképpen jó hírnévvel és elegendő tapasztalattal kell rendelkezniük;

c) amennyiben az átruházás a portfólió- vagy a kockázatkezelést érinti, az csak olyan vállalkozásoknak adható, amelyek rendelkeznek vagyongazdálkodási engedéllyel, vagy erre a célra jegyezték be őket, és felügyelet hatálya alá tartoznak, vagy amennyiben ez a feltétel nem teljesíthető, az átruházás csak az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak előzetes jóváhagyásával történhet;

d) amennyiben az átruházás a portfólió- vagy a kockázatkezelést érinti és harmadik országbeli vállalkozásra vonatkozik, a c) pontban foglalt követelményeken kívül biztosítani kell az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és a vállalkozás felett felügyeletet gyakorló hatóság közötti együttműködést;

e) az átruházás nem akadályozhatja az ABAK felett gyakorolt felügyelet hatékonyságát és különösen nem akadályozhatja az ABAK-ot abban, hogy a befektetők érdekeiben járjon el és a befektetők érdekeinek megfelelően lássa el az ABA kezelését;

f) az ABAK-nak tudnia kell bizonyítani, hogy a megbízott fél megfelelő képzettséggel és képességekkel rendelkezik a szóban forgó feladatok ellátásához, hogy kellő körültekintéssel választották ki, és hogy az ABAK helyzeténél fogva képes mindenkor ténylegesen ellenőrizni az átruházott tevékenységet, további utasításokat adni a megbízott félnek, valamint azonnali hatállyal visszavonni az átruházást, amennyiben ez szolgálja a befektetők érdekeit.

Az ABAK folyamatosan felügyeli az egyes megbízott felek által nyújtott szolgáltatásokat.

(2) Nem ruházhatók át portfólió- és kockázatkezelési feladatok:

- a) letétkezelőre, vagy a letétkezelő megbízottjára; vagy
- b) más olyan egységre, amelynek érdekei az ABAK vagy annak befektetői érdekeivel összeférhetetlenek lehetnek, kivéve, ha az egység a portfóliókezeléssel vagy a kockázatkezeléssel kapcsolatos tevékenységét egyéb esetlegesen összeférhetetlen tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli, nyomon követi és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza.

(3) Az ABAK az ABA és annak befektetői iránti felelősségét nem befolyásolja az, hogy egyes funkciókat harmadik félre ruházott át, illetve hogy a harmadik fél esetleg továbbruházta a funkciókat, és az ABAK nem ruházhatja át funkcióit olyan mértékben, hogy lényegileg már ne legyen az ABA kezelőjének tekinthető és hogy postafiókcéggé váljon.

(4) A harmadik személy továbbruházhatja a ráruházott funkciókat, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

- a) az ABAK előzetesen hozzájárul a továbbruházáshoz;
- b) az ABAK a továbbruházásra vonatkozó megállapodás hatálybalépése előtt értesíti a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait;
- c) az (1) bekezdésben említett feltételek teljesülnek, azzal a kikötéssel, hogy a megbízottra való utalás alatt a továbbruházás alanyát értjük.

(5) Nem ruházhatók tovább portfólió- és kockázatkezelési feladatok

- a) letétkezelőre, vagy a letétkezelő megbízottjára; vagy
- b) más olyan jogalanyra, amelynek érdekei az ABAK vagy annak befektetői érdekeivel összeférhetetlenek lehetnek, kivéve, ha az adott jogalany a portfóliókezeléssel vagy a kockázatkezeléssel kapcsolatos tevékenységét egyéb esetlegesen összeférhetetlen tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli, nyomon követi és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza.

A megbízott folyamatosan felügyeli a továbbruházásban feladatot teljesítő fél által nyújtott szolgáltatásokat.

(6) Amennyiben a továbbruházásban funkciót teljesítő fél továbbruházza a rá ruházott funkciók bármelyikét, értelemszerűen a (4) bekezdésben említett feltételek alkalmazandók.

(7) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) az (1), (2), (4) és (5) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésének feltételei;
- b) azon feltételek, amelyek alapján az ABAK úgy tekintendő, hogy olyan mértékben átruházta funkcióit, hogy postafiókcéggé válik, és a (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően már nem tekinthető az ABA kezelőjének.

4. SZAKASZ

Letétkezelő

21. cikk

Letétkezelő

(1) Az ABAK minden egyes általa kezelt ABA vonatkozásában biztosítja, hogy e cikkel összhangban egyetlen letétkezelőt jelöljenek ki.

(2) A letétkezelő kijelölése írásbeli szerződéssel valósul meg. A szerződés többek között rendelkezik az ezen irányelvben és az egyéb vonatkozó törvényekben, rendeletekben és közigazgatási rendelkezésekben meghatározott, az ABA számára a letétkezelő által letétkezelői hatáskörében elvégzendő funkciók ellátásához szükségesnek tartott információáramlásról.

(3) A letétkezelő lehet:

- a) a létesítő okirat szerint az Unióban székhellyel rendelkező és a 2006/48/EK irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézet;
- b) a létesítő okirat szerint az Unióban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás, amelyre vonatkoznak a 2006/49/EK irányelv 20. cikkének (1) bekezdésében meghatározott tőke-megfelelési követelmények, beleértve a működési kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményeket, és amelyet a 2004/93/EK irányelvvel összhangban engedélyeztek, és amelyik a 2004/39/EK irányelv I. melléklete B. szakaszának 1. pontjával összhangban a pénzügyi eszközöknek az ügyfelek részére történő megőrzésére és nyilvántartására irányuló kiegészítő szolgáltatás nyújtására jogosult; a szóban forgó befektetési vállalkozásoknak minden esetben legalább a 2006/49/EK irányelv 9. cikkében meghatározott indulótőkével megegyező szavatolótkével kell rendelkezniük; vagy
- c) egyéb intézményfajták, amelyekre prudenciális szabályozás vonatkozik, és amelyek folyamatos felügyelet alatt állnak, továbbá amelyek 2011. július 21-én a 2009/65/EK irányelv 23. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok által letétkezelési tevékenység folytatására jogosultként meghatározott intézmények közé tartoznak.

Kizárólag a nem uniós ABA-k esetében a (6) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül a letétkezelő lehet hitelintézet vagy bármilyen más, e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett jogalanyokéval megegyező jellegű jogalany, feltéve, hogy a (6) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

Ezen kívül a tagállamok lehetővé tehetik olyan ABA-kkal kapcsolatosan, amelyek nem tőkeáttétellel finanszírozottak és amelyek esetében az eredeti befektetés időpontját követő öt éven belül nem gyakorolhatók visszaváltási jogok, és amelyek alapvető befektetési politikájukkal összhangban általában nem fektetnek be a (8) bekezdés a) pontja értelmében letétkezelőnél elhelyezendő eszközökbe, vagy a 26. cikkel összhangban ellenőrzés megszerzése céljából általában kibocsátókba vagy tőzsdére nem bevezetett társaságokba fektetnek be, hogy a letétkezelő olyan jogalany legyen, amely szakmai vagy üzleti tevékenységének részeként lát el letétkezelői funkciókat, és e tevékenység tekintetében jogilag elismert szakmai nyilvántartásba vételi kötelezettség, valamint jogi vagy szabályozási rendelkezések, illetve szakmai magatartási szabályok vonatkoznak rá, továbbá megfelelő pénzügyi és szakmai garanciát tud nyújtani, amely képessé teszi arra, hogy hatékonyan lássa el a letétkezelői feladatait és teljesítse az ezzel a feladattal járó kötelezettségeit.

(4) A letétkezelő, az ABAK és/vagy az ABA és/vagy annak befektetői közötti összeférhetlenség elkerülése érdekében:

- a) ABAK nem járhat el letétkezelőként;
- b) az ABA felé megbízást teljesítő prime bróker nem láthat el letétkezelői funkciót a szóban forgó ABA számára, kivéve, ha letétkezelői tevékenységét brókeri tevékenységétől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli, nyomon követi és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza. Letétkezelői funkciót letétkezelő a (11) bekezdéssel összhangban átruházhat ilyen prime brókerre, amennyiben a vonatkozó feltételek teljesülnek.

(5) A letétkezelő letelepedésének helye a következők egyike:

- a) uniós ABA-k esetében a letétkezelőnek az ABA letelepedése szerinti tagállam;
- b) nem uniós ABA-k esetében az ABA letelepedése szerinti harmadik ország, vagy az ABA-t kezelő ABAK letelepedése szerinti tagállam, vagy az ABA-t kezelő ABAK referencia-tagállama.

(6) A (3) bekezdésben előírt követelmények sérelme nélkül, a harmadik országban letelepedett letétkezelő kijelölése az alábbi feltételek teljesüléséhez kötött:

- a) annak a tagállamnak, ahol a nem uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalomba kívánják hozni, illetve ha ettől eltér, az ABAK letelepedése szerinti tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságai a letétkezelő hatáskörrel rendelkező hatóságaival együttműködési és információcsere-megállapodást írtak alá;
- b) a letétkezelőre olyan prudenciális szabályozás, ideértve a minimális tőkekövetelményeket, és felügyelet vonatkozik, amely egyenértékű az uniós joggal, és amelyet ténylegesen végre is hajtanak;

c) a letétkezelő letelepedése szerinti harmadik ország nem szerepel a pénzmosás és terrorista finanszírozás elleni pénzügyi akció munkacsoporttal nem együttműködő országok és területek jegyzékén;

d) azok a tagállamok, ahol a nem uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalomba kívánják hozni, illetve ha ettől eltér, az ABAK letelepedése szerinti tagállam a letétkezelő letelepedése szerinti harmadik országgal olyan megállapodást kötött, amely teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadóztatási modellegezményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi információk tényleges cseréjét, beleértve adott esetben a többoldalú adómegállapodásokkal kapcsolatosakat is;

e) a letétkezelő a (12) és (13) bekezdéssel összhangban szerződésben előírt felelősséggel tartozik az ABA-nak, vagy az ABA befektetőinek, és kifejezetten vállalja a (11) bekezdés betartását.

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az első albekezdés a), c) vagy e) pontja alkalmazásának az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai általi értelmezésével, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján rárüházott hatáskörben járhat el.

A (17) bekezdés b) pontjában említett kritériumok alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek megállapítják, hogy a harmadik országokra vonatkozó prudenciális szabályozás és felügyelet egyenértékű-e az uniós joggal, és azokat ténylegesen végre is hajtják-e. Ezen végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A letétkezelő általánosságban gondoskodik az ABA pénzügyi mozgásainak megfelelő nyomon követéséről és különösen arról, hogy az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek jegyzése során a befektetők által vagy nevükben történt befizetések beérkezzenek, és hogy az ABA készpénzállománya a folyószámla nyitását előíró piacokon a 2006/73/EK irányelv 16. cikkében megállapított elvekkel összhangban, az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK, vagy az ABA nevében eljáró letétkezelő nevére nyitott, a 2006/73/EK irányelv 18. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett egységénél, vagy azzal megegyező természetű egységénél vezetett számlán vagy számlákon legyen könyvelve, feltéve, hogy az egységre vonatkozó prudenciális szabályozás és felügyelet egyenértékű az uniós joggal, és azokat ténylegesen és a 2006/73/EK irányelv 16. cikkében meghatározott elvekkel összhangban végre is hajtják.

Az első albekezdésben említett jogalany készpénzét és a letétkezelő saját készpénzét nem lehet az ABA nevében eljáró letétkezelő nevére nyitott folyószámlákon nyilvántartani.

(8) Az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK eszközeit a letétkezelőnek kell átadni megőrzésre, az alábbiak szerint:

a) letétbe helyezhető pénzügyi eszközök:

i. a letétkezelő őrzi a letétkezelőnél nyitott pénzügyi eszközszámlán nyilvántartható összes pénzügyi eszközt, valamint a letétkezelőhöz fizikailag leszállítható összes pénzügyi eszközt;

ii. ennek érdekében a letétkezelő gondoskodik arról, hogy a letétkezelőnél nyitott pénzügyi eszközszámlán nyilvántartható összes pénzügyi eszköz a 2006/73/EK irányelv 16. cikkében megállapított elvekkel összhangban az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK nevében nyitott külön számlán kerüljön nyilvántartásra annak érdekében, hogy az alkalmazandó jog szerint az eszközöket mindenkor egyértelműen az ABA tulajdonaként lehessen azonosítani;

b) egyéb eszközök:

i. minden egyéb eszköz tekintetében a letétkezelő meggyőződik arról, hogy a szóban forgó eszközök az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK tulajdonát képezik-e, és nyilvántartást vezet azokról az eszközökről, amelyek megállapítása szerint az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK tulajdonát képezik;

ii. a letétkezelő az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK által rendelkezésre bocsátott tájékoztatás vagy dokumentumok, illetve a rendelkezésre álló külső bizonyítékok alapján győződik meg az ABA, vagy adott esetben az ABA nevében eljáró ABAK tulajdonjogáról;

iii. a letétkezelő nyilvántartását napra készen vezeti.

(9) A (7) és (8) bekezdésben említett feladatokon túlmenően a letétkezelő:

a) biztosítja, hogy az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek eladása, kibocsátása, visszavásárlása, visszaváltása és bevonása a vonatkozó nemzeti jognak és az ABA alapszabályának vagy létesítő okiratának megfelelően történjen;

b) biztosítja, hogy az ABAK befektetési jegyeinek vagy részvényeinek értékét a vonatkozó nemzeti jognak és az ABA alapszabályának vagy létesítő okiratának megfelelően, valamint a 19. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően számítsák ki;

c) végrehajtja az ABAK utasításait, kivéve, ha azok ellentétben állnak valamely alkalmazandó nemzeti joggal, az ABA szabályzatával vagy a létesítő okirattal;

d) gondoskodik arról, hogy az ABA az eszközeit érintő ügyletek során az ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja;

e) biztosítja, hogy az ABA a bevételét az alkalmazandó nemzeti joggal és az ABA szabályzatával vagy létesítő okirattal összhangban használja fel.

(10) Saját feladatkörében az ABAK és a letétkezelő becsületesen, tisztességesen, magas szakmai színvonalon, függetlenül és az ABA és az ABA befektetőinek érdekeit szem előtt tartva jár el.

A letétkezelő nem végezhet olyan tevékenységeket az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK részére, amelyek az ABA, annak befektetői, az ABAK vagy saját maga között összeférhetlenséget okozhatnak, kivéve, ha a letétkezelő letétkezelői tevékenységét egyéb esetlegesen összeférhetetlen tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli, nyomon követi és az ABA befektetői előtt nyilvánosságra hozza.

A (8) bekezdésben említett eszközöket a letétkezelő az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK előzetes engedélye nélkül nem hasznosíthatja újra.

(11) A letétkezelő az ebben a cikkben leírt funkcióit, a (8) bekezdésben említett funkcióktól eltekintve, harmadik felekre nem ruházhatja át.

A letétkezelő a (8) bekezdésben említett feladatokat harmadik felekre ruházhatja át a következő feltételekkel:

a) a feladatokat nem azzal a céllal ruházza át, hogy elkerülje az ezen irányelv előírásainak való megfelelést;

b) a letétkezelő bizonyítani tudja, hogy az átruházásnak objektív oka van;

c) a letétkezelő a megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal választja ki a harmadik felet, akire feladatai egy részét átruházza, és időről időre megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal ellenőrzi és felügyeli a harmadik felet, valamint a feladatok ellátása érdekében a harmadik fél által tett lépéseket; valamint

d) a letétkezelő biztosítja, hogy a harmadik fél folyamatosan megfelel az alábbi feltételeknek az átruházott feladatok teljesítése során:

i. a harmadik fél rendelkezik az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK által a nála letétbe helyezett eszközök jellegének és összetettségének megfelelő és azokkal arányos struktúrákkal és szakértelemmel;

ii. a (8) bekezdés a) pontjában említett őrzési feladatok átruházása esetében a harmadik félre az érintett jogrendszerben hatékony prudenciális szabályozás, ideértve a minimális tőkekövetelményeket is és felügyelet vonatkozik, és a harmadik felet rendszeres külső könyvvizsgálatnak vetik alá, biztosítandó, hogy a pénzügyi eszközök a birtokában vannak;

iii. a harmadik fél elkülöníti a letétkezelő ügyfeleinek eszközeit saját eszközeitől és a letétkezelő eszközeitől oly módon, hogy az eszközöket mindenkor egyértelműen a letétkezelő ügyfeleinek tulajdonaként lehessen azonosítani;

iv. az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK előzetes engedélye és a letétkezelő előzetes értesítése nélkül a harmadik fél az eszközöket nem használja; és

v. a harmadik fél eleget tesz a (8) és (10) bekezdésben említett kötelezettségeknek és tilalmaknak.

A második albekezdés d) pontja ii. alpontja ellenére, amennyiben harmadik ország joga előírja, hogy bizonyos pénzügyi eszközöket helyi egységnél helyezzenek letétbe, és az e pontban említett átruházási előírásoknak megfelelő egység nincs az országban, a letétkezelő csak a harmadik ország joga által előírt mértékben és csak addig ruházhatja át funkcióit egy ilyen helyi egységre, amíg nincsenek olyan helyi egységek, melyek megfelelnek az átruházási előírásoknak, a következő követelmények teljesítése esetén:

- a) az adott ABA befektetőit megfelelően tájékoztatják a harmadik ország joga által előírt jogi korlátozás miatti átruházásról és a befektetésüket megelőző átruházást igazoló körülményekről; és
- b) az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK utasítja a letétkezelőt, hogy a pénzügyi eszközök megőrzését ruházza át egy ilyen helyi egységre.

Ugyanezen követelmények teljesítése mellett a harmadik fél továbbruházhatja e funkciókat. Ebben az esetben a (13) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni az érintett felekre.

E bekezdés alkalmazásában a 98/26/EK irányelv értelmében vett, az azon irányelv céljaira létrehozott értékpapír-elszámolási rendszerek által nyújtott szolgáltatások, vagy harmadik országbeli értékpapír-elszámolási rendszerek által nyújtott hasonló szolgáltatások nem tekinthetők a letétkezelői funkciók átruházásának.

(12) A letétkezelő felelős az ABA vagy az ABA befektetői felé a (8) bekezdés a) pontja értelmében letétbe helyezett pénzügyi eszközöknek a letétkezelő, vagy a letétkezeléssel megbízott harmadik fél általi elvesztéséért.

A letétben őrzött pénzügyi eszközök elvesztése esetén a letétkezelő indokolatlan késedelem nélkül ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi eszközt

bocsát az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK rendelkezésére. A letétkezelőt nem lehet felelősségre vonni abban az esetben, ha bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése olyan, érdemleges befolyásán túlmenő külső esemény miatt következett be, amely minden ésszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen lett volna.

A letétkezelő felelősséggel tartozik az ABA-nak és az ABA befektetőinek minden általuk amiatt elszenvedett veszteségért, hogy a letétkezelő hanyagságból vagy szándékosan nem tett maradéktalanul eleget az ezen irányelvben előírt kötelezettségeinek.

(13) A letétkezelő felelősségét a (11) bekezdésben említett átruházás nem befolyásolja.

E bekezdés első albekezdése ellenére, a (11) bekezdés értelmében harmadik fél által őrzött pénzügyi eszközök elvesztése esetén a letétkezelő mentesül felelőssége alól, amennyiben bizonyítani tudja, hogy:

- a) az őrzési feladatai átruházására vonatkozó, a (11) bekezdés második albekezdésében említett valamennyi követelménynek eleget tett;
- b) a letétkezelő és a harmadik fél közötti, írásba foglalt szerződés kifejezetten áthárítja a letétkezelő felelősségét a harmadik félre, és ezáltal az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK a pénzügyi eszközök elvesztése miatt közvetlenül, vagy a letétkezelőn keresztül kártérítést követelhet a harmadik féltől; és
- c) a letétkezelő és az ABA, vagy adott esetben az ABA nevében eljáró ABAK közötti írásba foglalt szerződés kifejezetten lehetővé teszi a letétkezelő felelősség alóli mentesítését, valamint meghatározza a felmentés objektív indokait.

(14) Amennyiben a harmadik ország joga azt írja elő, hogy bizonyos pénzügyi eszközöket helyi egységnél helyezzenek letétbe, és a (11) bekezdés d) pontja ii. alpontjában említett átruházási előírásoknak megfelelő egység nincs az országban, a letétkezelő az alábbi feltételek teljesülése mellett mentesülhet felelőssége alól:

- a) az érintett ABA alapszabálya vagy létesítő okirata kifejezetten lehetővé teszi a felelősség alól az e cikkben előírt feltételek mellett történő mentesítést;
- b) az érintett ABA befektetőit a befektetés előtt tájékoztatják a mentesítési lehetőségről és a mentesítés indoklására felhozható körülményekről;
- c) az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK utasítja a letétkezelőt, hogy a pénzügyi eszközök őrzését ruházza át helyi jogalanyra;

- d) a letétkezelő és az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK közötti, írásba foglalt szerződés kifejezetten lehetővé teszi a felelősség alóli mentesítést, valamint
- e) a letétkezelő és a harmadik fél közötti, írásba foglalt szerződés kifejezetten áthárítja a letétkezelő felelősségét a helyi egységre, és ezáltal az ABA, vagy az ABA nevében eljáró ABAK a pénzügyi eszközök elvesztése miatt közvetlenül, vagy a letétkezelőn keresztül kártérítést követelhet a helyi egységtől.

(15) Az ABA befektetőivel szembeni felelőssége közvetlenül vagy az ABAK-on keresztül közvetve is érvényesíthető, a letétkezelő, az ABAK és a befektetők között fennálló jogviszony természetétől függően.

(16) A letétkezelő kérésre a hatáskörrel rendelkező hatóságainak rendelkezésére bocsát minden, a feladatai ellátása során szerzett információt, amelyekre az ABA vagy az ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságainak szüksége lehet. Ha az ABA vagy az ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságai nem azonosak a letétkezelő letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, a letétkezelő letelepedése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok haladéktalanul megosztják a kapott információkat az ABA vagy az ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

(17) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) a (2) bekezdésben említett, írásba foglalt szerződés kötelező tartalmi elemei;
- b) az annak értékelésére szolgáló általános kritériumok, hogy a (6) bekezdés b) pontjában említett harmadik országokra vonatkozó prudenciális szabályozás és felügyelet egyenértékű az uniós joggal, és azokat ténylegesen végre is hajtják;
- c) a (7), (8) és (9) bekezdés értelmében vett letétkezelői funkciók ellátására vonatkozó feltételek, ideértve:
- i. a pénzügyi eszközök azon fajtáit, amelyeket a (8) bekezdés a) pontja értelmében a letétkezelő őrzési feladat körébe kell sorolni;
 - ii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő őrzési feladatát gyakorolhatja egy központi letétkezelőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök tekintetében; és
 - iii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő a (8) bekezdés b) pontja értelmében őrzi a névre szóló és a kibocsátónál vagy a könyvvezetőknél nyilvántartott pénzügyi eszközöket;

- d) a letétkezelőnek a (11) bekezdés c) pontjából fakadó, a kellő gondosságot illető kötelezettségei;
- e) a (11) bekezdés d) pontjának iii) alpontjában említett elkülönítési kötelezettség;
- f) azon feltételek és körülmények, amelyek alapján a letétt helyezett pénzügyi eszközt elveszetteknek kell tekinteni;
- g) hogy a (12) bekezdés alkalmazásában mit lehet minden ésszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen, érdemleges befolyásán túlmenő külső eseménynek tekinteni;
- h) azon feltételek és körülmények, amelyek alapján a (13) bekezdés alkalmazásában objektív indok áll fenn a felelősség alóli mentesítésre.

IV. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁGI KÖVETELMÉNYEK

22. cikk

Éves jelentés

(1) Az ABAK minden általa kezelt uniós, és minden általa az Unióban forgalmazott ABA tekintetében, minden pénzügyi évre vonatkozóan a pénzügyi év végét követő hat hónapon belül éves jelentést bocsát rendelkezésre. Az éves jelentést kérésre meg kell küldeni a befektetőknek. Az éves jelentést az ABAK, illetve adott esetben az ABA letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben az ABA-nak a 2004/109/EK irányelvvel összhangban éves pénzügyi jelentést kell közzétennie, a befektetőknek kérésükre csak a (2) bekezdésben említett kiegészítő információkat kell rendelkezésre bocsátani akár külön, akár az éves pénzügyi jelentés részeként. Ez utóbbi esetben a pénzügyi jelentést a pénzügyi év végét követő négy hónapon belül közzé kell tenni.

(2) Az éves jelentés legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) mérleg vagy vagyonkimutatás;
- b) a pénzügyi év bevételeinek és kiadásainak kimutatása;
- c) a pénzügyi évben folytatott tevékenységekről szóló beszámoló;
- d) a 23. cikkben felsorolt adatokban a jelentés által felölelt pénzügyi év során bekövetkezett minden lényeges változás;
- e) az adott pénzügyi évre vonatkozó javadalmazás teljes összege, az ABAK által alkalmazottainak kifizetett rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban, a kedvezményezett száma és adott esetben az ABA által kifizetett nyereségrészesedések;

f) a javadalmazás teljes összege az ABAK ügyvezetői és azon munkavállalói szerinti bontásban, akik az ABA kockázati profiljára tevékenységük révén lényeges hatást gyakorolnak.

(3) Az éves jelentésben foglalt könyvviteli adatokat az ABA letelepedése szerinti tagállam, vagy azon harmadik ország számviteli előírásainak megfelelően kell összeállítani, ahol az ABA letelepedett, továbbá az ABA alapszabályában vagy létesítő okiratában megállapított számviteli szabályoknak megfelelően.

Az éves jelentésben foglalt adatokat a jogszabályok által az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személy ellenőrzi. A könyvvizsgálói jelentést, ideértve bármely esetleges fenntartást, az éves jelentésben teljes egészében közölni kell.

A második albekezdéstől eltérve, a tagállamok lehetővé tehetik a nem uniós ABA-t forgalmazó ABAK számára, hogy az adott ABA éves jelentését az ABA letelepedése szerinti országban hatályos nemzetközi számviteli előírásoknak megfelelő, engedéllyel rendelkező könyvvizsgáló által végzett könyvvizsgálatnak vessen alá.

(4) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az éves jelentés tartalmát és formáját. Ezeket az intézkedéseket hozzá kell igazítani azon ABA-típusokhoz, amelyekre vonatkoznak.

23. cikk

A befektetők tájékoztatása

(1) Az ABAK-ok biztosítják, hogy minden általuk kezelt uniós, és minden általuk az Unióban forgalmazott ABA tekintetében az ABA alapszabályával vagy létesítő okirátával összhangban az ABA befektetői az ABA-ba való befektetésük előtt megkapják az alábbi információkat, illetve azok minden lényeges módosítását:

a) a következők leírása: az ABA befektetési stratégiája és célkitűzései, a master-ABA-k letelepedésére vonatkozó és a mögöttes alapok letelepedésére vonatkozó információ, amennyiben az ABA alapok alapja, azon eszközfajták leírása, amelyekbe az ABA befektethet, az ABA által alkalmazható módszerek, minden vonatkozó kockázat, minden vonatkozó befektetési korlátozás, azon körülmények, amelyek esetén az ABA tőkeáttételt alkalmazhat, a megengedett tőkeáttétel-típusok és -források és azok kockázatai, valamint a tőkeáttétel alkalmazásának esetleges korlátai, a garanciák és eszközök újbóli felhasználására vonatkozó esetleges megállapodások, valamint az ABAK által az ABA nevében alkalmazható tőkeáttétel legnagyobb mértéke;

b) azon eljárások leírása, amelyekkel az ABA módosíthatja befektetési stratégiáját vagy befektetési politikáját vagy mindkettőt;

c) a befektetés céljából vállalt szerződéses kapcsolat legfontosabb jogi következményeinek leírása, beleértve a joghatóságra, az alkalmazandó jogra és bármilyen olyan jogi eszköz meglétére vagy hiányára vonatkozó információkat, amelyek az ABA letelepedése szerinti országban hozott ítéletek elismeréséről és végrehajtásáról rendelkeznek;

d) az ABAK, az ABA letétkezelőjének, könyvvizsgálójának és egyéb szolgáltatóinak megnevezése, feladataik leírása és a befektetők jogai;

e) annak leírása, hogy az ABAK hogyan felel meg a 9. cikk (7) bekezdésében szereplő követelményeknek;

f) minden, az ABAK által átruházott, az I. mellékletben említett kezelési funkció, valamint minden, a letétkezelő által átruházott őrzési funkció leírása, a megbízott megnevezése és az átruházásból eredő esetleges összeférhetlenségek leírása;

g) az ABA értékelési eljárásának és az eszközök értékelése során használt árképzési módszernek a leírása, beleértve a nehezen értékelhető eszközök értékelése során a 19. cikknek megfelelően alkalmazott módszereket;

h) az ABA likviditási kockázatkezelésének leírása, a rendes és a rendkívüli körülmények között fennálló visszaváltási jogok, valamint a befektetőkkel kötött visszaváltási megállapodások;

i) a befektetők által közvetlenül vagy közvetetten viselendő minden díj, illeték és költség, valamint ezek legmagasabb összegének megjelölése;

j) annak leírása, hogy az ABAK hogyan biztosítja a befektetőkkel való tisztességes bánásmódot, és, amennyiben valamely befektető kivételezett bánásmódban részesül vagy erre jogot szerez, a kivételezett bánásmód leírása, a kivételezett bánásmódban részesülő befektetőtípusok azonosítása, valamint adott esetben ezek az ABA-hoz vagy az ABAK-hoz fűződő jogi és gazdasági kötődésének leírása;

k) a 22. cikkben említett, legújabb éves jelentés;

l) a befektetési jegyek vagy részvények kibocsátására és értékesítésére vonatkozó eljárások és feltételek leírása;

m) az ABA nettó eszközértékére vonatkozó legfrissebb adatok vagy az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényei legutóbbi piaci ára, a 19. cikknek megfelelően;

n) amennyiben rendelkezésre áll, az ABA múltbeli teljesítménye;

⁽¹⁾ HL L 157., 2006.6.9., 87. o.

o) a prime bróker megnevezése és az ABA a prime brókerrel kötött megállapodása lényegi elemeinek, a felmerülő összeférhetlenségek kezelésének, és, adott esetben a letétkezelővel kötött megállapodás az ABA eszközei átruházásának és újrafelhasználásnak lehetőségére vonatkozó rendelkezéseinek, továbbá a prime brókerre esetlegesen átruházott felelősségre vonatkozó információ leírása;

p) a (4) és (5) bekezdésben említett információk közzététele módjának és idejének leírása.

(2) Az ABAK az ABA-ba történő befektetés előtt tájékoztatja a befektetőket a letétkezelő által kötött azon megállapodásokról, amelyek célja, hogy a letétkezelő a 21. cikk (13) bekezdésével összhangban, szerződéses alapon felmentse magát a felelősség alól. Az ABAK ezenfelül haladéktalanul tájékoztatja a befektetőket a letétkezelő felelősségével kapcsolatos változásokról.

(3) Ha az ABA-nak a 2003/71/EK irányelvvel vagy a nemzeti joggal összhangban tájékoztatót kell közzétennie, csak a tájékoztatóban foglaltakon túli, az (1) és (2) bekezdésben szereplő információkat kell külön vagy a tájékoztatóban szereplő kiegészítő információként közzétennie.

(4) Az ABAK-ok minden általuk kezelt uniós ABA, és minden, általuk az uniós piacokon forgalmazott ABA tekintetében időszakosan a befektetők tudomására hozzák a következőket:

a) az ABA olyan eszközeinek aránya, amelyekre nem likvid jellegüknel fogva különleges szabályok vonatkoznak;

b) az ABA likviditásának kezelésével kapcsolatos minden új megállapodás;

c) az ABA aktuális kockázati profilja és az ABAK által e kockázatok kezelése érdekében alkalmazott kockázatkezelési rendszerek.

(5) A tőkeáttételt alkalmazó uniós ABA-t kezelő, vagy a tőkeáttételt alkalmazó ABA-t az Unióban forgalmazó ABAK-ok minden egyes ilyen ABA tekintetében rendszeresen nyilvánosságra hozzák:

a) az ABAK által az ABA nevében alkalmazható tőkeáttétel legnagyobb mértékében bekövetkező változásokat, valamint a biztosíték vagy a tőkeáttételi megállapodás értelmében nyújtott garanciák újbóli felhasználási jogát;

b) az adott ABA által alkalmazott tőkeáttétel teljes összegét.

(6) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el az ABAK a (4) és (5) bekezdésben említett jelentési kötelezettségeinek, illetve azok (5) bekezdésben

említett gyakoriságának meghatározására. Ezeket az intézkedéseket hozzá kell igazítani azon ABAK-típusokhoz, amelyekre vonatkoznak.

24. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságokkal szembeni jelentési kötelezettség

(1) Az ABAK rendszeresen jelentést tesz a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak azon fő piacokról és eszközökről, amelyeken/amelyekben az általa kezelt ABA-k nevében kereskedik.

Információt szolgáltat a főbb eszközökről, amelyekkel kereskedik, azokról a piacokról, amelyeknek tagja vagy amelyeken aktív kereskedést folytat, valamint az egyes általa kezelt ABA-k tekintetében fennálló főbb kitétségekről és legfontosabb koncentrációkról.

(2) Az ABAK minden, általa kezelt uniós ABA, és minden, az általa az Unióban forgalmazott ABA tekintetében tájékoztatja a következőkről a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait:

a) az ABA olyan eszközeinek aránya, amelyekre nem likvid jellegüknel fogva különleges szabályok vonatkoznak;

b) az ABA likviditásának kezelésével kapcsolatos minden új megállapodásról;

c) az ABA aktuális kockázati profilja, valamint az ABAK által a piaci kockázatok, a likviditási kockázatok, a partnerkockázatok, és egyéb, többek között működési kockázatok kezelése érdekében alkalmazott kockázatkezelési rendszerek;

d) információ azon fő eszközkategóriákról, amelyekbe az ABA befektetett; és

e) a 15. cikk (3) bekezdésének b) pontja és a 16. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében végzett stressztesztek eredményei.

(3) Az ABAK kérésre benyújtja a következő dokumentumokat a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak:

a) az ABAK kezelésében lévő minden egyes uniós ABA-ra, vagy minden egyes, az általa az Unióban forgalmazott ABA-ra vonatkozó éves jelentés minden egyes pénzügyi év tekintetében, a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

b) minden negyedév végén az ABAK által az adott időszakban kezelt ABA-k részletes felsorolása.

(4) A jelentős mértékű tőkeáttételt alkalmazó ABA-kat kezelő ABAK a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak rendszeresen tájékoztatást nyújt az általa kezelt egyes ABA-k által alkalmazott tőkeáttétel teljes mértékéről, a készpénz vagy értékpapírok kölcsönzéséből származó, illetve a pénzügyi derivatívákba ágyazott tőkeáttétel arányáról, valamint arról, hogy az ABA-k eszközeit milyen mértékben használják fel újra a tőkeáttételi megállapodások értelmében.

Ennek a tájékoztatásnak az ABAK által kezelt minden egyes ABA esetében tartalmaznia kell a kölcsönzött készpénz vagy értékpapír öt legnagyobb forrásának megnevezését, valamint az e forrásokból kapott tőkeáttételek összegeit az ilyen ABA-k vonatkozásában.

Nem uniós ABAK esetében az e bekezdésben említett jelentéstételi kötelezettség az általa kezelt uniós ABA-ra, és az általa az Unióban forgalmazott nem uniós ABA-ra korlátozódik.

(5) Amennyiben a rendszerkockázat hatékony nyomon követezése szükségessé teszi, a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai rendszeresen vagy ad hoc módon további tájékoztatást is kérhetnek az e cikkben említett információkon kívül. A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik az EÉPH-t a további tájékoztatási kötelezettségekről.

Kivételes körülmények között és amennyiben a pénzügyi rendszer stabilitása és integritása vagy a hosszú távú fenntartható növekedés előmozdítása érdekében szükséges, az EÉPH felkérheti a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy további jelentéstételi követelményeket írjanak elő.

(6) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) azon körülmények, amelyek között a tőkeáttétel jelentős mértékben alkalmazottnak minősül a (4) bekezdés alkalmazásában; és
- b) az ebben a cikkben említett jelentéstételi és tájékoztatási kötelezettségeket.

Ezen intézkedéseknek figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy elkerülhetőek legyenek a hatáskörrel rendelkező hatóságokra rótt túlzott adminisztratív terhek.

V. FEJEZET

A KÜLÖNÖS TÍPUSÚ ABA-KAT KEZELŐ ABAK-OK

1. SZAKASZ

A tőkeáttétellel finanszírozott ABA-kat kezelő ABAK-ok

25. cikk

Az információk hatáskörrel rendelkező hatóságok általi felhasználása, felügyeleti együttműködés és a tőkeáttétel korlátozása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 24. cikk értelmében gyűjtendő információkat annak meghatározására használják fel, hogy milyen mértékben járul hozzá a tőkeáttétel alkalmazása a pénzügyi rendszert fenyegető rendszerkockázat, a rendellenes piaci működéssel vagy a gazdaság hosszú távú növekedésével kapcsolatos kockázat előidézéséhez.

(2) Az ABAK letelepedése szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai biztosítják, hogy az általuk felügyelt valamennyi ABAK-ra vonatkozó, a 24. cikk értelmében összegyűjtött információt, valamint a 7. cikk értelmében összegyűjtött információt a felügyeleti együttműködésről szóló 50. cikkben megállapított eljáráson keresztül az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, az EÉPH és az ERKT rendelkezésére bocsátják. Ezenkívül az említett eljáráson keresztül – valamint más, közvetlenül érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak kétoldalú jelleggel is – késedelem nélkül információt szolgáltatnak, ha a felügyeletük alá tartozó valamely ABAK vagy az érintett ABAK kezelésében lévő ABA potenciálisan jelentős partnerkockázatot jelenthet más tagállamok valamely hitelintézetére vagy egyéb, rendszerszintű jelentőséggel bíró intézményekre nézve.

(3) Az ABAK-nak bizonyítania kell, hogy az általa kezelt minden egyes ABA tőkeáttételi küszöbje ésszerű, és hogy mindenkor megfelel az ilyen küszöböknek. A hatáskörrel rendelkező hatóságok felmérik annak kockázatát, ha valamely ABAK a kezelésében lévő ABA esetében tőkeáttételt alkalmaz, és amennyiben a pénzügyi rendszer stabilitása és integritása érdekében szükségesnek ítélik, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH, az ERKT és az érintett ABA hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítését követően korlátozzák az ABAK által alkalmazható tőkeáttételi mértéket, illetve a kezelésében lévő ABA kezelésére vonatkozó egyéb korlátozásokat vezetnek be abból a célból, hogy a tőkeáttétel alkalmazása kevésbé járuljon hozzá a pénzügyi rendszert fenyegető rendszerkockázat vagy a rendellenes piaci működéssel kapcsolatos kockázat előidézéséhez. Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az 50. cikkben megállapított eljárással összhangban tájékoztatják az EÉPH-t, az ERKT-t és az ABA hatáskörrel rendelkező hatóságait az e tekintetben hozott intézkedésekről.

(4) A (3) bekezdésben említett tájékoztatást a javasolt intézkedés hatálybalépését vagy meghosszabbítását megelőző legalább tíz munkanappal kell eljuttatni az érintettekhez. A tájékoztatásban ki kell térni a javasolt intézkedés részleteire, annak kiváltó okaira, valamint a hatálybalépés időpontjára. Különleges esetben az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai dönthetnek úgy, hogy a javasolt intézkedések az első mondatban említett időszak alatt lépjenek hatályba.

(5) Az EÉPH közvetítői és koordinátori szerepet vállal elsősorban annak érdekében, hogy a (3) bekezdés értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságok által javasolt intézkedések tekintetében megpróbálja biztosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok konzisztens megközelítést alkalmazzanak.

(6) A (3) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételét követően az EÉPH útmutatást nyújt az ABAK letelepedése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a javasolt vagy végrehajtott intézkedésről. Az útmutatás kitérhet elsősorban arra, hogy a tervezett fellépéshez megvannak-e a megfelelő körülmények, valamint hogy az intézkedés és annak időtartama helyénvaló-e.

(7) A (2) bekezdés értelmében kapott információk alapján és az ERKT bármely útmutatását figyelembe véve az EÉPH megállapíthatja, hogy az ABAK vagy az ABAK-ok csoportja által alkalmazott tőkeáttétel lényeges kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és integritására nézve, és útmutatással láthatja el a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, amelyben meghatározza a végrehajtható helyreigazító intézkedéseket, beleértve az érintett ABAK vagy ABAK-ok csoportja által alkalmazható tőkeáttétel mértékének korlátozását. Az EÉPH e kockázat fennállásának megállapításáról haladéktalanul tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat, az ERKT-t és a Bizottságot.

(8) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság az EÉPH-nak a (6) vagy (7) bekezdésben említett útmutatásától eltérő fellépést javasol, arról indokai megjelölése mellett tájékoztatja az EÉPH-t. Az EÉPH nyilvánosságra hozhatja azt a tényt, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az említett útmutatásnak. Az EÉPH eseti alapon úgy is határozhat, hogy nyilvánosságra hozza azokat az indokokat, amelyek miatt a hatáskörrel rendelkező hatóság nem követte az adott útmutatást. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

(9) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyekben megállapítja azokat az elveket, amelyek meghatározzák, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok milyen körülmények között alkalmazzák a (3) bekezdésben foglalt rendelkezéseket, figyelembe véve a különböző ABA-stratégiákat, az ABA működésének keretét adó különböző piaci feltételeket, valamint a rendelkezések alkalmazásából eredő esetleges prociklikus hatásokat.

2. SZAKASZ

A tőzsdén nem jegyzett társaságok és kibocsátók felett ellenőrzést szerző ABA-kat kezelő ABAK-ok kötelezettségei

26. cikk

Hatály

(1) E szakasz a következőkre alkalmazandó:

a) olyan egy vagy több ABA-t kezelő ABAK-ok, amely egyedül vagy ellenőrzésszerzésről szóló megállapodás alapján csoportosan, az alábbi (5) bekezdéssel összhangban ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság felett;

b) egy vagy több ABAK-kal olyan megállapodás alapján együttműködő ABAK-ok, amelynek eredményeképpen az ABAK-ok által kezelt ABA-k az alábbi (5) bekezdéssel összhangban közösen ellenőrzést szereznek egy tőzsdén nem jegyzett társaság felett.

(2) E szakasz nem alkalmazandó, amennyiben az érintett tőzsdén nem jegyzett társaságok:

a) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ melléklete 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kis- és középvállalkozások; vagy

b) ingatlan megvásárlásának, tulajdonlásának vagy kezelésének céljával létrehozott különleges célú gazdasági egységek.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a 27. cikk (1) bekezdése a tőzsdén nem jegyzett társaságban nem ellenőrző befolyást szerző ABA-kat kezelő ABAK-okra is alkalmazandó.

(4) A 28. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, valamint a 30. cikket a kibocsátók felett ellenőrzést szerző ABA-kat kezelő ABAK-okra is alkalmazni kell. Az említett cikkek alkalmazásában e cikk (1) és (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(5) E szakasz alkalmazásában az ellenőrző befolyás a tőzsdén nem jegyzett társaság vonatkozásában a társaság szavazati jogainak több mint 50 %-át jelenti.

Az adott ABA szavazati jogai százalékának kiszámításakor az adott ABA közvetlen szavazati jogain kívül figyelembe kell venni a következő szavazati jogokat is, ha az első albekezdésben említett befolyást megállapítják:

a) az ABA által ellenőrzött bármilyen vállalat; és

b) a saját nevében, de az ABA vagy az ABA által ellenőrzött bármilyen vállalat képviselőjében eljáró természetes vagy jogi személyek szavazati jogai.

A szavazati jogok százalékának kiszámítása mindazon részvények alapján történik, amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak, még akkor is, ha a szavazati jogok gyakorlását felfüggesztették.

A 4. cikk (1) bekezdésének i. pontja ellenére a 28. cikk (1), (2) és (3) bekezdése és a 30. cikk alkalmazásában az ellenőrző befolyást a kibocsátók tekintetében a 2004/25/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozzák meg.

(6) Ezt a szakaszt a 2002/14/EK irányelv 6. cikkében meghatározott feltételekkel és korlátozásokkal összhangban kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

(7) Ezt a szakaszt azon szigorúbb szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyeket a tagállamok a területükön a kibocsátókban vagy a tőzsdén nem jegyzett társaságokban való részesedésszerzésre vonatkozóan elfogadnak.

27. cikk

Értesítés a tőzsdén nem jegyzett társaságok és jelentős holdingok feletti ellenőrzés megszerzéséről

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy ha egy ABA tőzsdén nem jegyzett társaság részvényeit szerzi meg, idegeníti el vagy tartja birtokában, az ezen ABA-t kezelő ABAK értesíti a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a tőzsdén nem jegyzett társaság ABA-t megillető szavazati jogainak arányáról, ha ez az arány eléri vagy meghaladja a 10, 20, 30, 50 és 75 %-ot, illetve ha ez alá csökken.

(2) A tagállamok előírják, hogy ha egy ABA önállóan vagy mással közösen a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, az említett cikk (5) bekezdésével összefüggésben, ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság felett, az ilyen ABA-t kezelő ABAK értesíti az ABA általi ellenőrzés megszerzéséről az alábbiakat:

- a) a tőzsdén nem jegyzett társaság;
- b) azon részvényesek, amelyek személyazonossága és címe az ABAK rendelkezésére áll, vagy a tőzsdén nem jegyzett társaság rendelkezésre tudja bocsátani, vagy az ABAK által hozzáférhető nyilvántartásból megszerzhető; valamint
- c) az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai.

(3) A (2) bekezdés értelmében megkövetelt értesítés a további következő információkat tartalmazza:

- a) a szavazati jogok tekintetében kialakult helyzet;
- b) azon feltételek, amelyek mellett az ellenőrzést megszerezték, beleértve a különböző érintett részvényesek személyazonosságával kapcsolatos információkat, a nevükben szavazati jogok gyakorlására jogosult valamennyi természetes és jogi személy, valamint adott esetben azon vállalkozások láncát, amelyen keresztül a szavazati jogokat ténylegesen gyakorolják;
- c) az ellenőrzés megszerzésének időpontja.

(4) A tőzsdén nem jegyzett társaságnak szóló értesítésben az ABAK kéri a társaság igazgatóságát, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a munkavállalók képviselőit vagy ilyen képviselők hiányában magukat a munkavállalókat az ABAK által kezelt ABA általi ellenőrzést megszerzéséről, valamint a (3) bekezdésben említett információkról. Az ABAK minden megtesz annak biztosítása érdekében, hogy az igazgatóság e cikkkel összhangban tájékoztassa a munkavállalók képviselőit, vagy ilyen képviselők hiányában magukat a munkavállalókat.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett értesítéseket a lehető leghamarabb, de legkésőbb az attól a naptól számított tíz munkanapon belül kell megküldeni, amelyen az ABA az adott küszöbértéket elérte, meghaladta, vagy az alá esett, illetve ellenőrzést szerzett a tőzsdén nem jegyzett társaság felett.

28. cikk

Tájékoztatás nyújtása ellenőrzés megszerzése esetén

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy ha egy ABA önállóan vagy mással közösen a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, összefüggésben az említett cikk (5) bekezdésével, ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság vagy kibocsátó felett, az ilyen ABA-t kezelő ABAK az alábbiak rendelkezésére bocsátja az ezen cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat:

- a) az érintett társaság;
- b) a társaság azon részvényesei, amelyek személyazonossága és címe az ABAK rendelkezésére áll, vagy a társaság a rendelkezésére tudja bocsátani, vagy az ABAK által hozzáférhető nyilvántartásból megszerzhető; és
- c) az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai.

A tagállamok előírhatják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott információkat a tőzsdén nem jegyzett társaság azon hatáskörrel rendelkező hatóságainak is rendelkezésére kell bocsátani, amelyeket a tagállamok e célból adott esetben kijelölnek.

(2) Az ABAK rendelkezésre bocsátja az alábbiakat:

- a) azon ABAK-ok megnevezése, amelyek egyedül vagy más ABAK-okkal kötött megállapodás alapján azon ABA-kat kezelik, amelyek ellenőrzést szereztek;
- b) a – különösen az ABAK, az ABA és társaság közötti – összeférhetetlenség megelőzésével és kezelésével kapcsolatos politika, beleértve azon konkrét garanciákról szóló információkat, amelyeket azért hoztak létre, hogy biztosítsák az ABAK és/vagy az ABA és a társaság közötti bármilyen megállapodás szokásos piaci feltételek szerinti megkötését; és
- c) a belső és külső kommunikációs politika, a társaság és különösen az alkalmazottak tekintetében.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjával összhangban a társaságnak szóló bejelentésében az ABAK kéri a társaság igazgatóságát, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a munkavállalók képviselőit vagy ilyen képviselők hiányában magukat a munkavállalókat az (1) bekezdésben említett információkról. Az ABAK minden megtesz annak biztosítása érdekében, hogy az igazgatóság e cikknek megfelelően tájékoztassa a munkavállalók képviselőit, vagy ilyen képviselők hiányában magukat a munkavállalókat.

(4) A tagállamok előírják, hogy ha egy ABA önállóan vagy mással közösen a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, összefüggésben az említett cikk (5) bekezdésével, ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság felett, az ilyen ABA-t kezelő ABAK biztosítja, hogy az ABA vagy az ABA nevében eljáró ABAK közzéteszi a tőzsdén nem jegyzett társaság jövőbeli üzleti elképzeléseit és a foglalkoztatásra gyakorolt valószínűsíthető következményekkel kapcsolatos szándékait – beleértve a foglalkoztatás feltételeinek lényeges változását – a következők számára:

- a) a tőzsdén nem jegyzett társaság; valamint
- b) a tőzsdén nem jegyzett társaság azon részvényesei, amelyek személyazonossága és címe az ABAK rendelkezésére áll, vagy a tőzsdén nem jegyzett társaság a rendelkezésére tudja bocsátani, vagy az ABAK által hozzáférhető nyilvántartásból megszerezhető.

Emellett az adott ABA-t kezelő ABAK kéri és minden tőle telhetőt megtesz annak biztosítására, hogy a tőzsdén nem jegyzett társaság igazgatósága a tőzsdén nem jegyzett társaság munkavállalóinak képviselői, vagy ilyen képviselők hiányában maguk a munkavállalók rendelkezésére bocsássa az első albekezdésben említett információkat.

(5) A tagállamok előírják, hogy amikor valamely ABAK olyan helyzetbe kerül, hogy a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, összefüggésben az említett cikk (5) bekezdésével, ellenőrzést szerez valamely tőzsdén nem jegyzett társaság felett, az ilyen ABA-t kezelő ABAK tájékoztatja a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait és az ABA befektetőit a felvásárlás finanszírozására vonatkozó információkról.

29. cikk

A tőzsdén nem jegyzett társaságok felett ellenőrzést gyakorló ABA-k éves jelentésére vonatkozó különös rendelkezések

(1) A tagállamok előírják, hogy ha egy ABA önállóan vagy mással közösen a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, összefüggésben az említett cikk (5) bekezdésével, ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság felett, az ilyen ABA-t kezelő ABAK:

- a) vagy kéri és minden tőle telhetőt megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a tőzsdén nem jegyzett társaság éves jelentését a (2) bekezdésnek megfelelően készítsék el és hogy a társaság igazgatósága azt a munkavállalók valamennyi képviselője, vagy ilyen képviselők hiányában maguk a munkavállalók rendelkezésére bocsássa addig a határidőig, amelyen belül ezen éves jelentést az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően el kell készíteni; vagy
- b) minden ilyen ABA esetében belefoglalják a 22. cikkben előírt éves jelentésbe a tőzsdén nem jegyzett társaságra vonatkozó, (2) bekezdésben említett információkat.

(2) A társaság vagy az ABA éves jelentésében foglalt további információknak az (1) bekezdéssel összhangban legalább a társaság üzletmenete fejlődésének valóságáig, az éves jelentés

által lefedett időszak végén várható helyzetet jellemző áttekintést tartalmaznia kell. A jelentésben az alábbiakra is ki kell térni:

- a) az üzleti év lezárása után bekövetkezett lényeges események;
- b) a társaság várható jövőbeni fejlődése; és
- c) a saját részvények megszerzésére vonatkozóan a 77/91/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikkének (2) bekezdése által előírt tájékoztatás.

(3) Az adott ABA-t kezelő ABAK

- a) kéri és minden tőle telhetőt megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a tőzsdén nem jegyzett társaság igazgatósága az érintett társaság munkavállalóinak valamennyi képviselője, vagy ilyen képviselők hiányában maguk a munkavállalók rendelkezésére bocsássa az (1) bekezdés b) pontjában említett, az érintett társaságra vonatkozó információkat a 22. cikk (1) bekezdésében említett időszakon belül; vagy
- b) az (1) bekezdés a) pontjában említett információkat az ABA befektetőinek rendelkezésére bocsátja, amennyiben azok már elérhetőek, a 22. cikk (1) bekezdésében említett időszakon belül, illetve minden esetben legkésőbb azon a napon, amikor a tőzsdén nem jegyzett társaság éves jelentését az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően elkészítették.

30. cikk

Vagyonkivonás

(1) A tagállamok előírják, hogy ha egy ABA önállóan vagy mással közösen a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően, összefüggésben az említett cikk (5) bekezdésével, ellenőrzést szerez egy tőzsdén nem jegyzett társaság vagy kibocsátó felett, a társaság feletti ellenőrzés ABA általi megszerzését követő 24 hónapos időszak alatt az ilyen ABA-t kezelő ABAK:

- a) számára nem engedélyezett, hogy a (2) bekezdésben leírtaknak megfelelően megkönnyítse, támogassa vagy utasítást adjon a részvényesek javára történő kifizetésre, alaptőke leszállítására, részvény-visszavásárlásra és/vagy a társaság saját részvényeinek megszerzésére;
- b) amennyiben az ABAK felhatalmazást kap, hogy az ABA nevében szavazzon a társaság irányító szerveinek gyűlésein, nem szavazhat a (2) bekezdésben leírtaknak megfelelően a részvényesek javára történő kifizetésre, alaptőke leszállítására, részvény-visszavásárlásra és/vagy a társaság saját részvényeinek megszerzésére; valamint
- c) minden esetben minden tőle telhetőt megtesz a (2) bekezdésben leírtaknak megfelelően a társaság saját részvényeinek a részvényesek javára történő kifizetés, alaptőke leszállítás, részvény-visszavásárlás és/vagy a társaság saját részvényeinek megszerzése megelőzésére.

⁽¹⁾ HL L 26., 1977.1.31., 1. o.

(2) Az ABAK-okra az (1) bekezdés alapján rótt kötelezettségeknek az alábbiakra kell vonatkozniuk:

- a) a részvényesek részére teljesített kifizetés, amennyiben az utolsó pénzügyi év záró napján a társaság éves mérlegében meghatározott nettó eszközök értéke alacsonyabb a jegyzett tőke összegénél, vagy egy ilyen kifizetést követően az alá csökkenne, plusz azon tartalékok, amelyeket jogszabály vagy az alapszabály szerint nem lehet a tagok között felosztani annak ismeretében, hogy ha a jegyzett tőke nem törölt része nem szerepel a mérlegben bemutatott eszközök között, ezt az összeget levonják a jegyzett tőke összegéből;
- b) a részvényesek részére teljesített kifizetés, amelynek összege meghaladja az áthozott nyereséggel és az e célra rendelkezésre álló tartalékból származó összegekkel megnövelt, valamint az áthozott veszteséggel és a jogszabályokkal, illetve az alapszabállyal összhangban tartalékba helyezett összegekkel csökkentett, az előző pénzügyi év zárónapján fennálló nyereség összegét;
- c) amennyiben a saját részvények megszerzése megengedett, a társaság szerzései, beleértve a társaság által korábban megszerzett és tartott részvényeket, valamint a saját nevében, de a társaság képviseletében eljáró személy által megszerzett részvényeket, amelyeknek az lenne a hatása, hogy a nettó eszközállomány az a) pontban említett összeg alá csökkenne.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában:

- a) a (2) bekezdés a) és b) albekezdésében használt „kifizetés” kifejezés különösen az osztalék és a részvényekre vonatkozó kamat kifizetését foglalja magában;
- b) a tőkeleszállításról szóló rendelkezések nem vonatkoznak a jegyzett tőke csökkentésére, amelynek célja a felmerült veszteségek ellensúlyozása, illetve hogy pénzügyi összegeket nem felosztható tartalékba helyezzen, feltéve, hogy e műveletet követően az ilyen tartalék összege legfeljebb a csökkentett jegyzett tőke 10 %-a; és
- c) a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott korlátozásra a 77/91/EGK irányelv 20. cikke (1) bekezdésének b)–h) pontja vonatkozik.

VI. FEJEZET

AZ ABAK-OK JOGA ABA-K FORGALMAZÁSÁRA ÉS KEZELÉSÉRE AZ UNIÓBAN

31. cikk

Az uniós ABA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazása az ABAK letelepedése szerinti tagállamban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK-ok az általuk kezelt uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit az ABAK letelepedése szerinti tagállam szakmai befektetői számára forgalmazzák, amint az e cikkben megállapított feltételek teljesülnek.

Amennyiben az uniós ABA egy feeder-ABA, az első albekezdésben említett forgalmazási jog feltétele, hogy a master-ABA is olyan uniós ABA legyen, amelyet egy engedélyezett ABAK kezel.

(2) Az ABAK minden általa forgalmazni kívánt uniós ABA-ról értesíti a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

Az értesítés tartalmazza a III. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(3) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a (2) bekezdésben említett hiánytalan értesítési akta kézhezvételét követő 20 munkanapon belül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy megkezdheti-e a (2) bekezdésben említett értesítésben megnevezett ABA forgalmazását. Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai kizárólag abban az esetben tilthatják meg az ABA forgalmazását, ha az ABAK nem az ezen irányelvnek megfelelően kezeli vagy fogja kezelni az ABA-t, vagy ha az ABAK nem felel meg vagy nem fog megfelelni ezen irányelvnek. Pozitív döntés esetén az ABAK a hatáskörrel rendelkező hatóságok erre vonatkozó értesítésének napjától kezdheti meg az ABA forgalmazását a letelepedése szerinti tagállamban.

Amennyiben ezek különbözőek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az ABA hatáskörrel rendelkező hatóságait is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően közölt bármelyik adat lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal az általa tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy valamely nem tervezett változtatás bekövetkezését követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld a változtatásról a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha egy tervezett változtatás következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felel meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy előre nem tervezett változtatás következett be, amelynek következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felel meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 46. cikkkel összhangban meghoznak minden szükséges szabályozási intézkedést, beleértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

(5) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

a) a (2) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma; és

b) a (4) bekezdésben említett írásbeli értesítés formája.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(6) A 43. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy az ABAK-ok által kezelt és forgalmazott ABA-kat kizárólag szakmai befektetők számára forgalmazzák.

32. cikk

Az uniós ABA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazása az ABAK letelepedésétől eltérő tagállamokban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK az általa kezelt uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit az ABAK letelepedésétől eltérő tagállam szakmai befektetői számára forgalmazza, amint az e cikkben megállapított feltételek teljesülnek.

Amennyiben az uniós ABA egy feeder-ABA, az első albekezdésben említett forgalmazási jog feltétele, hogy a master-ABA is olyan uniós ABA legyen, amelyet egy engedélyezett uniós ABAK kezel.

(2) Az ABAK minden általa forgalmazni kívánt uniós ABA-ról értesíti a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

Az értesítés tartalmazza a IV. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(3) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a hiánytalan értesítési akta kézhezvételét követő 20 munkanapon belül továbbítják azt azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyben az ABA-t forgalmazni szándékozzák. Az ilyen továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli és fogja kezelni az ABA-t, és ha az ABAK más tekintetben is megfelel ezen irányelvnek.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó tanúsítványt, hogy az érintett ABAK számára engedélyezték az ABA-k adott befektetési stratégiával történő kezelését.

(4) Az értesítési akta továbbítását követően az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai késedelem nélkül értesítik az ABAK-ot a továbbításról. Az ABAK ezen értesítés időpontjától kezdheti meg az ABA forgalmazását az ABAK fogadó tagállamában.

Amennyiben azok különbözőek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az ABA letelepedése

szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK fogadó tagállamában.

(5) A IV. melléklet h) pontjában említett intézkedések az ABAK fogadó tagállama jogszabályainak hatálya és felügyelete alá tartoznak.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK (2) bekezdésben említett értesítése és a (3) bekezdésben említett tanúsítvány valamely, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven álljon rendelkezésre.

A tagállamok biztosítják, hogy hatáskörrel rendelkező hatóságai elektronikus úton is elfogadják a (3) bekezdésben említett dokumentumok továbbítását, illetve nyilvántartását.

(7) A (2) bekezdésnek megfelelően közölt bármelyik adat lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal a tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy valamely nem tervezett változtatást követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld e változtatásról a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha valamely nem tervezett változtatásra kerül sor, amelynek következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 46. cikkel összhangban meghoznak minden szükséges intézkedést, beleértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

Ha a változtatások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli-e az ABA-t, vagy hogy az ABAK más tekintetben megfelel-e ezen irányelvnek, a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai késedelem nélkül tájékoztatják a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait ezen változásokról.

(8) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

a) a (2) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma;

b) a (3) bekezdésben említett tanúsítvány mintájának formája és tartalma;

c) a (3) bekezdésben említett továbbítás formája; és

d) a (7) bekezdésben említett írásbeli értesítés formája.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(9) A 43. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy az ABAK által kezelt és forgalmazott ABA-kat kizárólag szakmai befektetők számára forgalmazzák.

33. cikk

Más tagállamokban letelepedett uniós ABA-k kezelésének feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK – akár közvetlenül, akár fióktelep létrehozásán keresztül – más tagállamokban letelepedett uniós ABA-kat kezelhessen, feltéve, hogy az ABAK engedéllyel rendelkezik az adott típusú ABA kezelésére.

(2) A más tagállamban letelepedett uniós ABA-k kezelését első ízben nyújtani szándékozó ABAK a következő tájékoztatást nyújtja a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának:

a) azon tagállam megnevezése, amelyben közvetlenül kíván ABA-kat kezelni vagy fióktelepet kíván létrehozni;

b) különösen a nyújtani kívánt szolgáltatásokat és a kezelni kívánt ABA-k megnevezését tartalmazó üzleti terv.

(3) Ha az ABAK fióktelepet kíván létrehozni, a (2) bekezdésben foglaltakon felül a következő tájékoztatást nyújtja:

a) a fióktelep szervezeti felépítése;

b) az ABA letelepedés szerinti tagállamában az a cím, ahonnan a dokumentumok beszerezhetők;

c) a fióktelep irányításáért felelős személyek neve és elérhetőségei.

(4) Az ABAK letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a hiánytalan dokumentáció kézhezvételét követő egy hónapon belül a (2) bekezdéssel összhangban, illetve a hiánytalan dokumentáció kézhezvételét követő két hónapon belül a (3) bekezdéssel összhangban továbbítják e hiánytalan dokumentációt az ABAK fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak. Erre a továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli vagy fogja kezelni az ABA-t, illetve ha az ABAK más tekintetben is megfelel ezen irányelvnek.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó igazolást, hogy az érintett ABAK-ot engedélyezték.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai azonnal értesítik az ABAK-ot a dokumentáció eljuttatásáról.

Az ABAK a továbbításról szóló értesítés kézhezvételét követően megkezdheti a szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamában.

(5) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekben az ABAK fogadó tagállama nem írhat elő semmilyen kiegészítő követelményt az érintett ABAK-ra.

(6) A (2), vagy adott esetben a (3) bekezdésnek megfelelően közölt bármely információ lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal a tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy valamely nem tervezett változtatás bekövetkezését követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld e változásról a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha előre nem tervezett változtatásra került sor, amelynek következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 46. cikkel összhangban meghoznak minden szükséges intézkedést, ideértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását.

Ha a változások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli-e az ABA-t, vagy hogy az ABAK más tekintetben megfelel-e ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait ezen változásokról.

(7) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (2) és (3) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(8) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EEPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (2) és (3) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

VII. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

34. cikk

Azon uniós ABAK-okra vonatkozó feltételek, amelyek a tagállamokban nem forgalmazott, nem uniós ABA-kat kezelnek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK olyan nem uniós ABA-kat kezelhessen, amelyeket nem forgalmaznak az Unióban, feltéve, hogy:

- a) az ABAK az érintett ABA-k tekintetében – a 21. és a 22. cikk kivételével – teljesíti az ezen irányelvben megállapított valamennyi követelményt; valamint
 - b) az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, valamint a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban legalább a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék feladataikat.
- (2) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el az (1) bekezdésben említett, harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében.

(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EEPH iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

35. cikk

Uniós ABAK által kezelt nem uniós ABA útlevéllel történő forgalmazásának feltételei az Unióban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK-ok a kezelésükben lévő nem uniós ABA-k és a 31. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett követelményeket nem teljesítő uniós feeder-ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit szakmai befektetők számára forgalmazzák az Unióban, amint az e cikkben megállapított feltételek teljesülnek.

(2) Az ABAK-ok kötelesek teljesíteni a VI. fejezet kivételével az ezen irányelvben megállapított valamennyi követelményt. Emellett a következő feltételek alkalmazandók:

- a) az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, valamint a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban legalább a hatékony információcsere – az 50. cikk (4) bekezdésével összhangban lévő – biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék feladataikat;
- b) a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országot a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem szerepelteti a nem együttműködő országok és területek jegyzékén;
- c) az ABAK letelepedése szerinti tagállam a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országgal és a nem uniós ABA befektetési jegyei vagy részvényei forgalmazásának helyszínéül javasolt tagállamokkal olyan megállapodást kötött, amely teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadóztatási modellegetményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi információk tényleges cseréjét, beleértve adott esetben a többoldalú adómegállapodásokkal kapcsolatosakat is;

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az ABAK letelepedése szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai által az első albekezdés a) és b) pontjának alkalmazása vonatkozásában kialakított álláspontjával, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EEPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(3) Amennyiben az ABAK letelepedése szerinti tagállamában nem uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit szándékozik forgalomba hozni, az ABAK értesítést nyújt be saját fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak minden olyan nem uniós ABA vonatkozásában, amelyet forgalmazni szándékozik.

Az értesítés tartalmazza a III. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(4) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a (3) bekezdésben említett hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 20 munkanapon belül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy megkezdheti-e a területén a (3) bekezdésben említett értesítésben megnevezett ABA forgalmazását. Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai kizárólag abban az esetben tilthatják meg az ABA forgalmazását, ha az ABAK nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli, vagy fogja kezelni az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felel meg vagy nem fog megfelelni ezen irányelvnek. Pozitív döntés esetén az ABAK megkezdheti az ABA forgalmazását a letelepedése szerinti tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságok erre vonatkozó értesítésének napjától.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK letelepedése szerinti tagállamában.

(5) Amennyiben az ABAK a letelepedése szerinti tagállamától eltérő tagállamban nem uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit szándékozik forgalomba hozni, az ABAK értesítést nyújt be a letelepedése szerinti tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak minden olyan nem uniós ABA vonatkozásában, amelyet forgalmazni szándékozik.

Az értesítés tartalmazza a IV. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(6) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb az (5) bekezdésben említett hiánytalan értesítési akta kézhezvételét követő 20 munkanapon belül továbbítják e hiánytalan értesítési aktát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyben az ABA-t forgalmazni szándékozzák. Erre a továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli és fogja kezelni az ABA-t, illetve más tekintetben is megfelel ezen irányelvnek.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó tanúsítványt, hogy az érintett ABAK számára engedélyezték az ABA-k adott befektetési stratégiával történő kezelését.

(7) Az értesítési akta továbbítását követően az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai késedelem nélkül értesítik az ABAK-ot a továbbításról. Az ABAK a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen értesítése időpontjától kezdheti meg az ABA forgalmazását az ABAK adott fogadó tagállamaiban.

Az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK fogadó tagállamaiban.

(8) A IV. melléklet h) pontjában említett intézkedések az ABAK fogadó tagállamainak jogszabályai és felügyelete alá tartoznak.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK (5) bekezdésben említett értesítése és a (6) bekezdésben említett tanúsítvány valamely, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven álljon rendelkezésre.

A tagállamok biztosítják, hogy hatáskörrel rendelkező hatóságok elektronikus úton is elfogadják a (6) bekezdésben említett dokumentumok továbbítását, illetve nyilvántartását.

(10) A (3) vagy (5) bekezdésnek megfelelően közölt bármelyik adat lényeges megváltozása esetén az ABAK írásbeli értesítést küld e változásról a letelepedése szerinti tagállam

hatáskörrel rendelkező hatóságainak a tervezett változtatás végrehajtása előtt legalább egy hónappal vagy valamely nem tervezett változtatás után közvetlenül.

Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK már nem felelne meg ezen irányelvnek, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha olyan nem tervezett változtatásra került sor, amelynek következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben már nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a 46. cikkkel összhangban meghoznak minden szükséges intézkedést, beleértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

Ha a változtatások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezelje az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben megfelelően kezelje ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai ezekről a változásokról késedelem nélkül tájékoztatják az EÉPH-t, amennyiben a módosítások egyes ABA-k forgalmazásának megszüntetését vagy további ABA-k forgalmazását érintik, valamint adott esetben az ABAK fogadó tagállamai hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(11) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében a (2) bekezdés a) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban.

(12) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgozhat ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által a (2) bekezdés a) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

(13) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés a) pontjában említett együttműködési minimális tartalmának meghatározása érdekében annak biztosítása céljából, hogy mind a letelepedés szerinti, mind a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elegendő információhoz jussanak ahhoz, hogy képesek legyenek ezen irányelvben meghatározott felügyeleti és vizsgálati hatáskörüik gyakorlására.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(14) E cikk koherens harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza az ABAK letelepedése szerinti tagállama, illetve a fogadó tagállamai hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti koordináció és információcsere eljárásait.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(15) Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság elutasítja a (14) bekezdésben meghatározott szabályozástechnikai standardokban rögzítettek szerinti információcsere iránti kérelmet, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörben járhat el.

(16) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

- a) az (3) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma;
- b) az (5) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma;
- c) a (6) bekezdésben említett tanúsítvány mintájának formája és tartalma;
- d) a (6) bekezdésben említett továbbítás formája;
- e) a (10) bekezdésben említett írásbeli értesítés formája.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(17) A 43. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy az ABAK által kezelt és forgalmazott ABA-kat kizárólag szakmai befektetők számára forgalmazzák.

36. cikk

Az uniós ABAK által kezelt nem uniós ABA-k útlevél nélkül történő forgalmazásának feltételei

(1) A 35. cikk sérelme nélkül a tagállamok lehetővé tehetik valamely engedélyezett uniós ABAK számára, hogy kizárólag saját területükön az ABAK által kezelt, nem uniós ABA-k vagy a 31. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett előírásokat nem teljesítő uniós feeder-ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit szakmai befektetők részére forgalmazzák, feltéve, hogy:

- a) az ABAK a 21. cikk kivételével teljesíti az ezen irányelvben megállapított valamennyi követelményt. Ezen ABAK azonban biztosítja, hogy egy vagy több jogalanyt jelöljenek ki a 21. cikk (7), (8) és (9) bekezdésében felsorolt feladatok elvégzésére. Az ABAK nem végezheti ezeket a feladatokat. Az ABAK tájékoztatja felügyelő hatóságait arról, hogy mely jogalanyok felelősek a 21. cikk (7), (8) és (9) bekezdésében felsorolt feladatok elvégzéséért;
- b) a rendszerkockázat felügyelete céljából és a nemzetközi standardokkal összhangban az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, valamint a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék a feladataikat;
- c) a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országot a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem szerepelteti a nem együttműködő országok és területek jegyzékén.

(2) E cikk alkalmazásában a tagállamok saját területükön szigorúbb szabályokat alkalmazhatnak az ABAK-ra a nem uniós ABA-k befektetési jegyeinek és részvényeinek befektetők részére történő forgalmazását illetően.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el az (1) bekezdésben említett, harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében.

(4) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

37. cikk

Uniós ABA-k kezelését és/vagy az általuk kezelt ABA-k Unióban való forgalmazását tervező nem uniós ABAK-ok engedélyezése a 39. vagy 40. cikkel összhangban

(1) A tagállamok előírják, hogy uniós ABA-k kezelését és/vagy az általuk kezelt ABA-k Unióban való forgalmazását tervező nem uniós ABAK-oknak a 39. vagy 40. cikkel összhangban előzetes engedélyt kell beszerezniük referencia-tagállamuk hatáskörrel rendelkező hatóságaitól e cikknek megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben említett előzetes engedély megszerzését szándékozó nem uniós ABAK-nak meg kell felelnie ezen irányelvnek a VI. fejezet kivételével. Amennyiben e megfelelés összeegyeztethetetlen azzal a joggal, amely a nem uniós ABAK és/vagy – adott esetben – az Unióban forgalmazott nem uniós ABA tekintetében irányadó, a nem uniós ABAK nem köteles ezen irányelvnek megfelelni, ha igazolni tudja, hogy:

a) lehetetlen e megfelelést összeegyeztetni azon jog kötelező erejű rendelkezéseivel, amely a nem uniós ABAK és/vagy – adott esetben – az Unióban forgalmazott nem uniós ABA tekintetében irányadó;

b) a nem uniós ABAK és/vagy a nem uniós ABA tekintetében irányadó jog biztosítja az azonos szabályozási célt szolgáló és az érintett ABA befektetői védelmének azonos szintjét kínáló egyenértékű szabályozást; és

c) a nem uniós ABAK és/vagy a nem uniós ABA eleget tesz a b) pontban említett egyenértékű szabályozásnak.

(3) Az (1) bekezdésben említett előzetes engedély megszerzését szándékozó nem uniós ABAK-nak a referencia-tagállamában letelepedett jogi képviselővel kell rendelkeznie. A jogi képviselő az ABAK kapcsolattartó pontja az Unióban, illetve a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az ABAK, illetve az adott ABA uniós befektetői és az ABAK közötti ezen irányelvben meghatározott minden hivatalos levelezése jogi képviselőjén keresztül folyik. A jogi képviselő az ABAK-kal együtt eleget tesz az ABAK által az ezen irányelv alapján végzett kezelési és forgalmazási tevékenységekkel kapcsolatos megfelelési funkcióknak.

(4) A nem uniós ABAK referencia-tagállamát az alábbiak alapján kell meghatározni:

a) ha a nem uniós ABAK csak egy uniós ABA-t vagy ugyanazon tagállamban letelepedett több uniós ABA-t kíván kezelni és nem kíván ABA-t forgalmazni az Unióban a 39. vagy a 40. cikkel összhangban, ezen ABA vagy ABA-k letelepedés szerinti tagállamát kell a referencia-tagállamnak tekinteni, és e tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai lesznek jogosultak az ABAK engedélyezési eljárása és felügyelete tekintetében;

b) ha a nem uniós ABAK több különböző tagállamban letelepedett uniós ABA-t kíván kezelni és nem kíván ABA-t

forgalmazni az Unióban a 39. vagy a 40. cikkel összhangban, a referencia-tagállam vagy

i. az a tagállam lesz, ahol a legtöbb ABA letelepedett; vagy

ii. az a tagállam, ahol a legnagyobb összegű eszközt kezelik;

c) ha a nem uniós ABAK csak egy uniós ABA-t tervez forgalmazni az Unió csak egy tagállamában, a referencia-tagállam

i. ha engedélyezve van, vagy be van jegyezve az ABA valamely tagállamban, az ABA letelepedés szerinti tagállama vagy az a tagállam lesz, ahol az ABAK az ABA-t forgalmazni kívánja;

ii. ha nincs engedélyezve vagy bejegyezve az ABA egy tagállamban, az a tagállam lesz, ahol az ABAK az ABA-t forgalmazni kívánja;

d) ha a nem uniós ABAK csak egy nem uniós ABA-t tervez forgalmazni csak egy tagállamban, a referencia-tagállam az a tagállam lesz;

e) ha a nem uniós ABAK csak egy uniós ABA-t tervez forgalmazni, azonban különböző tagállamokban, a referencia-tagállam:

i. ha engedélyezve van, vagy be van jegyezve az ABA valamely tagállamban, az ABA letelepedés szerinti tagállama vagy azon tagállamok egyike, ahol az ABAK hatékony forgalmazást tervez; vagy

ii. ha nincs engedélyezve vagy bejegyezve az ABA valamely tagállamban, azon tagállamok egyike, ahol az ABAK hatékony forgalmazást tervez;

f) ha a nem uniós ABAK csak egy nem uniós ABA-t kíván forgalmazni, azonban különböző tagállamokban, a referencia-tagállam e tagállamok egyike lesz;

g) ha a nem uniós ABAK több uniós ABA forgalmazását kívánja az Unióban, a referencia-tagállam:

i. ha ezen ABA-k mindegyike ugyanazon tagállamban van engedélyezve vagy bejegyezve, ezen ABA-k letelepedés szerinti tagállama vagy az a tagállam, ahol az ABAK a legtöbb ABA hatékony forgalmazását tervezi;

- ii. ha ezen ABA-k nem mindegyike van ugyanazon tagállamban engedélyezve vagy bejegyezve, azon tagállam, ahol az ABAK a legtöbb ABA hatékony forgalmazását tervezi;
- h) ha a nem uniós ABAK több uniós és nem uniós ABA-t, vagy több nem uniós ABA-t kíván az Unióban forgalmazni, a referencia-tagállam az a tagállam lesz, ahol a legtöbb ABA hatékony forgalmazását tervezi.

Az első albekezdés b) pontjában, c) pontja i. alpontjában, e) pontjában, f) pontjában és g) pontja i. alpontjában foglalt feltételekkel összhangban több referencia-tagállam lehetséges. Ilyen esetben a tagállam előírja, hogy az uniós ABA kezelését és/vagy az általa kezelt ABA Unióban való forgalmazását tervező nem uniós ABAK-nak a 39. vagy 40. cikkel összhangban kérelmet kell benyújtania minden olyan tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaihoz, amelyek az említett pontokban meghatározott feltételekkel összhangban referencia-tagállamok lehetnek, abból a célból, hogy egymás között megállapítsák a referencia-tagállamot. Ezen hatáskörrel rendelkező hatóságok közösen döntenek e kérelem kézhezvételét követő egy hónapon belül, hogy melyik legyen a nem uniós ABAK referencia-tagállama. A véglegesen referencia-tagállamként kijelölt tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják e kijelölésről a nem uniós ABAK-ot. Ha a nem uniós ABAK-ot nem tájékoztatják megfelelően a döntést követő hét napon belül az adott hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott döntésről, vagy ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem döntöttek az egy hónapos időtartamon belül, a nem uniós ABAK maga választhatja meg referencia-tagállamát az e bekezdésben meghatározott kritériumok alapján.

Az ABAK-nak képesnek kell lennie igazolni azon szándékát, hogy egy adott tagállamban hatékony forgalmazást alakít ki azáltal, hogy forgalmazási stratégiáját a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által előírt formában azok számára feltárja.

(5) A tagállamok előírják, hogy az uniós ABA-k kezelését és/vagy az általa kezelt ABA-k Unióban való forgalmazását tervező nem uniós ABAK-nak a 39. vagy 40. cikkel összhangban engedélykérelmet kell benyújtania referencia-tagállamához.

Az engedélykérelem beérkezését követően a hatáskörrel rendelkező hatóságok felmérik, hogy az ABAK referencia-tagállamra vonatkozó döntése megfelel-e a (4) bekezdésben megállapított kritériumoknak. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok úgy vélik, hogy nem ez a helyzet, megtagadják a nem uniós ABAK engedélykérelmét, és azt megindokolják. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok úgy vélik, hogy a (4) bekezdés kritériumait betartották, tájékoztatják erről az EÉPH-t és felkérlik, hogy adjon útmutatást az általuk kialakított álláspontokról. Az EÉPH-nak küldött értesítésben a hatáskörrel rendelkező hatóságok az EÉPH rendelkezésére bocsátják az ABAK referencia-tagállamra vonatkozó megállapításához fűzött indokolását, valamint az ABAK forgalmazási stratégiájára vonatkozó információkat.

A második albekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül az EÉPH útmutatást nyújt a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a referencia-tagállamra vonatkozó megállapításról, a (4) bekezdésben foglalt szempontok alapján. Az EÉPH csak abban az esetben adhat ki negatív ajánlást, ha véleménye szerint a (4) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesültek.

A 8. cikk (5) bekezdésében említett határidőt az EÉPH által e bekezdésnek megfelelően folytatott tanácskozás időtartamára felfüggesztik.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok az EÉPH harmadik albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az engedély megadását javasolják, arról indokaik megjelölése mellett tájékoztatják az EÉPH-t. Az EÉPH közzéteszi azon tény, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az említett útmutatásnak. Az EÉPH eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság nem követte az adott útmutatást. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

Ha a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH harmadik albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az engedély megadását javasolják, és az ABAK az általa kezelt ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit a referencia-tagállamon kívül más tagállamok területén is forgalmazni szándékozik, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokaik megjelölése mellett tájékoztatják e tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait. Adott esetben a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokaik megjelölése mellett tájékoztatják az ABAK által kezelt ABA-k letelepedése szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait is.

(6) Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet a referencia-tagállam megállapításával, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(7) A (8) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül engedély nem adható ki, kivéve, ha az alábbi kiegészítő feltételek teljesülnek:

- a) a referencia-tagállamot az ABAK a (4) bekezdés kritériumaival összhangban feltünteteti, amit alátámaszt a forgalmazási stratégia közzététele, valamint az, hogy az (5) bekezdésben megállapított eljárást követték az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok;
- b) az ABAK referencia-tagállamában bejegyzett jogi képviselőt jelölt ki;

- c) a jogi képviselő az ABAK-kal együtt a nem uniós ABAK kapcsolattartója az adott ABA-k befektetői, az EÉPH és a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé azon tevékenységek tekintetében, amelyekre az ABAK engedélyt kapott az Unióban, és legalább kielégítő módon el tudja látni az ezen irányelv szerinti megfelelési funkciót;
- d) az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai, az érintett uniós ABA-k letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban legalább a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék feladataikat;
- e) a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik országot a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása ellen létrehozott pénzügyi munkacsoport nem szerepelteti a nem együttműködő országok és területek jegyzékén;
- f) a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik ország olyan megállapodást kötött a referencia-tagállammal, amely teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadóztatási modellegezményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi információk, köztük adott esetben a többoldalú adóügyi megállapodások tényleges cseréjét;
- g) a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv szerinti felügyeleti jogkörének hatékony gyakorolását nem akadályozzák az ABAK-ot felügyelő harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, sem pedig e harmadik ország felügyeleti hatóságai felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai.

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai által az ezen bekezdés a)–e) és g) pontja alkalmazása vonatkozásában kialakított állásponttal, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

Amennyiben egy uniós ABA hatáskörrel rendelkező hatósága ésszerű időtartam elteltével sem vesz részt az első albekezdés d) pontjában meghatározott együttműködésben, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az ügyet az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(8) Az engedélyt a II. fejezet rendelkezéseinek megfelelően kell megadni, amelyeket értelemszerűen a következő kritériumok figyelembevételével kell alkalmazni:

- a) a 7. cikk (2) bekezdésében említett információkat az alábbiakkal kell kiegészíteni:
- i. az ABAK a (4) bekezdésben foglalt kritériumok szerinti referencia-tagállamra vonatkozó álláspontjának indoklása, a forgalmazási stratégiával együtt;
 - ii. az irányelv azon rendelkezéseinek jegyzéke, amelyeknek ABAK általi teljesítése lehetetlen, miután az ABAK említett rendelkezéseknek való megfelelése – a (2) bekezdéssel összhangban – összeegyeztethetetlen a nem uniós ABAK-ra vagy adott esetben az Unióban forgalmazott nem uniós ABA-ra vonatkozó valamely kötelező jogszabályi rendelkezéssel;
 - iii. az EÉPH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokon alapuló írásos bizonyíték, amely igazolja, hogy a harmadik ország vonatkozó jogszabályai tartalmazznak olyan szabályokat, amelyek egyenértékűek a teljesíthetetlen rendelkezésekkel, ugyanazon szabályozási célt szolgálnak, és a védelem ugyanazon szintjét biztosítják az adott ABA-k befektetőinek, továbbá hogy az ABAK eleget tesz az említett egyenértékű szabálynak; ezen írásos bizonyítékot a harmadik ország jogszabályainak vonatkozó összeegyeztethetetlen rendelkezésének létezéséről szóló jogi szakvélemény támasztja alá, amely tartalmazza a szabályozási célt és az általa elérni kívánt befektetővédelem jellegét is; valamint
 - iv. az ABAK jogi képviselőjének neve és letelepedési helye;
- b) a 7. cikk (3) bekezdésében említett információk az ABAK által kezelni szándékozott uniós ABA-kra vagy az ABAK által az Unióban ütlelével forgalmazni szándékozott ABA-kra korlátozódhatnak;
- c) a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja nem érinti e cikk (2) bekezdését;
- d) a 8. cikk (1) bekezdésének e) pontja nem alkalmazandó;
- e) a 8. cikk (5) bekezdésének második albekezdése a következő hivatkozással egészül ki: „a 37. cikk (8) bekezdésének a) pontjában említett információkat”.

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai által megadott engedéllyel, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(9) Abban az esetben, ha a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai úgy vélik, hogy az ABAK a (2) bekezdésre hivatkozhat annak érdekében, hogy mentesüljön ezen irányelv egyes rendelkezéseinek teljesítése alól, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az EÉPH-t. Ezen értékelésüket alátámasztják az ABAK által a 8. bekezdés a) pontjának ii. és iii. alpontjával összhangban benyújtott információkkal.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül az EÉPH útmutatást nyújt a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az irányelvnek való megfelelés alól a (2) bekezdésben foglaltak szerinti összeegyeztethetlenség miatti mentesség alkalmazásával kapcsolatban. Az útmutatás kitérhet elsősorban arra, hogy az ABAK által a 8. bekezdés a) pontja ii. és iii. alpontjával összhangban szolgáltatott információk, valamint az egyenértékűsége vonatkozó technikai standardok alapján e mentesség feltételei teljesülni látszanak-e. Az EÉPH törekszik a közös európai felügyeleti kultúra és egységes felügyeleti gyakorlatok kialakítására, valamint arra, hogy biztossítsa a hatáskörrel rendelkező hatóságok e bekezdés alkalmazásával kapcsolatos következetes megközelítését.

A 8. cikk (5) bekezdésében meghatározott határidőt az EÉPH által e bekezdésnek megfelelően végzett felülvizsgálat időtartamára felfüggesztik.

Ha a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH második albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az engedély megadását javasolják, arról indokaik megjelölése mellett tájékoztatják az EÉPH-t. Az EÉPH közzéteszi azon tény, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az útmutatásnak. Az EÉPH eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság nem követte az adott útmutatást. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

Ha a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH második albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az engedély megadását javasolják, és az ABAK az általa kezelt ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit a referencia-tagállamtól eltérő tagállamok területén kívánja forgalmazni, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága indokai megjelölése mellett tájékoztatja e tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait.

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága által az ezen bekezdés alkalmazása vonatkozásában készített értékeléssel, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(10) A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az EÉPH-t az eredeti engedélyezési eljárás kimeneteléről, az ABAK engedélyében bekövetkező valamennyi változásról és az engedély visszavonásáról.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják az EÉPH-t az általuk elutasított engedélykérelemokről, és egyúttal adatokat szolgáltatnak az engedélyt kérő ABAK-ról, valamint közlik az elutasítás indokait. Az EÉPH ezekről az adatokról központi nyilvántartást vezet, amely kérésre az uniós hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére áll. A hatáskörrel rendelkező hatóságok bizalmasan kezelik ezeket az információkat.

(11) Az ABAK további uniós üzleti fejlődése nem érinti a referencia-tagállam megállapítását. Ha azonban az ABAK az eredeti engedélyezéstől számított két éven belül megváltoztatja forgalmazási stratégiáját, és ez a változás befolyásolta volna a referencia-tagállam megállapítását, amennyiben a módosított forgalmazási stratégia lett volna az eredeti stratégia, az ABAK e változást annak végrehajtását megelőzően bejelenti az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, és a (4) bekezdésben foglalt kritériumoknak megfelelően és az új stratégia alapján megjelöli a referencia-tagállamot. Az ABAK az új forgalmazási stratégiának az eredeti referencia-tagállammal történő közlésével indokolja értékelését. Az ABAK ezzel egyidejűleg tájékoztatást ad jogi képviselője kilétéről, ideértve annak nevét és letelepedésének helyét. Az új jogi képviselő letelepedése helyének az új referencia-tagállamban kell lennie.

Az eredeti referencia-tagállam megvizsgálja, hogy az ABAK szerinti meghatározás az első albekezdéssel összhangban helyes-e, és értékeléséről tájékoztatja az EÉPH-t. Az EÉPH útmutatást ad ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok által elvégzett értékelésről. Az EÉPH-nak küldött értesítésükben a hatáskörrel rendelkező hatóságok az EÉPH rendelkezésére bocsátják az ABAK referencia-tagállamra vonatkozó értékeléséhez adott indokolását, valamint az ABAK új forgalmazási stratégiájára vonatkozó információkat.

A második albekezdésében említett értesítés kézhezvételét követő egy hónapon belül az EÉPH útmutatást ad ki az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az általuk készített értékeléssel kapcsolatban. Az EÉPH csak abban az esetben adhat ki negatív útmutatást, ha véleménye szerint a (4) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesültek.

Az EÉPH harmadik albekezdés szerinti útmutatásának kézhezvételét követően az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékoztatják döntésükről a nem uniós ABAK-ot, annak eredeti jogi képviselőjét, valamint az EÉPH-t.

Ha az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai egyetértenek az ABAK értékelésével, a változásról tájékoztatják az új referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait is. Az eredeti referencia-tagállam indokolatlan késedelem nélkül átadja az ABAK engedélyezési és felügyeleti iratainak másolatát az új referencia-tagállamnak. Az engedélyezési és felügyeleti iratok átadásának időpontjától az ABAK engedélyezésére és felügyeletére az új referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai rendelkeznek hatáskörrel.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok végső értékelése ellenében az EÉPH-nak a harmadik albekezdésben említett útmutatásával:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok arról indokaik megjelölése mellett tájékoztatják az EÉPH-t. Az EÉPH közzéteszi azon tényeket, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg vagy nem szándékoznak megfelelni az említett útmutatásnak. Az EÉPH eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem követték az adott útmutatást. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell;
- b) ha az ABAK az általa kezelt ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit az eredeti referencia-tagállamtól eltérő tagállamok területén forgalmazza, az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokaik megjelölése mellett tájékoztatják ezen eltérő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait. Adott esetben a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokaik megjelölése mellett tájékoztatják az ABAK által kezelt ABA-k letelepedése szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait is.

(12) Ha az engedélyezéstől számított két éven belül az ABAK Unión belüli üzleti fejlődésének tényleges alakulása alapján úgy tűnik, hogy az ABAK által az engedélyezéskor benyújtott forgalmazási stratégia hibás volt, azzal kapcsolatban az ABAK hamis állításokat tett, vagy az ABAK a forgalmazási stratégiájának megváltoztatásakor nem tartotta be a (11) bekezdést, az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai felszólítják az ABAK-ot, hogy a tényleges forgalmazási stratégiája alapján jelölje meg a megfelelő referencia-tagállamot. A (11) bekezdésben meghatározott eljárás értelemszerűen alkalmazandó. Ha az ABAK nem tesz eleget a hatáskörrel rendelkező hatóságok felszólításának, engedélyét visszavonják.

Ha az ABAK a (11) bekezdésben említett időtartamot követően változtatja meg forgalmazási stratégiáját, és az új forgalmazási stratégia alapján meg kívánja változtatni referencia-tagállamát, az ABAK a referencia-tagállam megváltoztatására irányuló kérelmet nyújthat be az eredeti referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak. A (11) bekezdésben eljárás értelemszerűen alkalmazandó.

Amennyiben valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet a referencia-tagállammal a (11) bekezdés vagy az ezen bekezdés szerinti megállapításával kapcsolatban végzett értékeléssel, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(13) Az ABAK és az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti esetleges jogvitákat a referencia-tagállam jogszabályainak megfelelően és annak joghatósága alapján kell rendezni.

Az ABAK vagy az ABA és az érintett ABA uniós befektetői közötti esetleges jogvitákat valamely tagállam jogszabályainak megfelelően és annak joghatósága alapján kell rendezni.

(14) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek célja azon eljárás meghatározása, amelyet a lehetséges referencia-tagállamoknak az ezen tagállamok közül a referencia-tagállam (4) bekezdés második albekezdésével összhangban történő megállapítása során követniük kell. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(15) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a (7) bekezdés d) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban a harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében.

(16) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgozhat ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által a (7) bekezdés d) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

(17) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdés d) pontjában hivatkozott együttműködés minimális tartalmának meghatározása érdekében, annak biztosítása céljából, hogy mind a referencia-tagállam, mind a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elegendő információhoz jussanak ahhoz, hogy képesek legyenek ezen irányelvben meghatározott felügyeleti és vizsgálati hatáskörük gyakorlására.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(18) E cikk koherens harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, illetve az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti koordináció és információcsere eljárásait.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(19) Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság elutasítja a (17) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokban rögzítettek szerinti információcsere iránti kérelmet, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörben járhat el.

(20) Az 1095/2010/EU rendelet 29. cikkével összhangban az EÉPH támogatja a nem uniós ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai és az érintett ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti két- és többoldalú tényleges információcserét, a bizalmas jellegre és az adatvédelemre vonatkozó uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések teljes körű betartása mellett.

(21) Az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban az EÉPH általános koordináló szerepet tölt be a nem uniós ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága és az érintett ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai között. Az EÉPH elsősorban:

- a) megkönnyíti az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcserét;
- b) meghatározza azt az információtartalmat, amelyet a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának el kell juttatnia a fogadó tagállamok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaihoz;
- c) meghoz valamennyi szükséges intézkedést a pénzü piacok működését veszélyeztető fejlemények esetén, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága és a nem uniós ABAK-ok fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai által tett lépések összehangolásának megkönnyítése érdekében.

(22) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (12) bekezdés második albekezdésében említett kérelem formájának és tartalmának meghatározása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(23) E cikk egységes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiakról:

- a) milyen módon feleljenek meg az ABAK-ok az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek, figyelembe véve, hogy az ABAK letelepedésének helye harmadik országban található és különösen a 22–24. cikkben előírt információk benyújtása tekintetében;
- b) melyek azok a feltételek, amelyek mellett a nem uniós ABAK-ra vagy a nem uniós ABA-ra irányadó jogszabályok olyanok tekinthetők, amelyek biztosítják az azonos szabályozási célt szolgáló és az érintett befektetők védelmének azonos szintjét kínáló egyenértékű szabályozást.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetnek az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

38. cikk

A nem uniós ABAK-ok engedélyezésének és felügyeletének szakértői értékelése

(1) A felügyeleti eredmények következetességének további fokozása érdekében az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban évenként szakértői értékelésen alapuló elemzést készít a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem uniós ABAK-ok engedélyezésével és felügyeletével összefüggő, a 37., 39., 40. és 41. cikk alkalmazásában végzett felügyeleti tevékenységeiről.

(2) 2013. július 22-ig az EÉPH kidolgozza az értékelt hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket.

(3) A szakértői értékelésnek ki kell terjednie különösen az alábbiak értékelésére:

- a) a felügyeleti gyakorlat konvergenciájának mértéke a nem uniós ABAK-ok engedélyezése és felügyelete terén;
- b) az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések felügyeleti gyakorlat általi elérésének mértéke;
- c) az ezen irányelvben és annak végrehajtási intézkedéseiben foglalt rendelkezések, valamint az EÉPH által ezen irányelv értelmében kidolgozott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardok érvényesítése terén elért hatékonyság és konvergencia, beleértve az ezen irányelv be nem tartása esetén a nem uniós ABAK-okkal szemben hozott adminisztratív intézkedéseket és szankciókat.

(4) A szakértői értékelés következtetései alapján az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke alapján a nem uniós ABAK-okra vonatkozó következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlat megteremtése céljából iránymutatásokat és ajánlásokat adhat ki.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

(6) Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok visszaigazolják, hogy megfelelnek-e vagy szándékoznak-e megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság azoknak nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni, úgy erről az indokainak megjelölése mellett tájékoztatja az EÉPH-t.

(7) Az EÉPH közzéteszi azon tény, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Az EÉPH eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság nem követte az adott iránymutatást vagy ajánlást. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

(8) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 43. cikkének (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az e cikk értelmében kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról, amelyben megjelöli, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg azoknak, valamint ismerteti, hogy az EÉPH milyen módon kívánja biztosítani, hogy e hatáskörrel rendelkező hatóságok a jövőben betartsák ajánlásait és iránymutatásait.

(9) A Bizottság ezen irányelv 69. cikke szerint végzett felülvizsgálata, valamint az általa a későbbiekben esetlegesen elvégzett valamennyi értékelés során kellő módon figyelembe veszi e jelentéseket.

(10) Az EÉPH az összehasonlító elemzések alapján azonosítható bevált gyakorlatokat nyilvánosságra hozza. Emellett az értékelés alá vont hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával a szakértői értékelések minden egyéb eredménye is nyilvánosságra hozható.

39. cikk

Nem uniós ABAK által kezelt uniós ABA-k útlevéllel történő forgalmazásának feltételei az Unióban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelően engedélyezett nem uniós ABAK az általa kezelt uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit a szakmai befektetők számára útlevéllel forgalmazhassák az Unióban, amint az e cikkben megállapított feltételek teljesülnek.

(2) Amennyiben az ABAK saját referencia-tagállamában uniós ABA részvényeit vagy befektetési jegyeit szándékozik forgalomba hozni, az ABAK értesíti referencia-tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságait minden egyes olyan uniós ABA vonatkozásában, amelyet forgalmazni szándékozik.

Ezen értesítés tartalmazza a III. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(3) Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a (2) bekezdésnek megfelelő hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 20 munkanapon belül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy megkezdheti-e a referencia-tagállam területén a (2) bekezdésben említett értesítésben megnevezett ABA forgalmazását. Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai kizárólag abban az esetben akadályozhatják meg az ABA forgalmazását, ha az ABAK nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli vagy fogja kezelni az ABA-t, vagy az ABAK ezen irányelvnek más tekintetben nem felel meg vagy nem fog megfelelni. Pozitív döntés esetén az ABAK megkezdheti az ABA forgalmazását a referencia-tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságok erre vonatkozó értesítésének napjától.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t és az ABA szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságokat is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK referencia-tagállamában.

(4) Amennyiben az ABAK saját referencia-tagállamától eltérő tagállamokban szándékozik uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni, az ABAK értesíti referencia-tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságait minden egyes olyan uniós ABA vonatkozásában, amelyet forgalmazni szándékozik.

Ezen értesítés tartalmazza a IV. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(5) A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a hiánytalan értesítési akta kézhezvételét követő húsz munkanapon belül továbbítják az (4) bekezdésben említett hiánytalan értesítési aktát azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyekben az ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni szándékoznak. Erre a továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli vagy fogja kezelni az ABA-t, illetve más tekintetben megfelel ezen irányelvnek.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó tanúsítványt, hogy az érintett ABAK számára engedélyezték az ABA-k adott befektetési stratégiával történő kezelését.

(6) Az értesítési akta továbbítását követően az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai késedelem nélkül értesítik az ABAK-ot a továbbítás tényéről. Az ABAK ezen értesítés időpontjától kezdheti meg az ABA forgalmazását az ABAK fogadó tagállamaiban.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t és az ABA hatáskörrel rendelkező hatóságait is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK fogadó tagállamaiban.

(7) A IV. melléklet h) pontjában említett intézkedések az ABAK fogadó tagállamai jogszabályainak hatálya és felügyelete alá tartoznak.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK (4) bekezdésben említett értesítése és az (5) bekezdésben említett tanúsítvány valamely, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven álljon rendelkezésre.

A tagállamok biztosítják, hogy hatáskörrel rendelkező hatóságai elektronikus úton is elfogadják a (6) bekezdésben említett dokumentumok továbbítását, illetve nyilvántartását.

(9) A (2) és/vagy (4) bekezdésnek megfelelően közölt bármely adat lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal a tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy valamely előre nem tervezett változtatást követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld a változásról a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK egyéb tekintetben nem felelne már meg ezen irányelvnek, az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdésben foglaltak ellenére végrehajtják, vagy ha olyan előre nem tervezett változtatásra került sor, amelynek következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli az ABA-t, vagy az ABAK egyéb tekintetben már nem felel meg ezen irányelvnek, az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai meghoznak minden szükséges intézkedést a 46. cikkkel összhangban, beleértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

Ha a változtatások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli-e az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben megfelel-e ezen irányelvnek, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai ezekről a változásokról késedelem nélkül tájékoztatják az EÉPH-t, valamint – adott esetben – a fogadó tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amennyiben a változtatások egyes ABA-k forgalmazásának megszüntetését vagy további ABA-k forgalmazását érintik.

(10) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

- a) a (2) és (4) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma;
- b) az (5) bekezdésben említett tanúsítvány mintájának formája és tartalma;
- c) az (5) bekezdésben említett továbbítás formája; és
- d) a (9) bekezdésben említett írásbeli értesítés formája.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(11) A 43. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy az ABAK által kezelt és forgalmazott ABA-kat kizárólag szakmai befektetők számára forgalmazzák.

40. cikk

Nem uniós ABAK által kezelt nem uniós ABA-k útlevéllel történő forgalmazásának feltételei az Unióban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelően engedélyezett nem uniós ABAK-ok az általuk kezelt nem uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit a szakmai befektetők számára útlevéllel forgalmazhassák az Unióban, amint az e cikkben megállapított feltételek teljesülnek.

(2) A nem uniós ABAK-oknak – az uniós ABAK-okra vonatkozóan ezen irányelvben megállapított követelményeken túlmenően – a következő feltételeknek kell megfelelniük:

- a) a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatósága között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban legalább a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék feladataikat;
- b) a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik országot a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem szerepelteti a nem együttműködő országok és területek jegyzékén;
- c) a nem uniós ABA letelepedése szerinti harmadik ország olyan megállapodást kötött a referencia-tagállammal és azon további tagállamok mindegyikével, ahol a nem uniós ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni javasolják, amely teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadóztatási modellegyezményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi információk tényleges cseréjét, beleértve adott esetben a többoldalú adómegállapodásokat.

Amennyiben egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem ért egyet az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai által az első albekezdés a) és b) pontja alkalmazása vonatkozásában készített értékeléssel, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(3) Az ABAK valamennyi, a referencia-tagállamában általa forgalmazni kívánt nem uniós ABA-ról értesíti a referencia-tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságait.

Ezen értesítés tartalmazza a III. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(4) Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a (3) bekezdésnek megfelelő hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 20 munkanapon belül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy megkezdheti-e a referencia-tagállam területén a (3) bekezdésben említett értesítésben megnevezett ABA forgalmazását. Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai kizárólag abban az esetben akadályozhatják meg az ABA forgalmazását, ha az ABAK nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli az ABA-t, vagy az ABAK egyéb tekintetben nem felel meg vagy nem fog megfelelni ezen irányelvnek. Pozitív döntés esetén az ABAK megkezdheti az ABA forgalmazását a referencia-tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságok erre vonatkozó értesítésének napjától.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékoztatják az EÉPH-t arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK referencia-tagállamában.

(5) Amennyiben az ABAK saját referencia-tagállamától eltérő tagállamokban is szándékozik nem uniós ABA részvényeit vagy befektetési jegyeit forgalmazni, az ABAK értesíti a referencia-tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságait minden egyes olyan nem uniós ABA vonatkozásában, amelyet forgalmazni szándékozik.

Ezen értesítés tartalmazza a IV. mellékletben meghatározott dokumentációt és információkat.

(6) A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai legkésőbb a hiánytalan értesítési akta kézhezvételét követő 20 munkanapon belül továbbítják az (5) bekezdésben említett hiánytalan értesítési aktát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyben az ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni szándékozzák. Erre a továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli és fogja kezelni az ABA-t, illetve általában megfelel ezen irányelvnek.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó tanúsítványt, hogy az érintett ABAK számára engedélyezték az ABA-knak az adott befektetési stratégiával történő kezelését.

(7) Az értesítési akta továbbítását követően az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai késedelem nélkül értesítik az ABAK-ot a továbbítás tényéről. Az ABAK ezen értesítés időpontjától kezdheti meg az ABA forgalmazását az ABAK fogadó tagállamaiban.

Az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazását az ABAK fogadó tagállamaiban.

(8) A IV. melléklet h) pontjában említett intézkedések az ABAK fogadó tagállamai jogszabályainak hatálya és felügyelet alá tartoznak, amennyiben ezek nem azonosak a referencia-tagállammal.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy az ABAK (5) bekezdésben említett értesítése és a (6) bekezdésben említett tanúsítvány valamely, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven álljon rendelkezésre.

A tagállamok biztosítják, hogy hatáskörrel rendelkező hatóságok elektronikus úton is elfogadják a (6) bekezdésben említett dokumentumok továbbítását, illetve nyilvántartását.

(10) A (3) vagy (5) bekezdésnek megfelelően közölt bármelyik adat lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal a tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy az

előre nem tervezett változtatást követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld a változásról a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha a tervezett változtatás eredményeként az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben már nem felel meg ezen irányelvnek, az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha olyan előre nem tervezett változtatásra került sor, amelynek következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezeli az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben már nem felel meg ezen irányelvnek, az ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai meghoznak minden szükséges intézkedést a 46. cikkel összhangban, beleértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

Ha a változtatások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli-e az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben megfelel-e ezen irányelv rendelkezéseinek, a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai ezekről a változásokról késedelem nélkül tájékoztatják az EÉPH-t, valamint – adott esetben – az ABAK fogadó tagállamának vagy tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságait, amennyiben a változtatások egyes ABA-k forgalmazásának megszüntetését vagy további ABA-k forgalmazását érintik.

(11) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a (2) bekezdés a) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban a harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében.

(12) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgozhat ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által a (2) bekezdés a) pontjában említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

(13) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés a) pontjában hivatkozott együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében, annak biztosítása céljából, hogy mind a referencia-tagállam, mind a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elegendő információhoz jussanak ahhoz, hogy képesek legyenek ezen irányelvben meghatározott felügyeleti és vizsgálati hatáskörük gyakorlására.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(14) E cikk koherens harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a szabályozástechnikai standardtervezeteket, amelyekben meghatározza a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, illetve az ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti koordináció és információcsere eljárásait.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(15) Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság elutasítja a (14) bekezdésben meghatározott szabályozástechnikai standardokban rögzítettek szerinti információcsere iránti igényt, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörben járhat el.

(16) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki az alábbiak meghatározása céljából:

- a) a (3) és (5) bekezdésben említett értesítés mintájának formája és tartalma;
- b) a (6) bekezdésben említett tanúsítvány mintájának formája és tartalma;
- c) a (6) bekezdésben említett továbbítás formája; és
- d) a (10) bekezdésben említett írásbeli értesítés formája.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(17) A 43. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy az ABAK által kezelt és forgalmazott ABA-kat kizárólag szakmai befektetők számára forgalmazzák.

41. cikk

A referencia-tagállamtól eltérő tagállamokban letelepedett ABA-k nem uniós ABAK-ok általi forgalmazásának feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett nem uniós ABAK – akár közvetlenül, akár fióktelep létrehozásán keresztül – a referencia-tagállamtól eltérő tagállamokban letelepedett uniós ABA-kat kezelhessen, feltéve, hogy az ABAK engedéllyel rendelkezik az adott típusú ABA kezelésére.

(2) A referencia-tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett uniós ABA-k kezelését első ízben nyújtani szándékozó ABAK a következő információkat nyújtja be referencia-tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak:

- a) azon tagállam megnevezése, amelyben közvetlenül kíván ABA-kat kezelni vagy fióktelepet kíván létrehozni;
- b) különösen a nyújtani kívánt szolgáltatásokat és a kezelni kívánt ABA-k megnevezését tartalmazó üzleti terv.

(3) Ha a nem uniós ABAK fióktelepet kíván létrehozni, a (2) bekezdésben foglaltakon felül a következő információkat is benyújtja:

- a) a fióktelep szervezeti felépítése;
- b) az ABA letelepedési helye szerinti tagállamában az a cím, ahonnan a dokumentumok beszerezhetők;
- c) a fióktelep irányításáért felelős személyek neve és elérhetőségei.

(4) A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a (2) bekezdés szerinti hiánytalan dokumentáció kézhezvételét követő egy hónapon belül, illetve a (3) bekezdés szerinti hiánytalan dokumentáció kézhezvételét követő két hónapon belül továbbítják e hiánytalan dokumentációt az ABAK fogadó tagállamai hatáskörrel rendelkező hatóságainak. Erre a továbbításra csak akkor kerül sor, ha az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli és fogja kezelni az ABA-t, illetve ha az ABAK egyéb tekintetben is megfelel ezen irányelvnek.

A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csatolják az arra vonatkozó tanúsítványt, hogy az érintett ABAK-ot engedélyezték.

A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai azonnal értesítik az ABAK-ot a dokumentáció továbbításáról. Az ABAK a továbbításról szóló értesítés kézhezvételét követően megkezdheti a szolgáltatások nyújtását az ABAK fogadó tagállamaiban.

A referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t is tájékoztatják arról, hogy az ABAK megkezdheti az ABA kezelését az ABAK fogadó tagállamaiban.

(5) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekben az ABAK fogadó tagállamai nem írhatnak elő további követelményeket az érintett ABAK-ra vonatkozóan.

(6) A (2) vagy adott esetben a (3) bekezdésnek megfelelően közölt bármelyik információ lényeges megváltozása esetén az ABAK legalább egy hónappal a tervezett változtatás végrehajtása előtt – vagy valamely előre nem tervezett változtatást követően közvetlenül – írásbeli értesítést küld e változásról referenciatagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Ha a tervezett változás következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, a referenciatagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha előre nem tervezett változtatásra kerül sor, amelynek következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, a referenciatagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai meghoznak minden szükséges szabályozási intézkedést a 46. cikkkel összhangban, ideértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is.

Ha a változtatások elfogadhatók, mert nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően kezelje-e az ABA-t, vagy az ABAK egyéb tekintetben megfelelően ezen irányelv rendelkezéseinek, a referenciatagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az ABAK fogadó tagállamának vagy tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságait ezekről a változásokról.

(7) E cikk következetes harmonizációja érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (2) és (3) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(8) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (2) és (3) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

42. cikk

Nem uniós ABAK által kezelt ABA-k útlevél nélküli forgalmazásának feltételei a tagállamokban

(1) A 37., 39. és 40. cikk sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik a nem uniós ABAK-ok számára, hogy kizárólag saját területükön szakmai befektetők számára a kezelésükben lévő ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazzák, ha legalább a következő feltételek teljesülnek:

- a) a nem uniós ABAK az általa e cikk és a 26–30. cikk szerint forgalmazott minden egyes ABA tekintetében megfelel a 22., 23. és 24. cikknek, amennyiben valamely általa e cikk alapján forgalmazott ABA a 26. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik. Az e cikkeken említett hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és az ABA-k befektetőinek azokat kell tekinteni, amelyek azokban a tagállamokban található, amelyekben az ABA-kat forgalmazzák;
- b) a rendszerkockázat felügyelete céljából és a nemzetközi standardokkal összhangban azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, amelyekben az ABA-kat forgalmazzák, adott esetben az érintett uniós ABA hatáskörrel rendelkező hatóságai, valamint a nem uniós ABAK letelepedése szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai, továbbá – adott esetben – a nem uniós ABA letelepedésének helye szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodás van hatályban a hatékony információcsere biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, hogy ezen irányelvnek megfelelően végezzék a feladataikat;
- c) azt a harmadik országot, ahol a nem uniós ABAK letelepedési helye található vagy ahol a nem uniós ABA letelepedett, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem szerepelteti a nem együttműködő országok és területek jegyzékén.

Amennyiben egy uniós ABA hatáskörrel rendelkező hatósága ésszerű időtartam elteltével sem vesz részt az első albekezdés b) pontban meghatározott együttműködésben, azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, amelyekben az ABA-t forgalmazni szándékozzák, a kérdést az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(2) A tagállamok szigorúbb szabályokat alkalmazhatnak a nem uniós ABAK-ra az ABA-k befektetési jegyeinek és részvényeinek saját területükön befektetők részére e cikk alkalmazásában történő forgalmazása tekintetében.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a harmadik országokkal való együttműködési megállapodások megkötését elősegítő közös keret kialakítása érdekében.

(4) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza a Bizottság által az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodásokkal kapcsolatban elfogadott intézkedések alkalmazásának feltételeit.

VIII. FEJEZET

FORGALMAZÁS KISBEFETETŐK RÉSZÉRE

43. cikk

ABA-k ABAK-ok általi forgalmazása kisbefektetők részére

(1) Az uniós jog más eszközeinek sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik az ABAK-ok számára, hogy területükön kisbefektetők részére forgalmazzák az általuk ezen irányelvnek megfelelően kezelt ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit, függetlenül attól, hogy az ilyen ABA-k forgalmazása belföldön vagy határokon átnyúlóan történik-e, valamint hogy uniós vagy nem uniós ABA-król van-e szó.

A tagállamok ilyen esetekben a területükön ezen irányelvvel összhangban szakmai befektetők számára forgalmazott ABA-kra vonatkozó követelményeknél szigorúbb követelményeket írhatnak elő az ABAK vagy az ABA tekintetében. A tagállamok azonban nem írhatnak elő a belföldön forgalmazott ABA-kra vonatkozóknál szigorúbb vagy kiegészítő követelményeket a másik tagállamban letelepedett és határokon átnyúlóan forgalmazott uniós ABA-kra.

(2) Az ABA-k kisbefektetőknek történő forgalmazását a saját területükön engedélyező tagállamok 2014. július 22-ig tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t a következőkről:

- a) az ABAK-ok által a területükön kisbefektetők részére forgalmazható ABA-típusok;
- b) a tagállam által az ABA-k kisbefektetők részére történő forgalmazása tekintetében előírt kiegészítő követelmények.

A tagállamok ezenfelül tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t az első albekezdéssel összefüggő minden későbbi módosításról.

IX. FEJEZET

HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGOK

1. SZAKASZ

Kijelölés, hatáskörök és jogorvoslati eljárások

44. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok kijelölése

A tagállamok kijelölik az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

Erről tájékoztatják az EÉPH-t és a Bizottságot, ismertetve a feladatok megosztását.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok állami hatóságok.

A tagállamok megkövetelik, hogy hatáskörrel rendelkező hatóságai – adott esetben az EÉPH által kidolgozott iránymutatások alapján – állapítsák meg a megfelelő módszereket annak figyelemmel kísérésére, hogy az ABAK-ok teljesítik-e ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket.

45. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok felelőssége a tagállamokban

(1) Az ABAK prudenciális felügyelete az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a felelőssége, függetlenül attól, hogy az ABAK más tagállamban kezel-e és/vagy forgalmaz-e ABA-kat, valamint ezen irányelv azon rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságaira ruházzák a felügyeletért való felelősséget.

(2) A 12. és 14. cikk ABAK általi betartásának felügyelete az ABAK fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak felelőssége, amennyiben az ABAK az e tagállamban lévő fióktelepen keresztül kezel és/vagy forgalmaz ABA-kat.

(3) Az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai előírhatják, hogy a fogadó tagállamban – fióktelepen keresztül vagy anélkül – ABA-t kezelő vagy forgalmazó ABAK nyújtsa be azon információkat, amelyek az alkalmazandó szabályok ABAK általi betartásának felügyeletéhez szükségesek.

Ezek a követelmények nem lehetnek szigorúbbak az ABAK fogadó tagállama által az ABAK letelepedés szerinti tagállamként az ABAK-okra vonatkozóan előírt, ugyanazon szabályok betartásának ellenőrzését szolgáló követelményeknél.

(4) Amennyiben az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai megállapítják, hogy a területükön – fióktelepen keresztül vagy anélkül – ABA-kat kezelő és/vagy forgalmazó ABAK megsérti azon szabályok egyikét, amelyekkel kapcsolatban felügyeleti felelősségük van a megfelelés tekintetében, felszólítják az érintett ABAK-ot a jogellenes helyzet megszüntetésére, és tájékoztatják erről a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(5) Amennyiben az érintett ABAK megtagadja a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól a hatáskörükbe tartozó ügyekről szóló tájékoztatást, vagy elmulasztja a (4) bekezdésben említett jogellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételét, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai erről tájékoztatják a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait. Az ABAK letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai a legelső adandó alkalommal:

a) meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az érintett ABAK rendelkezésre bocsássa a fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságai által a (3) bekezdés szerint kért információkat, vagy vessen véget a (4) bekezdésben említett jogsértésnek;

b) kérelmezik a szükséges információt az érintett harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságoktól.

Az a) pontban említett intézkedések jellegéről tájékoztatni kell az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(6) Amennyiben az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által az (5) bekezdés értelmében hozott intézkedések ellenére, vagy a szóban forgó tagállamban az ilyen intézkedések nem megfelelő volta vagy hiánya miatt az ABAK továbbra is megtagadja a fogadó tagállama által a (3) bekezdés értelmében kért tájékoztatást, vagy továbbra is megsérti a (4) bekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak tájékoztatását követően meghozhatják a megfelelő intézkedéseket – beleértve a 46. és 48. cikkben megállapított intézkedéseket – a további szabálytalanságok megelőzésére vagy szankcionálására, valamint szükség esetén annak megakadályozására, hogy az ABAK újabb ügyleteket kezdeményezzen a fogadó tagállamban. Amennyiben az ABAK fogadó tagállamban végzett tevékenysége ABA-k kezelése, a fogadó tagállam felszólíthatja az ABAK-ot az érintett ABA-k kezelésének megszüntetésére.

(7) Amennyiben az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai világos és bizonyítható indokokkal rendelkeznek annak feltételezésére, hogy az ABAK megsérti az azon szabályokból eredő kötelezettségeit, amelyekkel kapcsolatban nincs felügyeleti felelősségük a megfelelés tekintetében, megállapításait az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elé terjesztik, amelyek megteszik a megfelelő intézkedéseket, ideértve azt is, hogy szükség esetén kiegészítő információkat kérnek harmadik országbeli hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságoktól.

(8) Amennyiben az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által hozott intézkedések ellenére vagy a szóban forgó tagállamban az ilyen intézkedések nem megfelelő volta vagy az ABAK letelepedése szerinti tagállam ésszerű időkereten belüli fellépésének elmaradása miatt az ABAK továbbra is az érintett ABA befektetőinek érdekeit, a pénzügyi stabilitást vagy az ABAK fogadó tagállama piacának integritását egyértelműen sértő módon folytatja tevékenységét, az ABAK fogadó tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak tájékoztatását követően meghozhatják az érintett ABA befektetői érdekeinek, a pénzügyi stabilitásnak és a fogadó tagállam piaca integritásának védelméhez szükséges megfelelő intézkedéseket, beleértve annak lehetőségét, hogy megakadályozzák, hogy az érintett ABAK tovább forgalmazza az érintett ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit a fogadó tagállamban.

(9) A (7) és (8) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazandó abban az esetben is, ha a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai világos és bizonyítható indokok alapján nem értenek egyet valamely nem uniós ABAK referencia-tagállam általi engedélyezésével.

(10) Amennyiben az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem értenek egyet valamely hatáskörrel rendelkező hatóság (4)–(9) bekezdés értelmében hozott intézkedéseivel, az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

(11) Az EÉPH adott esetben elősegíti a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai és a harmadik országok felügyeleti hatóságai közötti, ezen irányelv által előírt együttműködési megállapodások megtárgyalását és megkötését.

46. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok hatásköre

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatásköröket a következő módok bármelyikén gyakorolhatják:

- a) közvetlenül;
 - b) más hatóságokkal együttműködve;
 - c) felelősségi körükben olyan jogalanyokra történő átruházás útján, amelyekre feladatokat ruháztak át;
 - d) a hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságok megkeresése útján.
- (2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az alábbi hatáskörökkel rendelkeznek:
- a) betekintés bármilyen iratba bármilyen formában és arról másolat beszerzése;
 - b) az ABAK vagy az ABA tevékenységével kapcsolatos információkérés bármely személytől, és szükség szerint a személy beidézése és kikérdezése információszerzés céljából;
 - c) helyszíni ellenőrzések végzése előzetes bejelentéssel vagy anélkül;
 - d) meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartások bekérése;
 - e) bármely, az ezen irányelv végrehajtása céljából elfogadott rendelkezéssel ellentétes gyakorlat megszüntetésének előírása;
 - f) eszközök befagyasztásának vagy lefoglalásának kezdeményezése;
 - g) szakmai tevékenység folytatásától való ideiglenes eltiltás kezdeményezése;

- h) információnyújtási kötelezettség előírása az engedélyezett ABAK-ok, a letétkezelők és a könyvvizsgálók számára;
- i) bármilyen intézkedés annak biztosítása érdekében, hogy az ABAK-ok vagy a letétkezelők továbbra is megfeleljenek ezen irányelv rájuk vonatkozó előírásainak;
- j) a befektetők vagy a nyilvánosság érdekében a befektetési jegyek kibocsátása, visszavásárlása vagy visszaváltása felfüggesztésének elrendelése;
- k) az ABAK-nak vagy a letétkezelőnek adott engedély visszavonása;
- l) büntetőeljárás kezdeményezése;
- m) könyvvizsgálói vagy szakértői ellenőrzések vagy vizsgálatok elrendelése.

(3) Amennyiben a referencia-tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy véli, hogy valamely engedélyezett nem uniós ABAK megsérti az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, erről a lehető leghamarabb, az indokok részletes ismertetésével tájékoztatja az EÉPH-t.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek a piacok megfelelő működésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedés meghozatalához azokban az esetekben, amikor valamely pénzügyi eszköz piacán egy vagy több ABA tevékenysége veszélyeztethetné ezen érintett piac megfelelő működését.

47. cikk

Az EÉPH hatásköre és illetékessége

(1) Az EÉPH iránymutatásokat dolgozhat ki – és azokat rendszeresen felülvizsgálhatja – a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára engedélyezési hatáskörüik gyakorlására és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv által előírt jelentéstételi kötelezettségére vonatkozóan.

Az EÉPH ezenfelül az ezen irányelv által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges hatáskörrel is rendelkezik, beleértve a 48. cikk (3) bekezdésében felsoroltakat is.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettségét minden olyan személyre alkalmazni kell, aki az EÉPH-nak, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy más olyan személynek dolgozik vagy dolgozott, amelyre vagy akire az EÉPH feladatokat ruházott át, ideértve az EÉPH által megbízott könyvvizsgálókat és szakértőket is. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más személyek vagy hatóságok tudomására, kivéve, ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

(3) Az ezen irányelv alapján az EÉPH, a hatáskörrel rendelkező hatóságok, az EBH, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság), valamint az ERKT közötti információcsere tárgyát képező információk bizalmasnak minősülnek, kivéve, ha azok közlésekor az EÉPH vagy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság vagy más hatóság vagy szerv kijelenti, hogy ezen információk közölhetők, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

(4) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének megfelelően – az (5) bekezdés valamennyi feltételének teljesülése esetén – felkérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy hatóságokat a következő intézkedések szükség szerinti megtételére:

- a) annak megtiltása, hogy nem uniós ABAK-ok által kezelt ABA-k vagy uniós ABAK-ok által kezelt nem uniós ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit a 37. cikkben előírt engedély nélkül, vagy a 35, 39. és 40. cikkben előírt értesítés hiányában, vagy adott esetben az érintett tagállamok 42. cikknek megfelelően kiadott engedélyének hiányában forgalmazzák az Unióban;
- b) korlátozások bevezetése a nem uniós ABAK-okra vonatkozóan valamely ABA kezelését illetően, amennyiben túlzott koncentráció kockázata áll fenn valamely konkrét, határokon átnyúló piacon;
- c) korlátozások bevezetése a nem uniós ABAK-ra vonatkozóan valamely ABA kezelését illetően, amennyiben annak tevékenysége potenciálisan jelentős kockázatot rejt magában a másik fél – hitelintézet vagy más, e tekintetben általában szóba jövő intézmények – számára.

(5) Az EÉPH a (4) bekezdés szerinti döntést a (6) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelően, és a következő feltételek teljesülése esetén hozhatja meg:

- a) az ABAK tevékenységéből eredően vagy az által súlyosbítva jelentős veszély fenyegeti a pénzpiac megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszerének egészét vagy egy részét, valamint határokon átnyúló következmények jelentkeznek; és
- b) a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok nem intézkedtek a fenyegetés elhárítására vagy a meghozott intézkedések nem elegendőek a fenyegetés elhárítására.

(6) A hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok által a (4) bekezdéssel összhangban hozott intézkedések:

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

a) hatékonyan kezelik a pénzügyi megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszerének egészét vagy egy részét fenyegető veszélyt, vagy jelentősen javítják a hatáskörrel rendelkező hatóságok képességét a fenyegetés felderítésére;

b) nem idézik elő az önkényes szabályozás veszélyét;

c) nem gyakorolnak káros hatást a pénzügyi hatékonyságára, ideértve a likviditás csökkentését e piacokon vagy azt, hogy – az intézkedések hasznához képest aránytalan mértékben – bizonytalan helyzet alakul ki a piac szereplői számára.

(7) Az EÉPH – mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóságtól kérné a (4) bekezdésben említett bármely intézkedés meghozatalát vagy megújítását – szükség szerint konzultál az ERKT-val és más hatáskörrel rendelkező szervezetekkel.

(8) Az EÉPH a nem uniós ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait és az érintett nem uniós ABAK fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságait értesíti arról a döntéséről, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy hatóságokat a (4) bekezdésben említett bármely intézkedés megtételére vagy megújítására kéri fel. Az értesítés legalább a következő elemeket tartalmazza:

a) az előírt intézkedések – ideértve az ABAK és azon tevékenységek megjelölését, amelyekre az intézkedések vonatkoznak – és az intézkedések időtartama;

b) azon okok, amelyek miatt az EÉPH véleménye szerint szükséges az intézkedések alkalmazása az e cikkben meghatározott feltételekkel és követelményekkel összhangban, az ezen okokat alátámasztó bizonyítékokkal együtt.

(9) Az EÉPH megfelelő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja a (4) bekezdésben említett intézkedéseit. Amennyiben egy intézkedést három hónap elteltével nem újítanak meg, akkor az automatikusan hatályát veszti. Az intézkedések megújítására az (5)–(8) bekezdés alkalmazandó.

(10) Az érintett nem uniós ABAK referencia-tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH határozatának felülvizsgálatát kérhetik. Az 1095/2010/EU rendelet 44. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó.

48. cikk

Közigazgatási szankciók

(1) A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó intézkedésekre és szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok érvényesítésének biztosítása érdekében. Az engedély visszavonására irányuló eljárások, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók megállapítására irányuló jogának sérelme nélkül a tagállamok

nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy meg lehessen hozni a szükséges közigazgatási intézkedéseket, illetve közigazgatási szankciókat lehessen kiszabni azon személyekkel szemben, akik felelősek az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések be nem tartásáért. A tagállamok biztosítják, hogy ezen intézkedések hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(2) A tagállamok előírják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nyilvánosságra hozhatnak bármely intézkedést vagy szankciót, amelyet az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértése miatt szabnak ki, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, sértené a befektetők érdekeit, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

(3) Az EÉPH éves jelentést készít az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértése esetén a tagállamokban alkalmazott közigazgatási intézkedésekről és kiszabott szankciókról. A hatáskörrel rendelkező hatóságok az EÉPH rendelkezésére bocsátják az ehhez szükséges információkat.

49. cikk

A jogorvoslathoz való jog

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóságok írásban megindokolják az ABAK-BAK-ok általi kezelésére és/vagy forgalmazására vonatkozó engedélyeket elutasító vagy visszavonó döntésüket vagy az ezen irányelv alkalmazása során elfogadott intézkedések végrehajtása során hozott negatív döntésüket, és erről tájékoztatják a kérelmezőket.

(2) A tagállamok előírják, hogy az ezen irányelvvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján meghozott minden határozatot megfelelően kell indokolni, és e határozatok ellen bírósághoz lehet fellebbezni.

A bírósághoz való fellebbezés joga az olyan engedély iránti kérelem esetében is gyakorolható, amely tartalmazza a szükséges információkat, azonban a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül arról nem hoztak határozatot.

2. SZAKASZ

A különböző hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti együttműködés

50. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai minden esetben együttműködnek egymással, az EÉPH-val és az ERKT-val, amennyiben ez az ezen irányelv szerinti feladataik teljesítéséhez vagy az ezen irányelv vagy a nemzeti jog szerinti hatásköreik gyakorlásához szükséges.

(2) A tagállamok elősegítik az e szakaszban előírt együttműködést.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok akkor is eljárhatnak hatáskörükben az együttműködés céljából, ha a vizsgált magatartás nem ütközik saját tagállamuk hatályos szabályozásába.

(4) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul egymás és az EÉPH rendelkezésére bocsátják az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat.

A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai azon vonatkozó együttműködési megállapodások egy-egy példányát, amelyekben a 35., 37. és/vagy 40. cikk értelmében részt vesznek, megküldik az érintett ABAK fogadó tagállamainak. A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai – a 35. cikk (14) bekezdésében, a 37. cikk (17) bekezdésében vagy a 40. cikk (14) bekezdésében említett alkalmazandó szabályozástechnikai standardokba foglalt eljárásokkal összhangban – a harmadik országbeli felügyeleti hatóságoktól az ilyen felügyeleti hatóságokkal az ABAK-okra vonatkozóan megkötött együttműködési megállapodások alapján vagy adott esetben a 45. cikk (6) vagy (7) bekezdése alapján kapott információkat továbbítják az érintett ABAK fogadó tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

Amennyiben egy fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy véli, hogy annak az együttműködési megállapodásnak a tartalma, amelynek az érintett ABAK letelepedése szerinti tagállam a 35., 37. és/vagy 40. cikk alapján részese, nincs összhangban az alkalmazandó szabályozástechnikai standardok alapján támasztott követelményekkel, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a kérdést az EÉPH-hoz utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörben járhat el.

(5) Amennyiben egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai világos és bizonyítható indokok alapján gyanítják, hogy a felügyeletük alá nem tartozó ABAK-ok ezen irányelv rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, a lehető legpontosabban tájékoztatják erről az EÉPH-t, valamint az érintett ABAK letelepedése szerinti tagállamának és fogadó tagállamainak hatáskörrel rendelkező hatóságait. Az értesített hatóságok megfelelő intézkedést hoznak, tájékoztatják az EÉPH-t és az őket értesítő hatáskörrel rendelkező hatóságokat az intézkedés eredményéről, valamint – lehetséges mértékben – az időközben bekövetkezett jelentős fejleményekről. Ez a bekezdés nem érinti az értesítő hatáskörrel rendelkező hatóság hatásköreit.

(6) Ezen irányelv információcserére vonatkozó rendelkezéseinek egységes alkalmazása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok között, illetve a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH között zajló információcsere folyamatával kapcsolatos alkalmazási feltételek meghatározása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

51. cikk

Személyes adatok továbbítása és megőrzése

(1) A személyes adatok hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti továbbítása vonatkozásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok a 95/46/EK irányelvet alkalmazzák. A személyes adatoknak az EÉPH által a tagállamok vagy harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságai részére való továbbítása vonatkozásában az EÉPH betartja a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseit.

(2) Az adatok legfeljebb öt éves időtartamra őrizhetők meg.

52. cikk

Adatszolgáltatás harmadik országoknak

(1) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága eseti alapon átadhat adatokat és adatok alapján készült elemzéseket harmadik országnak abban az esetben, ha a 95/46/EK irányelv 25. és 26. cikkében meghatározott feltételek teljesülnek, és a tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága meggyőződik arról, hogy az információk átadására szükség van ezen irányelv alkalmazásában. A harmadik ország a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kifejezett írásbeli hozzájárulása nélkül nem továbbíthatja az adatokat más harmadik országnak.

(2) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától kapott információt csak abban az esetben adhat tovább harmadik ország felügyeleti hatóságának, ha az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ehhez megszerezte az információt átadó hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezett hozzájárulását, és – adott esetben – az információt kizárólag olyan célra továbbítja, amelyhez az adott hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárult.

53. cikk

Az ABAK-ok tevékenységének lehetséges rendszerszintű következményeivel kapcsolatos információcsere

(1) Az ABAK-ok ezen irányelv szerinti engedélyezéséért és/vagy felügyeletéért felelős tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékoztatást nyújtanak más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amennyiben ez lényeges az egyes ABAK-oknak vagy ABAK-ok összességének tevékenysége következtében a rendszerszintű fontossággal bíró pénzügyi intézményekre, illetve az adott ABAK-ok tevékenységével érintett piacok megfelelő működésére nézve fennálló potenciális kockázatok nyomon követése és az azok kezelése szempontjából. Tájékoztatni kell az EÉPH-t és az ERKT-t is, amelyek a kapott információkat továbbítják a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

(2) Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően az egyes ABAK-ok tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok közlik a felelősségük alá tartozó ABAK-ok tevékenységeivel kapcsolatos összesített információkat az EÉPH-val és az ERKT-vel.

(3) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza az (1) bekezdés értelmében kicserélendő információk tartalmát.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdés szerinti információcsere módjára és gyakoriságára vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

54. cikk

A felügyeleti tevékenység során folytatott együttműködés

(1) Az egyik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai kérhetik valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak együttműködését az utóbbi tagállam területén történő felügyeleti tevékenység vagy helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat céljából, az ezen irányelv szerinti hatásköreik keretein belül.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz helyszíni ellenőrzéssel vagy vizsgálattal kapcsolatos megkeresést intéznek, a megkeresett hatóság a következők egyikét teszi:

- a) saját maga elvégzi az ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) lehetővé teszi, hogy a megkereső hatóság hajtsa végre az ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- c) lehetővé teszi könyvvizsgálók vagy szakértők számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben az együttműködést kérő tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kérheti, hogy saját állományának tagjai is segíthessék az ellenőrzést vagy vizsgálatot végző személyek munkáját. Az ellenőrzés vagy vizsgálat azonban mindvégig annak a tagállamnak az általános ellenőrzése alá tartozik, amelynek a területén azt lefolytatják.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amelynek területén az ellenőrzést vagy vizsgálatot folytatják, kérheti, hogy saját állományának tagjai is segíthessék az ellenőrzést vagy vizsgálatot végző személyek munkáját.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok csak a következő esetekben tagadhatják meg az információcserét, vagy a vizsgálat vagy helyszíni ellenőrzés elvégzésében való együttműködésre irányuló megkeresés teljesítését:

- a) a vizsgálat, helyszíni ellenőrzés vagy információcsere kedvezőtlen hatással lehet a megkeresett tagállam szuverenitására, biztonságára vagy közrendjére;
- b) az érintett cselekmények és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál;

c) az érintett személyek és cselekmények tekintetében a megkeresett tagállamban már jogerős ítéletet hoztak.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a megkereső hatáskörrel rendelkező hatóságokat az első albekezdés értelmében hozott döntésükről és annak indokolásáról.

(4) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a hatáskörrel rendelkező hatóságok helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködésére vonatkozó közös eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

55. cikk

Vitarendezés

Amennyiben a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai nem értenek egyet valamely, az ezen irányelv hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóság értékelését, fellépését vagy mulasztását illetően egy olyan területen, amelyen ezen irányelv együttműködést vagy koordinációt ír elő egynél több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai között, a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörben járhat el.

X. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

56. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A 3., 4., 9., 12., 14–25., 34–37., 40., 42., 53., 67. és 68. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására a felhatalmazást a Bizottság 2011. július 21-től számított négy év időtartamra kapja meg. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. A felhatalmazás a korábbival azonos időtartamra automatikusan meghosszabbodik, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács az 57. cikkel összhangban visszavonja azt.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását követően haladéktalanul, egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit az 57. és az 58. cikk határozza meg.

57. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3., 4., 9., 12., 14–25., 34–37., 40., 42., 53., 67. és 68. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a felhatalmazást, legkésőbb a végső határozat meghozatala előtt, ésszerű időn belül igyekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve azon átruházott hatásköröket, amelyek a visszavonás tárgyát képezhetik, valamint a visszavonás esetleges indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat azonnal vagy a határozatban szereplő későbbi időpontban lép hatályba. Nem érinti a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A visszavonásról szóló határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

58. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elleni kifogás

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak három hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben megjelölt határidő leletéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a jogi aktusban megjelölt időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időszak lejárta előtt is ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az említett időszak lejárta előtt hatályba léphet, amennyiben a Bizottság indokolt kérésére mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem szándékozik kifogást emelni.

(3) Ha akár az Európai Parlament, akár a Tanács az (1) bekezdésben megjelölt időtartamon belül kifogást emel az elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSZ 296. cikkének megfelelően, a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény megjelöli kifogásának indokait.

59. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

60. cikk

Az eltérések nyilvánosságra hozatala

Amennyiben egy tagállam a 6., 9., 21., 22., 28. és 43. cikke a 61. cikk (5) bekezdése által biztosított eltérést vagy választási lehetőséget vesz igénybe, erről és bármely további változtatásról értesíti a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.

61. cikk

Átmeneti rendelkezés

(1) 2013. július 22-ig ezen irányelv alapján tevékenykedő ABAK-ok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy megfeleljenek az ezen irányelvből eredő nemzeti jogi szabályozásnak, és adott esetben az említett időponttól számított egy éven belül engedélykérelmet nyújtanak be.

(2) A 31., 32. és 33. cikk nem alkalmazandó azon ABA-k befektetési jegyeire vagy részvényeire, amelyek 2013. július 22-ét megelőzően a 2003/71/EK irányelvvel összhangban összeállított és közzétett tájékoztató szerint nyilvános felajánlásra kerültek, mindaddig, amíg az említett tájékoztató érvényes.

(3) Azok az ABAK-ok azonban, amelyek 2013. július 22-t megelőzően zárt végű ABA-kat kezelnek és 2013. július 22-t követően nem eszközölnék további befektetést, továbbra is az ezen irányelv szerinti engedély nélkül kezelhetik az ilyen ABA-kat.

(4) Azonban amennyiben az ABAK-ok olyan zártvégű ABA-kat kezelnek, amelyek esetében a befektetők számára a jegyzési időszak az irányelv hatálybalépése előtt lezárult, és amelyeket a 2013. július 22-t követő legkésőbb hároméves időtartamra hoztak létre, a szóban forgó ABA-kat továbbra is kezelhetik, anélkül hogy eleget kellene tenniük – a 22. cikk és adott esetben a 26–30. cikk kivételével – az irányelvnek, vagy az irányelv alapján engedély iránti kérelmet kellene benyújtaniuk.

(5) Az ABA letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, nem szabályozott ABA esetében pedig az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai engedélyezhetik, hogy a 21. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett, másik tagállamban székhellyel rendelkező intézményeket 2017. július 22-ig letétkezelőnek nevezzék ki. Ez a rendelkezés nem sértheti a 21. cikk teljes körű alkalmazását az említett cikk (5) bekezdésének a letétkezelő letelepedési helyére vonatkozó a) pontja kivételével.

⁽¹⁾ HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

62. cikk

A 2003/41/EK irányelv módosításai

A 2003/41/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 73/239/EGK irányelv (*), a 85/611/EGK irányelv (**), a 93/22/EGK irányelv (***), a 2000/12/EK irányelv (****), a 2002/83/EK irányelv (*****) és a 2011/61/EU irányelv (*****) hatálya alá tartozó intézmények;

(*) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (HL L 228., 1973.8.16., 3. o.).

(**) Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.).

(***) Az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelv (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.).

(****) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 126., 2000.5.26., 1. o.).

(*****) Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.).

(*****) Az alternatív befektetési alap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L., 174., 2011.7.1., 1. o.).”

2. A 19. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok nem korlátozhatják az intézményeket abban, hogy a befektetési portfólió kezelésével más tagállambeli vagyonkezelőket bízzanak meg, akik ehhez a tevékenységhez a 85/611/EGK, a 93/22/EGK, a 2000/12/EK, a 2002/83/EK és a 2011/61/EU irányelvvel, valamint az ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett irányelvekkel összhangban álló engedéllyel rendelkeznek.”

63. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosításai

A 2009/65/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A következő cikk kerül beillesztésre:

„50a. cikk

Az ágazatközi egységesség biztosítása érdekében, továbbá abból a célból, hogy megszűnjön az érdekek összehangolatlansága a hiteket forgalomképes értékpapírokká vagy más

pénzügyi eszközökké »átcsomagoló« vállalkozások (az értékpapírosítást kezdeményezők), illetve azon ÁÉKBV-k között, amelyek ezekbe az értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe befektetnek, a Bizottság a 112a. cikk szerinti és a 112b. és 112c. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a következő területekre vonatkozó követelmények meghatározása céljából:

a) azok a követelmények, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményezőnek teljesítenie kell annak érdekében, hogy az ÁÉKBV befektethessen az ilyen típusú, 2011. január 1-je után kibocsátott értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe, ideértve azokat a követelményeket is, amelyek biztosítják, hogy az értékpapírosítást kezdeményező legalább 5 % nettó gazdasági érdekeltséget tartson fenn;

b) azok a minőségi követelmények, amelyeket az ilyen értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe befektető ÁÉKBV-knek teljesíteniük kell.”

2. A 112. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a 2011. január 4-ét követő 4 éves időtartamra felhatalmazást kap a 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság a 2011. július 21-t követő 4 éves időtartamra felhatalmazást kap az 50a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. A felhatalmazás a korábbival azonos időtartamra automatikusan meghosszabbodik, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a 112a. cikkel összhangban visszavonja azt.”

3. A 112a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12., 14., 23., 33., 43., 50a., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett felhatalmazást.”

64. cikk

Az 1060/2009/EK rendelet módosítása

Az 1060/2009/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2006/48/EK irányelv szerinti hitelintézetek, a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (*) hatálya alá tartozó biztosítótársaságok, az életbiztosításról

szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) szerinti biztosítóintézetek, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) szerinti viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (****) szerinti ÁÉKBV-k, és a 2003/41/EK irányelv szerinti, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltatató intézmények, és az alternatív befektetési alap-kezelőkről szóló 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*****) szerinti alternatív befektetési alapok szabályozási célra a hitelminősítéseket csak akkor használhatják, ha azokat az Unióban székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták ki.

(*) HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

(**) HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

(***) HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

(****) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

(*****) HL L., 174., 2011.7.1., 1. o.”

65. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosítása

Az 1095/2010/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésében az „alternatív befektetési alapkezelőkre (ABAK) vonatkozó bármely jövőbeli szabályozás” szöveg helyébe az „alternatív befektetési alapkezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) szöveg lép.

(*) HL L., 174., 2011.7.1., 1. o.”

66. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2013. július 22-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

(2) A tagállamoknak 2013. július 22-től alkalmazniuk kell az (1) bekezdésben említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően a tagállamok a Bizottság által a 67. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban és az abban megjelölt időponttól alkalmazzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 35. és 37–41. cikkének megfeleljenek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az általuk a 36. és 42. cikknek megfelelően elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések a Bizottság által a 68. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusnak megfelelően és az abban megjelölt időpontban hatályukat veszítik.

(5) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

(6) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

67. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a 35. és a 37–40. cikk alkalmazásában

(1) 2015. július 22-ig az EÉPH az alábbiakat adja ki az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére:

a) a 32. és 33. cikk értelmében a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi kezelése és/vagy forgalmazása vonatkozásában az európai útlevél működéséről, valamint a 36. és 42. cikkben meghatározott alkalmazandó nemzeti rendszereknek megfelelően a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő forgalmazásának és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő kezelésének és/vagy forgalmazásának működéséről szóló vélemény; valamint

b) a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban az európai útlevélnek a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő forgalmazására és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő kezelésére és/vagy forgalmazására történő alkalmazására vonatkozó útmutatás.

(2) Az EÉPH az útlevélnek a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő forgalmazására és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő kezelésére és/vagy forgalmazására való alkalmazásával kapcsolatos véleményét és útmutatását többek között az alábbiakra alapozza:

a) uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi kezelése és/vagy forgalmazása esetében az útlevél működése vonatkozásában:

i. az útlevél használata;

ii. az alábbiak vonatkozásában felmerülő problémák:

— a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti hatékony együttműködés,

— az értesítési rendszer hatékony működése,

- befektetővédelem,
 - az EÉPH általi közvetítés, ideértve az esetek számát és a közvetítés hatékonyságát;
- iii. az információgyűjtés és -csere hatékonysága a rendszerkockázatok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, az EÉPH és az ERKT általi felügyelete vonatkozásában;
- b) nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő forgalmazásának működése és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő kezelése és/vagy forgalmazása vonatkozásában a vonatkozó nemzeti rendszereknek megfelelően:
- i. a 21. cikk kivételével az ezen irányelvben megállapított valamennyi követelménynek az uniós ABAK-ok általi teljesítése;
 - ii. a nem uniós ABAK-oknak az adott ABAK által forgalmazott valamennyi ABA vonatkozásában a 22., 23., 24. cikknek való megfelelése, és adott esetben a 26–30. cikknek való megfelelése;
 - iii. a rendszerkockázat felügyeletét szolgáló és a nemzetközi normákkal összhangban álló, az ABA-k forgalmazásának helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, adott esetben az uniós ABA letelepedési helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, a nem uniós ABAK letelepedési helye szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai, valamint – adott esetben – a nem uniós ABA letelepedési helye szerinti harmadik ország felügyeleti hatóságai közötti együttműködési megállapodások megléte és hatékonysága;
 - iv. a befektetővédelemhez kapcsolódó bármely kérdés;
 - v. a harmadik ország szabályozási és felügyeleti rendszerének bármely azon jellemzője, amely megakadályozhatja, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv értelmében hatékonyan gyakorolják felügyeleti jogkörüket;
- c) mindkét rendszer működésének vonatkozásában a lehetséges piaci zavarok és a verseny (egyenlő feltételek) torzulásai, vagy bármely olyan általános vagy specifikus nehézség, amellyel az uniós ABAK-ok a letelepedésük vagy az általuk kezelt ABA-k forgalmazása során bármely harmadik országban szembesülnek.

(3) E célból az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges nemzeti jogszabályok, rendeletek és közigazgatási rendelkezések hatálybalépésétől az EÉPH (1) bekezdés a) pontjában említett véleményének nyilvánosságra hozataláig a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t negyedévenként tájékoztatják az ABA-kat az ezen irányelvben meghatározott útlevélmechanizmus alkalmazásában vagy a nemzeti rendszerek

keretében kezelő és/vagy forgalmazó, felügyeletük alá tartozó ABAK-okról, továbbítva a (2) bekezdésben foglalt tényezők értékeléséhez szükséges információkat.

(4) Abban az esetben, ha az EÉPH úgy véli, hogy a befektetővédelem, a piaci zavarok, a verseny és a rendszerkockázatok ellenőrzése vonatkozásában nem áll fenn jelentős akadály, amely akadályozná az útlevélnek a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő forgalmazására és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő kezelésére és/vagy forgalmazására való alkalmazását a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok szerint, e tekintetben pozitív útmutatást kell adnia.

(5) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a (2) bekezdés értelmében nyújtandó információk tartalmának meghatározása céljából.

(6) A Bizottság az 56. cikkel összhangban és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelően, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az EÉPH pozitív útmutatásának és véleményének kézhezvételét követő három hónapon belül, valamint a (2) bekezdésben felsorolt kritériumokra és ezen irányelvnek többek között a belső piaccal, a befektetővédelemmel és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzésével kapcsolatos célkitűzéseire, meghatározva azt az időpontot, amelytől kezdve a 36. és 42. cikkben meghatározott nemzeti rendszereket meg kell szüntetni, és valamennyi tagállamban a 35. és a 37–41. cikkben előírt útlevélrendszert kell kizárólagosan és kötelezően alkalmazni.

Amennyiben az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen az 58. cikknek megfelelően kifogást emelnek, a Bizottság az 56. cikkel összhangban és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelően újra elfogadja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely szerint a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok valamennyi tagállamban alkalmazandóak valamely későbbi, a Bizottság által megfelelőnek ítélt időpontban, figyelembe véve a (2) bekezdésben felsorolt kritériumokat és ezen irányelvnek többek között a belső piaccal, a befektetővédelemmel és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzésével kapcsolatos célkitűzéseit.

(7) Amennyiben az EÉPH nem adta ki útmutatását az (1) bekezdésben meghatározott időkereten belül, a Bizottság új időkereten belül kéri az útmutatást.

68. cikk

A 36. és 42. cikkek alkalmazásának megszüntetésére vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus

(1) Három évvel a 67. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése után, amelynek értelmében a 35. és a 37–41. cikkben foglalt szabályok valamennyi tagállamban alkalmazhatóvá válnak, az EÉPH az alábbiakat juttatja el a Bizottság, az Európai Parlament és a Tanács részére:

- a) az európai útlevél működéséről szóló vélemény a 35. cikk értelmében a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi Unióban történő forgalmazása és a 37–41. cikk értelmében az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi Unióban történő kezelése és/vagy forgalmazása vonatkozásában, valamint a 36. és 42. cikkben meghatározott alkalmazandó nemzeti rendszereknek megfelelően a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi tagállamokban történő forgalmazásának működéséről és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi tagállamokban történő kezelésének és/vagy forgalmazásának működéséről szóló vélemény; valamint
- b) a 36. és 42. cikkben meghatározott nemzeti rendszerek érvényességének megszüntetéséről szóló útmutatás az európai útlevélnek a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok szerinti hatálybalépésével párhuzamosan.
- (2) Az EÉPH a 36. és 42. cikkben meghatározott nemzeti rendszerek érvényességének megszüntetésére vonatkozó véleményét és útmutatását többek között az alábbiakra alapozza:
- a) az európai útlevél működése vonatkozásában a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi Unióban történő forgalmazása és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi Unióban történő kezelése és/vagy forgalmazása tekintetében,
- i. az útlevél használata;
 - ii. az alábbiak vonatkozásában felmerülő problémák:
 - a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti hatékony együttműködés,
 - az értesítési rendszer hatékony működése,
 - a referencia-tagállam megjelölése,
 - a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti jogköre hatékony gyakorolásának akadályozása egy ABAK-ot felügyelő harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései által, vagy a harmadik ország felügyeleti hatóságainak felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai révén,
 - befektetővédelem,
 - befektetői hozzáférés az Unióban,
 - a fejlődő országokra gyakorolt hatás,
 - az EÉPH általi közvetítés, ideértve az esetek számát és a közvetítés hatékonyságát;
 - iii. az igényelt együttműködési megállapodások megtárgyalása, megkötése, fennállása és hatékonysága;
 - iv. az információgyűjtés és -csere hatékonysága a rendszerkockázatok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, az EÉPH és az ERKT általi felügyelete vonatkozásában;
 - v. a 38. cikkben említett szakértői értékelés eredményei;
- b) a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi tagállamokban történő forgalmazásának működése és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi tagállamokban történő kezelése és/vagy forgalmazása vonatkozásában a vonatkozó nemzeti rendszereknek megfelelően:
- i. a 21. cikk kivételével az ezen irányelvben megállapított valamennyi követelmény uniós ABAK-ok általi teljesítése;
 - ii. a nem uniós ABAK-ok megfelelése a 22., 23., 24. cikknek az ABAK által forgalmazott valamennyi ABA vonatkozásában, és adott esetben a 26–30. cikknek való megfelelésük;
 - iii. az együttműködési megállapodások megléte és hatékonysága a rendszerkockázat felügyeletére vonatkozóan és a nemzetközi normákkal összhangban az ABA-t forgalmazó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, adott esetben az érintett uniós ABA hatáskörrel rendelkező hatóságai, azon harmadik ország felügyeleti hatóságai, ahol nem uniós ABAK-ot hoztak létre, valamint – adott esetben – azon harmadik ország felügyeleti hatóságai között, ahol nem uniós ABA-t hoztak létre;
 - iv. az esetlegesen felmerülő befektetővédelemhez kapcsolódó bármely kérdés;
 - v. a harmadik ország szabályozási és felügyeleti rendszerének bármely azon jellemzője, amely megakadályozhatja, hogy az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságai ezen irányelv értelmében hatékonyan gyakorolják felügyeleti jogkörüket;
- c) mindkét rendszer működése tekintetében az esetleges piaci ingadozások és a verseny torzulásai (egyenlő feltételek), valamint bármely potenciális negatív hatás a befektetői hozzáférés vagy a befektetés szempontjából a fejlődő országokban vagy azok hasznára;

d) mennyiségi értékelés, amely szám szerint azonosítja azon harmadik országbeli joghatóságokat, ahol a 40. cikkben meghatározott útlevél-mechanizmus alkalmazásában, vagy a 42. cikkben említett nemzeti rendszerek keretében egy tagállamban ABA-t működtető ABAK letelepedett.

(3) E célból a 67. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől az (1) bekezdés a) pontjában említett EÉPH vélemény nyilvánosságra hozataláig a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai az EÉPH-t negyedévenként tájékoztatják az ABA-kat az ezen irányelvben meghatározott útlevél-mechanizmus alkalmazásában vagy a nemzeti rendszerek keretében kezelő és/vagy forgalmazó, felügyeletük alá tartozó ABAK-okról.

(4) Abban az esetben, ha az EÉPH úgy véli, hogy nincsenek említésre méltó akadályok a befektetővédelem, a piaci zavarok, a verseny és a rendszerkockázatok ellenőrzése vonatkozásában, amelyek akadályoznák a nemzeti rendszerek 36. és 42. cikk szerinti megszüntetését, és az európai útlevélnek a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok szerint a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi Unióban történő forgalmazására és az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi Unióban történő kezelésére és/vagy forgalmazására vonatkozóan az érintett ABAK-ok által az Unióban folytatott ilyen tevékenységek esetében kizárólagosan lehetséges rendszerré tételét, az EÉPH-nak e tekintetben pozitív útmutatást kell adnia.

(5) A Bizottság az 56. cikk szerinti és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza a (2) bekezdés értelmében nyújtandó információk tartalmát.

(6) A Bizottság három hónappal az EÉPH pozitív útmutatásának és véleményének átvétele után, valamint a (2) bekezdésben felsorolt kritériumokat és ezen irányelvnek többek között a belső piacra, a befektetővédelemre és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzésére vonatkozó célkitűzéseit figyelembe véve felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az 56. cikkel összhangban, valamint az 57. és 58. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően, meghatározva azt az időpontot, amikor a 36. és 42. cikkben meghatározott nemzeti rendszereket meg kell szüntetni, és amikortól a 35. és 37–41. cikkben útlevélrendszer az egyetlen és kötelezően alkalmazandó rendszerré válik valamennyi tagállamban.

Amennyiben az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen az 58. cikknek megfelelően kifogást emelnek, a Bizottság az 56. cikkel összhangban és az 57. és 58. cikk feltételeinek megfelelően újra elfogadja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely szerint a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok valamennyi tagállamban alkalmazandóak, valamely későbbi, a Bizottság által megfelelőnek ítélt időpontban, figyelembe véve a (2) bekezdésben felsorolt kritériumokat és ezen irányelvnek többek között a belső piaccal, a befektetővédelemmel és a rendszerkockázatok hatékony ellenőrzésével kapcsolatos célkitűzéseit.

(7) Amennyiben az EÉPH nem ad ki útmutatást az (1) bekezdésben meghatározott időkereten belül, a Bizottság új időkereten belül kér útmutatást.

69. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2017. július 22-ig a Bizottság – nyilvános konzultáció alapján és a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott megbeszélésekre tekintettel – megkezdi ezen irányelv alkalmazásának és hatályának felülvizsgálatát. E felülvizsgálat elemzi az irányelv alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, annak befektetőkre, ABA-kra vagy ABAK-okra gyakorolt hatását az Unión belül és harmadik országokban, valamint azt is vizsgálja, hogy milyen mértékben sikerült teljesíteni az irányelvben kitűzött célokat. A Bizottság szükség esetén megfelelő módosításokat javasol. A felülvizsgálat tartalmazza az ezen irányelvben foglalt szabályok működésének általános felmérését és a szabályok alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, többek között:

- a) a nem uniós ABA-k uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő nemzeti rendszereken keresztüli forgalmazása;
- b) az ABA-k nem uniós ABAK-ok általi, tagállamokban történő nemzeti rendszereken keresztüli forgalmazása;
- c) az ABA-k ezen irányelvvel összhangban engedélyezett ABAK-ok általi, Unióban történő kezelése és forgalmazása az ezen irányelvben meghatározott útlevélrendszeren keresztül;
- d) az ABA-knak az ABAK-októl eltérő személyek vagy jogalanyok általi vagy nevükben történő forgalmazása az Unióban;
- e) az ABA-kba történő befektetés az európai szakmai befektetők által vagy az ő nevükben;
- f) a 21. cikkben meghatározott, letétkezelésre vonatkozó szabályok letétkezelői piacra gyakorolt hatása az Unióban;
- g) a rendszerkockázat értékeléséről szóló 22–24. cikkben, valamint a 28. és 29. cikkben meghatározott, átláthatóságra és jelentéstételre vonatkozó követelmények hatása;
- h) a kisbefektetőkre gyakorolt esetleges negatív hatás;
- i) ezen irányelvnek a magántőke-alapok és kockázattőke-alapok működésére és életképességére gyakorolt hatása;
- j) ezen irányelv hatása a befektetői hozzáférésre az Unióban;

- k) ezen irányelv hatása a fejlődő országokban, vagy ezek javára történő befektetésekre;
- l) ezen irányelv hatása az ezen irányelv 26–30. cikkében említett, tőzsdén nem jegyzett társaságok vagy kibocsátók védelmére és az ABA-k és egyéb befektetők közötti egyenlő feltételek biztosítására az ezen, tőzsdén nem jegyzett társaságok vagy kibocsátók jelentős részesedésének vagy az ezek feletti ellenőrzésnek a megszerzését követően.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett ABA-k forgalmazásának és/vagy kezelésének felülvizsgálata során a Bizottság megvizsgálja, hogy helyénvaló-e az EÉPH-t további felügyeleti hatáskörrel felruházni ezen a területen.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat céljából a tagállamok évente tájékoztatják a Bizottságot az ABA-kat az ezen irányelvben meghatározott útlevelelrendszer alkalmazása keretében vagy nemzeti rendszereik keretében kezelő és/vagy forgalmazó, felügyeletük alá tartozó ABA-k-okról, és megjelölik azt az időpontot, amikor az európai útlevelelrendszert átültették és adott esetben joghatóságaik azt alkalmazni kezdték.

Az EÉPH tájékoztatja a Bizottságot valamennyi olyan nem uniós ABAK-ról, amely engedéllyel rendelkezik vagy a 37. cikknek megfelelően engedélyt kért.

Az első és második albekezdésben említett információ az alábbiakat foglalja magában:

- a) információ az ABAK-ok letelepedésének helyéről;
- b) adott esetben az általuk kezelt és/vagy forgalmazott uniós ABA-k meghatározása;
- c) adott esetben azon nem uniós ABA-k meghatározása, amelyeket uniós ABAK-ok kezelnek, de amelyeket az Unióban nem forgalmaznak;
- d) adott esetben az Unióban forgalmazott nem uniós ABA-k meghatározása;

- e) információ arról az alkalmazott rendszerről (nemzeti vagy uniós), amelynek keretében az érintett ABAK-ok tevékenységüket végzik; valamint
- f) minden egyéb olyan információ, amely lényeges annak megértéséhez, hogy az ABAK-ok által az Unióban forgalmazott ABA-k kezelése és forgalmazása hogyan működik a gyakorlatban.

(3) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat kellő mértékben figyelembe veszi a nemzetközi helyzet alakulását, valamint a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel folytatott megbeszéléseket.

(4) Felülvizsgálatának véglegesítését követően a Bizottság haladéktalanul jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság e jelentésben adott esetben javaslatokat tesz többek között ezen irányelv módosításaira vonatkozóan, figyelembe véve ezen irányelv célkitűzéseit és a befektetővédelemre, a piaci zavarokra és versenyre, a rendszerkockázat ellenőrzésére gyakorolt hatásait, valamint a befektetőket, az ABA-kat vagy ABAK-okat érintő lehetséges következményeit mind az Unióban, mind a harmadik országokban.

70. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

71. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

GYŐRI E.

I. MELLÉKLET

1. Azon befektetéskezelési funkciók, amelyeket az ABAK-nak minimálisan el kell végeznie az ABA kezelése során:

- a) portfóliókezelés;
- b) kockázatkezelés.

2. Az ABAK azon funkciói, amelyeket egy ABA közös kezelése során elvégezhet:

a) Ügyvitel:

- i. jogi, és a pénzeszközök kezelésével kapcsolatos számviteli szolgáltatások;
- ii. ügyfélszolgálat;
- iii. értékelés és árképzés, beleértve az adóbevallásokat;
- iv. a jogszerű magatartás ellenőrzése;
- v. a befektetésijegy-tulajdonosok/résztvényesek nyilvántartásának vezetése;
- vi. a bevétel felosztása;
- vii. befektetési jegyek/résztvények kibocsátása és visszaváltása;
- viii. szerződések elszámolása, beleértve a bizonylatok megküldését;
- ix. nyilvántartás vezetése;

b) Forgalmazás;

c) Az ABA-k eszközeihez kapcsolódó tevékenységek, nevezetesen az ABAK bizalmi feladatainak ellátásához szükséges szolgáltatások, a létesítmények kezelése, az ingatlankezelői tevékenységek, a vállalkozások számára a tőkeszerkezettel, ipari stratégiával és ezekhez kapcsolódó ügyekkel kapcsolatos tanácsadás, az összeolvadásokkal és vállalkozások megvásárlásával kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatások, valamint az ABA és mindazon vállalatok és egyéb eszközök kezeléséhez kapcsolódó szolgáltatások, amelyekben az adott ABA befektetéssel rendelkezik.

II. MELLÉKLET

JAVADALMAZÁSI POLITIKA

1. A teljes javadalmazási politika – beleértve a fizetésekre és a nem kötelező nyugdíjjuttatásokra vonatkozóakat – meghatározásakor és alkalmazásakor, amennyiben abban az alkalmazottak azon kategóriája részesül, amely magában foglalja a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős alkalmazottakat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke miatt a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozókat, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az ABAK-ok kockázati profiljára vagy a kezelésükben lévő ABA-k kockázati profiljára, az ABAK-oknak a méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon és mértékben be kell tartaniuk az alábbi elveket:
- a) a javadalmazási politika összhangban áll az eredményes és hatékony kockázatkezeléssel és előmozdítja azt, továbbá nem ösztönzi a kezelésükben lévő ABA-k kockázati profiljával, alapszabályával vagy létesítő okiratával nem összeegyeztethető kockázatvállalást;
 - b) a javadalmazási politika összhangban áll az ABAK és a kezelésében lévő ABA-k vagy az ilyen ABA-k befektetőinek üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és érdekeivel, valamint az összeférhetlenség elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz;
 - c) az ABAK felügyeleti feladatokat ellátó irányító testülete elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási politika általános elveit és felelős annak végrehajtásáért;
 - d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente központi és független belső felülvizsgálatnak vetik alá annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a felügyeleti feladatait ellátó irányító testület által elfogadott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;
 - e) az ellenőrzési feladatokat ellátó alkalmazottak a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, függetlenül az általuk ellenőrzött tevékenységi területek teljesítményétől;
 - f) a kockázatkezeléssel és megfelelőség-ellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a javadalmazási bizottság felügyeli;
 - g) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység vagy ABA teljesítményének együttes értékelésén, valamint az ABAK általános eredményein alapul, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe vesznek;
 - h) a teljesítményértékelésre az ABAK kezelésében lévő ABA-k életciklusának megfelelő többéves kereten belül kerül sor annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszabb távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése egy olyan időszakra legyen elosztva, amelynél figyelembe veszik az ABAK kezelésében lévő ABA-k visszaváltással kapcsolatos politikáját és befektetési kockázatait;
 - i) a garantált változó javadalmazás kivételes jellegű, csak új alkalmazottak felvételével összefüggésben kerül rá sor, és az első évre korlátozódik;
 - j) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői megfelelő egyensúlyban vannak; a rögzített összetevő a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát teszi ki, hogy a javadalmazás változó összetevőjével kapcsolatban teljes mértékben rugalmas politika érvényesülhessen, többek között lehetőség legyen arra, hogy változó összetevőt egyáltalán ne fizessenek;
 - k) a szerződés idő előtti megszűnéséhez kapcsolódó kifizetések az adott időszakban elért teljesítményt tükrözik, és nem jutalmazák a teljesítmény elmaradását;
 - l) a változó javadalmazási összetevők vagy a változó javadalmazási összetevők összességének kiszámításához használt teljesítménymérés magában foglal egy átfogó kiigazítási mechanizmust minden releváns jelenlegi és jövőbeni vesztélytípus figyelembevételére;
 - m) az ABA jogi felépítésétől, az azt létesítő okirattól vagy az alapszabályától függetlenül, bármely változó javadalmazási összetevő jelentős része, azaz legalább 50 %-a az érintett ABA befektetési jegyeiből vagy részvényeiből, vagy egyenértékű tulajdoni részesedésből, vagy részvényekhez kapcsolt eszközökből vagy egyenértékű, készpénztől eltérő eszközökből áll, kivéve, ha az ABA kezelése az ABAK által kezelt teljes portfóliónak csak kevesebb mint 50 %-át teszi ki, amely esetben az 50 %-os minimum nem érvényes.

Ezekre az eszközökre megfelelő visszatartási politika vonatkozik, amelynek célja, hogy az ösztönzőket összehangolja az ABAK, az általa kezelt ABA-k és az ilyen ABA-k befektetőinek érdekeivel. A tagállamok, illetve hatáskörrel rendelkező hatóságai szükség szerint korlátozásokat rendelhetnek el ezen eszközök bizonyos típusaira és konstrukcióira, vagy adott esetben betilthatnak egyes eszközöket. Ez a pont a változó javadalmazási összetevőnek mind az n) ponttal összhangban halasztott részére, mind a nem halasztott részére alkalmazandó;

- n) egy jelentős részt – amely a változó javadalmazási összetevő legalább 40 %-a – halasztva, az adott ABA életciklusához és visszaváltással kapcsolatos politikájához igazított időtartamra elosztva fizetnek ki, és azt megfelelően összehangolják az adott ABA kockázatainak jellegével.

Ennek az időszaknak legalább 3–5 évig kell tartania, kivéve, ha az érintett ABA életciklusa rövidebb; a halasztási szabályok szerinti javadalmazási jogosultság legfeljebb időarányosan illeti meg az alkalmazottat; különösen magas összeg változó javadalmazási összetevőjének esetében az összeg legalább 60 %-át halasztva kell kifizetni;

- o) a változó javadalmazás a halasztott kifizetésű résszel együtt csak akkor kerül kifizetésre vagy akkor illeti meg az alkalmazottat, ha az az ABAK egészének pénzügyi helyzetét figyelembe véve fenntartható, valamint az adott szervezeti egység, az ABA és az egyén teljesítménye alapján megfelelően indokolt.

A változó javadalmazás teljes összegét általában jelentős mértékben csökkentik, amennyiben az érintett ABAK vagy ABA pénzügyi teljesítménye a vártnál gyengébb vagy negatív, figyelembe véve az aktuális juttatásokat és a korábban szerzett összegek kifizetésének csökkentését, például malus vagy visszatérítések formájában;

- p) a nyugdíjpolitika összhangban van az ABAK és az általa kezelt ABA-k üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel.

Ha az alkalmazott nyugdíjba vonulás előtt távozik az ABAK-tól, az ABAK-nak öt évig meg kell tartania a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat az m) pontban meghatározott eszközök formájában. Amennyiben egy alkalmazott eléri a nyugdíjkorhatárt, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat ki kell fizetni a számára az m) pontban meghatározott eszközök formájában, figyelembe véve az öt éves visszatartási időszakot;

- q) az alkalmazottaknak vállalniuk kell, hogy a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt felelősségteljes kockázatvállalás hatásának gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosítást;

- r) a változó javadalmazást nem olyan csatornákon keresztül, illetve nem oly módon fizetik ki, hogy megkönnyítsék ezen irányelv követelményeinek kikerülését.

2. Az (1) bekezdésben meghatározott elveket alkalmazni kell az ABAK-ok által kifizetett bármilyen javadalmazásra, az ABA által közvetlenül kifizetett bármilyen összegre, ideértve a nyereségrészesedést, és az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek bármilyen formában történő átadását, amennyiben abban az alkalmazottak azon kategóriája részesül, amely magában foglalja a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős alkalmazottakat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke miatt a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozókat, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol a kockázati profiljukra vagy a kezelésükben lévő ABA kockázati profiljára.

3. A méretük vagy a kezelésükben lévő ABA-k mérete, a belső szervezeti felépítésük, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége szempontjából jelentős ABAK-oknak javadalmazási bizottságot kell létrehozniuk. A javadalmazási bizottságot úgy kell kialakítani, hogy hozzáértő és független módon ítélhesse meg a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat, valamint a kockázat kezelésére létrehozott ösztönzőket.

A javadalmazási bizottság felel a javadalmazásra vonatkozó – többek között az érintett ABAK-kal vagy ABA-val kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre hatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a felügyeleti feladatokat ellátó irányító testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnöke az irányító testület egyik olyan tagja, aki az érintett ABAK-ban nem lát el vezetői feladatot. A javadalmazási bizottság tagjai az irányító testület olyan tagjai közül kerülnek ki, akik az érintett ABAK-ban nem látnak el vezetői feladatokat.

III. MELLÉKLET

TÁJÉKOZTATÁSI KÖTELEZETTSÉG AZ ABAK LETELEPEDÉSE SZERINTI TAGÁLLAMBAN TERVEZETT FORGALMAZÁS ESETÉN

- a) Az értesítés, amely az ABAK által forgalmazni kívánt ABA-kat meghatározó üzleti tervet és az ABA-k letelepedési helyére vonatkozó információt tartalmaz;
 - b) az ABA alapszabálya vagy létesítő okirata;
 - c) az ABA letétkezelőjének megnevezése;
 - d) az ABA bemutatása vagy az azzal kapcsolatban a befektetők rendelkezésére álló információk;
 - e) a master-ABA letelepedésére vonatkozó információ, ha az ABA egy feeder-ABA;
 - f) a 23. cikk (1) bekezdésében említett bármely további információ minden egyes ABA tekintetében, amelyet az ABAK forgalmazni szándékozik;
 - g) adott esetben az azon intézkedésekkel kapcsolatos információk, amelyekkel az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek a kisbefektetők számára történő forgalmazását akadályozzák meg, beleértve azt az esetet, amikor az ABAK független szereplők bevonásával nyújtja az ABA-val kapcsolatos befektetési szolgáltatásait.
-

IV. MELLÉKLET

TÁJÉKOZTATÁSI KÖTELEZETTSÉG AZ ABAK LETELEPEDÉSE SZERINTI TAGÁLLAMÁTÓL ELTÉRŐ TAGÁLLAMBAN TERVEZETT FORGALMAZÁS ESETÉN

- a) Az értesítés, amely az ABAK által forgalmazni kívánt ABA-kat meghatározó üzleti tervet és az ABA-k letelepedési helyére vonatkozó információt tartalmaz;
 - b) az ABA alapszabálya vagy létesítő okirata;
 - c) az ABA letétkezelőjének megnevezése;
 - d) az ABA bemutatása vagy az azzal kapcsolatban a befektetők rendelkezésére álló információk;
 - e) a master-ABA letelepedésére vonatkozó információ, ha az ABA egy feeder-ABA;
 - f) a 23. cikk (1) bekezdésében említett bármely további információ minden egyes ABA tekintetében, amelyet az ABAK forgalmazni szándékozik;
 - g) azon tagállam(ok) megnevezése, amelyben az ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit szakmai befektetők részére forgalmazni kívánja;
 - h) az ABA-k forgalmazására vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos információk, valamint adott esetben az azon intézkedésekkel kapcsolatos információk, amelyekkel az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek a kisbefektetők számára történő forgalmazását akadályozzák meg, beleértve azt az esetet, amikor az ABAK független szereplők bevonásával nyújtja az ABA-val kapcsolatos befektetési szolgáltatásait.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/62/EU IRÁNYELVE

(2011. június 8.)

az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére és 168. cikke (4) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ meghatározza többek között a gyógyszereknek az Unióba történő behozatalára, az Unióban való gyártására, forgalomba hozatalára és nagykereskedelmi forgalmazására vonatkozó szabályokat, valamint szabályokat állapít meg a hatóanyagok tekintetében.
- (2) Riasztóan nő az Unióban észlelt olyan gyógyszerek száma, amelyek azonosságuk, előtörténetük vagy eredetük tekintetében hamisítottak. Ezek a gyógyszerek általában előírásnak nem megfelelő vagy hamisított összetevőket tartalmaznak, vagy nem tartalmaznak adott összetevőket, vagy ilyeneket – ideértve a hatóanyagokat is – rossz adagolásban tartalmaznak, ami jelentősen veszélyezteti a közegészségügyet.
- (3) Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy az ilyen hamisított gyógyszerek nemcsak jogellenes úton, hanem a jogszerű ellátási láncban keresztül is eljutnak a betegekhez. Ez különösen veszélyes az emberi egészségre, és megrendítheti a betegeknek a jogszerű ellátási láncba vetett bizalmát is. E növekvő fenyegetés elhárítása érdekében módosítani kell a 2001/83/EK irányelvet.
- (4) A közegészségügyet fenyegető veszélyt az Egészségügyi Világszervezet (WHO) is felismerte, és létrehozta a gyógyszerhamisítás elleni nemzetközi akciócsoportot (IMPACT). Az IMPACT kidolgozta „A gyógyszerhamisítás elleni nemzeti jogalkotás alapelvei és elemei” (Principles and Elements for National Legislation against Counterfeit Medical Products) című dokumentumot, amelyet az IMPACT lisszaboni közgyűlése 2007. december 12-én fogadott el. Az Unió tevékenyen részt vett az IMPACT-ben.
- (5) Meg kell határozni a „hamisított gyógyszer” fogalmát a hamisított gyógyszerek egyéb illegális gyógyszerektől,

illetve a szellemi tulajdonjogokat sértő termékektől való egyértelmű megkülönböztetése érdekében. Ezenfelül a gyártási vagy forgalmazási hibákból eredő, nem szándékos minőségi hiányosságokat mutató gyógyszerek nem tévesztendőek össze a hamisított gyógyszerekkel. Ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell határozni a „hatóanyag” és a „segédanyag” fogalmát is.

- (6) A gyógyszerek beszerzésével, megőrzésével, raktározásával, szállításával vagy kivitelével foglalkozó személyek e tevékenységüket csak akkor folytathatják, ha a 2001/83/EK irányelvvel összhangban teljesítik a nagykereskedelmi forgalmazási engedély megszerzéséhez szükséges feltételeket. Ugyanakkor a gyógyszerek forgalmazási hálózata ma már egyre bonyolultabb, és egyre több olyan szereplő vesz benne részt, amely nem feltétlenül a fenti irányelvben említett nagykereskedelmi forgalmazó. Az ellátási lánc megbízhatóságának biztosítása érdekében a gyógyszerekre vonatkozó jogszabályoknak az ellátási lánc összes szereplőjével foglalkozniuk kell. Ide tartoznak nem csak a nagykereskedelmi forgalmazók, akár fizikai kapcsolatba kerülnek a gyógyszerekkel, akár nem, hanem azok a közvetítők is, akik a gyógyszerek értékesítésében vagy beszerzésében anélkül vesznek részt, hogy ezen termékeket ők adnák el vagy vennék, a gyógyszerek nem állnak a tulajdonukban, és azokkal nem is kerülnek fizikai kapcsolatba.
- (7) A hamisított hatóanyagok és a 2001/83/EK irányelv alkalmazandó követelményeinek nem megfelelő hatóanyagok komoly veszélyt jelentenek a közegészségügyre. E kockázatokat a gyógyszerek gyártóira vonatkozó ellenőrzési követelmények szigorítása révén kell kezelni.
- (8) Számos olyan különböző helyes gyártási gyakorlat létezik, amely alkalmas arra, hogy a segédanyagok gyártására vonatkozóan alkalmazzák. A közegészségügyi magas szintű védelmének biztosítása érdekében a gyógyszer gyártójának értékelnie kell a segédanyag alkalmazását a segédanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlat alapján.
- (9) A hatóanyagokra vonatkozó uniós szabályoknak való megfelelés érvényesítésének és ellenőrzésének megkönnyítése érdekében ezen anyagok gyártóinak, importőröknek vagy forgalmazóinak bejelentést kell tenniük a tevékenységükre hatáskörrel rendelkező hatóságoknak.
- (10) Gyógyszerek bevezethetők az Unióba anélkül is, hogy azokat behozatalra, azaz szabad forgalmazásra szánják. Amennyiben e gyógyszerek hamisítottak, az Unión belül veszélyt jelentenek a közegészségügyre. E hamisított gyógyszerek emellett harmadik országbeli betegekhez is eljuthatnak. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak megelőzésére, hogy e hamisított gyógyszerek Unióba

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 62. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 50. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. február 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. május 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

jutásuk esetén forgalomba kerüljenek. Az ezen intézkedések meghozatalára vonatkozó tagállami kötelezettséget kiegészítő rendelkezések elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a rendelkezésre álló igazgatási erőforrásokat és a gyakorlati következményeket, valamint annak szükségességét, hogy a legális gyógyszerek gyors kereskedelmi forgalma fennmaradjon. E rendelkezések nem sérthetik a vámjogszabályokat, az uniós és tagállami hatáskörök megosztását, valamint a tagállamok közötti felelősségmegosztást.

- (11) A gyógyszerek biztonsági elemeit az Unión belül harmonizálni kell az újfajta kockázatok figyelembevétele érdekében, egyúttal biztosítva a gyógyszerek belső piacának működését. E biztonsági elemeknek lehetővé kell tenniük az egyes csomagok eredetiségének és azonosságának ellenőrzését, valamint a hamisítás bizonyítását. E biztonsági elemek köre tekintetében megfelelően figyelembe kell venni egyes gyógyszerek vagy gyógyszer-csoportok – például a generikus gyógyszerek – sajátosságait. Általános szabályként az orvosi rendelvényhez kötött gyógyszereket kell ellátni a biztonsági elemmel. A hamisítás és a gyógyszerek vagy gyógyszer-csoportok hamisításának kockázata alapján azonban lehetőséget kell teremteni arra, hogy bizonyos orvosi rendelvényhez kötött gyógyszereket vagy gyógyszer-csoportokat – kockázatértékelést követően – felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén kivonjanak a biztonsági elemmel történő ellátás követelménye alól. A biztonsági elemek alkalmazása az orvosi rendelvényhez nem kötött gyógyszerek vagy gyógyszer-csoportok esetében nem szükséges, csak ha valamely értékelés súlyos következményekkel járó hamisítás kockázatára utal. Ennek megfelelően e gyógyszereket felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell felsorolni.

A kockázatértékelések során olyan szempontokat kell figyelembe venni, mint a gyógyszer ára, a korábban az Unióban és harmadik országokban észlelt gyógyszerhamisítási esetek, valamint a hamisítás által az érintett termékek sajátosságaira vagy a kezelni kívánt állapot súlyosságára tekintettel a közegészségügyre gyakorolt hatások. A biztonsági elemeknek a szállítás formájától függetlenül – ideértve a távértékesítést is – lehetővé kell tenniük a gyógyszer minden egyes csomagjának ellenőrzését. Az egyedi azonosító és a vonatkozó adattároló rendszer alkalmazása nem sértheti a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, és világos és hatékony biztosítékokat kell fenntartania a személyes adatok kezelésének valamennyi esetére. A biztonsági elemekre vonatkozó információkat tartalmazó adattároló rendszer üzletileg érzékeny információkat tartalmazhat. Ezeket az információkat megfelelő védelemben kell részesíteni. A kötelező biztonsági elemek bevezetésekor megfelelő figyelmet kell fordítani a tagállamok ellátási láncainak különös jellemzőire.

- (12) Az ellátási láncban gyógyszer-csomagolást végző valamennyi szereplőnek rendelkeznie kell gyártási engedéllyel.

Ahhoz, hogy a biztonsági elemek betöltsék funkciójukat, a gyártási engedélynek a gyógyszer eredeti gyártójától eltérő jogosultja csak szigorú feltételek mellett távolíthatja el, cserélheti ki vagy fedheti le azokat. A biztonsági elemeket különösen újracsomagolás esetén egyenértékű biztonsági elemekkel kell pótolni. E célból az „egyenértékű” fogalmat egyértelműen meg kell határozni. E szigorú feltételek megfelelő biztosítékul szolgálnak a hamisított gyógyszerek ellátási láncba való bekerülésének megakadályozására a betegek, továbbá a forgalombahozatali engedélyek jogosultjai és a gyártók érdekeinek védelme érdekében.

- (13) A gyógyszerek újracsomagolását végző gyártási engedély-jogosultak a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EGK tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott esetekben és feltételekkel felelnek az általuk okozott károkért.
- (14) Az ellátási lánc megbízhatóságának növelése céljából a nagykereskedelmi forgalmazóknak meg kell győződniük arról, hogy az őket ellátó nagykereskedelmi forgalmazók nagykereskedelmi forgalmazói engedéllyel rendelkeznek.
- (15) A gyógyszereknek az Unióból való kivitelére, illetve a gyógyszereknek az Unióba kizárólag export céljából való behozatalára vonatkozó rendelkezéseket pontosítani kell. A 2001/83/EK irányelv értelmében a gyógyszereket exportáló személy nagykereskedelmi forgalmazónak minősül. A nagykereskedelmi forgalmazókra és a helyes forgalmazási gyakorlatra alkalmazandó rendelkezéseknek az Unió területén folytatott valamennyi ilyen tevékenységre ki kell terjedniük, ideértve a szabadkereskedelmi övezeteket és a vámszabad raktárakat is.
- (16) Az átláthatóság biztosítása érdekében egy uniós szinten létrehozandó adatbázisban közzé kell tenni egy jegyzéket azokról a nagykereskedelmi forgalmazókról, amelyekről a valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által végzett ellenőrzés révén megállapítást nyert, hogy megfelelnek az alkalmazandó uniós jogszabályoknak.
- (17) A gyógyszerek és összetevőik gyártásában és szállításában részt vevő valamennyi szereplőre vonatkozó ellenőrzéseket és az ellenőrzéseket érintő rendelkezéseket pontosítani kell, és különleges rendelkezéseket kell alkalmazni a különböző típusú szereplőkre. Ez nem akadályozza meg, hogy a tagállamok – amennyiben indokoltnak találják – további ellenőrzéseket hajtsanak végre.
- (18) Az emberi egészség védelme Unió-szerte hasonló szintjének biztosítása és a belső piac torzulásainak elkerülése érdekében meg kell erősíteni a gyógyszerek és a hatóanyagok gyártóinak és nagykereskedelmi forgalmazóinak

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 210., 1985.8.7., 29. o.

ellenőrzésére vonatkozó harmonizált alapelveket és iránymutatásokat. Ezen harmonizált alapelvek és iránymutatások segítik a kölcsönös elismerésről szóló, harmadik országokkal kötött meglévő megállapodások működését is, amelyek alkalmazása az Unió-szerte eredményes és egymással összehasonlítható ellenőrzéstől és végrehajtástól függ.

- (19) A hatóanyagokat gyártó üzemeket nemcsak a megfelelés feltételezett hiánya miatt, hanem kockázatelemzés alapján végzett ellenőrzéseknek is alá kell vetni.
- (20) A hatóanyagok gyártása során a helyes gyártási gyakorlatot kell követni attól függetlenül, hogy e hatóanyagokat az Unióban gyártják-e, vagy behozzák oda. A hatóanyagok harmadik országban történő gyártása tekintetében biztosítani kell, hogy az Unióba való kivitelre szánt hatóanyagok gyártására vonatkozó jogszabályi rendelkezések, valamint a telephelyek ellenőrzése és az alkalmazandó rendelkezések végrehajtása az egészség védelmének ugyanolyan szintjét nyújtsák, mint amelyet az uniós jog biztosít.
- (21) A gyógyszereknek a lakosság részére az interneten való jogellenes értékesítése jelentős veszélyt jelent a közegészségügyre nézve, mivel a hamisított gyógyszerek ilyen úton eljuthatnak a lakossághoz. Ezen irányelvnek foglalkoznia kell e veszéllyel. Ennek során figyelembe kell venni, hogy a lakossági kiskereskedelmi gyógyszerellátás különös feltételeit uniós szinten nem harmonizálták és, hogy ezért a tagállamok az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) szabta korlátokon belül feltételeket írhatnak elő a lakossági gyógyszerellátásra vonatkozóan.
- (22) A kiskereskedelmi gyógyszerellátás feltételei uniós joggal való összeegyeztethetőségének vizsgálata során az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) elismerte a gyógyszerek igen sajátos jellegét, hiszen gyógyhatásaik élesen elkülöníthetővé teszik őket a többi terméktől. A Bíróság továbbá rámutatott arra, hogy az emberek egészsége és élete az első helyen áll az EUMSZ által oltalmazott javak és érdekek között, és a tagállamok feladata eldönteni, hogy milyen szinten óhajtják biztosítani a közegészségügy védelmét, és azt milyen módon kívánják megvalósítani. Ez a szint tagállamonként változhat, ezért a tagállamok részére bizonyos mérlegelési mozgásteret kell lehetővé tenni ⁽¹⁾ a területükön folytatott lakossági gyógyszerellátásra vonatkozó feltételek tekintetében.
- (23) Különösen a közegészségügyi kockázatok alapján és a tagállamoknak a közegészségügy védelme szintjének meghatározására vonatkozó jogukra tekintettel a Bíróság ítélkezési gyakorlata elismerte, hogy a tagállamok főszabály szerint fenntarthatják a gyógyszerek kiskereskedelmi értékesítésének jogát kizárólag a gyógyszerészek részére ⁽²⁾.
- (24) Ezért a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a tagállamok lehetőséget kapnak arra, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások eszközei által távértékesítésre kínált gyógyszerek kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozóan a közegészségügy védelme által igazolható feltételeket határozzanak meg. E feltételek indokolatlan mértékben nem korlátozhatják a belső piac működését.
- (25) A lakosság számára segítséget kell nyújtani azon honlapok azonosításához, amelyek lakossági távértékesítés formájában jogszerűen kínálnak gyógyszereket eladásra. Létre kell hozni egy közös logót, amely az egész Unió területén felismerhető, és egyszersmind lehetővé teszi a gyógyszereket távértékesítésre kínáló személyi székhelye szerinti tagállam megállapítását. A logó formatervezése a Bizottság feladata. A gyógyszereket távértékesítés formájában lakossági eladásra kínáló honlapokon a hatáskörrel rendelkező hatóság honlapjára mutató hivatkozást kell elhelyezni. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak honlapjain, valamint az Európai Gyógyszerügynökség (a továbbiakban: Ügynökség) honlapján ismertetni kell a logó használatát. Az átfogó lakossági tájékoztatás lehetővé tétele érdekében valamennyi ilyen honlapot össze kell kapcsolni egymással.
- (26) Emellett a Bizottságnak az Ügynökséggel és a tagállamokkal együttműködésben felvilágosító kampányokat kell folytatnia, amelyek felhívják a figyelmet a gyógyszerek interneten, jogellenes forrásokon keresztül történő beszerzésének kockázataira.
- (27) A tagállamoknak hatékony büntetéseket kell kiszabniuk a hamisított gyógyszerekkel kapcsolatos cselekményekre vonatkozóan, figyelembe véve az e gyógyszerek által a közegészségügyre jelentett kockázatot.
- (28) A gyógyszerek hamisítása világméretű problémát jelent, ami a hamisítás elleni stratégiák eredményességének növelése érdekében hatékony és fokozott nemzetközi koordinációt és együttműködést igényel, különösen az e termékek internetes értékesítését illetően. E célból a Bizottság és a tagállamok szorosan együttműködnek és segítik a nemzetközi fórumokon – így az Európa Tanácsban, az Europolban és az Egyesült Nemzetek Szervezetében – az e tárgyban zajló munkát. A Bizottság emellett a tagállamokkal szorosan együtt munkálkodva együttműködik harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival annak érdekében, hogy világszerte hatékonyan lépjen fel a hamisított gyógyszerek kereskedelme ellen.
- (29) Ez az irányelv nem sérti a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket. Kifejezett célja annak megakadályozása, hogy a hamisított gyógyszerek bekerüljenek a jogszerű ellátási láncba.
- (30) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a jelen irányelvvel módosított 2001/83/EK irányelvben foglalt, a hatóanyagok helyes gyártási és forgalmazási gyakorlatára, az Unióba nem behozatal útján bejutott gyógyszerekről szóló részletes szabályokra, valamint a biztonsági elemekre vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő

⁽¹⁾ A Bíróság C-171/07. és C-172/07. sz., *Apothekerkammer des Saarlandes és társai kontra Saarland* egyesített ügyekben 2009. május 19-én hozott ítéletének (EBHT 2009., I-4171. o.) 19. és 31. pontja.

⁽²⁾ A Bíróság C-171/07. és C-172/07. sz., *Apothekerkammer des Saarlandes és társai kontra Saarland* egyesített ügyekben 2009. május 19-én hozott ítéletének (EBHT 2009. I-4171. o.) 34. és 35. pontja.

- munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a vonatkozó dokumentumokat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (31) Az egységes végrehajtás feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási hatásköröket kap azon intézkedések elfogadását illetően, amelyek célja a harmadik országokból az Unióba behozott hatóanyagok gyártására vonatkozó szabályozási keret értékelése és egy olyan közös logó létrehozása, amely azonosítja a gyógyszereket a lakosság számára távértékesítés formájában jogszerűen kínáló honlapokat. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlament és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni.
- (32) Az ezen irányelvben bevezetett, gyógyszerekre vonatkozó biztonsági elemek a gyártási folyamatok jelentős kiigazítását feltételezik. Annak érdekében, hogy e kiigazítások a gyártók számára lehetővé váljanak, a biztonsági elemekre vonatkozó rendelkezések alkalmazására kellően hosszú határidőt kell biztosítani, és ezt az időszakot az ezen biztonsági elemekre vonatkozó részletes szabályokat meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel napjától kell számítani. Továbbá tekintetbe kell venni azt is, hogy néhány tagállam már működő nemzeti rendszerrel rendelkezik. Ezen tagállamok számára további átmeneti időszakot kell biztosítani a harmonizált uniós rendszerhez való alkalmazkodás érdekében.
- (33) Tekintettel arra, hogy ezen irányelv célját – nevezetesen a gyógyszerek belső piaca működésének védelmét, és egyúttal a közegészségügy magas szintű védelmének a hamisított gyógyszerekkel szembeni biztosítását – tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és az intézkedés léptéke miatt a cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl a szóban forgó cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) Fontos, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, a Bizottság és az Ügynökség együttműködjenek a gyógyszerek hamisítása elleni küzdelem céljából hozott intézkedésekkel és az alkalmazott szankciórendszerrel kapcsolatos információk cseréjének biztosítása érdekében. Jelenleg ez az információcsere a bűnüldöző szervek tisztviselőinek munkacsoportján keresztül zajlik. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy – amilyen mértékben az a működési szükségletekkel összhangban áll – a betegek és a fogyasztók érdek-képviseleti szervezeteit folyamatosan tájékoztassák a végrehajtási tevékenységekről.
- (35) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözik arra, hogy a maguk számára, illetve az Unió érdekében táblázatokat készítsenek, amelyek a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető rendelkezések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat hozzák nyilvánosságra.
- (36) A 2001/83/EK irányelvet a közelmúltban a farmakovigilancia tekintetében a 2010/84/EU irányelv ⁽³⁾ módosította. Ez az irányelv többek között módosította az ellenőrzésekről szóló 111. cikket és a forgalombahozatali engedélyek bizonyos körülmények közötti felfüggesztéséről, visszavonásáról és módosításáról szóló 116. cikket. Emellett a 2001/83/EK irányelv 121a., 121b. és 121c. cikkében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló rendelkezéseket illesztett be. Ez az irányelv a 2001/83/EK irányelv ezen cikkeire vonatkozóan néhány további kiegészítő módosítást ír elő.
- (37) A 2001/83/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2001/83/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:
- a) a következő pontok kerülnek beillesztésre:
- „3a. Hatóanyag:
- Gyógyszer gyártására szánt bármely anyag vagy anyagok keveréke, amely a gyártás során azon készítmény aktív összetevőjévé válik, amelyet farmakológiai, immunológiai vagy metabolikus hatás kiváltására szánunk valamely élettani funkció fenntartása, helyreállítása, javítása vagy módosítása, vagy orvosi diagnózis felállítása érdekében.
- 3b. Segédanyag:
- A gyógyszernek a hatóanyagtól és a csomagolóanyagtól eltérő bármely összetevője.”;
- b) a következő pont kerül beillesztésre:
- „17a. Gyógyszerközvetítés:
- Gyógyszerek értékesítésével vagy beszerzésével kapcsolatos bármely tevékenység, kivéve a nagykereskedelmi forgalmazást, amely nem jár az anyagok fizikai kezelésével, és amely valamely másik jogi vagy természetes személy nevében folytatott és független tárgyalás formájában valósul meg.”;
- c) a következő pont kerül beillesztésre:
- „33. Hamisított gyógyszer:

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 348., 2010.12.31., 74. o.

bármilyen gyógyszer, amelyen az alábbiak valamelyike hamisan van feltüntetve:

- a) azonossága, beleértve a csomagolását és a címkézését, a megnevezését, valamint az egyes összetevők – a segédanyagokat is beleértve – és azok hatáserőssége szempontjából feltüntetett összetételét;
- b) eredete, beleértve a gyártóját, a gyártó országát, a származási országát vagy a forgalombahozatali engedély jogosultját;
- c) előtörténete, beleértve az alkalmazott forgalmazási lánc azonosságát lehetővé tevő nyilvántartásokat és dokumentumokat.

Ez a meghatározás nem terjed ki a nem szándékos minőségi hiányosságokra, és nem érinti a szellemi tulajdonjogok bármilyen megsértését.”

2. A 2. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ezen cikk (1) bekezdése és a 3. cikk (4) bekezdésének ellenére ezen irányelv IV. címe csak kivételre szánt gyógyszerek és köztes termékek, hatóanyagok és segédanyagok gyártására vonatkozik.

(4) Az (1) bekezdés nem sértheti az 52b. és a 85a. cikket.”

3. A 8. cikk (3) bekezdésében a következő pont kerül beillesztésre:

„ha) Írásos nyilatkozat arról, hogy a gyógyszer gyártója a 46. cikk f) pontjával összhangban elvégzett ellenőrzések során meggyőződött arról, hogy a hatóanyag gyártója eleget tett a helyes gyártási gyakorlatra vonatkozó elveknek és iránymutatásoknak. Az írásos nyilatkozatnak tartalmaznia kell az ellenőrzés napjára való utalást, valamint egy olyan nyilatkozatot, miszerint az ellenőrzés eredménye megerősíti, hogy a gyártás megfelel a helyes gyártási gyakorlatra vonatkozó elveknek és iránymutatásoknak.”

4. A 40. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamoknak az e cikk (1) bekezdésében említett, az engedélyezésre vonatkozó információkat rögzíteniük kell a 111. cikk (6) bekezdésében említett uniós adatbázisban.”

5. A 46. cikk (f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) betartja a gyógyszerekre vonatkozó helyes gyártási gyakorlat elveit és iránymutatásait, és csak olyan hatóanyagot használ fel, amelyet a hatóanyagok helyes gyártási gyakorlata alapján gyártottak és a hatóanyagok helyes forgalmazási gyakorlatának megfelelően forgalmaztak. E célból a gyártási engedély jogosultjának a hatóanyagok gyártójának és forgalmazójának gyártási és forgalmazási létesítményeiben végzett vizsgálatok során ellenőriznie kell, hogy a hatóanyagok gyártója

és forgalmazói eleget tesznek-e a helyes gyártási gyakorlatnak és a helyes forgalmazási gyakorlatnak. Ezen ellenőrzést a gyártási engedély jogosultja saját maga, vagy az ezen irányelvben előírt felelősségének sérelme nélkül az ő nevében valamely személy szerződés alapján végzi.

A gyártási engedély jogosultjának biztosítania kell, hogy a segédanyagok alkalmasak legyenek a gyógyszerekben való felhasználásra annak megállapítása révén, hogy mi a megfelelő helyes gyártási gyakorlat. Ezt hivatalos kockázatelemzés alapján kell megállapítani a 47. cikk ötödik bekezdésében említett alkalmazandó iránymutatásokkal összhangban. E kockázatelemzés figyelembe veszi a megfelelő minőségbiztosítási rendszerek követelményeit, a segédanyagok forrását és tervezett felhasználását, valamint a minőségi hiányosságok korábbi eseteit. A gyártási engedély jogosultjának biztosítania kell, hogy az ily módon megállapított megfelelő helyes gyártási gyakorlatot alkalmazzák. A gyártási engedély jogosultjának az ezen cikk alapján meghozott intézkedéseket dokumentálnia kell;

- g) azonnal tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot és a forgalombahozatali engedély jogosultját, amennyiben tudomására jut, hogy a gyártási engedélyének hatálya alá tartozó gyógyszereket hamisítják vagy feltehetően hamisítják, függetlenül attól, hogy e gyógyszereket a jogszerű ellátási láncban vagy jogellenesen – többek között az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül – forgalmazzák-e;
- h) ellenőrzi, hogy azokat a gyártókat, importőröket vagy forgalmazókat, akitől a hatóanyagokat beszerzi, a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál bejegyezték-e;
- i) ellenőrzi a hatóanyagok és segédanyagok eredetiségét és minőségét.”

6. A következő cikk kerül beillesztésre:

„46b. cikk

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a hatóanyagoknak a tagállam területén történő gyártása, behozatala és forgalmazása, ideértve a kivételre szánt hatóanyagokat is, megfeleljen a hatóanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlatnak és a helyes forgalmazási gyakorlatnak.

(2) Hatóanyag csak az alábbi feltételek teljesülése esetén hozható be:

- a) a hatóanyagok gyártása a helyes gyártási gyakorlatra vonatkozó előírásoknak megfelelően történt, amely előírások legalább az Unió által a 47. cikk harmadik bekezdése szerint meghatározottakkal egyenértékűek; és
- b) a hatóanyagokat az exportáló harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatóságától származó írásos nyilatkozat kíséri, amely a következőket igazolja:

- i. az exportált hatóanyagot gyártó üzemre a helyes gyártási gyakorlatot illetően olyan szabványok alkalmazandóak, amelyek legalább egyenértékűek az Unió által a 47. cikk harmadik bekezdése szerint meghatározott előírásokkal; és
- ii. a szóban forgó gyártó üzem rendszeres, szigorú és átlátható ellenőrzés alatt áll, és hatékonyan érvényesíti a helyes gyártási gyakorlatot, többek között ismétlődő és bejelentés nélküli vizsgálatok révén, és ezáltal biztosítja a közegészségügy Unióban nyújtott védelmével legalább egyenértékű védelmét; és
- iii. amennyiben a szabványok megsértését tapasztalják, az ezzel kapcsolatos információkat az exportáló harmadik ország haladéktalanul átadja az Uniónak.

Ezen írásos nyilatkozat nem sértheti a 8. cikkben és a 46. cikk f) pontjában meghatározott kötelezettségeket.

(3) Az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában szereplő követelmény nem alkalmazandó, amennyiben az exportáló ország szerepel a 111b. cikkben említett jegyzékben.

(4) Kivételesen és a gyógyszerek hozzáférhetősége biztosításának szükségessége esetén bármely tagállam felfüggesztheti az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményt a helyes gyártási gyakorlatról kiállított tanúsítvány érvényességi idejét meg nem haladó időszakra, ha valamely kivétel céljából hatóanyagot előállító üzemben tagállami ellenőrzést hajtottak végre, és megállapították, hogy megfelel a helyes gyártási gyakorlat 47. cikk harmadik bekezdése szerinti elveinek és iránymutatásainak. Azon tagállamoknak, amelyek élnek ezen felfüggesztés lehetőségével, erről a Bizottságot tájékoztatniuk kell.”

7. A 47. cikk harmadik és negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 121a. cikk szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén a 121b. és a 121c. cikkben megállapított feltételeknek megfelelően elfogadja a 46. cikk f) pontja első bekezdésében és a 46b. cikkben említett hatóanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlat elveit és iránymutatásait.

A Bizottság a 46. cikk f) pontja első bekezdésében említett hatóanyagokra vonatkozó helyes forgalmazási gyakorlat elveit iránymutatásokban fogadja el.

A Bizottság elfogadja a 46. cikk f) pontjának második bekezdésében említett segédanyagok megfelelő helyes gyártási gyakorlatának megállapítására szolgáló hivatalos kockázatelemzésre vonatkozó iránymutatásokat.”

8. A következő cikk kerül beillesztésre:

„47a. cikk

(1) Az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemek csak akkor távolíthatók el vagy fedhetők le részben vagy egészben, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a gyártási engedély jogosultja a biztonsági elemek részben vagy egészben történő eltávolítása vagy lefedése

előtt ellenőrzi, hogy az érintett gyógyszer eredeti és azt nem hamisították;

- b) a gyártási engedély jogosultja teljesíti az 54. cikk o) pontjában foglaltakat azáltal, hogy ezen biztonsági elemeket olyan biztonsági elemekkel helyettesíti, amelyek a gyógyszerek eredetiségének ellenőrzése, azonosítása és a hamisítás tényére vonatkozó bizonyíték biztosítása lehetőségét illetően egyenértékűek. E cserét az 1. cikk 23. pontja szerinti közvetlen csomagolás felbontása nélkül kell elvégezni.

A biztonsági elemek egyenértékűnek tekinthetők ha:

- i. megfelelnek az 54a. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek; és
- ii. ugyanolyan hatékonyan biztosítják a gyógyszerek eredetiségének ellenőrzését és azonosítását, valamint a gyógyszerek hamisításának tényére vonatkozó bizonyíték szolgáltatását;
- c) a biztonsági elemek cseréjét a gyógyszerekre vonatkozó helyes gyártási gyakorlattal összhangban végzik; valamint
- d) a biztonsági elemek kicserélését a hatáskörrel rendelkező hatóság felügyeli.

(2) A gyártási engedély jogosultja – ideértve az e cikk (1) bekezdésében említett tevékenységeket végző személyeket is – gyártónak tekintendő, és ily módon a 85/374/EGK irányelvben meghatározott esetekben és feltételekkel felel az általa okozott károkért.”

9. Az 51. cikk (1) bekezdésében a második albekezdés előtt a következő albekezdés kerül beillesztésre:

„A 48. cikkben említett megfelelően képesített személy az Unióban forgalomba hozni kívánt gyógyszerek esetében biztosítja, hogy az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemeket elhelyezzék a csomagoláson.”

10. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„52a. cikk

(1) A hatóanyagok Unióban letelepedett importőrei, gyártói és forgalmazói bejelentik tevékenységüket azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyben letelepedtek.

(2) A nyilvántartásba vételi lapnak legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- i. név vagy cégnév és állandó cím;
- ii. az importálni, gyártani vagy forgalmazni kívánt hatóanyagok;
- iii. a tevékenységükhöz felhasználandó helyiségekre és műszaki berendezésre vonatkozó részletesebb információk.

(3) Az (1) bekezdésben említett személyeknek a tevékenységük tervezett megkezdése előtt legalább 60 nappal meg kell küldeniük a nyilvántartásba vételi lapot a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság kockázatelemzés alapján úgy határozhat, hogy ellenőrzést folytat le. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság a nyilvántartásba vételi lap beérkezését követő 60 napon belül értesíti a kérelmezőt arról, hogy ellenőrzést kíván lefolytatni, a tevékenység nem kezdhető meg mindaddig, amíg a hatáskörrel rendelkező hatóság nem értesítette a kérelmezőt, hogy tevékenységét megkezdheti. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság a nyilvántartásba vételi lap beérkezésétől számított 60 napon belül nem értesíti a kérelmezőt arról, hogy ellenőrzést kíván lefolytatni, a kérelmező megkezdheti tevékenységét.

(5) Az (1) bekezdésben említett személyeknek évente meg kell küldeniük a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a nyilvántartásba vételi lap adataiban bekövetkezett változások jegyzékét. Bármely változást, amely a gyártott, importált vagy forgalmazott hatóanyagok minőségét vagy biztonságát befolyásolhatja, haladéktalanul be kell jelenteni.

(6) Az (1) bekezdésben említett, tevékenységüket 2013. június 2. előtt megkezdő személyeknek 2013. március 2-ig meg kell küldeniük nyilvántartásba vételi lapjukat a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

(7) A tagállamoknak az e cikk (2) bekezdésében említett információkat rögzíteniük kell a 111. cikk (6) bekezdésében említett uniós adatbázisban.

(8) Ez a cikk nem sérti a 111. cikket.

52b. cikk

(1) A 2. cikk (1) bekezdésétől függetlenül és a VII. cím sérelme nélkül, a tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak megakadályozására, hogy az Unió piacára forgalombahozatali szándék nélkül bevezetett gyógyszerek az Unió területén forgalomba kerüljenek, ha alapos okkal gyanítható, hogy e termékeket meghamisították.

(2) Annak meghatározása érdekében, hogy melyek az ezen cikk (1) bekezdésében említett szükséges intézkedések, a Bizottság a 121a. cikkel összhangban és a 121b. és 121c. cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén ezen cikk (1) bekezdésének kiegészítése céljából intézkedéseket fogadhat el az Unióba forgalombahozatali szándék nélkül bevezetett gyógyszerek esetleges hamisított voltának értékelésekor figyelembe veendő kritériumokra és ellenőrzésekre vonatkozóan.”

11. Az 54. cikk a következő ponttal egészül ki:

„o) az 54a. cikk (1) bekezdésében említett radiofarmakontól eltérő gyógyszerek esetében olyan biztonsági elemek, amelyek lehetővé teszik a nagykereskedelmi forgalmazók és a lakosság gyógyszerekkel való ellátására engedéllyel rendelkező vagy jogosult személyek számára:

- a gyógyszerek eredetiségének ellenőrzését, és
- az egyes csomagok azonosítását,

valamint egy olyan eszközt, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy a külső csomagolást meghamisították-e.”

12. A következő cikk kerül beillesztésre:

„54a. cikk

(1) Az orvosi rendelvényhez kötött gyógyszereken el kell helyezni az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemeket, azon gyógyszerek kivételével, amelyeket az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárásnak megfelelően jegyzékbe vettek.

Az orvosi rendelvényhez nem kötött gyógyszereken nem lehet elhelyezni az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemeket, azon gyógyszerek kivételével, amelyeket – miután megállapították, hogy a hamisítás kockázatának vannak kitéve – az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárásnak megfelelően jegyzékbe vettek.

(2) Az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemekre vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából a Bizottság a 121a. cikkel összhangban és a 121b. és 121c. cikkben foglalt feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján elfogadja az 54. cikk o) pontjának kiegészítésére szolgáló intézkedéseket.

Ezen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározzák az alábbiakat:

- a) az 54. cikk o) pontjában említett, a gyógyszerek eredetiségének ellenőrzését és az egyes csomagok azonosítását lehetővé tevő biztonsági elemekhez tartozó egyedi azonosító jellemzőit és műszaki előírásait. A biztonsági elemek meghatározása során kellő figyelmet kell fordítani azok költséghatékonyságára;
- b) azon gyógyszerek vagy gyógyszercsoportok jegyzékeit, amelyeken az orvosi rendelvényhez kötött gyógyszerek esetében nem lehet elhelyezni a biztonsági elemeket, illetve az orvosi rendelvényhez nem kötött gyógyszerek esetében el kell helyezni az 54. cikk o) bekezdésében említett biztonsági elemeket. Ezen jegyzékeket a gyógyszerekhez vagy gyógyszercsoportokhoz kapcsolódó hamisítási kockázatokat mérlegelve kell meghatározni. Ennek érdekében legalább az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:
 - i. a gyógyszer ára és értékesített mennyisége;
 - ii. a hamisított gyógyszerek előző, Unión belül és harmadik országokban jelentett eseteinek száma és gyakorisága, valamint az ilyen esetek számának és gyakoriságának adott napig történő alakulása;
 - iii. a szóban forgó gyógyszerek sajátos jellemzői;
 - iv. a kezelni kívánt betegségek súlyossága;
 - v. egyéb lehetséges közegészségügyi kockázatok;

- c) a (4) bekezdésben említett, a Bizottság értesítésére vonatkozó eljárásokat és az ezen értesítésekre vonatkozó gyors értékelési és döntéshozatali rendszert a b) pontban foglalt rendelkezés alkalmazása céljából;
- d) az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemek gyártók, nagykereskedők, gyógyszerészek, a lakossági gyógyszerellátásra engedéllyel rendelkező vagy arra jogosult személyek, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi ellenőrzésének módzatait. E módzatok lehetővé teszik, hogy a kiszállított gyógyszerek minden egyes, az 54. cikk (o) pontjában említett biztonsági elemekkel ellátott csomagjának eredetiségét ellenőrizzék és megállapítsák az ellenőrzés terjedelmét. E módzatok meghatározása során figyelembe veszik a tagállami ellátási láncok egyedi jellemzőit és annak szükségességét, hogy az ellenőrzési intézkedések által az ellátási lánc egyes szereplőire gyakorolt hatás arányos legyen;
- e) a gyógyszereknek az 54. cikk o) pontjában meghatározottak szerinti eredetiség-ellenőrzéséhez és azonosításához szükséges biztonsági elemekre vonatkozó információk tárolására szolgáló adattároló rendszer létrehozására, kezelésére és hozzáférhetőségére vonatkozó rendelkezéseket. Az adattároló rendszer költségeit a biztonsági elemekkel ellátott gyógyszerek gyártási engedélyeinek jogosultjai viselik.
- (3) A (2) bekezdésben említett intézkedések meghozatala során a Bizottságnak legalább a következő szempontokat kell figyelembe vennie:
- a) a személyes adatok uniós jog által biztosított védelmét;
- b) az üzleti szempontból bizalmas jellegű információk védelméhez fűződő jogos érdekeket;
- c) a biztonsági elemek használata során keletkezett adatok tulajdonjogát és titkosságát; és
- d) az intézkedések költséghatékonyságát.
- (4) A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok tájékoztatják a Bizottságot azokról az orvosi rendelvényhez nem kötött gyógyszerekről, amelyek megítélésük szerint a hamisítás kockázatának ki vannak téve, és tájékoztatást adhatnak azokról a gyógyszerekről, amelyek megítélésük szerint nem veszélyeztetettek az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kritériumok alapján.
- (5) A tagállamok visszatérítés vagy farmakovigilancia céljából kiterjeszthetik az 54. cikk o) pontjában említett egyedi azonosító alkalmazási körét valamennyi orvosi rendelvényhez kötött vagy térítéses gyógyszerre.
- A tagállamok az e cikk (2) bekezdésében említett adattároló rendszerben található információkat visszatérítési, farmakovigilanciái vagy farmakoepidemiológiai célból felhasználhatják.
- A tagállamok az 54. cikk o) pontjában említett, hamisítás elleni eszköz alkalmazási körét a betegek biztonsága érdekében bármely gyógyszerre kiterjeszthetik.”
13. Az 57. cikkben az első bekezdés negyedik francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „— a gyógyszer azonosítását és eredetiségét az 54a. cikk (5) bekezdésével összhangban.”
14. A VII. cím címsora helyébe a következő szöveg lép:
- „Gyógyszerek nagykereskedelmi forgalmazása és közvetítése”.
15. A 76. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Az a forgalmazó, aki nem a forgalombahozatali engedély jogosultja és valamely más tagállamból gyógyszert hoz be, értesíti behozatali szándékáról a forgalombahozatali engedély jogosultját és azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, ahová a gyógyszert be fogják hozni. Azon gyógyszerek esetében, amelyekre nem adtak ki a 726/2004/EK rendelet szerinti engedélyt, a hatáskörrel rendelkező hatóság értesítése nem érinti az adott tagállam jogszabályai által előírt további eljárásokat és a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére az értesítés vizsgálatáért fizetendő díjakat.
- (4) Azon gyógyszerek esetében, amelyekre a 726/2004/EK rendelet szerinti engedélyt adtak ki, a forgalmazó ezen cikk (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően benyújtja az értesítést a forgalombahozatali engedély jogosultjának és az Ügynökségnek. Az Ügynökség részére díjat kell fizetni annak ellenőrzéséért, hogy betartják-e a gyógyszerekre vonatkozó uniós jogszabályokban és a forgalombahozatali engedélyben rögzített feltételeket.”
16. A 77. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyógyszerek nagykereskedelmi forgalmazását nagykereskedelmi értékesítésre vonatkozó engedélyhez kössék, amelyben megjelölik a területükön található telephelyeket, ahol az engedély érvényes.”;
- b) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) A tagállamoknak az ezen cikk (1) bekezdésében említett engedélyekre vonatkozó információt rögzíteniük kell a 111. cikk (6) bekezdésében említett uniós adatbázisban. A Bizottság vagy egy tagállam kérésére a tagállamok közlik az összes, az e cikk (1) bekezdése alapján kiállított, egyedi engedélyekre vonatkozó megfelelő információt.
- (5) A gyógyszerek nagykereskedelmi forgalmazására engedéllyel rendelkező személyek ellenőrzése és telephelyeinek felügyelete annak a tagállamnak a felelőssége, amely a területén található telephelyekre vonatkozóan az engedélyt kiállította.”

17. A 80. cikk a következőképpen módosul:

a) a következő pont kerül beillesztésre:

„ca) az 54a. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelményekkel összhangban a gyógyszerek külső csomagolásán található biztonsági elemek ellenőrzése révén meg kell állapítaniuk, hogy a beérkezett gyógyszer nem hamisított-e;”;

b) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) vételi/eladási számlák formájában, elektronikus formában vagy más módon megőrzik a beérkezett, kiszállított vagy közvetített gyógyszerekkel kapcsolatos ügyletek nyilvántartását, amely legalább a következő információkat tartalmazza:

— időpont,

— a gyógyszer neve,

— a beérkezett, a szállított vagy a közvetített mennyiség,

— a beszállító vagy a címzett neve és címe,

— a gyógyszerek tételszáma, legalább az 54. cikk o) pontjában meghatározott biztonsági elemekkel ellátott termékek esetében;”;

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„h) fenntartanak egy olyan minőségbiztosítási rendszert, amely tevékenységeik vonatkozásában meghatározza a felelősségi köröket, a folyamatokat és a kockázatkezelési intézkedéseket;

i) haladéktalanul tájékoztatják a hatáskörrel rendelkező hatóságot és adott esetben a forgalombahozatali engedély jogosultját az általuk fogadott vagy számukra kínált olyan gyógyszerekről, amelyekből megállapítják, vagy gyanítják, hogy hamisítottak.”;

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A b) pont alkalmazásában, ha a gyógyszert a nagykereskedelmi engedély jogosultja egy másik nagykereskedelmi forgalmazótól szerzi be, akkor saját maga meggyőződik arról, hogy a beszállító nagykereskedelmi forgalmazó követi a helyes forgalmazási gyakorlat elveit és iránymutatásait. Ennek keretében meggyőződik arról is, hogy a beszállító nagykereskedelmi forgalmazó rendelkezik nagykereskedelmi engedéllyel.

Ha a gyógyszert a nagykereskedelmi engedély jogosultja a gyártótól vagy importőrtől szerzi be, akkor meggyőződik arról, hogy a gyártó vagy importőr rendelkezik gyártási engedéllyel.

Ha a gyógyszer beszerzése közvetítés útján történik, a nagykereskedelmi engedély jogosultjainak ellenőrizniük kell, hogy az érintett közvetítő teljesíti-e az ezen irányelvben foglalt követelményeket.”

18. A 82. cikk első bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— a gyógyszer tételszáma, legalább az 54. cikk o) pontjában említett biztonsági elemekkel ellátott termékek esetében;”.

19. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„85a. cikk

A gyógyszerek harmadik országba irányuló nagykereskedelmi forgalmazása esetén a 76. cikk és a 80. cikk c) pontja nem alkalmazandó. Ezenfelül a 80. cikk b) és ca) pontja nem alkalmazandó, ha egy gyógyszer közvetlenül egy harmadik országból érkezik, de nem behozatal útján. A 82. cikkben foglalt követelményeket alkalmazni kell a harmadik országban lakossági gyógyszerellátásra engedéllyel rendelkező vagy arra jogosult személyek gyógyszerrel való ellátása esetén.

85b. cikk

(1) A gyógyszereket közvetítő személyek biztosítják, hogy a közvetített gyógyszer a 726/2004/EK rendelet alapján vagy valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által ezen irányelv szerint kiadott forgalombahozatali engedéllyel rendelkezzen.

A gyógyszereket közvetítő személyeknek az Unió területén állandó lakcímmel és elérhetőséggel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy tevékenységük hatáskörrel rendelkező hatóságok általi azonosítása, helyének meghatározása, felügyelete és a tájékoztatás biztosított legyen.

A gyógyszerek közvetítése tekintetében a 80. cikk d)–i) pontjának követelményei megfelelően alkalmazandók.

(2) Gyógyszerek közvetítésére kizárólag az (1) bekezdésben említett állandó cím szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál nyilvántartásba vett személyek jogosultak. Ezen személyeknek legalább nevüket, cégnevüket és állandó címüket be kell jegyeztetniük. Ezen adatok bármilyen változásáról indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a hatáskörrel rendelkező hatóságot.

A tevékenységüket 2013. január 2. előtt megkezdő, gyógyszerek közvetítésével foglalkozó személyeknek 2013. március 2-ig be kell jegyeztetniük magukat a hatáskörrel rendelkező hatóságnál.

A tagállamok az első bekezdésben foglalt adatokat a lakosság számára hozzáférhető nyilvántartásban rögzítik.

(3) A 84. cikkben említett iránymutatások egyedi rendelkezéseket tartalmaznak a közvetítésre vonatkozóan.

(4) E cikk a 111. cikk sérelme nélkül alkalmazandó. A 111. cikkben említett ellenőrzéseket azon tagállam hatáskörében kell elvégezni, ahol a gyógyszerek közvetítésével foglalkozó személyt nyilvántartásba vették.

Ha a gyógyszerek közvetítésével foglalkozó személy nem tesz eleget az e cikkben foglalt követelményeknek, a hatáskörrel rendelkező hatóság törölheti a személyt a (2) cikkben említett nyilvántartásból. A hatáskörrel rendelkező hatóság értesíti erről az érintett személyt.”

20. Az irányelv a VIII. cím előtt a következő címmel egészül ki:

„VIII. CÍM

LAKOSSÁGI TÁVÉRTÉKESÍTÉS

85c. cikk

(1) A gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztüli lakossági távértékesítésre történő kínálását tiltó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztüli lakossági távértékesítésére – a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) meghatározottak szerint – az alábbi feltételek mellett kerül sor:

- a) a gyógyszereket kínáló természetes vagy jogi személy az érintett személy székhelye szerinti tagállam nemzeti jogszabályaival összhangban engedéllyel rendelkezik vagy jogosult a lakossági gyógyszerellátásra, valamint a távértékesítésre is;
- b) az a) pontban említett személy legalább az alábbi adatokat bejelentette a székhelye szerinti tagállamnak:
 - i. név vagy cégnév és a tevékenység helyének állandó címe, ahonnan azokat a gyógyszereket szállítják;
 - ii. a gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztüli lakossági távértékesítésére irányuló tevékenység megkezdésének időpontja;
 - iii. az e célra felhasznált honlap címe és a honlap azonosításához szükséges összes lényeges információ;
 - iv. megfelelő esetben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztüli lakossági távértékesítésre felajánlott gyógyszerkészítmények VI. cím szerinti besorolása.

Adott esetben ezt az információt naprakésszé kell tenni;

- c) a gyógyszerkészítmények a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban megfelelnek a rendeltetési hely szerinti tagállam nemzeti jogszabályainak;
- d) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) foglalt tájékoztatási előírások sérelme nélkül a gyógyszereket kínáló honlap legalább a következőket tartalmazza:

- i. a hatáskörrel rendelkező vagy a b) pontnak megfelelően kijelölt hatóság elérhetőségeit;
- ii. a székhely szerinti tagállam (4) bekezdésben említett honlapjára mutató hiperhivatkozást;
- iii. a (3) bekezdésben említett közös logó a honlap gyógyszerek lakossági távértékesítésével kapcsolatos minden oldalán jól láthatóan el van helyezve. A közös logónak hiperhivatkozást kell tartalmaznia a személynek a (4) bekezdés c) pontjában említett jegyzékben található bejegyzésére.

(2) A tagállamok a közegészségügy védelme alapján az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre kínált gyógyszerek területükön történő kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó feltételeket írhatnak elő.

(3) Az Unió egész területén felismerhető közös logót kell létrehozni, amely egyszersmind lehetővé teszi a gyógyszereket lakossági távértékesítésre kínáló személy székhelye szerinti tagállam azonosítását. Ezt a logót jól láthatóan kell megjeleníteni a gyógyszereket lakossági távértékesítésre kínáló honlapokon az (1) bekezdés d) pontjának megfelelően.

A közös logó működésének összehangolása érdekében a Bizottság végrehajtási aktusokat fogad el az alábbiak tekintetében:

- a) a közös logó hitelességének értékelését lehetővé tevő műszaki, elektronikai és kriptográfiai követelmények;
- b) a közös logó formaterve.

Ezeket a végrehajtási aktusokat szükség esetén a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételére érdekében felül kell vizsgálni. A végrehajtási aktusokat a 121. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Minden egyes tagállam létrehoz egy honlapot, amely legalább a következő elemeket tartalmazza:

- a) a gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül történő lakossági távértékesítésére alkalmazandó nemzeti jogszabályokra vonatkozó tájékoztatás, beleértve azt a tájékoztatást is, hogy a gyógyszerek besorolása és szállításuk feltételei tekintetében a tagállamok között eltérések lehetnek;
- b) a közös logó céljára vonatkozó tájékoztatás;
- c) az (1) bekezdéssel összhangban a gyógyszereket az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre felajánló személyek jegyzéke és honlapjaik címe;
- d) háttér-információ az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül a lakosság számára jogellenesen szállított gyógyszerekkel kapcsolatos kockázatokról.

Ez a honlap az (5) bekezdésben említett honlapra mutató hiperhivatkozást tartalmaz.

(5) Az Ügynökség létrehoz egy honlapot, amely a (4) bekezdés b) és d) pontjában említett információkat, a hamisított gyógyszerekre vonatkozó uniós jogszabályokról szóló tájékoztatást, valamint a (4) bekezdésben említett tagállami honlapokra mutató hivatkozásokat tartalmazza. Az Ügynökség honlapja kifejezetten megemlíti, hogy a tagállami honlapok információkat tartalmaznak az adott tagállamban információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági gyógyszerellátásra engedéllyel rendelkező vagy arra jogosult személyekről.

(6) A 2000/31/EK irányelv és az e címben foglalt előírások sérelme nélkül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett személyeken kívül minden más, a gyógyszereket az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül lakossági távértékesítésre felajánló és a területükön működő személyre hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki.

85d. cikk

A tagállami hatáskörök sérelme nélkül a Bizottság az Ügynökséggel és a tagállamok hatóságaival együttműködve a lakosságot célzó, a hamisított gyógyszerek okozta veszélyekről tájékoztató információs kampányokat folytat és támogat. Ezek a felvilágosító kampányok felhívják a fogyasztók figyelmét az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül jogellenesen szállított gyógyszerekkel kapcsolatos kockázatokra, valamint a közös logó, a tagállami honlapok és az Ügynökség honlapjának működésére.

(*) HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

(**) HL L 178., 2000.7.17., 1. o.”

21. A 111. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – az Ügynökséggel együttműködve – ellenőrzésekkel és szükség esetén be nem jelentett ellenőrzésekkel, valamint adott esetben egy hivatalos gyógyszerellenőrző laboratóriumnak vagy erre a célra kijelölt laboratóriumnak a minták vizsgálatának elvégzésére történő felkérésével biztosítja, hogy a gyógyszerek tekintetében irányadó jogszabályi követelményeket betartsák. Az együttműködés keretében megosztják az Ügynökséggel a tervezett és a lefolytatott ellenőrzésekkel kapcsolatos információkat. A tagállamok és az Ügynökség együttműködik a harmadik országokban végzett ellenőrzések összehangolásában. Az ellenőrzések többek között az (1a)–(1f) bekezdésben említett ellenőrzéseket foglalják magukban.

(1a) A gyógyszerek Unióban vagy harmadik országban található gyártóit és nagykereskedelmi forgalmazóit ismétlődő ellenőrzéseknek kell alávetni.

(1b) A vonatkozó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága felügyeleti rendszert tart fenn, amely magában

foglalja a területén található hatóanyaggyártók, -importőrök vagy -forgalmazók telephelyén a kockázat alapján megfelelő gyakorisággal végzett ellenőrzéseket és azok hatékony nyomon követését.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy véli, hogy felmerül az ezen irányelvben foglalt jogszabályi követelmények – beleértve a helyes gyártási és forgalmazási gyakorlat 46. cikk f) pontjában és a 47. cikkben említett elveit és iránymutatásait is – teljesítése hiányának gyanúja, ellenőrzéseket végezhet az alábbi telephelyeken:

- a) hatóanyagok harmadik országokban található gyártói vagy forgalmazói;
- b) segédanyagok gyártói vagy importőrei.

(1c) Az (1a) és (1b) bekezdésben említett ellenőrzéseket valamely tagállam, a Bizottság vagy az Ügynökség kérésére az Unióban és harmadik országokban is el lehet végezni.

(1d) Ellenőrzésekre sor kerülhet a forgalombahozatali engedélyek jogosultjai és a gyógyszereket közvetítők telephelyein is.

(1e) Annak ellenőrzése érdekében, hogy a megfelelőségi tanúsítvány megszerzése érdekében benyújtott adatok megfelelnek-e az Európai Gyógyszerkönyv monográfiáinak, az Európai Gyógyszerkönyv kidolgozásáról szóló egyezmény szerinti, a nomenklatúra és a minőségi normák egységesítésével foglalkozó szerv (Európai Gyógyszerminőségi Igazgatóság) a Bizottsághoz vagy az Ügynökséghez fordulhat, hogy ilyen ellenőrzést kérjen, ha az érintett kiindulási anyag az Európai Gyógyszerkönyv valamely monográfiájának tárgyát képezi.

(1f) A gyártó külön kérésére az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ellenőrzéseket végezhet a kiindulási anyagok gyártójánál.

(1g) Az ellenőrzéseket a hatáskörrel rendelkező hatóságot képviselő tisztviselők hajtják végre, akik hatáskörrel rendelkeznek:

- a) a gyógyszerek, hatóanyagok vagy segédanyagok gyártóinak gyártó vagy kereskedelmi létesítményeik és azoknak a laboratóriumoknak az ellenőrzésére, amelyeket a gyártási engedély jogosultja bízott meg a 20. cikk alapján az ellenőrzési feladatok elvégzésére;
- b) mintavételre, ideértve azt a célt, hogy egy hivatalos gyógyszerellenőrző laboratórium vagy valamely tagállam által erre a célra kijelölt laboratórium független vizsgálatokat végezzen;
- c) az ellenőrzés tárgyával kapcsolatos dokumentumok megismerésére, a tagállamokban 1975. május 21-én hatályban lévő rendelkezésekre is figyelemmel, amelyek az elkészítési módszer leírása tekintetében korlátozzák ezt a lehetőséget;

d) a forgalombahozatali engedélyek jogosultja vagy az általa a IX. címben leírt tevékenységek elvégzésére alkalmazott cégek telephelyeinek, nyilvántartásainak, dokumentumainak és farmakovigilanciái rendszere törzsdokumentációjának ellenőrzésére.

(1h) Az ellenőrzéseket a 111a. cikkben említett iránymutatásokkal összhangban kell elvégezni.”;

b) a (3)–(6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett minden egyes ellenőrzés után a hatáskörrel rendelkező hatóság jelentést tesz arról, hogy az ellenőrzött egység betartja-e – amennyiben alkalmazandó – a helyes gyártási gyakorlat vagy a helyes forgalmazási gyakorlat 47. és 84. cikkben meghatározott alapelveit és iránymutatásait, vagy arról, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja betartja-e a IX. címben meghatározott követelményeket.

Az ellenőrzést végző hatáskörrel rendelkező hatóság közli a jelentések tartalmát az ellenőrzött egységgel.

A jelentés elfogadása előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság lehetőséget ad az érintett ellenőrzött egységnek észrevételek benyújtására.

(4) Az Unió és a harmadik országok közötti megállapodások sérelme nélkül, valamely tagállam, a Bizottság vagy az Ügynökség felkérhet egy harmadik országban letelepedett gyártót, hogy vesse alá magát az e cikk szerinti ellenőrzésnek.

(5) Az (1) bekezdésben említett ellenőrzéstől számított 90 napon belül az ellenőrzött egység adott esetben tanúsítványt kap arról, hogy helyes gyártási gyakorlatot vagy helyes forgalmazási gyakorlatot alkalmaz, ha az ellenőrzés eredménye azt mutatja, hogy az érintett az uniós jogszabályoknak megfelelően betartja a helyes gyártási gyakorlat, illetve a helyes forgalmazási gyakorlat alapelveit és iránymutatásait.

Ha az ellenőrzéseket az Európai Gyógyszerkönyv monográfiáival kapcsolatos tanúsítási eljárás részeként végzik el, tanúsítványt kell kiállítani.

(6) A tagállamok az általuk kiadott, a helyes gyártási gyakorlatot vagy a helyes forgalmazási gyakorlatot igazoló tanúsítványokat rögzítik az Ügynökség által az Unió nevében kezelt uniós adatbázisban. Az 52a. cikk (7) bekezdése értelmében a tagállamok ebben az adatbázisban rögzítik a hatóanyagok importőreinek, gyártóinak és forgalmazóinak nyilvántartásba vételére vonatkozó információkat is. Az adatbázis nyilvánosan hozzáférhető.”;

c) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az „(1) bekezdés” kifejezés helyébe az „(1g) bekezdés” kifejezés lép;

ii. „a kiindulási anyagként használt” kifejezés törlésre kerül;

d) a (8) bekezdés első albekezdésében az „(1) bekezdés d) pontjában” kifejezés helyébe az „(1g) bekezdés d) pontjában” kifejezés lép.

22. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„111a. cikk

A Bizottság részletes iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák a 111. cikkben említett ellenőrzésekre alkalmazandó alapelveket.

A tagállamok az Ügynökséggel együttműködve megállapítják a 40. cikk (1) bekezdésében és a 77. cikk (1) bekezdésében említett engedélyekre, a 111. cikk (3) bekezdésében említett jelentésekre, a 111. cikk (5) bekezdésében említett helyes gyártási gyakorlatról szóló tanúsítványokra, és a helyes forgalmazási gyakorlatról szóló tanúsítványokra vonatkozó formai és tartalmi követelményeket.

111b. cikk

(1) A Bizottság harmadik ország kérésére felméri, hogy ezen országnak az Unióba exportálandó hatóanyagokra alkalmazandó keretszabályozása és a vonatkozó ellenőrzési és végrehajtási tevékenységek a közegészségügynek az Unió által nyújtottal egyenértékű védelmét biztosítják-e. Amennyiben az értékelés megerősíti az egyenértékűséget, a Bizottság határozatot fogad el a harmadik ország jegyzékbe történő felvételéről. Az értékelés a vonatkozó dokumentáció áttekintésének formájában történik, és az 51. cikk (2) bekezdésében említett, e tevékenységi területet érintő megállapodások hiányában az értékelés magában foglalja a harmadik ország szabályozási rendszerének helyszíni vizsgálatát és szükség esetén az adott harmadik ország egy vagy több hatóanyagok gyártására szolgáló telephelyének szemle útján történő ellenőrzésének megfigyelését. Az értékelés során külön figyelmet kell fordítani a következőkre:

a) az adott ország helyes gyártási gyakorlatra vonatkozó szabályai;

b) a helyes gyártási gyakorlatnak való megfelelés ellenőrzésének rendszeressége;

c) a helyes gyártási gyakorlat érvényesítésének hatékonysága;

d) a vonatkozó előírásokat be nem tartó hatóanyaggyártókról szóló, a harmadik ország által történő információszolgáltatás rendszeressége és gyorsasága.

(2) A Bizottság elfogadja az (1) bekezdés a)–d) pontjában foglalt követelmények alkalmazásához szükséges végrehajtási aktusokat. E végrehajtási aktusokat a 121. cikk (2) bekezdésében eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A Bizottság rendszeresen ellenőrzi, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek-e. Az első ellenőrzést legkésőbb az attól számított 3 éven belül el kell végezni, hogy az országot felvették az (1) bekezdésben említett jegyzékbe.

(4) A Bizottság az (1) és (3) bekezdésben említett értékelést és ellenőrzést az Ügynökséggel és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival együttműködésben hajtja végre.”

23. A 116. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk második bekezdése alkalmazandó abban az esetben is, ha a gyógyszer gyártása nem a 8. cikk (3) bekezdése d) pontjának megfelelően benyújtott adatokkal összhangban történik, vagy ha az ellenőrzéseket nem a 8. cikk (3) bekezdése h) pontjának megfelelően leírt módszerekkel összhangban végzik.”

24. A következő cikk kerül beillesztésre:

„117a. cikk

(1) A tagállamok olyan rendszert tartanak fenn, amelynek célja annak megakadályozása, hogy a feltételezett egészséget veszélyeztető gyógyszerek eljussanak a betegekhez.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendszer magában foglalja a feltételezett hamisított gyógyszerekre, valamint a gyógyszerek feltételezett minőségi hiányosságaira vonatkozó értesítések fogadását és kezelését. A rendszer kiterjed a gyógyszereknek a forgalombahozatali engedélyek jogosultjai által végrehajtott visszahívására, vagy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által a gyógyszerpiacról az ellátási lánc valamennyi érintett szereplőjétől elrendelt kivonására a szokásos munkaidőn belül vagy azon kívül. A rendszer – szükség esetén egészségügyi szakemberek közreműködésével – lehetővé teszi a gyógyszerek visszahívását azoktól a betegektől is, akik a gyógyszert megkapták.

(3) Ha a kérdéses gyógyszer a gyanú szerint súlyos közegészségügyi kockázatot jelent, azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol ezt a terméket elsőként azonosították, haladéktalanul gyors riasztással értesíti az összes tagállamot és az adott tagállam ellátási láncában található valamennyi szereplőt. Amennyiben úgy ítélik meg, hogy ezek a gyógyszerek már a betegekhez is eljutottak, 24 órán belül sürgős lakossági közleményeket kell kiadni ezen gyógyszerek betegektől történő visszahívása érdekében. E közleményeknek megfelelő információt kell tartalmazniuk a feltételezett minőségi hiányosságra vagy hamisításra, és az általuk okozott kockázatokra vonatkozóan.

(4) A tagállamok 2013. július 22-ig tájékoztatják a Bizottságot az e cikkben említett vonatkozó nemzeti rendszereik részleteiről.”

25. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„118a. cikk

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szankciók végrehajtásának biztosítására. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

E szankciók nem lehetnek enyhébbek a nemzeti jogszabályok hasonló jellegű és jelentőségű megsértéseire alkalmazandó szankcióknál.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályok többek között a következőkre vonatkoznak:

- hamisított gyógyszerek gyártása, forgalmazása, közvetítése, behozatala és kivitele, valamint a hamisított gyógyszerek információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül történő lakossági távértékesítése;
- a hatóanyagok gyártása, forgalmazása, behozatala vagy kivitele vonatkozásában az ezen irányelvben meghatározott rendelkezések betartásának hiánya;
- a segédanyagok felhasználása vonatkozásában az ezen irányelvben meghatározott rendelkezések betartásának hiánya.

Megfelelő esetben a szankciók figyelembe veszik a gyógyszerhamisítás kapcsán fellépő közegészségügyi kockázatot.

(3) A tagállamok legkésőbb 2013. január 2-ig értesítik a Bizottságot az ezen cikknek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezésekről, és a későbbiekben haladéktalanul értesítik a Bizottságot az e rendelkezéseket érintő minden módosításról.

A Bizottság 2018. január 2-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben áttekinti a tagállamok által e cikk nemzeti jogba való átültetésére hozott intézkedéseket, valamint azok hatékonyságának értékelését.

118b. cikk

A tagállamok a betegek és a fogyasztók érdekvédelmi szervezeteinek és – szükség esetén – a végrehajtásban részt vevő tagállami tisztviselők bevonásával találkozót szerveznek annak érdekében, hogy tájékoztatást adjanak a gyógyszerhamisítás elleni harc érdekében a megelőzés és végrehajtás terén tett lépésekre vonatkozó közérdekű információkról.

118c. cikk

A tagállamok ezen irányelv alkalmazásakor meghozzák a gyógyszerekért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok és a vámhatóságok közötti együttműködés biztosításához szükséges intézkedéseket.”

26. A 121a. cikk (1) bekezdésében a „22b. cikkben” kifejezés helyébe a „22b., 47., 52b. és 54a. cikkben” kifejezés lép.

27. A 121b. cikk (1) bekezdésében a „22b. cikkben” kifejezés helyébe a „22b., 47., 52b. és 54a. cikkben” kifejezés lép.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2013. január 2-ig megfeleljenek. Ezekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2013. január 2-től alkalmazzák.

A tagállamok azonban az

a) ezen irányelv 1. cikke 6. pontjának – amennyiben az összefügg a 2001/83/EK irányelv ezen irányelv által beillesztett 46b. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, a (3) és a (4) bekezdésével – való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket 2013. július 2-től alkalmazzák;

b) ezen irányelv 1. cikke 8., 9., 11. és 12. pontjainak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket ezen irányelv 1. cikke 12. pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kihirdetésének napját követő három évvel alkalmazzák.

Mindazonáltal azon tagállamok, ahol az ezen irányelv 1. cikkének 11. pontjában említett célból 2011. július 21-én működik a rendszer, ezen irányelv 1. cikke 8., 9., 11. és 12. pontjának teljesüléséhez szükséges rendelkezéseket legkésőbb ezen irányelv 1. cikke 12. pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának időpontját követő hat évvel alkalmazzák;

c) ezen irányelv 1. cikke 20. pontjának teljesüléséhez szükséges, a 2001/83/EK irányelv ezen irányelv által beillesztett 85c. cikkére vonatkozó rendelkezéseket legkésőbb az ezen irányelv által beillesztett 85c. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok kihirdetésének napját követő egy évvel alkalmazzák.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. E hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti jogszabályaik azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

A Bizottság a 2001/83/EK irányelv jelen irányelvvel beillesztett 54a. cikke (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának időpontja után 5 évvel jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely a következőket tartalmazza:

a) a gyógyszerhamisítás trendjeinek lehetőség szerint mennyiségi adatokat tartalmazó leírását a következőkre vonatkozóan: az érintett gyógyszerek csoportjai, forgalmazási csatornái – beleértve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokon keresztül történő lakossági távértéke-

sítést is –, az érintett tagállamok, a hamisítások jellege és e gyógyszerek származási helye; és

b) annak értékelését, hogy az ezen irányelvben foglalt intézkedések mennyiben járultak hozzá a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozásához. Ezen értékelés külön vizsgálja a 2001/83/EK irányelv 54. cikkének jelen irányelvvel beillesztett o) pontját és 54a. cikkét.

4. cikk

A 2001/83/EK irányelv jelen irányelvvel beillesztett 54a. cikke (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása érdekében a Bizottság tanulmányt készít, amely legalább az alábbi szempontokat vizsgálja:

a) a 2001/83/EK irányelv 54. cikke jelen irányelvvel beillesztett o) pontjában említett biztonsági jellemzők egyedi azonosítójának műszaki lehetőségei;

b) a biztonsági elemekkel ellátott gyógyszer eredetiség-ellenőrzésének mértékével és módozataival kapcsolatos lehetőségek. E vizsgálatnak figyelembe kell vennie a tagállami ellátási láncok egyedi jellemzőit;

c) a 2001/83/EK irányelv jelen irányelvvel beillesztett 54a. (2) bekezdésének e) pontjában említett adattároló rendszer létrehozásának és kezelésének műszaki lehetőségei.

A tanulmánynak minden egyes lehetőség tekintetében értékelnie kell az előnyöket, a költségeket és a költséghatékonyt.

5. cikk

Ezen irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

GYŐRI E.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/65/EU IRÁNYELVE

(2011. június 8.)

egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ több lényeges módosítást kell végezni. Az áttekinthetőség érdekében szükség van az irányelv átdolgozására.
- (2) Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásával kapcsolatos, a tagállamok által elfogadott jogszabályok vagy közigazgatási intézkedések közötti különbségek akadályozhatják a kereskedelmet, és torzíthatják a versenyt az Unióban, és ezáltal közvetlenül befolyásolhatják a belső piac létrehozását és működését. Szükségesnek tűnik ezért e területen szabályokat meghatározni, és hozzájárulni az emberi egészség védelméhez, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak környezetvédelmi szempontból megfelelő hasznosításához és ártalmatlanításához.
- (3) A 2002/95/EK irányelv előírja, hogy a Bizottság vizsgálja felül a szóban forgó irányelvet, különösen azzal a céllal, hogy hatályát kiterjessze a bizonyos kategóriákba sorolt berendezésekre, és a 2000. december 4-i tanácsi állásfoglalással jóváhagyott elővigyázatossági elv figyelembevételével megvizsgálja, hogy a tudomány fejlődése alapján kiigazításra szorul-e a korlátozott anyagok jegyzéke.
- (4) A hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ a hulladékjogban a megelőzés elsőbbségét állapítja meg.

Meghatározása szerint a megelőzés – többek között – olyan intézkedéseket jelent, amelyek csökkentik az anyagok és termékek károsanyag-tartalmát.

- (5) A kadmium okozta környezetszennyezés elleni küzdelemre vonatkozó közösségi cselekvési programról szóló, 1988. január 25-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁶⁾ felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul dolgozzon ki különleges intézkedéseket egy ilyen programra vonatkozóan. Előírja továbbá az emberi egészség védelmét is, és egy olyan átfogó stratégia megvalósítását, amely különösen a kadmium használatát korlátozza, és ösztönzi a kadmiumot helyettesítő anyagokra irányuló kutatást. Az állásfoglalás hangsúlyozza, hogy a kadmiumot kizárólag azokban az esetekben lehet alkalmazni, amikor nem léteznek helyettesítő megoldások.
- (6) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló 850/2004/EK rendelete ⁽⁷⁾ emlékeztet arra, hogy a környezetnek és az emberi egészségnek a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokkal szembeni védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel e szennyező anyagok hatása átterjed a határokon, és ezért uniós szintű megoldásra van szükség. Az említett rendelet alapján a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok – pl. dioxinok, furánok – maradványait, amelyek az ipari gyártási folyamatok nem szándékos melléktermékei, a lehető leghamarabb azonosítani kell, mennyiségüket pedig csökkenteni, végső célként kiküszöbölésük – amennyiben ez lehetséges – szem előtt tartásával.
- (7) A rendelkezésre álló adatok rámutatnak, hogy az érintett nehézfémekkel és égésgátlókkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási problémák enyhítése érdekében szükségesek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ által az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtésére, kezelésére, újrafeldolgozására és ártalmatlanítására vonatkozóan meghatározott intézkedések. Az intézkedések ellenére azonban továbbra is az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak egy jelentős hányada marad meg az ártalmatlanítás jelenlegi folyamatában az Unión belül vagy kívül. Még ha az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait szelektíven gyűjtik is össze, és adják át újrafeldolgozásra, azok higany-, kadmium-, ólom-, króm VI, valamint polibrómozott bifeníl (PBB)- és polibrómozott difeníl éter (PBDE) tartalma valószínűleg egészségügyi vagy környezeti kockázatot jelentene, különösen, ha az optimálisnál rosszabb feltételekkel kezelik.

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 36. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. november 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. május 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

⁽⁵⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽⁶⁾ HL C 30., 1988.2.4., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 158., 2004.4.30., 7. o.

⁽⁸⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

- (8) Az egészség és környezet uniós szinten kitűzött védelmének elérése érdekében az ezekkel az anyagokkal kapcsolatos egészségügyi és környezeti kockázatok jelentős csökkentésének leghatékonyabb módja a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára is az, ha ezeket az anyagokat – a műszaki és gazdasági megvalósíthatóság figyelembevételével – biztonságos vagy biztonságosabb anyagokkal helyettesítik az elektromos és elektronikus berendezésekben. E veszélyes anyagok felhasználásának korlátozása valószínűleg javítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrafeldolgozásának lehetőségét és gazdasági jövedelmezőségét, továbbá csökkenti az újrafeldolgozó üzemekben dolgozók egészségére gyakorolt káros hatásokat.
- (9) Az ezen irányelvvel szabályozott anyagokat alapos tudományos kutatásnak és értékelésnek vetették alá, és különböző intézkedéseket fogadtak el rájuk vonatkozóan mind uniós, mind pedig nemzeti szinten.
- (10) Az ezen irányelvben előírt intézkedések figyelembe veszik a meglévő nemzetközi iránymutatásokat és ajánlásokat, és a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatok értékelésén alapulnak. Az intézkedésekre az elővigyázatosság elvének kellő tiszteletben tartása mellett az emberi és állati egészség, valamint a környezet védelme megfelelő szintjének elérése érdekében van szükség, tekintettel azokra a kockázatokra, amelyeket az intézkedések hiánya okozhatna az Unióban. Az intézkedéseket folyamatosan felül kell vizsgálni, szükség esetén pedig ki kell igazítani a rendelkezésre álló műszaki és tudományos információk figyelembevétele érdekében. Ezen irányelv mellékletei rendszeresen felül kell vizsgálni többek között a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ XIV. és XVII. mellékletének figyelembevétele érdekében. Különösen a hexabrom-ciklododekán (HBCDD), a Bisz(2-etilhexil)-ftalát, a benzil-butil-ftalát (BBP) és a dibutil-ftalát (DBP) használatából származó, az emberi egészségre és a környezetre nézve veszélyt jelentő kockázatokat kell kiemelt fontosságúnak tekinteni. Az anyagok további korlátozása érdekében a Bizottságnak ezen irányelv új kritériumaival összhangban az első felülvizsgálat részeként újra meg kell vizsgálnia azokat az anyagokat, amelyek korábbi értékelések tárgyát képezték.
- (11) Ez az irányelv kiegészíti az uniós hulladékgazdálkodás szabályozását, így a 2008/98/EK irányelvet és az 1907/2006/EK rendeletet.
- (12) Hatályának pontos meghatározása céljából számos fogalmeghatározást be kell építeni ezen irányelvbe. Emellett az „elektromos és elektronikus berendezések” fogalmeghatározását ki kell egészíteni a „függő” definíciójával, egyes olyan termékek többcélú jellegének lefedésére, amelyek esetében az elektromos és elektronikus berendezések szándékolt funkcióit objektív jellemzők alapján kell meghatározni, mint például a termék kialakítása és marketingje.
- (13) Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ környezetbarát tervezésre vonatkozó követelmények felállítására ad módot olyan energiával kapcsolatos termékek esetében, amelyekre ezen irányelv hatálya is kiterjedhet. A 2009/125/EK irányelv és az annak értelmében elfogadott végrehajtási intézkedések nem ütköznek az Unió hulladékgazdálkodást szabályozó rendelkezéseibe.
- (14) Ezt az irányelvet a biztonsági és egészségügyi követelményekről szóló uniós jogszabályok és a megfelelő uniós hulladékgazdálkodási jogszabályok, különösen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, valamint a 850/2004/EK rendelet sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (15) Figyelembe kell venni a nehézfémeket, PBDE-eket és PBB-eket nem tartalmazó elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos műszaki fejlődést is.
- (16) Amint rendelkezésre állnak tudományos bizonyítékok, az elővigyázatosság elvének figyelembevételével meg kell vizsgálni további veszélyes anyagok, többek között a rendkívül kis méretű vagy rendkívül kis belső, illetve felszíni szerkezettel rendelkező, a méretükből vagy szerkezetükből fakadóan magukban veszélyt hordozó anyagok (nanoanyagok) korlátozását, ezek olyan környezetbarátabb anyagokkal történő helyettesítésének lehetőségét, amelyek a fogyasztók számára legalább azonos szintű védelmet nyújtanak. A II. mellékletben szereplő, korlátozott anyagok jegyzékével kapcsolatos felülvizsgálatnak és módosításnak ezért következetesnek kell lennie, maximalizálnia kell a kapcsolódó szinergiákat és tükröznie kell az egyéb uniós jogszabályok, különösen az 1907/2006/EK rendelet alapján elvégzett munka kiegészítő jellegét, ezen irányelv és az említett rendelet kölcsönösen független működésének biztosítása mellett. Konzultációt kell folytatni az érintett felekkel és figyelembe kell venni különösen a kkv-kre esetlegesen gyakorolt hatást.
- (17) A megújuló energiák fejlesztése az Európai Unió egyik kulcsfontosságú célkitűzése, és a megújuló energiaforrások hozzájárulása a környezetvédelmi és éghajlati célkitűzésekhez nagyon lényeges. A megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ emlékeztet arra, hogy biztosítani kell a koherenciát e célkitűzések és az Unió többi környezetvédelmi jogszabálya között. Ezért ennek az irányelvnek nem szabad akadályoznia az olyan megújuló energiák technológiáinak a fejlődését, amelyek nem jelentenek veszélyt az egészségre és a környezetre, fenntarthatóak és gazdaságilag működőképsek.

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽³⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

- (18) A helyettesítés követelménye alól akkor engedélyezhető mentesség, ha tudományos és műszaki szempontból a helyettesítés nem lehetséges – különös figyelemmel a kkv-k helyzetére –, vagy ha a helyettesítés által okozott káros környezeti, egészségügyi és fogyasztók biztonságát érintő hatások várhatóan felülmúlják a helyettesítésből származó környezeti, egészségügyi és fogyasztók biztonságát érintő előnyöket, vagy nincs biztosítva a helyettesítő anyagok megbízhatósága. A mentességekről és a lehetséges mentességek időtartamáról szóló határozatoknak figyelembe kell venniük a helyettesítő anyagok rendelkezésre állását és a helyettesítés társadalmi-gazdasági hatását. A mentesség átfogó hatásaira vonatkozó életciklus szemléletet adott esetben figyelembe kell venni. Továbbá az elektromos és elektronikus berendezésekben a veszélyes anyagok helyettesítését úgy kell elvégezni, hogy az összeegyeztethető legyen az elektromos és elektronikus berendezések felhasználóinak egészségével és biztonságával. Az orvostechonikai eszközök forgalomba hozatalához – az orvostechonikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az *in vitro* diagnosztikai orvostechonikai eszközökről szóló, 1998. október 27-i 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében – megfelelőségértékelési eljárás szükséges, s ez a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai által kijelölt bejelentett szervezetek valamelyikének közreműködését igényelheti. Ha egy ilyen bejelentett szervezet igazolja, hogy a lehetséges helyettesítő anyag orvostechonikai eszközökben vagy *in vitro* diagnosztikai orvostechonikai eszközökben való szándékolt felhasználásának biztonságos volta nincs bizonyítva, e lehetséges helyettesítő anyag használatát úgy kell tekinteni, hogy egyértelműen kedvezőtlen társadalmi-gazdasági, egészségügyi és fogyasztók biztonságát érintő hatása van. Indokolt, hogy ezen irányelv hatálybalépésétől kezdve kérelmezni lehessen a berendezések mentesítését, még az érintett berendezésnek ezen irányelv tényleges hatálya alá kerülése előtt.
- (19) Egyes meghatározott anyagok és alkatrészek korlátozása esetében indokolt a mentesítések alkalmazási körét és időtartamát korlátozni, hogy ezáltal a veszélyes anyagok az elektromos és az elektronikus berendezésekből fokozatosan kiszoruljanak, mivel várhatóan elkerülhetővé válik ezen anyagok felhasználása a szóban forgó berendezésekben.
- (20) Mivel egy termék újrafelhasználása, felújítása és élettartamának meghosszabbítása előnyökkel jár, pótalkatrészeknek kell rendelkezésre állniuk.
- (21) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések megfelelőségértékelési eljárásának összhangban kell lennie a vonatkozó uniós szabályozással, különösen a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽³⁾. A megfelelőségértékelési eljárások harmonizálásának jogbiztonságot kell teremtenie a gyártók számára abban a tekintetben, hogy miként kell igazolniuk a megfelelőséget az Unióban működő hatóságok felé.
- (22) A termékekre uniós szinten alkalmazandó megfelelőségi jelölést, vagyis a CE jelölést az ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre is alkalmazni kell.
- (23) A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ megállapított piacfelügyeleti mechanizmusok látják el az ezen irányelv betartásának ellenőrzésére szolgáló biztosítéki mechanizmusok szerepét.
- (24) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, különösen a mentességekre vonatkozó iránymutatásokra és az alkalmazások formátumára tekintettel, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁵⁾ megfelelően kell gyakorolnia.
- (25) Ezen irányelv célkitűzéseinek elérésének céljából a Bizottságnak indokolt felhatalmazást kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet módosításai, a maximális koncentráció betartására vonatkozó részletes szabályok, valamint a III. és IV. melléklet műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson.
- (26) Indokolt, hogy az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érintse, amelyek tartalma a korábbi irányelvhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésének kötelezettsége a korábbi irányelvből következik.
- (27) Indokolt, hogy ez az irányelv ne érintse a VII. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (28) A Bizottságnak ezen irányelv felülvizsgálata során alaposan elemeznie kell az 1907/2006/EK rendelettel való koherenciát.
- (29) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁶⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy a maguk számára és az Unió érdekében készítsék el az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést a lehető legjobban bemutató saját táblázataikat, és azokat tegyék közzé.

⁽¹⁾ HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 331., 1998.12.7., 1. o.

⁽³⁾ HL L 218., 2008.8.13., 82. o.

⁽⁴⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

⁽⁵⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁶⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(30) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit – nevezetesen a veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való felhasználásának korlátozását – a tagállamok nem tudják kellően megvalósítani, és azok – a probléma terjedelme és más, a hulladék újrafeldolgozását és ártalmatlanítását, valamint közérdekű területeket, köztük az emberi egészség védelmét érintő uniós szabályozásra gyakorolt hatása miatt – uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikke szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazását korlátozó szabályokat határoz meg az emberi egészség és a környezet védelméhez – beleértve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik környezetvédelmi szempontból megfelelő hasznosítását és ártalmatlanítását – történő hozzájárulás érdekében.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet, a (2) bekezdés függvényében, az I. mellékletben meghatározott kategóriákba sorolt elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni.

(2) A 4. cikk (3) bekezdésének és a 4. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy azon elektromos és elektronikus berendezések, amelyek nem tartoztak a 2002/95/EK irányelv hatálya alá, de amelyek nem felelnek meg ezen irányelvnek, 2019. július 22-ig továbbra is forgalmazhatók legyenek.

(3) Ezt az irányelvet a biztonságra és az egészségre, valamint a vegyi anyagokra vonatkozó uniós szabályozásban – különösen az 1907/2006/EK rendeletben –, valamint a vonatkozó uniós hulladékgazdálkodási szabályozásban foglalt követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni a következőkre:

- a) a tagállamok biztonságának alapvető érdekei védelméhez szükséges berendezések, beleértve a kifejezetten katonai célokra szánt fegyvereket, lőszerket és hadi felszerelést is;
- b) a világűrbe történő felbocsátásra szánt berendezések;
- c) minden olyan berendezés, amelyet kifejezetten egy másik fajta, ezen irányelv hatálya alá nem tartozó vagy annak hatálya alól kizárt berendezés részének szánnak vagy akként szerelnének be, amely csak ez utóbbi berendezés részeként alkalmas rendeltetésének betöltésére, és amelyet csak ugyanazon, külön megtervezett berendezés válthat fel;
- d) nagyméretű, rögzített ipari szerszámok;
- e) nagyméretű, helyhez kötött ipari létesítmények;

- f) személy- és áruszállítási eszközök, kivéve a típusjóváhagyással nem rendelkező elektromos kétkerekű járműveket;
- g) kizárólag szakmai használatra rendelkezésre bocsátott, nem közúti mozgó gépek;
- h) aktív beültethető orvostechikai eszközök;
- i) fotoelektromos elemek, amelyeket olyan rendszerben szándékoznak alkalmazni, amelyet egy meghatározott helyen való tartós használatra terveztek, szereltek össze és üzemeltet be szakemberek révén közüzemi, kereskedelmi, ipari és lakossági felhasználás céljából történő, napfényből származó energiatermeléshez;
- j) kifejezetten kutatás és fejlesztés céljából tervezett, kizárólag vállalkozások által egymás rendelkezésére bocsátott berendezések.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „elektromos és elektronikus berendezések”: olyan berendezések, amelyek megfelelő működése elektromos áram vagy elektromágneses mezőtől függ, valamint az elektromos áram vagy elektromágneses mező generálására, átalakítására és mérésére szolgáló olyan berendezések, amelyeket váltóáram mellett legfeljebb 1 000 volt, egyenáram mellett pedig legfeljebb 1 500 volt feszültségre terveztek;
2. az (1) pont alkalmazásában „függő”: az elektromos és elektronikus berendezések legalább egy szándékolt funkciójuk ellátása elektromos áramtól vagy elektromágneses mezőtől függ;
3. „nagyméretű, rögzített ipari szerszámok”: gépek, berendezések, és/vagy alkatrészek nagyméretű összessége, amelyek együtt egy adott alkalmazás céljából működnek, és amelyeket szakemberek állandó jelleggel egy adott helyen üzemelnek be és szerelnek le, illetve szakemberek vesznek igénybe és tartanak karban valamely ipari gyártó létesítményben vagy kutatási és fejlesztési létesítményben;
4. „nagyméretű, helyhez kötött létesítmény”: különböző típusú készülékek, illetve adott esetben egyéb eszközök nagyméretű kombinációja, amelyeket szakemberek állandó, előre meghatározott, ennek a célnak megfelelő helyen való használat céljából szerelnek össze és üzemelnek be, illetve szerelnek le;
5. „kábelek”: minden olyan, 250 voltnál kisebb feszültségű kábel, amely elektromos és elektronikus berendezések elektromos kimenetéhez való csatlakoztatásához, vagy két vagy több elektromos és elektronikus berendezés egymáshoz való csatlakoztatásához összeköttetésként vagy hosszabbítóként szolgál;
6. „gyártó”: minden olyan természetes vagy jogi személy, amely elektromos vagy elektronikus berendezést gyárt, illetőleg saját neve vagy védjegye alatt ilyen berendezést terveztet vagy gyártat és forgalmaz;
7. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon;

8. „forgalmazó”: a gyártón, illetve az importőrön kívül bármely olyan természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, amely elektromos vagy elektronikus berendezést a piacon hozzáférhetővé tesz;
9. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, amely harmadik országból származó elektromos vagy elektronikus berendezést hoz forgalomba az uniós piacon;
10. „gazdasági szereplő”: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr és a forgalmazó;
11. „piacon való hozzáférhetővé tétel”: olyan kereskedelmi tevékenység, amelynek során elektromos vagy elektronikus berendezést bocsátanak rendelkezésre – térítés ellenében vagy ingyenesen – az uniós piacon való forgalmazás, fogyasztás vagy felhasználás céljára;
12. „forgalomba hozatal”: egy elektromos vagy elektronikus berendezés első alkalommal történő hozzáférhetővé tétele az uniós piacon;
13. „harmonizált szabvány”: olyan szabvány, amelyet a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében felsorolt európai szabványügyi testületek valamelyike fogadott el, a Bizottságnak a 98/34/EK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkével összhangban megfogalmazott felkérése alapján;
14. „műszaki leírás”: a termék, a folyamat vagy a szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;
15. „CE jelölés”: olyan jelölés, amellyel a gyártó azt jelzi, hogy a termék megfelel a jelölés alkalmazását előíró uniós harmonizációs szabályozásban rögzített vonatkozó követelményeknek;
16. „megfelelőségértékelés”: azon eljárás, amellyel kimutatják, hogy egy elektromos vagy elektronikus berendezés tekintetében teljesülnek-e ezen irányelv követelményei;
17. „piacfelügyelet”: a hatóságok azon tevékenységei és intézkedései, amelyek azt hivatottak biztosítani, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezések megfeleljenek az ebben az irányelvben foglalt követelményeknek, és ne veszélyeztessék az egészséget, a biztonságot vagy egyéb közérdek érvényesülését;
18. „visszahívás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja a végfelhasználó számára már elérhető termék visszajuttatása;
19. „forgalomból történő kivonás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja egy termék forgalmazásának megakadályozása az ellátási láncban;
20. „homogén anyag”: vagy olyan anyag, amelynek összetétele mindenütt egységes, vagy pedig olyan anyag, amely anyagok keveréke, és amely nem bontható vagy választható szét több anyagra mechanikus úton, úgy, mint szétcsavarozással, vágással, zúzással, őrléssel vagy csiszolással;
21. „orvostechnikai eszköz”: a 93/42/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti orvostechnikai eszköz, amely elektromos vagy elektronikus berendezés is egyben;
22. „*in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszköz”: a 98/79/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszköz;
23. „aktív beültethető orvostechnikai eszköz”: az aktív beültethető orvostechnikai eszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. június 20-i 90/385/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 1. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében minden aktív beültethető orvostechnikai eszköz;
24. „ipari felügyeleti és vezérlő eszközök”: kizárólag ipari vagy szakmai célú használatra kialakított felügyeleti és vezérlő eszközök;
25. „helyettesítő anyag rendelkezésre állása”: a helyettesítő anyag a II. mellékletben felsorolt anyagok gyártásához és szállításához szükséges időhöz képest ésszerű határidőn belül gyártható és szállítható;
26. „helyettesítő anyag megbízhatósága”: annak valószínűsége, hogy a helyettesítő anyagot használó elektromos és elektronikus berendezés hiba nélkül fogja a megkövetelt funkciót ellátni adott körülmények között adott időtartamig;
27. „cserealkatrész”: az elektromos és elektronikus berendezés külön része, amely az elektromos és elektronikus berendezés egy részét helyettesítheti. Az elektromos és elektronikus berendezés nem működhet a tervezettnél megfelelően az elektromos és elektronikus berendezés e része nélkül. Az elektromos és elektronikus berendezés működőképessége helyreáll, illetve javul az alkatrész cserealkatrésszel történő helyettesítése révén;
28. „kizárólag szakmai használatra szánt nem közúti mozgó gép”: fedélzeti energiaforrással rendelkező gép, amelynek működtetése mobilitást, vagy folyamatos vagy részben folyamatos mozgást követel meg meghatározott munkavégzési helyek között és kizárólag szakmai célra használható.

4. cikk

Megelőzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések – beleértve a javításukhoz, újrahaználathoz, funkcionális frissítésükhöz vagy kapacitásuk javításához felhasznált kábeleket és cserealkatrészeket is – ne tartalmazzák a II. mellékletben felsorolt anyagokat.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a II. mellékletben meghatározott maximumot meg nem haladó tömegszázalékos koncentráció minősül elfogadhatónak homogén anyagokban. A Bizottság a 20. cikkel összhangban és a 21. és 22. cikkben megállapított feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén részletes szabályokat fogad el e maximális koncentrációnak való megfelelés tekintetében, figyelembe véve többek között a felületi bevonatot.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

⁽²⁾ HL L 189., 1990.7.20., 17. o.

(3) Az (1) bekezdést alkalmazni kell a 2014. július 22-én vagy azután forgalomba hozott orvostechikai eszközökre és felügyeleti és vezérlő eszközökre, a 2016. július 22-én vagy azután forgalomba hozott *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközökre, továbbá a 2017. július 22-én vagy azután forgalomba hozott ipari felügyeleti és vezérlő eszközökre.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következők javításához vagy újrahasználathoz, funkcionális frissítéséhez vagy kapacitásuk javításához felhasznált kábelekre vagy cserealkatrészekre:

- a) 2006. július 1. előtt forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus eszközök;
- b) 2014. július 22. előtt forgalomba hozott orvostechikai eszközök;
- c) 2016. július 22. előtt forgalomba hozott *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközök;
- d) 2014. július 22. előtt forgalomba hozott felügyeleti és vezérlő eszközök;
- e) 2017. július 22. előtt forgalomba hozott ipari felügyeleti és vezérlő eszközök;
- f) korábban mentességet élvező és még a mentesség hatályvesztése előtt forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus eszközök, az adott mentesség vonatkozásában.

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azon újrahasználtnál cserealkatrészekre, amelyeket 2006. július 1-jét megelőzően forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezésekből nyertek és 2016. július 1. előtt forgalomba hozott berendezésekben használnak, amennyiben az újrafelhasználásra vállalatok közötti, ellenőrizhető zárt csererendszereken belül kerül sor, valamint az alkatrészek újrafelhasználásáról értesítik a fogyasztót.

(6) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a III. és a IV. mellékletben felsorolt alkalmazásokra.

5. cikk

A mellékletek hozzáigazítása a tudományos és műszaki fejlődéshez

(1) A III. és IV. mellékletnek a tudományos és technikai fejlődéshez történő hozzáigazítása érdekében, illetve az 1. cikkben meghatározott célkitűzések elérése céljából a Bizottság a 20. cikkkel összhangban, a 21. és a 22. cikkeiben meghatározott feltételek mellett felhatalmazáson alapuló egyedi jogi aktusok révén elfogadja a következő intézkedéseket:

- a) az adott alkalmazású elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek felvétele a III. és IV. mellékletben található listákba, ha az ilyen felvétel nem gyengíti az 1907/2006/EK rendelet által a környezet és az egészség tekintetében biztosított védelmet, és ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

— kivonásuk vagy helyettesítésük a tervezés módosításával olyan anyagok vagy alkatrészek használatával, amelyekhez nem szükségesek a II. mellékletben felsorolt anyagok, műszakilag vagy tudományosan nem kivetelezhető,

— nincs biztosítva a helyettesítő anyagok megbízhatósága,

— a helyettesítés által okozott összes káros környezeti, egészségügyi és fogyasztók biztonságát érintő hatás várhatóan meghaladja az így elért összes környezeti, egészségügyi és fogyasztók biztonságát érintő előnyt.

Az elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek a III. és IV. mellékletben található listákba történő felvételéről szóló határozatnak és a mentességek időtartamának figyelembe kell vennie a helyettesítő anyagok rendelkezésre állását és a helyettesítés társadalmi-gazdasági hatását. A mentességek időtartamáról szóló határozatoknak figyelembe kell venniük az innovációra gyakorolt minden lehetséges kedvezőtlen hatást. A mentesség átfogó hatásaira vonatkozó életciklus szemléletet adott esetben figyelembe kell venni;

- b) az elektromos vagy elektronikus berendezésekben előforduló anyagok és alkatrészek törlése a III. és a IV. mellékletben található listákból, ha az a) pontban felsorolt feltételek már nem teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjával összhangban elfogadott intézkedések legfeljebb öt évig érvényesek az I. melléklet 1–7., 10. és 11. kategóriája esetén, míg legfeljebb hét évig a 8. és 9. kategória esetén. Az érvényesség időtartamáról eseti alapon döntenek, és megújíthatók.

A III. mellékletben 2011. július 21-ig felsorolt kivételek esetében a maximális érvényességi időtartam az I. melléklet 1–7. és 10. kategóriája esetén a 2011. július 21-ét követő öt év, amely megújítható, míg az I. melléklet 8. és 9. kategóriája esetén a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott megfelelő időpontoktól számított hét év, amennyiben nem határozna meg rövidebb időtartamot.

A IV. mellékletben 2011. július 21-ig felsorolt kivételek esetében a maximális érvényességi időtartam, amely megújítható, a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott megfelelő időpontoktól számított hét év, amennyiben nem kerül meghatározásra rövidebb időtartam.

(3) A mentesség megadására, megújítására vagy visszavonására irányuló kérelmeket a V. melléklettel összhangban a Bizottság részére kell benyújtani.

(4) A Bizottság:

- a) a kérelem kézhezvételétől számított 15 napon belül írásban visszaigazolja a kézhezvételt. A visszaigazolásnak tartalmaznia kell a kérelem kézhezvételének napját;
- b) haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat a kérelemről, valamint rendelkezésükre bocsátja a kérelmező által benyújtott kérelmet és kiegészítő információkat;
- c) a kérelemről készült összefoglalót hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára;
- d) értékeli a kérelmet és indokolását.

(5) A mentesség megújítására vonatkozó kérelmet legalább 18 hónappal a mentesség lejárta előtt kell benyújtani.

A Bizottság legalább 6 hónappal az érvényben lévő mentesség lejáratáig határideje előtt dönt a mentesség megújítására vonatkozó kérelemről, kivéve, ha adott körülmények más határidőket indokolnak. Az érvényben lévő mentesség mindenképpen érvényben marad mindaddig, amíg a Bizottság nem hoz döntést a megújítási kérelemről.

(6) Ha a mentesség megújítására vonatkozó kérelem elutasításra vagy a mentesség visszavonására kerül, a mentesség legkorábban a hozott döntés időpontjától számítva legalább 12 hónap és legfeljebb 18 hónap múlva jár le.

(7) A mellékletek módosítása előtt a Bizottság többek között konzultál a gazdasági szereplőkkel, az újrafeldolgozó és a hulladékkezelő üzemek képviselőivel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalók és fogyasztók szövetségeivel, és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a kapott megjegyzéseket.

(8) A Bizottság ezen cikk (3) bekezdésében említett kérelmekre egy harmonizált formátumot és átfogó iránymutatásokat fogad el a kvv-k helyzetének figyelembevételével. Ezen végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

A korlátozott anyagok II. mellékletben található listájának felülvizsgálata és módosítása

(1) Az 1. cikkben kitűzött célok elérése céljából és az elővigyázatosság elvének figyelembevételével a Bizottság 2014. július 22. előtt, majd ezt követően rendszeresen saját kezdeményezésére vagy egy tagállamnak a (2) bekezdésben említett információkat tartalmazó javaslatára alapos értékelés alapján felülvizsgálja és módosítja a korlátozott anyagok II. mellékletben szereplő jegyzékét.

A korlátozott anyagok II. mellékletben szereplő jegyzéke felülvizsgálatának és módosításának összhangban kell lennie a vegyi anyagokra vonatkozó egyéb jogszabályokkal, különösen az 1907/2006/EK rendelettel, és figyelembe kell vennie többek között az említett rendelet XIV. és XVII. mellékletét. A felülvizsgálat során fel kell használni az e jogszabályok alkalmazásával kapcsolatban nyilvánosan hozzáférhető ismereteket.

A II. melléklet felülvizsgálata és módosítása céljából a Bizottság különösen figyelembe veszi, hogy az anyag, beleértve a nagyon kis méretű vagy nagyon kis belső vagy felületi szerkezetű anyagokat, vagy hasonló anyagok csoportját, hogy az:

- kedvezőtlenül befolyásolhatja-e az elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási műveleteket, beleértve az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok újrahasznosításra való előkészítésének lehetőségét vagy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból származó anyagok újrafeldolgozását;
- felhasználásukra való tekintettel az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból származó anyagok újrafelhasználásra vagy újrafeldolgozásra való előkészítése, illetve egyéb kezelése során az anyagnak a környezetbe történő ellenőrizetlen vagy diffúz kibocsátását, vagy veszélyes maradékanyagok, átalakulási vagy bomlástermékek keletkezését eredményezheti-e a jelenlegi működési körülmények között;
- az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtését vagy kezelését végző személyek elfogadhatatlan mértékű expozícióját eredményezheti-e;
- felváltható-e kevésbé káros hatású helyettesítő anyagokkal vagy alternatív technológiákkal.

A felülvizsgálat során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük a gazdasági szereplőkkel, az újrafeldolgozó és hulladékkezelő üzemekkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalók és fogyasztók szövetségeivel.

(2) A korlátozott anyagok vagy hasonló anyagok csoportja II. mellékletben található jegyzékének felülvizsgálatára és módosítására irányuló javaslatoknak tartalmazniuk kell legalább a következő információt:

- a javasolt korlátozás pontos és világos megfogalmazása;
- a korlátozásra vonatkozó hivatkozások és tudományos bizonyítékok;
- az anyagnak vagy hasonló anyagok csoportjának elektromos és elektronikus berendezésekben való felhasználására vonatkozó információ;
- a különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatos műveletek során észlelhető káros hatásokkal és expozícióval kapcsolatos információ;
- az esetleges helyettesítő anyagokkal és egyéb alternatívákkal, azok rendelkezésre állásával és megbízhatóságával kapcsolatos információ;
- azon megfontolás igazolása, hogy az uniós szintű korlátozás a legmegfelelőbb intézkedés;
- társadalmi-gazdasági értékelés.

(3) A Bizottság az e cikkben említett intézkedéseket a 20. cikkel összhangban és a 21. és 22. cikkben foglalt feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal fogadja el.

7. cikk

A gyártók kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a gyártók elektromos és elektronikus berendezések forgalomba hozatalakor biztosítják, hogy azok tervezése és gyártása a 4. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban történt;
- a gyártók a 768/2008/EK határozat II. mellékletének A. moduljában leírtak szerint összeállítják a műszaki dokumentációt és végrehajtják vagy végrehajthatják a belső gyártásellenőrzési eljárást;
- ha a b) pontban említett eljárás során egy elektromos vagy elektronikus berendezésről azt állapítják meg, hogy megfelel az alkalmazandó követelményeknek, a gyártó EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, és CE jelölést helyez el a készterméken. Ha egyéb alkalmazandó uniós jogszabály legalább ilyen szigorú megfelelőségértékelési eljárás alkalmazását követeli meg, az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdése követelményeinek való megfelelést az említett eljárás keretében is lehet bizonyítani. Egy egységes műszaki dokumentáció készíthető;
- a gyártók az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalától számítva tíz évig megőrzik a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot;

- e) a gyártó gondoskodik olyan eljárások meglétéről, amelyekkel elérhető, hogy a sorozatgyártás megfelelő maradjon. Kellőképpen figyelembe kell venni a termék tervezésének és jellemzőinek változásait, valamint azon harmonizált szabványok vagy műszaki specifikációk módosulásait, amelyek alapján az elektromos vagy elektronikus berendezés megfelelőségét megállapították;
- f) a gyártók nyilvántartják a nem megfelelő elektromos vagy elektronikus berendezéseket és a termékviSSzahívásokat, továbbá erről tájékoztatják a forgalmazókat;
- g) a gyártók biztosítják, hogy elektromos vagy elektronikus berendezéseiken típus-, tétel- vagy sorozatszám vagy egyéb, azonosításukra alkalmas elem szerepeljen, illetőleg – ha a berendezés mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé – hogy a megkövetelt információk a csomagoláson vagy a berendezést kísérő dokumentumban szerepeljenek;
- h) a gyártók feltüntetik az elektromos vagy elektronikus berendezésen, vagy ha ez nem lehetséges, a csomagoláson vagy a berendezés kísérő dokumentációján a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket és azt a címüket, amelyen kapcsolatba lehet lépni velük. A címnek egyetlen olyan pontot kell megjelölnie, ahol a gyártóval kapcsolatba lehet lépni. Ha egyéb alkalmazandó uniós jogszabály legalább ilyen szigorú rendelkezéseket tartalmaz a gyártó nevének és címének feltüntetésére vonatkozóan, az említett rendelkezések alkalmazandók;
- i) azok a gyártók, amelyek úgy ítélik meg vagy okkal feltételezhetik, hogy egy általuk forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezés nem felel meg ennek az irányelvnek, azonnal megteszik a berendezés megfelelővé tételéhez, illetőleg – adott esetben – forgalomból való kivonásához vagy visszahívásához szükséges kiigazító intézkedéseket és erről – és különösen a meg nem felelés és a meghozott kiigazító intézkedések részleteiről – haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságait, amelyekben hozzáférhetővé tették a szóban forgó elektromos vagy elektronikus berendezést;
- j) a gyártók egy hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják az elektromos vagy elektronikus berendezés ezen irányelvnek való megfelelőségének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, a szóban forgó hatóság számára könnyen érthető nyelven, és az említett hatósággal, annak felkérésére együttműködnek az általuk forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezések ezen irányelvnek való megfelelésének biztosítását szolgáló minden intézkedésben.

8. cikk

A meghatalmazott képviselők kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) minden gyártónak lehetősége legyen írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt kinevezni. A 7. cikk a) pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítése és a műszaki dokumentáció elkészítése nem képezheti a meghatalmazott képviselő megbízásának részét;
- b) a meghatalmazott képviselő ellássa a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat. A megbízásnak lehetővé kell tennie, hogy a meghatalmazott képviselő legalább az alábbiakat megtegye:
- az EU-megfelelőségi nyilatkozat és a műszaki dokumentáció megőrzése a nemzeti felügyelő hatóságok számára az elektromos és elektronikus berendezések forgalomba hozatalától számított tíz éven keresztül,
 - egy hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság indokolt kérésére minden olyan információ és dokumentáció átadása, amely egy adott elektromos vagy elektronikus berendezés ezen irányelvnek való megfelelőségének igazolásához szükséges,
 - együttműködés a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, azok felkérésére, a megbízás körébe tartozó elektromos vagy elektronikus berendezések ezen irányelvnek való megfelelésének biztosítását szolgáló intézkedésekben.

9. cikk

Az importőrök kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az importőrök kizárólag az ezen irányelv előírásainak megfelelő elektromos vagy elektronikus berendezést hozzanak forgalomba az uniós piacon;
- b) egy elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatala előtt az importőrök biztosítsák, hogy a gyártó elvégezze a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárást, továbbá biztosítsák, hogy a gyártó elkészítse a műszaki dokumentációt, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen szerepel a CE jelölés és mellékelve legyenek hozzá a kötelező dokumentumok, valamint hogy a gyártó teljesítse a 7. cikk f) és g) pontjában előírt követelményeket;
- c) ha egy importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezheti, hogy egy elektromos vagy elektronikus berendezés nem felel meg a 4. cikk előírásainak, a szóban forgó berendezést mindaddig nem hozza forgalomba, amíg azt nem hozták összhangba az előírásokkal, és erről tájékoztatja a gyártót, valamint a piacfelügyeleti hatóságokat;
- d) az importőrök feltüntetik az elektromos vagy elektronikus berendezésen, vagy ha ez nem lehetséges, a csomagoláson vagy a berendezés kísérő dokumentációján a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket és azt a címüket, amelyen kapcsolatba lehet lépni velük. Ha egyéb alkalmazandó uniós jogszabály legalább ilyen szigorú rendelkezéseket tartalmaz az importőr nevének és címének feltüntetésére vonatkozóan, az említett rendelkezések alkalmazandók;
- e) az ennek az irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében az importőrök nyilvántartják a nem megfelelő elektromos vagy elektronikus berendezéseket és a termékviSSzahívásokat, továbbá erről tájékoztassák a forgalmazókat;
- f) azok az importőrök, amelyek úgy ítélik meg vagy okkal feltételezhetik, hogy egy általuk forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezés nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek, azonnal megtegyék a berendezés megfelelővé tételéhez, illetőleg – adott esetben – forgalomból való kivonásához vagy visszahívásához szükséges kiigazító

intézkedéseket, és erről – és különösen a meg nem felelés és a meghozott kiigazító intézkedések részleteiről – haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságait, amelyekben hozzáférhetővé tették a szóban forgó elektromos vagy elektronikus berendezést;

- g) az importőrök az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalától számított tíz évig a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok számára megőrzi az EU-megfelelési nyilatkozat egy példányát, és biztosítják, hogy e hatóságok kérésre hozzáférhessenek a műszaki dokumentációhoz;
- h) az importőrök egy hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják az elektromos vagy elektronikus berendezés ezen irányelvnek való megfelelésének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, a szóban forgó hatóság számára könnyen érthető nyelven, és az említett hatósággal, annak felkérésére együttműködnek az általuk forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezések ezen irányelvnek való megfelelésének biztosítását szolgáló minden intézkedésben.

10. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) egy elektromos vagy elektronikus berendezésnek a piacon való hozzáférhetővé tételekor a forgalmazók kellő gondossággal járjanak el az alkalmazandó követelményekhez mérten, különösen annak ellenőrzésével, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen szerepel-e a CE jelölés, hogy mellékelve vannak-e hozzá a szükséges dokumentumok, mégpedig olyan nyelven, amelyet a fogyasztók és az egyéb végfelhasználók könnyen megértenek a berendezés forgalomba hozatala szerinti tagállamban, valamint hogy a gyártó és az importőr teljesíti-e a 7. cikk g) és h) pontjában és a 9. cikk d) pontjában előírt követelményeket;
- b) ha egy forgalmazó úgy ítéli meg vagy okkal feltételezheti, hogy egy elektromos vagy elektronikus berendezés nem felel meg a 4. cikk előírásainak, a szóban forgó berendezést mindaddig nem hozza forgalomba, amíg azt nem hozták összhangba az előírásokkal, és tájékoztatja erről a gyártót vagy az importőrt, valamint a piacfelügyeleti hatóságokat;
- c) azok a forgalmazók, amelyek úgy ítéli meg vagy okkal feltételezheti, hogy a piacon általuk hozzáférhetővé tett elektromos vagy elektronikus berendezés nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek, gondoskodnak a berendezés megfelelővé tételéhez, illetőleg – adott esetben – forgalomból való kivonásához vagy visszahívásához szükséges kiigazító intézkedések megtételéről, és erről – és különösen a meg nem felelés és a meghozott kiigazító intézkedések részleteiről – haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságait, amelyekben hozzáférhetővé tették a szóban forgó elektromos vagy elektronikus berendezést;
- d) a forgalmazók egy hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják az elektromos vagy elektronikus berendezés ezen irányelvnek való megfelelésének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, és az említett hatósággal, annak felkérésére együttműködnek a piacon általuk hozzáférhetővé tett elektromos vagy elektronikus berendezések ezen irányelvnek való megfelelésének biztosítását szolgáló minden intézkedésben.

11. cikk

A gyártói kötelezettségek importőrökre és forgalmazókra való alkalmazásának esetei

A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan importőr vagy forgalmazó, amely saját nevében vagy védjegye alatt hoz forgalomba elektromos vagy elektronikus berendezést, vagy egy már forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezésen olyan módosítást végez, amely hatással lehet arra, hogy az megfelel-e a vonatkozó követelményeknek, ezen irányelv alkalmazásában gyártónak legyen tekintendő, és azt, hogy a gyártónak a 7. cikkben rögzített kötelezettségei terheljék.

12. cikk

A gazdasági szereplők azonosítása

A tagállamok biztosítják, hogy minden gazdasági szereplő az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalától számított tíz évig köteles legyen kérésre átadni a piacfelügyeleti hatóságoknak a következők azonosító adatait:

- a) minden olyan gazdasági szereplő, amelytől elektromos vagy elektronikus berendezést szerzett be;
- b) minden olyan gazdasági szereplő, amelyet elektromos vagy elektronikus berendezéssel látott el.

13. cikk

EU-megfeleléségi nyilatkozat

(1) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat igazolja, hogy a 4. cikkben meghatározott követelmények teljesülése bizonyított nyert.

(2) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat a VI. mellékletben rögzített szerkezetmintát követi, az ott felsorolt elemekből áll, és aktualizálandó. Le kell fordítani azon tagállam által megkívánt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek piacán a terméket forgalomba hozzák vagy hozzáférhetővé teszik.

Ha egyéb alkalmazandó uniós jogszabály legalább ugyanennyire szigorú megfelelésértékelési eljárás alkalmazását követeli meg, az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdése követelményeinek való megfelelést az említett eljárás keretében is lehet bizonyítani. Egységes műszaki dokumentáció készíthető.

(3) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat kiállításával a gyártó felelősséget vállal az elektromos vagy elektronikus berendezés ezen irányelvnek való megfeleléséért.

14. cikk

A CE jelölés általános elvei

A CE jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

15. cikk

A CE jelölés elhelyezésére vonatkozó szabályok és feltételek

(1) A CE jelölést a készterméken vagy annak adattábláján jól láthatóan, olvashatóan és letörölhetetlenül kell elhelyezni. Ha az elektromos vagy elektronikus berendezés jellege miatt ez lehetetlen vagy indokolatlan volna, akkor a jelölést a csomagoláson, valamint a kísérő dokumentumokban kell feltüntetni.

(2) A CE jelölést még az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatala előtt fel kell helyezni.

(3) A tagállamok már meglévő mechanizmusokra támaszkodva biztosítják a CE jelölést szabályozó rendszer helyes végrehajtását, és a jelölés helytelen használata esetén megfelelő lépéseket tesznek. A tagállamok rendelkeznek továbbá a jogsértés esetén alkalmazandó szankciókról, amelyek súlyos jogsértés esetén akár büntetőjogi szankciók is lehetnek. Ezeknek a szankcióknak arányosnak kell lenniük a jogsértés súlyosságával, és a helytelen használatból való elrettentés hatásos eszközének kell lenniük.

16. cikk

A megfelelés vélelmezése

(1) Az ellenkező bizonyításig a tagállamok vélelmezik, hogy a CE jelöléssel ellátott elektromos vagy elektronikus berendezések megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek.

(2) Azokról az anyagokról, alkotóelemekről, illetve elektromos és elektronikus berendezésekről, amelyek a 4. cikk követelményeinek való megfelelés bizonyítására végeztek teszteseteket és méréseket, vagy amelyeket olyan harmonizált szabványokkal összhangban értékelték, amelyek hivatkozását közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az irányelvben előírt követelményeknek.

17. cikk

A harmonizált szabványokkal szembeni formai kifogás

(1) Amennyiben egy tagállam vagy a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem felel meg teljesen azoknak a követelményeknek, amelyekre vonatkozik, és amelyek a 4. cikkben vannak meghatározva, a Bizottság vagy az érintett tagállam a 98/34/EK irányelv 5. cikke alapján létrehozott állandó bizottság elé terjeszti az ügyet, indoklással ellátva azt. A bizottság, miután konzultált a megfelelő európai szabványügyi testületekkel, haladéktalanul véleményt nyilvánít.

(2) Figyelemmel a bizottság véleményére, a Bizottság dönt arról, hogy a harmonizált szabvány hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi-e vagy sem, korlátozással teszi-e közzé, fenntartja-e, korlátozással tartja-e fenn vagy visszavonja-e.

(3) A Bizottság tájékoztatja az érintett európai szabványügyi testületet, és szükség esetén a szóban forgó harmonizált szabványok felülvizsgálatát kéri.

18. cikk

Piacfelügyelet és az uniós piacra belépő elektromos és elektronikus berendezések ellenőrzése

A tagállamok piacfelügyeletet folytatnak le összhangban a 765/2008/EK rendelet 15–29. cikkével.

19. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkének megfelelően létrejött bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság a 2011. július 21-ét követő 5 éves időtartamra szóló felhatalmazást kap a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében és a 6. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb 6 hónappal az 5 éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem vonja vissza a felhatalmazást a 21. cikknek megfelelően, akkor az automatikusan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 21. és 22. cikk határozza meg.

21. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében és a 6. cikkben említett felhatalmazást.

(2) A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézménynek a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű határidőn belül törekednie kell rá, hogy erről tájékoztassa a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve, hogy mely felhatalmazás visszavonásáról és milyen lehetséges indokok alapján kíván határozni.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

22. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elleni kifogások

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és ez az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen az (1) bekezdésben említett időpontig, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

23. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtásának biztosítása érdekében. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről 2013. január 2-ig, a szóban forgó rendelkezések minden későbbi módosításáról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

24. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb 2014. július 22-ig megvizsgálja, hogy kell-e módosítani ezen irányelv hatályát a 2. cikkben említett elektromos és elektronikus berendezések tekintetében, és erről jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet adott esetben az elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos további kizárásokra vonatkozó jogalkotási javaslat kísér.

(2) A Bizottság legkésőbb 2021. július 22-ig elvégzi ezen irányelv általános felülvizsgálatát, és erről jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.

25. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok 2013. január 2-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

A VII. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 2002/95/EK irányelv 2013. január 3-tól hatályát veszti, a VII. melléklet B. részében felsorolt irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a VIII. mellékletben szereplő megfelelő táblázattal összhangban.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

28. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

GYŐRI E.

*I. MELLÉKLET***Ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriái**

1. Háztartási nagygépek
 2. Háztartási kisgépek
 3. Információs technológiai és távközlési berendezések
 4. Szórakoztatóelektronikai berendezések
 5. Világítótestek
 6. Elektromos és elektronikus szerszámok
 7. Játékok, szabadidő- és sportfelszerelések
 8. Orvostechnikai eszközök
 9. Felügyeleti és vezérlő eszközök, beleértve az ipari felügyeleti és vezérlő eszközöket is
 10. Adagoló automaták
 11. A fenti kategóriák egyikébe sem tartozó egyéb elektromos és elektronikus berendezések.
-

II. MELLÉKLET

A 4. cikk (1) bekezdésében említett korlátozott anyagok és homogén anyagokban még elfogadható maximális tömegszázalékos koncentrációjuk

Ólom (0,1 %)

Higany (0,1 %)

Kadmium (0,01 %)

Hat vegyértékű króm (0,1 %)

Polibrómozott bifenilek (PBB) (0,1 %)

Polibrómozott difenil-éterek (PBDE) (0,1 %)

III. MELLÉKLET

A 4. cikk (1) bekezdése szerinti korlátozás alól mentesülő alkalmazások

	Mentesség	Az alkalmazás köre és határnapja
1.	Egy végükön fejtelt (kompakt) fénycsövekben használt higany, amelynek megengedett mennyisége (égőnként):	
1. a)	Általános világítási célra szolgáló, 30 W alatti teljesítményű fénycső esetén: 5 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után 2012. december 31-ig égőnként 3,5 mg használható; 2012. december 31. után 2,5 mg használható.
1. b)	Általános világítási célra szolgáló, legalább 30 W, de 50 W alatti teljesítményű fénycső esetén: 5 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után égőnként 3,5 mg használható
1. c)	Általános világítási célra szolgáló, legalább 50 W, de 150 W alatti teljesítményű fénycső esetén: 5 mg	
1. d)	Általános világítási célra szolgáló, legalább 150 W teljesítményű fénycső esetén: 15 mg	
1. e)	Általános világítási célra szolgáló, kör alakú vagy szögletes strukturális formájú, legfeljebb 17 mm csőátmérőjű fénycső esetén	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 7 mg használható
1. f)	Különleges rendeltetésű fénycső esetén: 5 mg	
2. a)	Két végén fejtelt, általános világítási célra szolgáló lineáris fénycsövekben használt higany, amelynek megengedett mennyisége (fénycsövenként):	
2. a) (1)	Normál élettartamú háromsávós foszfor fénycső 9 mm alatti csőátmérővel (pl. T2): 5 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után fénycsövenként 4 mg használható
2. a) (2)	Normál élettartamú háromsávós foszfor fénycső legalább 9 mm-es, legfeljebb 17 mm-es csőátmérővel (pl. T5): 5 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után fénycsövenként 3 mg használható
2. a) (3)	Normál élettartamú háromsávós foszfor fénycső 17 mm-nél nagyobb, de legfeljebb 28 mm-es csőátmérővel (pl. T8): 5 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után fénycsövenként 3,5 mg használható
2. a) (4)	Normál élettartamú háromsávós foszfor fénycső 28 mm-t meghaladó csőátmérővel (pl. T12): 5 mg	2012. december 31-én lejár; 2012. december 31. után fénycsövenként 3,5 mg használható
2. a) (5)	Hosszú (legalább 25 000 óra) élettartamú háromsávós foszfor fénycső: 8 mg	2011. december 31-én lejár; 2011. december 31. után fénycsövenként 5 mg használható
2. b)	Egyéb kompakt fénycsövekben használt higany, amelynek megengedett mennyisége (fénycsövenként):	
2. b) (1)	Egyenes halofoszfát fénycsövek 28 mm feletti csőátmérővel (pl. T10 és T12): 10 mg	2012. április 13-án lejár
2. b) (2)	Nem egyenes halofoszfát fénycsövek (bármely csőátmérő esetén): 15 mg	2016. április 13-án lejár
2. b) (3)	Nem egyenes háromsávós foszfor fénycsövek 17 mm feletti csőátmérővel (pl. T9)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után fénycsövenként 15 mg használható
2. b) (4)	Egyéb általános világítási célra szolgáló, vagy különleges rendeltetésű lámpák (pl. indukciós lámpák)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után lámpánként 15 mg használható

	Mentesség	Az alkalmazás köre és határnapja
3.	Különleges rendeltetésű hidegkatódos fénycsövekben és külső elektródás fénycsövekben (CCFL és EEFL) használt higany, amelynek megengedett mennyisége (fénycsövenként):	
3. a)	Rövid (≤ 500 mm)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után lámpánként 3,5 mg használható
3. b)	Közepes hosszúságú (> 500 mm és $\leq 1\,500$ mm)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után lámpánként 5 mg használható
3. c)	Hosszú ($> 1\,500$ mm)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után lámpánként 13 mg használható
4. a)	Egyéb kisnyomású kisülőlámpákban használt higany (lámpánként)	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után lámpánként 15 mg használható
4. b)	Általános világítási célra szolgáló, javított színvisszaadási mutatójú ($R_a > 60$), nagynyomású nátrium(gőz)lámpákban használt higany, amelynek megengedett mennyisége (égőnként):	
4. b) I.	$P \leq 155$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 30 mg használható
4. b) II.	155 W $< P \leq 405$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 40 mg használható
4. b) III.	$P > 405$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 40 mg használható
4. c)	Egyéb általános világítási célra szolgáló nagynyomású nátrium(gőz)lámpákban használt higany, amelynek megengedett mennyisége (égőnként):	
4. c) I.	$P \leq 155$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 25 mg használható
4. c) II.	155 W $< P \leq 405$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 30 mg használható
4. c) III.	$P > 405$ W	2011. december 31-ig a felhasználás nem korlátozott; 2011. december 31. után égőnként 40 mg használható
4. d)	Nagynyomású higany(gőz)lámpákban (HPMV) használt higany	2015. április 13-án lejár
4. e)	Fémhalogén (MH) lámpákban használt higany	
4. f)	Az e mellékletben külön nem említett, különleges rendeltetésű egyéb kisülőlámpákban használt higany	
5. a)	Katódsugárcsövek üvegében használt ólom	
5. b)	Fénycsövek üvegében használt, 0,2 tömegszázalékot meg nem haladó ólom	

	Mentesség	Az alkalmazás köre és határnapja
6. a)	Ólom a megmunkálásra szánt acél ötvözőelemeként, illetve galvanizált acélban, legfeljebb 0,35 tömegszázalék ólomtartalomig	
6. b)	Ólom az alumínium ötvözőelemeként a legfeljebb 0,4 tömegszázalék ólomtartalmú alumíniumban	
6. c)	Rézötvözet legfeljebb 4 tömegszázalék ólomtartalommal	
7. a)	Magas olvadáspontú, ólomtartalmú forrasztóanyagok (azaz olyan ólomötvözetek, amelyek legalább 85 tömegszázalékban tartalmaznak ólmot)	
7. b)	A szerverekben, az adattároló rendszerekben, a tárolási és elrendezési rendszerekben, a hálózati infrastruktúra kapcsoló, jelző és adatátviteli berendezéseiben, és a távközlési hálózatok hálózatkezelése során használt forrasztóanyagokban lévő ólom	
7. c) I.	Elektronikus és elektromos alkatrészek, amelyek üvegben vagy kerámiában, de nem a kondenzátorokban, például piezoelektronikus berendezésekben lévő dielektromos kerámiákban, továbbá nem üveg vagy kerámia mátrix anyagokban tartalmaznak ólmot	
7. c) II.	125 V AC vagy 250 V DC vagy ennél magasabb névleges feszültségű kondenzátorokban használt dielektromos kerámiában lévő ólom	
7. c) III.	125 V AC vagy 250 V DC alatti névleges feszültségű kondenzátorokban használt dielektromos kerámiában lévő ólom	2013. január 1-jén lejár, ezt követően a 2013. január 1. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
8. a)	Egyszerhasználatos, szemcsés töltetű hőkioldókban lévő kadmium és vegyületei	2012. január 1-jén lejár, ezt követően a 2012. január 1. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
8. b)	A villamos érintkezőkben lévő kadmium és vegyületei	
9.	Abszorpciósi hűtőgépek szénacél hűtőrendszerében korróziógátló szerként használt, a hűtőközeg legfeljebb 0,75 tömegszázalékát kitevő hat vegyértékű króm	
9. b)	Ólom a fűtő, szellőztető, légkondicionáló és hűtő alkalmazásokban használt, hűtőközeget tartalmazó kompresszorok csapágycsészéiben és -béléseiben	
11. a)	C-press rugalmas tűs csatlakozórendszerekben használt ólom	A 2010. szeptember 24. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
11. b)	Nem C-press rugalmas tűs csatlakozórendszerekben használt ólom	2013. január 1-jén lejár, ezt követően a 2013. január 1. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
12.	A hővezető modulok tömítőgyűrűjén bevonóanyagként használt ólom	A 2010. szeptember 24. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
13. a)	Optikai alkalmazásokban használt fehér üvegekben lévő ólom	
13. b)	Reflexiósi tényezőre vonatkozó követelmények céljára használt üveg filterekben és üvegekben használt kadmium és ólom	
14.	Kettőnél több elemből álló, a mikroprocesszor kivezetései és tokja között kapcsolatot biztosító forrasztóanyagban lévő ólom, ha az ólomtartalom 80 és 85 tömegszázalék között van	2011. január 1-jén lejárt, ezt követően a 2011. január 1. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható

	Mentesség	Az alkalmazás köre és határnapja
15.	Flip Chip integrált áramkörökben a félvezető síllyesztéke és hordozója között működőképes elektronikus kapcsolatot lehetővé tevő ólomtartalmú forrasztóanyag	
16.	Az olyan vonalizzókban található ólom, amelyek csöve szilikát bevonatú	2013. szeptember 1-jén lejár
17.	Ólom-halogenid a nagynyomású kisülő lámpák (HID) sugárzó anyagaként professzionális reprográfiai alkalmazásokra	
18. a)	Ólom a fluoresszkáló porban aktivátorként (1 tömegszázaléknál vagy kevesebb ólom) a kisülőlámpákban, SMS ((Sr,Ba) ₂ MgSi ₂ O ₇ :Pb) foszforokat tartalmazó speciális lámpaként történő felhasználás esetén, diazo-nyomatásos reprográfias, illetve litográfiai felhasználásra, valamint rovarcsapda lámpákban, fotokémiai és gyógyászati alkalmazás esetén	2011. január 1-jén lejárt
18. b)	Ólom a fluoresszkáló porban aktivátorként (1 tömegszázaléknál vagy kevesebb ólom) a kisülő lámpákban a BSP (BaSi ₂ O ₅ :Pb) foszforokat tartalmazó szoláriumcsövekként való felhasználás esetén	
19.	Ólom és PbBiSn-Hg, valamint PbInSn-Hg kombinációja speciális összetételű anyagokban fő fonszorozóként, illetve ólom és PbSn-Hg kombinációja kompakt energiatakarékos lámpákban (ESL) kiegészítő fonszorozóként	2011. június 1-jén lejár
20.	Ólom-oxid a folyadékkristály-kijelzőkben (LCD) használt lapos fluoresszkáló lámpák felső és alsó rétegének kötéséhez használt üvegben	2011. június 1-jén lejár
21.	Ólom és kadmium a zománc üvegre, például boroszilikát üvegre vagy nátronüvegre való felviteléhez használt nyomdafestékekben	
23.	Ólom a csatlakozók kivételével a 0,65 mm vagy kisebb osztóközű, finom osztású (fine-pitch) komponensek felületén	A 2010. szeptember 24. előtt forgalomba hozott elektronikus és elektromos berendezések pótalkatrészeiben használható
24.	Korong- és síkmátrix alakú többrétegű kerámiakondenzátorok géppel készített átmenőfuratokba történő forrasztásához használt forrasztóanyagokban lévő ólom	
25.	Ólom-oxid a felületvezető elektronkibocsátó kijelzőkben (SED) használt szerkezeti elemekben, nevezetesen a lezáró frittben és a frittgyűrűben	
26.	Ólom-oxid a „black light blue” (BLB) lámpák üveg védőburkolatában	2011. június 1-jén lejár
27.	Nagyteljesítményű (több órán keresztül 125 dB SPL és a feletti hangteljesítményszinten működő) hangszórókban használt átalakítóknál forrasztóanyagként alkalmazott ólomötvözetek	2010. szeptember 24-én lejárt
29.	A 69/493/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ I. mellékletében (1., 2., 3. és 4. kategória) meghatározott, kristályüvegben található ólom	
30.	A 100 dB (A) és annál nagyobb hangnyomású, nagy teljesítményű hangszórókban használt transzduktorokban, közvetlenül a tekercsen található áramvezető anyagok elektromos, illetve mechanikus forrasztóanyagaként használt, kadmium alapú ötvözetek	
31.	A (pl. folyadékkristályos kijelzőkben, illetőleg dísz- vagy ipari világításként használt) higanymentes lapos fluoresszkáló lámpák forrasztóanyagában lévő ólom	
32.	Az argon- és kripton-lézersövek tokjának összeállításánál használatos lezáró frittben lévő ólom-oxid.	

Mentesség		Az alkalmazás köre és határnapja
33.	A transzformátorokban alkalmazott, 100 µm- es vagy annál kisebb átmérőjű vékony vörösréz vezetékek forrasztásához használt forrasztóanyagban lévő ólom	
34.	A cermet-alapú beállító potenciométer egyes alkatrészeiben lévő ólom	
36.	A legfeljebb 30 mg higanyt tartalmazó egyenáramú plazma-kijelzőkben lévő, a katódporlasztásnál inhibitorként használt higany	2010. július 1-jén lejárt
37.	A cink-borát üvegből készült burkolatban elhelyezett nagyfeszültségű diódák bevonatában lévő ólom	
38.	Az alumíniummal ötvözött berillium-oxid hordozókon használt vastag filmpasztában lévő kadmium és kadmium-oxid	
39.	A szilárdtest-világítási vagy -kijelző rendszerekben használt színátalakító LED-ekben lévő kadmium (a fénykibocsátó terület egy négyzetmilliméterére eső kadmiummennyiség < 10 µg)	2014. július 1-jén lejár

(¹) HL L 326., 1969.12.29., 36. o.

IV. MELLÉKLET

A 4. cikk (1) bekezdése szerinti korlátozás alól az orvostechnikai eszközök és a felügyeleti és vezérlő eszközök vonatkozásában mentesülő alkalmazások

Ionizáló sugárzást felhasználó vagy észlelő berendezések

1. Ionizáló sugárzást észlelő berendezésekben lévő ólom, kadmium és higany
2. Röntgensövek ólomcsapályai
3. Elektromágneses sugárzás erősítésére szolgáló eszközökben – mikrocatornás lemezekben és kapilláris lemezekben – lévő ólom
4. Röntgensövek és képerősítők üvegfrittjében lévő ólom, valamint a gázlézer összeállításához és az elektromágneses sugárzást elektronokká átalakító vákuumsövekhez való üvegfritt kötőanyagokban lévő ólom
5. Ionizáló sugárzás elleni védőeszközökben lévő ólom
6. Röntgenezési próbatárgyban lévő ólom
7. Röntgensugár-diffrakcióhoz való ólom-sztearát kristály
8. Hordozható röntgenfluoreszcenciás spektrométerek sugárforrásául szolgáló kadmiumizotóp

Érzékelőelemek, jelzőkészülékek és elektródok

- 1a. Ionszelektív elektródokban lévő ólom és kadmium, beleértve a pH-elektrodok üvegében lévő is
- 1b. Elektrokémiás oxigénérzékelők ólomanódja
- 1c. Infravörösfény-detektorokban lévő ólom, kadmium és higany
- 1d. Referenciaelektrodokban – alacsony kloridtartalmú higany-klorid, valamint higany-szulfát és higany-oxid elektródokban – lévő higany

Egyéb

9. Hélium-kadmium lézerekben lévő kadmium
10. Atomadszorpciós spektroszkópiás lámpákban lévő ólom és kadmium
11. Mágneses rezonanciás képalkotó berendezésekben szupravezetőként és hővezetőként használt fémötvezetekben lévő ólom
12. Mágneses rezonanciás képalkotó berendezések és szupravezető kvantum-interferométerek (SQUID) szupravezető anyagainak fém kapcsolódási felületeiben lévő ólom és kadmium
13. Ellensúlyokban lévő ólom
14. Ultrahangos jelátalakítókhoz való egykristályos piezoelektromos anyagokban lévő ólom
15. Ultrahangos jelátalakítókhoz való forrasanyagban lévő ólom
16. Igen nagyfokú pontossággal rendelkező kapacitás- és veszteségmérő hidakban lévő higany, valamint felügyeleti és vezérlő eszközök nagyfrekvenciás RF kapcsolóiban és reléiben lévő higany, kapcsolónként, illetve relénként legfeljebb 20 mg mennyiségben
17. Hordozható sürgősségi defibrillátorokhoz való forrasanyagban lévő ólom
18. A 8–14 µm-es tartományban működő, nagy teljesítményű infravörös képalkotó modulok forrasanyagaiban lévő ólom
19. „Folyadékkristály szilíciumon” (LCoS) technológiájú kijelzőkben lévő ólom
20. Röntgensugárzás mérésére szolgáló szűrőkben lévő kadmium

V. MELLÉKLET

Az 5. cikkben említett mentesség megadására, annak megújítására és visszavonására irányuló kérelmek

Mentességi, a mentesség megújítására vagy értelemszerűen visszavonására irányuló kérelmet nyújthat be a gyártó, a gyártó meghatalmazott képviselője vagy az ellátási láncban részt vevő bármely gazdasági szereplő. A kérelemnek legalább a következőket tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező neve, címe és kapcsolattartási adatai;
 - b) az anyagra vagy az alkotóelemre vonatkozó információk, valamint a mentesség vagy annak visszavonása tárgyát képező anyagban vagy alkotóelemben előforduló összetevők egyedi felhasználása és különleges jellemzői;
 - c) a mentesség vagy annak visszavonása ellenőrizhető és átfogó hivatkozással ellátott indokolása az 5. cikkben megállapított feltételekkel összhangban;
 - d) az esetleges alternatív anyagok, alkotóelemek vagy tervezések életciklus alapján történő elemzése, beleértve adott esetben a független kutatásokról szóló információkat és szakértők által felülvizsgált tanulmányokat, valamint a kérelmező fejlesztési tevékenységeit, és az ilyen alternatív anyagok rendelkezésre állásának elemzése;
 - e) információ az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiból származó anyagok újrafelhasználásra vagy újrafeldolgozásra való esetleges előkészítéséről szóló 2002/96/EK irányelv II. melléklete szerinti, a hulladék megfelelő kezelésére vonatkozó előírásokról;
 - f) egyéb lényeges információ;
 - g) a kérelmező által a lehetséges alternatívák kidolgozására, kidolgozásuk kérelmezésére és/vagy ezen alternatívák alkalmazására javasolt intézkedések, beleértve ezek ütemtervét;
 - h) adott esetben hivatkozás a védettnek tekintendő információra, ellenőrzésre alkalmas igazolással együtt;
 - i) mentesség kérelmezésekor a mentesség pontos és világos megfogalmazására vonatkozó javaslat;
 - j) a kérelem összegzése.
-

VI. MELLÉKLET

EU-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. ... sz. (az elektromos vagy elektronikus berendezés egyedi azonosítója):
2. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének neve és címe:
3. E megfelelőségi nyilatkozat a gyártó (vagy a telepítést végző) kizárólagos felelősségére kerül kibocsátásra:
4. A nyilatkozat tárgya (az elektromos vagy elektronikus berendezés nyomon követésére alkalmas azonosítás, szükség esetén fénykép is):
5. E nyilatkozat fent leírt tárgya összhangban van az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2011. június 8-i 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*).
6. Adott esetben hivatkozás az alkalmazásra került vonatkozó harmonizált szabványokra, illetőleg azokra a műszaki leírásokra, amelyekre nézve a megfelelésről nyilatkoznak:
7. Kiegészítő információk:

..... nevében aláírva

(kibocsátás helye és kelte):

(név, beosztás) (aláírás):

(*) HL L 174., 2011.7.1., 88. o.

VII. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(utalás a 26. cikkben)

2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv	(HL L 37., 2003.2.13., 19. o.)
2005/618/EK bizottsági határozat	(HL L 214., 2005.8.19., 65. o.)
2005/717/EK bizottsági határozat	(HL L 271., 2005.10.15., 48. o.)
2005/747/EK bizottsági határozat	(HL L 280., 2005.10.25., 18. o.)
2006/310/EK bizottsági határozat	(HL L 115., 2006.4.28., 38. o.)
2006/690/EK bizottsági határozat	(HL L 283., 2006.10.14., 47. o.)
2006/691/EK bizottsági határozat	(HL L 283., 2006.10.14., 48. o.)
2006/692/EK bizottsági határozat	(HL L 283., 2006.10.14., 50. o.)
2008/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv	(HL L 81., 2008.3.20., 67. o.)
2008/385/EK bizottsági határozat	(HL L 136., 2008.5.24., 9. o.)
2009/428/EK bizottsági határozat	(HL L 139., 2009.6.5., 32. o.)
2009/443/EK bizottsági határozat	(HL L 148., 2009.6.11., 27. o.)
2010/122/EU bizottsági határozat	(HL L 49., 2010.2.26., 32. o.)
2010/571/EU bizottsági határozat	(HL L 251., 2010.9.25., 28. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke

(utalás a 26. cikkben)

Irányelv	A nemzeti jogba való átültetés határideje
2002/95/EK	2004. augusztus 12.
2008/35/EK	—

VIII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2002/95/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk,	1. cikk,
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés, 2. cikk, (2) bekezdés, I. melléklet
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés, bevezető szöveg
—	2. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, a) pont	3. cikk, (1), (2) bekezdés
3. cikk, b) pont	—
—	3. cikk, (6)–(28) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés, II. melléklet
—	4. cikk, (3), (4) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (6) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	—
5. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	5. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
5. cikk, (1) bekezdés, a) pont	4. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, b) pont	5. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első és harmadik francia bekezdés
—	5. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második francia bekezdés 5. cikk, (1) bekezdés, a) pont, utolsó bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, c) pont	5. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	5. cikk, (2) bekezdés 5. cikk, (3)–(6) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (7) bekezdés
—	5. cikk, (8) bekezdés
6. cikk	6. cikk
—	7–18. cikk
7. cikk	19–22. cikk
8. cikk	23. cikk
9. cikk	25. cikk
—	26. cikk
10. cikk	27. cikk
11. cikk	28. cikk
—	I–II. melléklet
Melléklet, 1–39. pont	III. melléklet, 1–39. pont
—	IV., V., VI–VIII. melléklet

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

